

PIRMDIENA, 2008. GADA 20. OKTOBRIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.00)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2008. gada 9. oktobrī.

2. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

3. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

4. Komiteju un delegāciju sastāvs

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis Neatkarības un demokrātijas grupas priekšlikumu iecelt N. Farage par Starptautiskās tirdzniecības komitejas locekļa T. Colman aizstājēju. Vai pret to ir kādi iebildumi?

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vai ir noteikts minimālais darba periods komitejā vai aizstājējs ir tikai šodienai?

Priekšsēdētājs. – Jums vajadzēs šo jautājumu uzdot Neatkarības un demokrātijas grupai, protams, bet es jums varu apliecināt, ka Parlamenta priekšsēdētājs atbalstīs pilnīgu pārredzamību šajā jautājumā.

Nigel Farage (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, savas Austrijas kolēģes nomierināšanai es varu teikt, ka es faktiski biju Starptautiskās tirdzniecības komitejas loceklis šī Parlamenta pilnvaru termiņa pirmos divarpus gadus. Pēc tam es atbrīvoju ceļu kolēģim, kurš pirms divām nedēļām pilnībā atkāpās no amata Parlamentā. Nebaidieties, mana iecelšana nav pēdējā brīža safabricējums, tieši pretēji.

Priekšsēdētājs. – Jūs neatbildējāt uz jautājumu par to, cik ilgi jūs plānojat strādāt šajā komitejā, bet no jūsu piebildēm es secinu, ka jūs turpināsiet strādāt līdz šī Parlamenta pilnvaru termiņa beigām.

5. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

6. Kļūdu labojums pieņemtā tekstā (Reglamenta 204.a pants) (sk. protokolu)

7. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

8. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

9. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)

10. Lūgumraksti (sk. protokolu)

11. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. - Ir izplatīta šīs plenārsēdes darba kārtības projekta galīgā versija, kas tika sagatavota Priekšsēdētāju konferences sanāksmē ceturtdien, 2008. gada 16. oktobrī, saskaņā ar Reglamenta 130. un 131. pantu.

Pirmdiena, otrdiena un ceturtdiena:

Grozījumu nav.

Trešdiena:

Reģionālās attīstības komiteja ir pieprasījusi līdz nākamajai plenārsēdei atlikt jautājumu par Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, uz kuru Komisijai jāsniedz mutiska atbilde.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, tā tiešām ir, ka pēc Reģionālās attīstības komitejas pieprasījuma debates par jautājumiem attiecībā uz Solidaritātes fondu ir iekļautas trešdienas darba kārtībā. Tomēr tagad atklājas, ka kompetentā komisāre *Hübner* kundze, ar kuru mēs ļoti vēlētos debatēt par šo jautājumu, nevarēs piedalīties.

Tādēļ gan Komisijas Prezidijs, gan dažādo grupu koordinatori vēlētos, lai šīs debates, kas Parlamentam ir tik svarīgas, tiktu pārceltas uz novembra plenārsēdi. Tādēļ mēs lūdzam pārcelt debates uz novembra sesiju. Tāds ir mūsu lūgums.

(Parlaments pieņēma priekšlikumu)

(Darba kārtība tika pieņemta)

o

o o

Philip Bradbourn (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlējos jūs informēt, ka pēc mūsu pēdējā Strasbūras apmeklējuma *Tower Building* astotajā stāvā tika atvērti vismaz divi deputātu biroji un no tiem paņemtas mantas. Es vēlētos zināt, vai tas ir tikai vienreizējs gadījums vai arī ir bijuši citi gadījumi, kad deputātu biroji tiek atvērti un no tiem, tā teikt, tiek „paņemtas” mantas, kamēr mēs neesam Strasbūrā. Man tas šķiet ļoti mulsinoši. Ja mēs nespējam nodrošināt, ka mūsu prombūtnes laikā mūsu biroji ir drošībā, tad situācija ir ļoti nožēlojama.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Bradbourn* kungs. Šis jautājums tiks izskatīts; ģenerālsēkretārs par to parūpēsies.

12. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Petya Stavreva (PPE-DE) – (BG) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi deputāti, viens no lielākajiem izaicinājumiem Bulgārijai ir Eiropas fondu resursu pārredzama izmantošana. Mūsu valstij ir bijuši nopietni trūkumi darbā ar pirmspievienošanās programmām, kā dēļ tika bloķēti simtiem miljonu eiro *PHARE*, *ISPA* un *SAPARD* programmās. Šie bloķētie fondi ir nopietns Eiropas Komisijas mājiens, kas Bulgārijas valdībai ir jāsaprot pareizi, un tai ir steidzami jāīsteno pasākumi, kurus tā ir apsolījusi.

Līdzīgi kā mūsu Eiropas partneriem arī visiem Bulgārijas iedzīvotājiem ir jāizrāda lielāka apņēmība un izlēmība, cīnoties pret korupciju un organizēto noziedzību, kā arī nodrošinot uzticamu, efektīvu Eiropas fondu izmantošanas kontroli. Mēs nevaram atļauties neveiksmīgu sākumu, strādājot ar Kopienas struktūrfondu finanšu resursiem, jo tas būs nāvējoši Bulgārijas ekonomikai, lauksaimniecībai, infrastruktūrai, vidējo un mazo uzņēmumu nozares attīstībai un galu galā ārkārtīgi svarīgajam Bulgārijas dzīves standartu uzlabojumiem. Diemžēl par mūsu valsts pieļautajām kļūdām un nepilnībām Eiropas fondu izmantošanā galvenokārt cieš parastie iedzīvotāji, nevis valsts vadītāji.

Pievienošanās Eiropas Kopienai deva mums iespēju strādāt ar Eiropas naudu, bet mums tas ir jā dara, ievērojot Eiropas noteikumus. Tas ir arī valsts interesēs. Tādēļ mēs nedrīkstam sevi maldināt ar domu, ka mēs varam izlabot savas kļūdas, nepārveidojot sistēmu.

Iliana Malinova Iotova (PSE) - (BG) Dāmas un kungi, pasaule piedzīvo finanšu krīzi, kuras apmēru un sekas vēl neviens nevar precīzi paredzēt. Tāpat tiek salīdzināta ar divdesmitā gadsimta divdesmito gadu Lielo depresiju ASV. Šobrīd ir svarīgi darboties kopā, lai pārvarētu krīzi. Gadu pirms vēlēšanām, esot krīzes situācijā, mēs saskaramies ar lielāko pārbaudījumu. Vai nu cilvēki kļūs pārliecināti par Eiropas projekta būtību un nozīmi, vai arī panāksim pretēju rezultātu un pastiprināsim viņu skepticismu. Šobrīd mums visvairāk ir vajadzīgs, lai tiktu parakstīts Lisabonas līgums.

Mūsu līdzšinējie kopējie centieni jau dod pirmos pozitīvos rezultātus. Mums ir jāturpina šie centieni vismaz trijos virzienos, jo, lai gan banku nozares stabilizēšana ir galvenā neatliekamā vajadzība, ar to vien nepietiek. Šobrīd mēs vienkārši ārstējam simptomus, neķeroties pie cēloņiem. Turpmākajiem Eiropas tiesību aktiem ir jāstiprina mehānismi, kas kontrolē un regulē finanšu tirgus. Mums ir vajadzīga tādu konkrētu pasākumu plaša mēroga pakete, kas mazinās krīzes ietekmi uz ekonomiku, ražošanu un īpaši uz sociālo jomu.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais ir tas, ka mums ir vajadzīga atsevišķa, īpaša pasākumu programma jaunajām dalībvalstīm, kas vēl nav sasniegušas Eiropas finanšu tirgus attīstības līmeni, bet kuras apdraud šīs krīzes netiešās sekas: arvien mazāki ieguldījumi, arvien lielākas kredītu izmaksas un arvien mazāks eksports.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, gan pirms, gan pēc Eiropas vēlēšanām mēs dzirdēsim ierasto nožēlojamo novērtējumu, ka Eiropa ir pārāk atsvešināta no saviem iedzīvotājiem. Es sev jautāju, ko Eiropas Parlaments dara šajā sakarā?

Pirms kāda laika mēs ar kolēģi tiešsaistē iesniedzām lūgumrakstu, kas tiek izskatīts komitejā tāpat kā citi lūgumraksti. Šo lūgumrakstu ir parakstījuši apmēram pusotra miljona cilvēku; šis skaitlis ir gandrīz vienāds ar Igaunijas iedzīvotāju skaitu. Pēc Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāja *Libicki* kunga izdarītā spiediena šis jautājums tika izskatīts Priekšsēdētāju konferencē, prasot, lai Parlamentā tiek atļautas debates par to, kā principā ir jāizskata lūgumraksti, kas iesniegti tiešsaistē. Tas, ka attiecīgais lūgumraksts ir saistīts ar Parlamenta darba vietu vienā vietā, nav svarīgi, jo mēs bieži diskutējam par pretrunīgiem jautājumiem, un es arī apzinos, ka ne visi man piekrist. Tomēr atteikšanās atļaut šādas debates un sūdzības par to, cik ļoti Eiropa ir atsvešināta no saviem iedzīvotājiem, ir savstarpēji nesaderīgi jautājumi.

Es vēlētos, lai Priekšsēdētāju konference kaut ko dara šajā sakarā un, iespējams, patur to prātā, kad atkal tiks izteiktas sūdzības par Eiropas atsvešinātību no tās iedzīvotājiem.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ekonomiskā krīze, kas ietekmē Eiropas un pasaules valstis, var palīdzēt dažiem pārlieku entuziastiskiem indivīdiem nākt pie prāta. Krīze ir vēl viens iemesls nebūvēt Ziemeļu gāzes cauruļvadu. Es ticu, ka ekonomikas dati galu galā pārliecinās tos, kas atsakās ņemt vērā ģeopolitiskos argumentus, proti, to, ka nav saprātīgi kļūt atkarīgiem no viena energoresursu piegādātāja, vajadzību pēc iekšējas solidaritātes starp ES dalībvalstīm un reālos draudus Baltijas jūras ekosistēmai.

Tas ir plaši zināms, ka cauruļvada būvniecība un izmantošana jūras dzelmē ir ievērojami dārgāka par ierosināto sauszemes alternatīvu. *Gazprom* nav izskatījis alternatīvu maršrutu caur politiski un ekonomiski stabilām valstīm, kas visas ir NATO vai ES locekles. Tas liek domāt, ka ieguldītājiem labākajā gadījumā ir apšaubāmi nolūki. Pasaules biržu sabrukuma laikā Maskavas birža cieta īpaši smagi. Biržas grūtības var dot labāku mācību nekā visi veselā saprāta argumenti, starp tiem arī Eiropas Parlamenta atzinums, kurā tiek aicināts nopietni apsvērt sauszemes maršruta izveidi šim riskantajam pasākumam. Šeit iederētos poļu teiciens, ka „ikvienam mākonim ir sudraba maliņa”, tomēr šis mākonis patiesībā ir ļoti melns.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļā *Amnesty International* ziņoja par iespējamu atentātu pret krievu juristi un cilvēktiesību aizstāvi *Karina Moskalenko*. Viņas automašīnā tika atrastas mazas dzīvsudraba bumbiņas. *Karina Moskalenko* Krievijas iedzīvotāju labā Strasbūras Cilvēktiesību tiesā ir uzvarējusi apmēram 30 tiesas prāvas pret Krievijas valsti, un tieši šeit Strasbūrā notika mēģinājums viņu noindēt. Nākamajā dienā bija paredzēts, ka viņa tiesas uzklaušīšanā Maskavā pārstāvēs nogalinātās *Anna Politkovskaya* ģimeni. Tagad izskatās, ka pēc neatkarīgo žurnālistu slepkavību sērijām Krievijā ir pienākusi neatkarīgo juristu kārta. Tādēļ mums ir steidzami visstingrākajā veidā jāizrāda solidaritāte, lai aizstāvētu cilvēkus, kas palīdz tiem, kuri nevar palīdzēt paši sev.

Ioan Mîrcea Paşcu (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, jebkuras institucionālas struktūras, arī ES, īsta pārbaude notiek krīzes laikā, un mūs ir piemēklējusi krīze. Tā saukto jauno dalībvalstu integrācija nav pilnīga, visas dalībvalstis vēl nav ratificējušas Lisabonas līgumu, un mūsu atkarība no importētās enerģijas palielinās.

Diemžēl, lai gan kopējie pasākumi ir ārkārtīgi svarīgi, tie tiek īstenoti lēni un ar grūtībām, jo dalībvalstis dod priekšroku individuālai pieejai. Ja mēs ļausim šīm individuālajām pieejām dominēt, ES nonāks lielās briesmās neatkarīgi no morālā aspekta, ka tiem, kuri visvairāk no ES ir guvuši, ir lielāks pienākums nodrošināt, ka tā kļūst stiprāka, nevis vājāka. Tas pats attiecas arī uz NATO. Šobrīd vairāk nekā jebkad agrāk mums ir vajadzīga kopēja analīze, kopēja uztvere, kopēja nostāja un kopēja rīcība attiecībā uz arvien lielākajiem izaicinājumiem, ar ko mēs saskaramies.

Strādāsim kopā, lai mūs neapvainotu, ka mēs iznīkojam visievērojamāko veiksmīgas sadarbības piemēru kontinentā, ko karš ir postījis pārāk ilgi.

Fiona Hall (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā, ka energoefektivitātes uzlabošana ir visefektīvākais CO₂ emisiju samazināšanas veids un ka saskaņā ar 2006. gada direktīvu valsts sektoram ir jārada piemērs šajā jautājumā, es paužu nožēlu, ka nav sasniegti nekādi energoefektivitātes uzlabojumi saistībā ar lielākajiem remontdarbiem, kas tika veikti Strasbūras Parlamenta ēkā. Es vēlētos uzzināt, kur var apskatīt ēkas energoefektivitātes sertifikātu?

Turklāt tas ir pilnīgi nepieņemami, ka iestādes ļauj EP deputātiem Parlamenta gaitējos parakstīties uz dabiska lieluma buļļa maketa, lai atbalstītu rakstisko deklarāciju pret buļļu cīņām, bet neatļauj parakstīt plakātu, lai atbalstītu rakstisko deklarāciju, kurā tiek aicināts noteikt Eiropas Parlamenta darba vietu vienā vietā. Strādājot vienā darba vietā, mēs vislabāk varētu samazināt enerģijas patēriņu un katru gadu ietaupīt EUR 200 miljonus.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijai tagad ir jāpārskata Dzīvotņu direktīvas darbība Eiropas Savienībā. Manuprāt, šī direktīva tiek piemērota pārāk strikti, jo šobrīd ir vajadzīgs lielāks elastīgums.

Direktīvas īstenošana kavē svarīgus infrastruktūras attīstības darbus Īrijas rietumos, un tas ir ietekmējis Galway pilsētas ārējo apvedceļu. Šis ceļš ir steidzami vajadzīgs, un Galway pilsēta un tās iedzīvotāji cietīs, ja nevarēs turpināt šos attīstības darbus.

Nekad nebija domāts, ka šī direktīva kavēs svarīgus valsts būvdarbus. Komisāram Dimas kungam šobrīd ir jārikojas un jāpārskata šī direktīva, lai nodrošinātu, ka tā neizjauc svarīgus attīstības darbus, kas varētu stiprināt reģiona ekonomiku.

Brigitte Fouré (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, pasaulē jau vairākas nedēļas valda nopietna finanšu krīze. Bieži tiek apgalvots, ka tās iemesls ir nekontrolēta kapitālisma pārmērības, dzīšanās pēc peļņas, kuras pamatā nav nekas konkrēts, un nespēja regulēt finanšu sistēmu. Un, protams, šī analīze ir visnotaļ pareiza! Tomēr mazāks uzsvārs ir likts uz nestabilo situāciju, kādā mūsu valūta būtu nonākusi bez Eiropas Savienības ekonomikas un monetārās politikas. Kā tika norādīts, eiro ir izturējies krīzi labāk nekā to būtu varējusi marka, franks vai lira. Tāpat ir visnotaļ skaidrs, ka lēmumiem, ko pirms astoņām dienām pieņēma Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētāja iniciatīvu ir bijusi tūlītēja ietekme uz finanšu tirgiem. Protams, būs jāveic pasākumi, lai nepieļautu, ka finanšu krīze atkārtojas nākotnē. Tomēr, lai tie būtu efektīvi, tie būs jāveic Eiropas līmenī. Šī krīze mums parāda, ka Eiropas Savienība ir spēcīga, kad tā rīkojas vienoti. Tā demonstrē, ja demonstrēšana vispār bija vajadzīga, ka Lisabonas līgumā paredzētie institucionālie uzlabojumi tagad ir vajadzīgāki nekā jebkad agrāk. Tādēļ mums vajag rezultatīvāku Eiropu un labāku Eiropu.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Eiropas Futbola asociāciju savienība slikti izturas pret *Atlético Madrid*, tās līdzjutējiem un pat Spānijas policiju. Tomēr problēma ir plašāka, jo šīs federatīvās organizācijas tiecas palielināt sankcijas, kad cilvēki vērsas parastajās tiesās.

Šis viduslaiku jēdziens par vienu likumu man un citu likumu pārējiem ir pretrunā mūsu tiesību aktiem un Eiropas iestādēm. Tādēļ mums ir jāreaģē. Īstenībā viss beigsies ar to, ka mums nāksies reaģēt, jo šiem patvaļīgajiem viduslaiku tirāniem ir jāievēro Eiropas tiesību akti un parastās procesuālās garantijas.

Magor Imre Csibi (ALDE). - (RO) Tiesību akta priekšlikumam, ko pagājušajā nedēļā izvirzīja Eiropas Komisija attiecībā uz nelikumīgu mežu izciršanu, vajadzēja iezīmēt lielu visu to cilvēku uzvaru, kas gadu gaitā ir aktīvi piedalījušies kampaņā pret nelikumīgām kailcirtēm. Tomēr Komisija ir izvēlējusies pieņemt minimālu, pat ideālistisku risinājumu, lai risinātu ļoti reālu problēmu.

Nav tāda standarta, kas apliecinātu, ka kokmateriāli ir iegūti likumīgā ceļā. Piegādātājiem nav jāpierāda, vai viņu prece ir iegūta likumīgi. Pat šādu kokmateriālu atrašanās īpašumā un to tirdzniecība netiek tieši uzskatīta par kriminālnoziedzību. Ja ikviens pēc vēlēšanās var radīt standartus un ja nepastāv neatkarīgs valsts mehānisms šo darbību uzraudzībai, tad Eiropas Savienība tikai veicina pašreizējās nelikumīgās darbības. Tas ir apkaunojoši, ka mēs sevi uzslavējam un sakām, ka esam paveikuši labu darbu, ja īstenībā Eiropas Savienības tirgū laisto kokmateriālu likumības kontroles pasākumi joprojām ir ārkārtīgi pavirši.

Eiropas Parlamentam ir jāpieņem stingrāka nostāja cīņā par to, lai apturētu nekontrolētu kailcirtņu ciršanu. Šajā sakarā es aicinu visu politisko grupu kolēģus strādāt kopā, lai ievērojami uzlabotu Komisijas priekšlikumu. Tikai pieņemot skaidru, efektīvu tiesību aktu, mēs varēsim stingri pateikt piegādātājiem, ka mēs necietīsim nelikumīgu kokmateriālu tirdzniecību ES.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, FYROM premjerministrs *Gruevski* kungs pagājušajā nedēļā mēģināja sacelt lielu kņadu, kas nonāca pat līdz Briselei. Fakti ir vienkārši: četri FYROM žurnālisti, kas mēģināja ierakstīt kādas nelielas grupas reakciju uz militārām lauka mācībām, tika nogādāti policijas iecirknī personību pārbaudei, jo viņiem nebija līdzī personu apliecinošu dokumentu. Viņi tika turēti policijas iecirknī tikai 20 minūtes. Es uzskatu *Gruevski* kunga rīcību par pilnīgi nepieņemamu.

Es arī vēlētos nosodīt *Gruevski* kunga rīcību, jo pirms dažām dienām viņš neļāva Grieķijas armijas vienībām, kas bija NATO militāro spēku sastāvā, doties uz Kosovu, šķērsojot Skopjē. Bet tai pašā laikā viņš vēlas, lai viņa valsts iestātos NATO.

Evgeni Kirilov (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļā es kopā ar EP delegāciju apmeklēju Azerbaidžānu, lai novērotu prezidenta vēlēšanas, kas visumā notika saskaņā ar demokrātiskiem standartiem. Mums bija virkne tikšanos ar Parlamenta deputātiem, augsta līmeņa amatpersonām, kā arī ārlietu ministru. Man jāsaka, ka pastiprinājās manas sākotnējās bažas, ka praktiski nekas nav darīts *Nabucco* projekta sakarā. Azerbaidžāna pat nezina par šī projekta sistēmu.

Eiropas Komisija līdz šim neko citu nav darījusi, bet tikai parakstījusi vispārēju vienošanos par sadarbību enerģētikas jomā. Manuprāt, tas ir smieklīgi, ka komisāri visu laiku cēli runā par to, cik šis projekts ir svarīgs visai Eiropai, un tajā pašā laikā atstāj atsevišķu ES dalībvalstu ziņā risināt sarunas par nosacījumiem. Manā valstī Bulgārijā mēs bieži sakām, ka nav dūmu bez uguns. Bet šajā konkrētajā gadījumā ir pārāk daudz dūmu bez uguns, un mēs visi zinām, ka mēs saskaramies ar ļoti spēcīgu konkurenci. Ja Komisija pietiekami drīz neklus aktīva, viss projekts būs vienos dūmos.

Eoin Ryan (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, mēs visi priecāsimies, kad finanšu tirgos sāks atgriezties kaut kāda stabilitāte. Diemžēl krīze nav vienā jomā, un ir jāņem vērā arī citas jomas. Viena no tām ir visa kredītkaršu joma.

Pasreizējā kredītu izmantošana ir izrādījusies ilgtspējībai kaitīga gan individuālā, gan plašākā līmenī. Televīzijas programmās, laikrakstos un žurnālos pēdējos gados ir izcelts tādu cilvēku apdraudējums, kam ir vairākas kredītkartes un kam ir grūtības apmaksāt pat vienu no šīm kartēm. Protams, katra indivīda ziņā ir rīkoties atbildīgi šajā sakarā, bet arī finanšu iestāžu ziņā un arvien vairāk mazumtirgotāju ziņā ir rīkoties atbildīgi, reklamējot šīs kartes un izsniedzot tās.

Mūsu kā sabiedrības pārstāvju ziņā ir nodrošināt, ka mūsu iedzīvotāji ir pienācīgi informēti. Mēs varam stabilizēt savus tirgus, mēģināt uzlabot tirgu likviditāti, bet, ja mēs nerisinām jautājumu par atbildīgu kredītu izmantošanu ne tikai valsts un starptautiskā līmenī, bet visos ekonomikas sistēmas līmeņos, tad galu galā atgūšanās visdrīzāk būs ierobežota un ilgtspējai kaitīga. Paskatoties kontekstā, kredītkaršu nodrošinātais tirgus ir apmēram tikpat liels kā aizdevumu ņēmu tirgus.

Livia Járóka (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, katru gadu tūkstošiem vecmāmiņu, māšu un meitu kļūst par krūts vēža upuriem. Šī slimība īpaši skar eiropietes, jo Eiropas sievietes visbiežāk saslimst ar krūts vēzi, un katru gadu tiek diagnosticēti 430 000 jauni saslimšanas gadījumi.

Pirmais solis cīņā pret šo briesmīgo slimību ir informētība. Šomēnes eiropiešiem ir jākoncentrējas uz agrīnu vēža atklāšanu kā galveno preventīvo līdzekli. Atklāšana ir ļoti liela un svarīga problēma šajā sakarā, jo, piemēram, ASV 41 % saslimšanas gadījumu tiek diagnosticēts ļoti agrīnā posmā salīdzinājumā ar 29–30 % Eiropā.

Tomēr katra desmitā sieviete ES saslims ar krūts vēzi līdz 80 gadu vecumam; turklāt katrās divās ar pusi minūtēs vienai sievietei tiek diagnosticēts krūts vēzis. Krūts vēža skarbā realitāte ir tāda, ka katrās septiņās ar pusi minūtēs viena sieviete mirst no šīs slimības. Eiropā 2006. gadā no krūts vēža nomira 132 000 sievietes. Šī gada oktobrī visos lēmumu pieņemšanas līmeņos ir jāsteno pasākumi, lai uzlabotu informētību par krūts vēzi, agrīno atklāšanu un novēršanu.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, daudzu mūsu dalībvalstu iedzīvotāji nesaprot, īpaši ekonomiskās krīzes laikā, kā mēs katru gadu dīkstam tērēt gandrīz EUR 200 miljonus, lai braukātu uz Strasbūru, ja tagad, mēs trīs mēnešus esam ļoti veiksmīgi strādājuši tikai Briselē.

Turklāt bieži tiek vainots tieši Parlaments, lai gan, protams, dalībvalstīm un valstu valdībām ir pilnvaras šo situāciju labot.

Tā kā Francijas prezidentūra ir šeit, es vēlētos aicināt valdības pārskatīt šo jautājumu, un tā kā mēs visi zinām, ka mums būs vajadzīgs risinājums, kas būs pieņemams Francijai un Strasbūrai, es vēlētos ierosināt, ka apmaiņā

pret to, ka Parlamenta sēdes tiktu pārceltas uz Briseli, varbūt Eiropadomes sēdes varētu notikt Strasbūrā? Tam būtu noteikta institucionāla loģika. Komisijai, Parlamentam un pastāvīgajai Ministru padomei, kas ikdienā sadarbojas, ir jāatrodas vienā pilsētā — Briselē. Eiropadomei, kas ir stratēģiska struktūra, ir jāievēro zināma distance no ikdienas darbībām. Tā varētu tikt Strasbūrā, kas Strasbūrai dotu tikpat lielu prestižu kā Eiropas Parlamenta sēdes.

Philip Bradbourn (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, gadu gaitā ir kļuvis arvien skaidrāks, ka ES nodokļu maksātājiem ir apņēmis katru gadu maksāt EUR 200 miljonus, lai mēs varētu četras dienas nedēļā strādāt Strasbūrā. Bet, kā mani informēja, šo pārbraucienu ietekme uz vidi katru gadu ir 13 000 transatlantiskie laineru reisi, un tas ir laikā, kad Parlaments pats mēģina Eiropas uzņēmumiem piemērot drakonisku vides aizsardzības regulējumu. Tas noteikti ir gadījums, kuru var aprakstīt kā „klausies uz maniem vārdiem, neskaties uz maniem darbiem”.

Augusta un septembra notikumi ir pierādījuši, ka nav vajadzības braukāt uz šejieni, ka Parlamenta ēka Briselē var pilnībā nodrošināt mūsu oficiālās sēdes un ka ES iedzīvotāji būtu daudz priecīgāki, ja mēs pārtrauktu šo regulāro ikmēneša braukāšanu. Manuprāt, tas ir mulķīgi, ka Parlaments tik ilgi nav spējis atrisināt šo jautājumu un izdarīt spiedienu uz Padomi, lai izbeigtu šo lidojošo cirku.

Priekšsēdētājs. – Paldies, visu laiku rodas jauni argumenti.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, jūs priecāsities uzzinot, ka es nerunāšu par Strasbūru vai pat par to, ka jūsu redze pasliktinās, jo izrādās, ka apmēram puse jūsu nosaukto deputātu nav šajā telpā.

Es vēlos runāt par *Penhallow* ugunsgrēku, ko es šeit Parlamentā esmu pieminējis jau iepriekš, par ugunsgrēku, kas notika manā vēlēšanu apgabalā pagājušā gada 17. un 18. augustā. Nesen tika publicēts informatīvs izdevums, kurā apgalvots, ka avārijas durvis bijušas nepiemērotas, ka smidzinātāji īstenībā būtu izglābuši viesnīcu no ugunsgrēka un ka faktiski ugunsgrēks izcēlās ļaunprātīgas dedzināšanas rezultātā. Jāatzīst, ka tie ir pieņēmumi, ko izdarījis nepieredzējis ugunsdzēsējs, bet problēma ir tāda, ka nedz ugunsdzēsības dienests, nedz policija nav publicējuši oficiālo ziņojumu.

Tā kā komisāre *Kunevas* kundze šobrīd izskata priekšlikumu uzlabot viesnīcu ugunsdrošību visā Eiropā, es vēlos viņai lūgt mudināt Apvienotās Karalistes iestādes publicēt ziņojumu, lai mēs varētu izprast šo jautājumu.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Mēs mūsdienās bieži dzirdam teicienu, ka neviens nevar izaudzēt koku līdz debesīm. Bankas pārliecināja vājos un trūcīgos, ka ar aizdevumiem, kuru procentu likme ir 1 %, viņi varēs dzīvot labu dzīvi, vienlaicīgi nenorādot, ka šis 1 % attiecas tikai uz ierobežotu periodu un ka tas drīz strauji palielināsies. Dzīšanās pēc peļņas par katru cenu ir sagrāvusi finanšu sistēmu. Šī jautājuma rūpīgāku izpēti es atstāšu finanšu ekspertu ziņā. Es tikai vēlētos brīdināt par neierobežotu brīvību jomā, kas skar mani un kas šeit Parlamentā ir uzticēta man.

Mūsdienās sabiedrībās, kurās vīrieši un sievietes ir skaitāmi miljardos, tiek nogalinātas miljoniem meiteņu. Sieviešu izveles brīvība kopā ar pirmsdzemdību diagnostiku ir kļuvusi par instrumentu sieviešu iznīcināšanai. Mēs visi labi saprotam, ka peļņa nevar palielināties bezgalīgi, un to pašu var droši teikt attiecībā uz morāli. Neierobežota brīvība kalpo pretēji mūsu interesēm. Mums jāiemācās saprast, kad koks ir sasniedzis savu dabisko lielumu, un cienīt to, kāds tas ir.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Priekšsēdētāja kungs, divās Ungārijas kaimiņvalstīs Austrijā un Slovēnijā ir notikušas vēlēšanas, un abās valstīs uzvarēja sociāldemokrāti. Jūs minējāt, ka mūsu kolēģis *Borut Pahor* ir nolīcis savu mandātu un, iespējams, būs nākamais Slovēnijas premjerministrs. Es lūdzu iespēju uzstāties tāpēc, ka vēlēšanu notikumi Austrijā dara ārkārtīgi lielas raizes, proti, galēji labējie spēki šajās pēdējās vēlēšanās ir ieguvuši gandrīz 30 % balsu. Šie rezultāti satrauc visus Eiropas iedzīvotājus. Papildus finanšu krīzes pārvarēšanai vissvarīgākais Eiropas uzdevums ir ekstrēmisma neitralizēšana visā Eiropā. Es atzinīgi vērtēju to, ka sociāldemokrātu vadītājs un nākamais kanclers *W. Fayman* stingri uzstāja, ka nevar būt nekāda sadarbība ar galēji labējiem spēkiem Austrijā. Ņemot vērā „brūnos” draudus, visiem Eiropas labējiem un kreisajiem demokrātiskajiem spēkiem ir jāapvienojas. Paldies par uzmanību!

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Daudzvalodība un starpkultūru dialogs neizslēdz iespēju, ka tie, kas pieder pie vienas kultūras un runā vienā valodā, var satikties un veidot starptautiskas organizācijas un konsultatīvas struktūras. Starptautiskā organizācija, kas pārstāv franču valodā runājošos cilvēkus piecos kontinentos un 55 dalībvalstīs, atbalsta apmēram 200 miljonu franču valodā runājošu cilvēku politisko, kultūras un ekonomisko sadarbību. Pasaules Ebreju kongress kopš 1936. gada ir koordinējis savu locekļu interešu aizstāvību 100 valstīs. Pastāv arī Starptautiskā Ebreju parlamentāriešu padome. Rumānijas Ārlietu ministrijā

ir departaments, kas rūpējas par ārvalstīs dzīvojošo rumāņu interesēm. Līdzīgam mērķim tika izveidots arī Ungārijas forums parlamenta deputātiem no Karpatu baseina. Ungārijas politiskie pārstāvji no astoņām valstīm tiekas vienreiz gadā, lai pārrunātu interesējošos jautājumus, kā arī savu kopienu un valstu nākotni. Tas ir pretēji Eiropas normām, ka kopienai — vai tā būtu franču, ebreju, rumāņu vai ungāru — uzbrūk par tās miermīlīgajiem centieniem aizsargāt savas intereses, kā tas šobrīd notiek Slovēnijā. Paldies!

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) *TEN-T* tīkls (Eiropas Transporta tīkls) pašlaik saskaras ar vairākām lielām problēmām. No vienas puses, ir konstatēta kavēšanās ar apmēram 30 prioritāru projektu īstenošanu, jo trūkst iesaistīto dalībvalstu finansējuma, bet, no otras puses, jau kopš 2005. gada ir bijusi vēlme paplašināt *TEN-T* tīklu, lai apvienotu Eiropas transporta sistēmu ar ES kaimiņvalstu transporta sistēmu.

Seminārā, ko nesen organizēja Komisija, tika uzsākta virkne praktisku debašu un apspriežu attiecībā uz 2010. gadā paredzēto *TEN-T* prioritāro projektu pārskatīšanu. Manuprāt, mums vajag, lai starp Bukaresti, Konstanci un Sofiju būtu ātrvilcienu satiksme ar pārējām Eiropas galvaspilsētām. Turklāt Rumānijas ostu un lidostu attīstība un pārrobežu transporta projektu īstenošana uz robežas starp Rumāniju, Moldovu un Ukrainu ir atkal jāiekļauj prioritāro *TEN-T* projektu sarakstā.

Turklāt Komisijas TRAN delegācija, kas apmeklēja Rumāniju oktobra sākumā, atbalsta vajadzību piešķirt Donavai augstāku prioritāti Eiropas transporta politikas izstrādē.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, pirms trim nedēļām globālā finanšu krīze, kas draudēja sagraut ASV banku sistēmu, sākās šajā Atlantijas okeāna pusē. Daudziem maniem vēlētajiem ekonomiskā katastrofa ir bijusi teorētiska, bet tagad tā no attāla drauda ir kļuvusi par smagu realitāti, kad tiek zaudētas darbavietas, māju cenas krītas un tiek samazināti sociālie pakalpojumi.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas un dalībvalstu ātro rīcību, nodrošinot noguldījumus un atbalstot banku kapitālu, jo nav vajadzīgs ilgs laiks, lai globāla krīze kļūtu par vietēju krīzi.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). - (SK) Komunistu režīms Centrāleiropā uzskatīja baznīcu par iekšēju ienaidnieku un sāka no tās baidīties īpaši 1978. gada 16. oktobrī, kad polis *Karol Wojtyła* tika ievēlēts par pāvestu.

Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai pateiktos saviem poļu kolēģiem par uzaicinājumu pievienoties grupai, kas Eiropas Parlamentā organizē pasākumu, lai atzīmētu pāvesta *John Paul II* valdīšanas 30. gadadienu un 20. gadadienu, kopš viņš uzstājās ar runu Eiropas Parlamentā Strasbūrā. Viņa aicinājums: „Nebaidieties!” bija izšķirošs, deva drosmi īpaši kristiešiem un pavēra ceļu garīgai revolūcijai, kas tuvināja totalitārā komunisma sabrukumu Centrāleiropā.

Šobrīd cilvēce kārtējo reizi atrodas krustcelēs. Mēs vai nu pārveidosim savu pasauli par plaukstošu dārzu, vai arī to sagrausim. Es esmu stingri pārliecināta, ka mums šobrīd vairāk nekā jebkad agrāk ir jāpievērš lielāka uzmanība *John Paul II* vēstījumam.

Harlem Désir (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos atbildēt R. Corbett un pārējiem, kas runāja par mūsu atgriešanos Strasbūrā un ar to saistītajām izmaksām.

Tā ir taisnība, ka Eiropa dažkārt nerīkojas saprātīgi. Lai gan tā mēģina būt racionāla, tai patīk arī simboli. Tā nav centralizēta valsts, un mēs nedarbojamies tikai ar vienu galvaspilsētu, kurā atrodas visas mūsu iestādes. Dažas atrodas šeit Strasbūrā; Centrālā banka atrodas Frankfurtē; manuprāt, Zāļu aģentūra atrodas Apvienotajā Karalistē.

Par to visu nākas maksāt. Tomēr mēs arī zinām cenu, kāda jāmaksā, kad nav Eiropas; mēs to esam pietiekami daudz maksājuši vēstures gaitā. Tādējādi, ja EUR 200 miljoni ir viens no faktoriem, kas ļauj iestādēm pareizi darboties, un, piemēram, ļauj Eiropai labāk saprast finanšu tirgu problēmas un, iespējams, turpmāk ietaupīt vairāk nekā EUR 1 triljonu finanšu iestāžu glābšanas plānos, tad, manuprāt, tā ir cena, ko ir vērts maksāt, lai nodrošinātu pareizi funkcionējošu demokrātiju.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Es lūdzu vārdu, lai varētu pievērst Parlamenta uzmanību nopietnajai problēmai attiecībā uz Eiropas finansējuma izmantošanas procesu lauku attīstībai Rumānijā. Man ar nožēlu jāsaka, ka Rumānijas iestādes sistemātiski pārkāpj principu, ka iespējamie šī finansējuma saņēmēji ir jānodrošina ar pareizu, pārskatāmu informāciju.

Nesen, tikai dienu pirms finansēšanas pieteikumu iesniegšanas sākuma datuma, tika publicēti pretendentu celveži diviem svarīgiem Rumānijas valsts lauku attīstības programmas pasākumiem, nerīkojot pat obligāto reklamēšanas un informācijas kampaņu. Birokrātija, kas saistīta ar finansējuma piešķiršanu lauku attīstībai,

ikvienam pilsonim liekas vienkārši drausmīga. Vismaz viens mēnesis ir vajadzīgs, lai sagatavotu dažus pieprasītos dokumentus, bet projektu iesniegšanas atbilstīgā sesija beidzas attiecīgā mēneša beigās.

Manuprāt, Kopienas tiesību aktos ir jānosaka skaidrāki un striktāki noteikumi, lai izvairītos no šādām situācijām. Pretējā gadījumā Eiropas finansējums nespēs sasniegt attiecīgos mērķus.

Britta Thomsen (PSE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos vērst Parlamenta uzmanību uz to, ka Dānijas valdība nav īstenojusi Direktīvu 2002/73/EK par vienlīdzīgu attieksmi. 2007. gada 21. martā Komisija nosūtīja Dānijas valdībai oficiāla paziņojuma vēstuli, kurā cita starpā norādīja, ka Dānija neievēro direktīvas noteikumus attiecībā uz struktūras izveidi, lai veicinātu, analizētu, uzraudzītu un atbalstītu vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem. Dānijai bija šāda struktūra iepriekšējās valdības laikā, bet pašreizējā valdība to likvidēja tajā pašā gadā, kad tika ieviesta direktīva. Tagad Komisijai ir jārikojas un jāliek Dānijas valdībai izveidot struktūru, kas nodrošinās, ka Dānijas sievietes vairs netiek atstātas novārtā attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi un vienlīdzīgu darba algu. <BRK>

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšlikuma par pacientu tiesībām uz pārrobežu veselības aprūpi mērķis ir paplašināt pacientu tiesības saņemt ārstēšanu ārvalstīs, ja viņi saskaras ar nepamatotu kavēšanos, saņemot ārstēšanu savā valstī.

Es nesen tiku informēts par pastāvīgu nepamatotu kavēšanos manā vēlēšanu apgabalā. Bērniem dienvienu reģiona Veselības aizsardzības un drošības aģentūrā ir jāgaida līdz pat 48 mēnešiem, lai saņemtu ortodontisko ārstēšanu. Turklāt pēdējo trīs gadus gaidīšanas laiks ir kļuvis vēl garāks. Es patiešām ceru, ka ar pārrobežu priekšlikuma palīdzību mēs varēsim strādāt pie tā, lai samazinātu šādu nepamatotu kavēšanos un atvieglotu pacientiem došanos uz citu valsti, lai savlaicīgi saņemtu kvalitatīvu ārstēšanu. Galu galā visiem pacientiem ir tiesības saņemt augstas kvalitātes ārstēšanu tuvu mājām, bet gadījumos, kad noteikumos ir uzkrītoši trūkumi, viņiem ir jāļauj brīvi ceļot, lai saņemtu šo nepieciešamo ārstēšanu ārvalstīs.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, nesenā krīze mums ir iemācījusi, ka mums ir jāpaļaujas uz solidaritāti, nevis individuālismu un ka mums — Eiropas Savienībai — ir jāmaina savs dzīvesveids un jāpievērš īpaša uzmanība tam, lai katra dalībvalsts varētu efektīvi risināt pati savas problēmas.

Solidaritāte jāievēro attiecībā uz katru dzīves izpausmes veidu, nevis tikai uz ekonomiskajām problēmām. Jāciena nacionālais dzīvesveids, un šeit es runāju par svētdienu kā brīvdienu. Svētdiena kā brīvdiena tika pieņemta mūsu ēras ceturtajā gadsimtā, un mēs nedrīkstam pieļaut tādu Eiropas modeli, kas to atceltu.

Es ticu, ka nekas tāds Eiropā nekad nenotiks.

Pál Schmitt (PPE-DE). - (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Tieši pirms trim gadiem Horvātija sāka pievienošanās sarunas ar Eiropas Savienību. Apvienotās parlamentārās komitejas astotajā sanāksmē, kas notika pirms dažām dienām, mēs atzīmējām, ka šajā laikā Horvātija ir sasniegusi ievērojamus panākumus visās jomās. Šobrīd sarunas ir sāktas par 21 no 35 nodaļām. Turklāt valsts pieliek milzīgas pūles, lai veiktu vajadzīgās reformas un izpildītu pievienošanās kritērijus. Es esmu pārliecināts, ka Eiropas Komisija kopā ar progresu ziņojumu par Horvātiju, kas jāiesniedz 5. novembrī, iesniegs arī laika grafiku, kurš nodrošinās Horvātijas valdībai skaidru plānu, norādot, kā pievienošanās sarunas var pabeigt līdz 2009. gada beigām, tas ir, līdz Barroso kunga vadītās Komisijas pilnvaru termiņa beigām. Tomēr šis laika grafiks būs izpildāms tikai tad, ja mums izdosies paātrināt sarunas un ja Padome vēlēšies sākt sarunas par papildu nodaļām līdz gada beigām. Es esmu pārliecināts, ka Horvātijas pievienošanās kalpos par piemēru tās kaimiņvalstīm un vienlaicīgi par svarīgu stabilizējošo faktoru reģionā. Paldies!

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kā viens no trim Ziemeļīrijas EP deputātiem, kas bija iesaistīti sākotnējā PEACE finansējuma nodrošināšanā 1994. gadā, kurš, manuprāt, ir ievērojami veicinājis Ziemeļīrijas sociālo un ekonomisko labklājību, es vēlētos personīgi pateikties un paust atzinību par to cilvēku smago darbu, kuri gadu gaitā ir bez atlīdzības veltījuši savu laiku un ievērojami veicinājuši vietējo stratēģisko partnerattiecību darbu. Viņi uzņēmās īstenošanas slogu, kas, kā es zinu, bija ļoti apgrūtināošs uzdevums.

Šī gada decembrī viņi tiks atbrīvoti no amata, un viņi ir saņēmuši niecīgu pateicību par paveikto. Daudzi ir kritizējuši PEACE programmu, apsūdzot to, ka tās darba rezultāti nav izmērāmi. Tomēr es kritiķiem saku, ka viņi kļūdās: programma veicināja sadarbību un partnerattiecības vietējā līmenī, un tas nebūtu noticis bez PEACE finansējuma. Cilvēki tika apvienoti, lai strādātu partnerattiecībās, kas nekad nebūtu bijušas iespējamās bez PEACE programmas.

Es vēlētos jūs lūgt, priekšsēdētāja kungs, nosūtīt vēstuli vispārējai stratēģisko partnerattiecību valdei un izteikt Parlamenta — jo tieši Parlaments ir galvenais sasniegumu izmantotājs — pateicību cilvēkiem, kas bez ceremonijām tiks atstādināti pēc visiem šiem darba gadiem, kad viņi devīgi sniedza atbalstu cilvēkiem, kam viņi cerēja palīdzēt.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, 16. oktobrī mēs atzīmējam Pasaules pārtikas dienu. Kad šī diena tika noteikta 1980. gadā, mērķis bija mazināt badu. Tomēr šobrīd mēs atrodamies paradoksālā situācijā, kad mums ir jācinās ar diviem ļaunumiem: badu, kas skar attīstības valstis, un aptaukošanos, kas skar attīstītās valstis.

Šobrīd pasaulē bads apdraud apmēram 850 miljonus cilvēku, un apmēram 40 miljoni cilvēku katru gadu mirst no bada. Tiek prognozēts, ka 2 miljardi cilvēku cieš no bada un ka 55 % bērnu nāves gadījumu jaunattīstības valstīs ir saistīti ar nepietiekamu uzturu.

Tomēr rietumvalstu dzīvesveids ir radījis tādas slimības kā aptaukošanās, dažādu orgānu vēzis un diabēts: tiek prognozēts, ka līdz 2020. gadam šīs slimības būs iemesls 72 % nāves gadījumu. Es ierosinu, ka Eiropas Parlamentam ir jāsāk kampaņa par Vidusjūras diētas ieviešanu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ja šonedēļ to apstiprinās, tad komisāra ieceltajai *Baroness Ashton* būs pienākums panākt pareizo līdzsvaru starp ES pārtikas nodrošinājumu un neatkarību pārtikas jomā, no vienas puses, un palīdzību jaunattīstības valstu tirgiem, veicinot brīvo tirdzniecību, no otras puses, neskatoties uz mūsu pašreizējām partnerattiecībām ar ĀKK valstīm, kas ir bijušas ārkārtīgi svarīgas gan šīm valstīm, gan mums.

Divpusējās tirdzniecības sistēma ir ievērojami veicinājusi labklājību pasaulē, atverot šādus tirgus, un Pasaules tirdzniecības organizācija (PTO) ir strādājusi ārkārtīgi efektīvi, nodrošinot vienlīdzīgākus konkurences nosacījumus nabadzīgākajām valstīm.

Tomēr neviens turpmākais PTO nolīgums nedrīkst atstāt neaizsargātas svarīgas mūsu ES ekonomikas nozares. Pieņemot pašreiz pieejamos priekšlikumus, tiktu apdraudēta turpmākā ES lauksaimnieciskā ražošana. Tiek prognozēts, ka Īrijā vien liellopu gaļas nozares produkcija varētu samazināties par EUR 120 miljoniem gadā un kopumā lauksaimnieciskās produkcijas vērtības samazinājums visā Īrijā varētu būt līdz pat EUR 450 miljoniem gadā.

Mēs nekad nedrīkstam piekrist tam, kas apdraudētu ES stratēģisko pārtikas nodrošinājumu, un komisāre savā jaunajā amatā rīkotos prātīgi, rūpīgi uzklausot Parlamenta bažas un ievērojot mandātu, ko tai ir piešķirušas ES valstu valdības.

Priekšsēdētājs. – Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu. Es ierosinu, lai deputāti lūdz vārdu tikai tad, ja viņi plāno ierasties uz sēdi.

13. Darba aģentūras (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ieteikums otrajam lasījumam (A6-0373/2008) par Padomes kopējo nostāju (10599/2/2008 – C6-0327/2008 – 2002/0072(COD)), lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pagaidu darbu — Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja. (Referents: *H. Désir*).

Harlem Désir, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi — es ceru, ka Padomes prezidentūra mums pievienosies — ir pagājuši vairāk nekā seši gadi, kopš tika atlikta Direktīvas par pagaidu darba aģentūrām pieņemšana, kas notika nevis Parlamenta dēļ, kurš sniedza savu atzinumu, tiklīdz Komisijas ierosinājums tai tika nosūtīts 2002. gadā, bet tieši tādēļ, ka dažas dalībvalstis nonāca strupceļā Padomē.

Šodien pēc kopējās dalībvalstu nostājas pieņemšanas mums ir iespēja vienoties par šo svarīgo sociālo tiesību aktu laikā, kad tiek daudz tiek gaidīts no Eiropas sociālā modeļa, un tieši šī iespēja mums ir jāizmanto. Pagaidu darbā ir nodarbināti vairāk nekā trīs miljoni ES iedzīvotāju. Pagaidu darbaņēmējus nodarbina apmēram 20 000 uzņēmumi, kuru apgrozījums ir EUR 75 miljardi.

Tā ir nozare, kas acīmredzot ir ļoti pakļauta izaugsmes svārstībām, un pagaidu darbaņēmēji šobrīd ir pirmie, kurus ietekmē ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās un arvien lielākais bezdarbs. Tomēr tāpat kā citos nedrošas un netipiskas nodarbinātības veidos arī pagaidu darbā dažos pēdējos gados ir novērojama strukturāla izaugsme, un šī attīstība tika novērtēta gandrīz 60 % apmērā pēdējos piecos gados. Šī attīstība īpaši aktīvi ir notikusi jaunajās dalībvalstīs.

Pagaidu darbs ir ļoti daudzās nozarēs, kas dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgas: dažās valstīs rūpniecība, citās — pakalpojumi, būvniecība un lauksaimniecība, vēl citās — transports. Arī nodarbinātības rādītāji dažādās valstīs ir atšķirīgi. Tie varētu būt pat 5 % no visiem darba ņēmējiem tādās valstīs kā Apvienotā Karaliste. Atšķiras arī darba ilgums. Dažās valstīs tas ir īslaicīgs, piemēram, Francijā darba ilgums ir apmēram 10 dienas; Spānijā mazāk par nedēļu; Somijā apmēram 20 dienas. Tomēr citās valstīs, piemēram, Īrijā, Beļģijā un Nīderlandē tas var ilgt vairākus mēnešus, bet Austrijā — pat gadu un vairāk.

Kā mēs zinām, pagaidu darba ņēmēji ir vairāk pakļauti fiziskam riskam, darba intensitātei un negadījumiem darbā. Viņi bieži tiek apmācīti ļoti šaurā jomā. Tāpat ārkārtīgi izplatīts ir stress, jo viņi darbā nejutas droši.

Faktiski dalībvalstu tiesību akti un juridisko sistēmu veidi, kas attiecas uz viņu situāciju ir ļoti atšķirīgi — tik lielā mērā, ka pagaidu darba ņēmēji ir pilnībā aizsargāti attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi, īpaši darba algas ziņā, tikai 10 no 27 Eiropas Savienības valstīm. Viņu piekļuve apmācībai, sociālā aizsardzība, dzemdību atvaļinājumi — visas šīs jomas dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgas, un tās absolūti netiek garantētas vienlīdzīgi visās dalībvalstīs.

Tādēļ Eiropas Komisija pēc sociālo partneru pieprasījuma un ar Eiropas Parlamenta atbalstu vēlējās radīt tiesību aktu, kas varētu garantēt vienlīdzīgu attieksmi. Pēc sākotnējā projekta saņemšanas 2002. gada novembrī Eiropas Parlaments, ievērojot ziņojumu, ko sagatavoja mana kolēģe deputāte *van den Burg* kundze, kura joprojām ir šeit Parlamentā un kurai es vēlētos izrādīt cieņu, nostiprināja šo tiesību akta projektu, kas ļāva garantēt vienlīdzīgu attieksmi, sākot no pirmās darba dienas, jo īpaši attiecībā uz darba algu.

Kad pagājušā gada jūnijā tika pieņemta Padomes kopējā nostāja, Padome galu galā piekrita Eiropas Parlamenta nostājai. Tādēļ es uzskatīju, ka vienlīdzīgai attieksmei, sākot no pirmās darba dienas, ir jābūt vispārējam noteikumam un ka par jebkuru atkāpi no šī principa ir jāvienojas sociālajiem partneriem kopējās sarunās vai ar tādu nolīgumu palīdzību, kas noslēgti ar sociālajiem partneriem valsts līmenī. Eiropas Parlamenta grozījumi par darba un nodarbinātības pamatnosacījumu definīciju, jo īpaši 3. pantā iekļaujot jautājumu par darba algu, arī tika iekļauti kopējā nostājā.

Visbeidzot, Padomes kopējā nostājā tika saglabāti grozījumi par nodarbinātības, koplietošanas telpu un profesionālās apmācības pieejamību un par pagaidu darba ņēmēju pārstāvību saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas attiecas uz pastāvīgā darba ņēmējiem, kurus nodarbina lietotāju uzņēmumi.

Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā ir notikušas debates par Parlamenta sākotnējo priekšlikumu grozīt Komisijas priekšlikumu un papildināt to ar aspektiem attiecībā uz veselību, drošību un higiēnu darbā, ko Padome nepieņēma. Tomēr šīs garantijas pastāv saskaņā ar citas direktīvas nosacījumiem — Padomes 1991. gada 25. jūnija direktīvas nosacījumiem —, kas papildina pasākumus, kuru mērķis ir veicināt uzlabojumus darba drošībā un veselības aizsardzībā attiecībā uz darba ņēmējiem, kas pieņemti darbā uz noteiktu laiku vai arī īslaicīgā darbā.

Kā jūs zināt, dāmas un kungi — es beigšu šo pirmo uzrunu par šo punktu — Eiropas Arodbiedrību konfederācija, no vienas puses, un profesionālās struktūras, kas pārstāv pagaidu darba aģentūras, no otras puses, vēlas, lai mēs pieņemtu šo tiesību aktu. Šodien pieņemot šo tiesību aktu nozīmē nodrošināt, ka Eiropas Parlamenta nostājas pirmajā lasījumā turpmāk kļūs par tiesību aktiem; ka šo sistēmu pagaidu darba ņēmēju aizsardzībai varēs transponēt turpmāko trīs gadu laikā, ka neskaidro sarunu Padomē Pandoras lādi vairs nevarēs atvērt. Tādēļ Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja 7. oktobrī pieņēma lēmumu ieteikt kopējās nostājas apstiprināšanu bez grozījumiem, lai aizsargātu šo visnedrošāko nodarbinātības nozari Eiropā.

SĒDI VADA: M. ROTHE

Priekšsēdētāja vietniece

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. — (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos pateikties referentam *Désir* kungam par viņa sagatavoto dokumentu. Man nav ko piebilst par galvenajiem punktiem, kas tika izvirzīti, bet es vēlētos tikai koncentrēties uz 10. jūnija politiskā nolīguma rezultātiem un norādīt uz panākumiem, kuri tika sasniegti daudzos pamatpunktos Eiropas Parlamenta interesēs. Tagad mēs esam noteikuši vienlīdzīgas attieksmes principa tiešu piemērošanu pagaidu darba ņēmējiem, sākot no pirmās darba dienas, bez jebkādiem izņēmumiem attiecībā uz īstermiņa darbu, „maksājumu atlikšanas periodiem”, definīciju noskaidrošanu, apspriedēm ar sociālajiem partneriem vai viņu iesaistīšanu izņēmumu ierosināšanā, kas atļautu noteikt kādas īpašas atkāpes no vienlīdzīgas attieksmes principa. Komisija ir apmierināta ar panākto vienprātību jautājumā par kopējo nostāju, kādu pieņēma Padome Nodarbinātības

un sociālo lietu komitejā, un es vēlreiz apsveicu referentu un politiskās grupas par to, ka viņi apstiprināja savu vēlmi pieņemt kopējo nostāju bez papildu grozījumiem.

Dāmas un kungi, cieņa pret sociālajiem partneriem ir Eiropas Savienības politiskās idejas pamatnosacījums, tādēļ es ar lielu gandarījumu atzīmēju arodbiedrību un darba devēju nostāju. Dāmas un kungi, es uzskatu, ka apstākļi ir piemēroti, lai pieņemtu ierosinājumu pirmajā lasījumā.

Xavier Bertrand, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, lai gan es jūs nespēju saklausīt fiziski, manuprāt, jūsu piezīmes, *Désir* kungs, tāpat kā jūsu piezīmes, komisāra kungs, tika man godprātīgi paziņotas.

Padome 9. jūnijā Luksemburgā vienojās par diviem dokumentiem, par kuriem Eiropas Savienības dalībvalstis bija diskutējušas vairākus gadus. Kā jūs zināt, pirmais ir ierosinājums pārskatīt Darba laika direktīvu, par kuru sarunas tika risinātas kopš 2004. gada. Par to švakara debatēs netiek runāts.

Otrais ir direktīvas projekts par pagaidu darba ņēmēju apstākļiem, par ko tiek risinātas sarunas kopš 2002. gada. Šī projekta mērķis ir stiprināt aizsardzību, ko saņem pagaidu darba ņēmēji, un uzlabot pagaidu darba kvalitāti. Tā galīgā pieņemšana ir šodienas sanāksmes mērķis.

Vispirms es vēlētos teikt, ka, manuprāt, šī dokumenta par pagaidu darba ņēmējiem pieņemšana ir ļoti spēcīgs mājiens visiem eiropiešiem, ka 2008. gads var kļūt par sociālās Eiropas atdzimšanas gadu. Mēs gadiem ilgi esam gaidījuši uz reālām izmaiņām sociālās jomas tiesību aktos. Ar Darba laika direktīvas galīgo pieņemšanu mēs sākam izkļūt no šī gadiem ieilgušā strupceļa.

Eiropas iedzīvotāji gaidīja šo mājienu, ka Eiropa var būt par viņu aizstāvi. Kā mēs zinām, viņu gaidas ir vēl lielākas pašreizējos apstākļos, ņemot vērā finanšu krīzi un tās sekas uz ekonomiku. Šobrīd vairāk nekā jebkad agrāk ir īstais laiks dot viņiem reālas cerības par mūsu spēju saskaņot ekonomiskās labklājības mērķi ar sociālās kohēzijas mērķi un par mūsu vēlmi aizsargāt un veicināt Eiropas sociālo modeli.

Direktīvas projekts, par kuru mēs šovakar diskutējam, ir ārkārtīgi svarīgs dokuments, pirmkārt, tāpēc, ka tas ietekmēs daudzus eiropiešus. 2006. gadā Eiropā bija 3,4 miljoni pagaidu darba ņēmēju. Tomēr, ja mēs saskaitām cilvēkus, kas jebkad izmantojuši pagaidu darba aģentūru pakalpojumus, mēs redzam, ka tas ietekmē 6 miljonus cilvēku.

Es vēlētos teikt, ka 20 gadu laikā pagaidu darbs ir tas netipiskā darba veids, kas ir palielinājies visvairāk. Turklāt saskaņā ar Dublinā dibinātā Eiropas fonda informāciju tā apjoms ir vismaz dubultojies gandrīz visās dalībvalstīs un pieckāršojies Dānijā, Itālijā, Spānijā un Zviedrijā, kur ir arvien vairāk Eiropas uzņēmumu, kas to izmanto, lai atrastu darba ņēmējus, kuri atbilst viņu īpašajām prasībām.

Tādējādi mēs šodien runājam par Eiropas ekonomikas pamatnozari, un par šo pamatnozari jūs esat iesniedzis pamatdokumentu, *Désir* kungs, kas piedāvās reālas papildu garantijas Eiropas darba ņēmējiem.

Pirmā no šīm garantijām ir vienlīdzīgas attieksmes princips, sākot no pirmās darba dienas, attiecībā uz pastāvīgā un pagaidu darba ņēmējiem. Šis jauninājums ir nozīmīgākais sasniegums pagaidu darba ņēmējiem Eiropā, kuriem tiesību akti līdz šim nenoteica šādus aizsargājošus noteikumus. Visu darba laiku uz šiem darba ņēmējiem turpmāk attieksies tie paši darba nosacījumi, kas attiecas uz darba ņēmējiem, kurus uzņēmums tieši pieņem darbā tajā pašā amatā. Tas attieksies uz darba laiku, virsstundām, pārtraukumu laiku, atpūtas periodiem, naktsdarbu, apmaksāto atvaļinājumu, darba ņēmēju veselības aizsardzību, tiesībām uz nediskrimināciju un grūtnieču aizsardzību.

Tas ir svarīgi, jo mēs arī zinām attiecībā uz visiem šiem tematiem, ka pagaidu darba ņēmēji pašlaik ir pakļauti fiziskiem draudiem vismaz tikpat lielā mērā kā pastāvīgā darba ņēmēji un darba ritmam, kas dažkārt ir straujāks.

Vienlīdzīgas attieksmes princips, sākot no pirmās darba dienas, attieksies arī uz darba algu. No darba sākšanas brīža pagaidu darba ņēmēji saņems tādu pašu darba algu kā cilvēki, ko tieši pieņēmis darbā izmantotājs uzņēmums tā paša darba veikšanai.

Atkāpes no šī principa un īpaši novērtējuma periodu ieviešana būs iespējama tikai tad, ja tiks sasniegta vienošanās starp sociālajiem partneriem, proti, ja tiks noteikta kompensācija darba ņēmējiem.

Visbeidzot, direktīva nodrošinās jaunas garantijas attiecībā uz pagaidu darba ņēmēju piekļuvi pastāvīgiem darbiem, piekļuvi koplietošanas telpām, sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumiem, bērnu aprūpes iestādēm un transporta pakalpojumiem, kā arī attiecībā uz piekļuvi profesionālajai apmācībai vai pārstāvībai.

Jums, Padomes priekšsēdētāj, es vēlētos teikt, ka es priecājos par šobrīd esošajiem piemērotajiem apstākļiem šī dokumenta pieņemšanai. Taisnība, šajā dokumentā ir iekļauti daudzi grozījumi, ko Parlaments pieņēma pirmajā lasījumā 2002. gada novembrī. Tas arī bez šaubām paskaidro to, kāpēc Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja — praktiski visi tās locekļi — nolēma to negrozīt, un es vēlētos vēlreiz pateikties referentam par dokumentu un visiem deputātiem, kuri aktīvi pie tā strādāja, par viņu konstruktīvo pieeju.

Šis praktiski vienprātīgais atbalsts arī ir skaidra šī dokumenta lietderīguma un kvalitātes zīme, un es arī vēlētos šeit Parlamentā izteikt atzinību *Špidla* kungam, kurš vienmēr ir atbalstījis šo iniciatīvu un kurš piekrita neatsaukt šo dokumentu, lai gan šķita, ka debates ir apstājušās, piemēram, 2007. gada decembrī Briselē.

Kā jūs zināt, Slovēnijas prezidentūras laikā mēs spējam panākt pozitīvu rezultātu. Es vēlētos uzsvērt centienus, ko šajā jomā izdarīja Apvienotā Karaliste un izsaku atzinību par vienošanos, kas 2008. gada 19. maijā tika panākta starp Apvienotās Karalistes sociālajiem partneriem. Tas bija būtisks faktors. Visbeidzot, es vēlētos norādīt uz atbalstu, ko Eiropas sociālie partneri sniedza kopējai nostājai, kura tika pieņemta 9. jūnijā attiecībā uz pagaidu darbu.

Tādēļ šodien mēs varam teikt, ka šajā jautājumā ir sasniegta vienošanās starp visiem dalībniekiem. Tas arī parāda to, ka ar neatlaidību, radošumu un dialogu mēs varam izklūst no situācijām, kuras ir šķietami nonākušas strupceļā pat sociālajos jautājumos, pat Eiropā, pat attiecībā uz direktīvu pieņemšanu.

Elisabeth Morin, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Bertrand* kungs, *Špidla* kungs, pirmkārt, mēs šeit pabeidzam darbu pie ārkārtīgi konstruktīva dokumenta, pie kura strādāja Eiropas iestādes, no vienas puses, un dalībvalstis, no otras puses, kā arī politiskās grupas un sociālie partneri. Mūsu teksta pamatā ir vienprātība ar sociālajiem partneriem. Šis direktīvas projekts šobrīd nosaka vispārēju sistēmu pagaidu darba ņēmējiem 27 dalībvalstīs, un tas ir ļoti svarīgs solis uz priekšu, kura pamatā ir nediskriminācijas principa ievērošana attiecībā uz pastāvīgā un pagaidu darba ņēmējiem.

Mēs tajā esam iekļāvuši pienākumu nodrošināt pārredzamību attiecībā uz apstākļiem, kas jānodrošina darba ņēmējiem, un arī pienākumu nodrošināt uzticību darba ņēmējiem un darba devējiem starpā. Darbinieku drošība un uzņēmumiem vajadzīgais elastīgums ir ļoti svarīgi rādītāji; tādēļ šodien Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa, kuras pamatprincipi ir vienlīdzīga attieksme, piekļuve profesionālajai apmācībai un procedūras pagaidu darba ņēmēju pārstāvībai saskaņā ar koplīgumiem, arī ir mēģinājusi panākt šajā darbā progresu un vienprātību.

Eiropa šobrīd aizsargā šos darba ņēmējus. Šī pamatdirektīva par pagaidu darba ņēmēju aizsardzību paredz jaunus darba nosacījumus. Mēs noteikti uzskatām, ka mēs kopīgi virzāmies uz priekšu pretim sociālajai Eiropai. Tādēļ mēs, protams, piekritīsim balsot par šo direktīvu bez grozījumiem, kā tā tika šodien iesniegta.

Ieke van den Burg, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, dažkārt darbs, pie kā ir smagi strādāts, nedod rezultātus, un dažkārt rezultāts nāk ļoti vēlu. Tā notika ar šo direktīvu. Bija sajūta, ka ar to nekas nenotiks.

Pirms sešiem gadiem 2002. gadā es ļoti nopietni strādāju pie ziņojuma pirmajam lasījumam par šo Komisijas ierosinājumu pēc sociālā dialoga sarunām ar sociālajiem partneriem par viņu atbildības jomām.

Mums izdevās pārliecināt Komisiju un lielāko daļu Padomes pieņemt 95 % mūsu grozījumu un teksta uzlabojumu; tolaik tikai mazākums, proti, 4 no 15 dalībvalstīm bloķēja vairākumu un nevēlējās tam pievienoties. Vairākas prezidējošās valstis ļoti centās rast izeju no strupceļa, bet pēc pāris gadiem priekšlikums bija, ja ne gluži „beigts”, tad vismaz „komā”.

Tas bija negods, jo problēmas, ko direktīva risināja ES paplašināšanas periodā nebūt nebija izzudušas, gluži pretēji. Tāpat direktīva pilnībā neatrisināja viesstrādnieku izmantošanas problēmas, tādēļ mums jāturpina pie tās strādāt, bet pirmām kārtām ir vajadzīga Direktīva par pagaidu darba aģentūrām. Tā ievieš skaidrību par pagaidu darba aģentūru darbinieku statusu un tiesībām, stiprinot vienlīdzīgas attieksmes principu kā darba tiesību pamatprincipu un vienlaicīgi — un tas nav mazāk svarīgi — uzsverot koplīgumu slēgšanas nozīmi un atbilstošu kolektīvo darba attiecību nozīmi arvien augošākajā un nobriedušākajā pagaidu darba aģentūru nozarē.

Es to uzsveru tādēļ, ka tas viss ir saistīts ar negatīvajām asociācijām attiecībā uz strādājošo ekspluatēšanu, ko veic darbu vadītāji no organizēto profesionālo pagaidu darba aģentūru nozares. Pašreizējā direktīvā šī nozare var patiešām pierādīt savu briedumu un spēju risināt labu sociālo dialogu ar arod biedrībām un vēlāk palīdzēt panākt ļoti progresīvus elastības un drošības nosacījumus darba tirgū.

Ona Juknevičienė, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es runāju savas kolēģes Lynne kundzes vārdā, kura nevarēja šodien ierasties sakarā ar lidojumu problēmām uz Strasbūru, bet kura strādāja pie šīs direktīvas kā ALDE grupas „ēnu” referente.

Es piekřītu viņas vispārējām bažām par šo dokumentu un īpaši viņas uzskatam, ka šī direktīva ir tālu no ideāla, bet varētu būt sliktāk. Daudzi pagaidu darba aģentūru uzņēmumi Apvienotajā Karalistē šobrīd vēlas, lai šī direktīva tiktu pieņemta, bet tikai tāpēc, ka tas ir „mazākais no ļaunumiem”. Mēs vienmēr esam apgalvojuši, ka tas nebija jādara Eiropas līmenī, ņemot vērā krasās atšķirības un dažādās tradīcijas, kas pastāv dalībvalstīs. Tomēr mēs saprotam pagaidu darba aģentūru mērķi, kas ir radīt papildu darba vietas cilvēkiem un padarīt darba tirgu elastīgāku.

Padome šo direktīvu, protams, piesaistīja Darba laika direktīvai, un ALDE grupas „ēnu” referente uzskata, ka šie divi jautājumi būs saistīti arī turpmāk. Tādēļ pašreizējos apstākļos ALDE grupas „ēnu” referente atbalstīs šo dokumentu, un mūsu politiskā grupa balsojumā rīkosies saskaņā ar viņas ieteikumiem.

Jean Lambert, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, savas grupas vārdā es arī vēlētos atzinīgi vērtēt šo vienošanos. Mēs neuzskatām, ka mēs iegūsim kaut ko vairāk, ja situācija nonāks līdz samierināšanai, tādēļ mēs esam atbalstījuši referentu šajā jautājumā.

Es atzīstu, ka, ja prezidentūra redz to kā soli uz priekšu pretim sociālajai Eiropai, arī mēs vēlētos piekrist, ka tas ir solis šajā virzienā. Es atzinīgi vērtēju — protams, kā Apvienotās Karalistes deputāts — labos vārdus, kas tika teikti par Apvienotās Karalistes valdības nostāju. Es ceru, ka tā būs tikpat konstruktīva citos jautājumos šajā jomā, kas šobrīd tiek izskatīti Parlamentā. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka pašreizējā situācijā mēs reāli gūstam panākumus attiecībā uz darba ņēmēju tiesībām tā vietā, lai mēģinātu netieši norādīt, ka cilvēki, kas strādā pagaidu darbu, kaut kādā veidā ir mazāk svarīgi kā indivīdi vai mazāk svarīgi ekonomiskā ziņā. Citējot kāda teikto, lai gan daži cilvēki strādā šāda veida darbu pēc izvēles, citi strādā šajā jomā, jo viņiem nav izvēles. Piemēram, daudzos lauku reģionos ir ierobežotas darba iespējas, kad viens darba devējs pamatā nodrošina lielāko daļu darba vietu. Ja jūs kā pagaidu darba ņēmējs uzdrošināties apšaubīt nosacījumus, kādos atrodaties, jūs varat nonākt situācijā, kad šis konkrētais uzņēmums vairs nekad jūs nepieņem darbā.

Tādēļ es domāju, ka juridiskā noteiktība, kas nodrošināta šajā līgumā, ir ārkārtīgi svarīga. Tā varētu zināmā mērā palīdzēt, piemēram, kādam cilvēkam, kuru es satiku Londonā: viņš bija vienīgais cilvēks, kas strādāja viesnīcas virtuvē bez pastāvīga darba līguma, un viņa darbs bija tīrīt cepeškrāsnis — viņš lida tajās iekšā un tīrīja tās, izmantojot ķīmiskas vielas sevišķi netīru virsmu tīrīšanai. Viņš nebija apmācīts veikt šo darbu un nesaņēma nekādu aizsargapģērbu, jo šis darba ņēmējs strādāja pagaidu darbu, tādēļ veselība un drošība nebija tik svarīga. Šādiem cilvēkiem šis tiesību akts būs ārkārtīgi svarīgs, un mēs ceram uz tā ātru īstenošanu.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pastāvīgi augstais bezdarba līmenis pēdējos gados ir novedis pie darba devēju un darba ņēmēju attiecīgo pozīciju līdzsvara trūkuma darba tirgū. Darba ņēmēji nonāca ļoti grūtās situācijās un bija spiesti pieņemt jebkādu darbu, lai apgādātu savas ģimenes. Tādēļ viņi piekrita tā sauktajiem elastīgajiem darba nosacījumiem, kas negarantēja pienācīgus darba noteikumus un nosacījumus. Lielākā daļa darba devēju nežēlīgi izmantoja situāciju.

Direktīva, kas garantē līdzvērtīgu darba algu, veselību un drošību darba vietā, pēcdzemdību atvieglojumus un profesionālās apmācības iespējas pagaidu darba ņēmējiem, ir svarīgs dokuments, lai atkal ieviestu civilizētus apstākļus darba tirgū. Ir svarīgi, lai šie vienlīdzīgie nosacījumi tiktu piemēroti, sākot no pirmās darba dienas. Vienošanās, kas panākta starp sociālajiem partneriem, piešķir šai direktīvai īpašu vērtību. Pagaidu darba ņēmējiem nedrīkst liegt aizsardzību.

Tādēļ mēs uzskatām, ka ir svarīgi pieņemt šo dokumentu bez grozījumiem. Juridiskā aizsardzība ir jāīsteno pie pirmās iespējas.

(Aplausi)

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, par spīti tam, ka šis jaunais direktīvas priekšlikums, par kuru mēs šobrīd diskutējam, pasludina vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošanu darba ņēmējiem attiecībā uz darba nosacījumiem, darba laika maksimālo ierobežojumu un iknedēļas atpūtas periodiem, tas pieļauj vairākas atkāpes, kuras praksē var apdraudēt šos pašus principus, tādēļ mums vēl jo vairāk ir jācinās un līdz minimumam jāsamazina pagaidu darba aģentūru izplatīšanās, lai darītu galu bīstamam darbam un situācijai, kad darba ņēmēju tiesības tiek pastāvīgi apšaubītas.

Tādēļ ar virkni grozījumu mēs vēlamies nodrošināt, piemēram, to, ka pagaidu līgumdarba izmantošana tiek pieļauta tikai ārkārtas situācijās, piemēram, īpašas aktivitātes periodos un uz laiku, kamēr pastāvīgā darba

nēmējs īslaicīgi saskaras ar šķēršļiem; pagaidu līgumdarba veicēji var izmantot darba un sociālās labklājības tiesības, kuras piešķirtas citiem darba nēmējiem, ieskaitot tiesības, kuras paredzētas attiecīgās nozares darba koplīgumos; pagaidu darbs netiek izmantots, lai apdraudētu tiesības streikot, un uz pagaidu līgumdarba veicējiem attiecas tie paši noteikumi par veselību un drošību darbā, kādi attiecas uz izmantotāja uzņēmuma darba nēmējiem.

Derek Roland Clark, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, šī bija cīņa starp Komisiju un Padomi jau kopš 2002. gada: sešus gadus. Līdz pat šī gada jūnijam nebija pieņemta kopēja nostāja, bet tagad tā tiek nodota Parlamentam kā karsts kartupelis.

Es vēlētos uzzināt, vai šis krasais pavērsiens ir saistīts ar pašreizējo ekonomisko lejupslīdi? Neatkarīgi no tā, vai tas tā ir vai nav, tas nepalīdzēs šajos arvien lielākā bezdarba laikos, jo ziņojumā ir teikts, ka pagaidu darba nēmējiem ir jāmaksā tikpat, cik pastāvīgā, pilna darba laika darbiniekiem. Nepareizi! No vienas puses, pagaidu darba aģentūras to izmanto, lai palīdzētu jauniešiem uzsākt karjeru vai lai dotu vēl vienu iespēju. No otras puses, nepieredzējušiem darba nēmējiem tiks maksāts tikpat, cik pieredzējušiem ilgtermiņa darba nēmējiem, kas ir tieši pretrunā ieviestajai praksei. Tas mazina darba nēmēju lojalitāti, kas ir vajadzīga ikvienam uzņēmumam. Lielāka pieredze nozīmē labākas iemaņas, kas savukārt nozīmē lielāku darba algu. Tas ir slikts gājieni. Noraidiet to.

Roger Helmer (NI). – Priekšsēdētājas kundze, šis ir slikts tiesību akts — ne tik slikts, cik tas varēja būt, bet tomēr slikts. Tāpat kā daudzi nodarbinātības noteikumi Parlamentā tas tiek ieviests darba nēmēju tiesību vārdā, tomēr tā galvenā ietekme būs tāda, ka tūkstošiem cilvēku vispār tiks liegtas tiesības strādāt. Tas padara mūsu darba tirgu konkurēt nespējīgāku un neelastīgāku. Tas kaitē mūsu ekonomikai tieši tai laikā, kad mēs vismazāk varam atļauties tai nodarīt kaitējumu.

Pagaidu darbs tiek plaši un pamatoti atzīts par to darba nēmēju atgriešanos pie pastāvīgas nodarbinātības, kas kāda iemesla dēļ īslaicīgi ir bijuši ārpus darba tirgus.

Šodien Parlamentā mēs likvidējam šo iespēju darba nēmējiem atsākt strādāt. Apvienotās Karalistes valdība pretojās šim pasākumam ilgu laiku, bet galu galā vairs nespēja tam pretoties. Nevar būt skaidrāks piemērs tam, kā ES grauj dalībvalstu demokrātiju.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, *Bertrand* kungs, komisār, dāmas un kungi, es esmu ļoti apmierināts ar šo ziņojumu, kas noslēdz jautājumu, kurš tika risināts kopš 2002. gada. Manuprāt, mēs esam panākuši līdzsvarotu rezultātu, kas aizsargā pagaidu darba nēmējus, palielina darba tirgus elastīgumu un ievēro subsidiaritātes principu.

Ievērojot šo priekšlikumu, visas pagaidu darba aģentūras vispārēji nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret darba nēmējiem, sākot no pirmās darba dienas. Tomēr tas arī piedāvā sociālajiem partneriem iespēju vienoties par citiem nosacījumiem, ja tie to vēlas. Zinot to, cik atšķirīga ir dalībvalstu prakse un tiesību akti šajā jomā, šķiet cerīgi, ka Parlaments, Padome un Komisija ir vienojušās. Šī vienošanās nodrošinās stabili sistēmu pagaidu darba aģentūrām, kuru nozīme Eiropas darba tirgū ir nenoliedzama. Uzlabotā regulatīvā pārredzamība var palīdzēt radīt darba vietas un radīt jaunu un elastīgāku darba veidu iespēju.

Es zinu, ka ekonomiskajai attīstībai vajag, lai darba tirgus būtu elastīgāks, bet šis elastīgums dos labumu visiem tikai tad, ja tas tiks sasniegts, vienlaicīgi nodrošinot darba nēmēju tiesību ievērošanu visos aspektos, jo īpaši attiecībā uz veselību un drošību darbā. Manuprāt, šīs direktīvas galīgā versija ir labs šī līdzsvara piemērs. Es ceru, *Bertrand* kungs, ka es varēšu to pašu teikt nākamajā mēnesī par Darba laika direktīvu.

Man ir jāpateicas *Désir* kungam par viņa darbu un arī manas politiskās grupas „ēnu” referentei *Morin* kundzei. Es apsveicu viņu ar ievērojamo ieguldījumu šajā gala rezultātā.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Es vēlētos sākt, sakot, ka es balsošu par ierosinājumu, jo pašreizējā versija nepārprotami ir labāka, ko mēs esam varējuši paveikt. Manuprāt, nākamais uzdevums ir cieši uzraudzīt, kā dalībvalstis to realizē praksē. Dažām dalībvalstīm ir atbilstīga juridiskā kārtība, kas regulē pagaidu darba aģentūru darbinieku stāvokli, bet jaundibināto aģentūru akreditēšanas kārtība ir nožēlojami neatbilstīga. Citiem vārdiem sakot, ikviens var pieņemt darbā cilvēkus, un nav praktiski nekādas kontroles attiecībā uz dažu apšaubāmu darba aģentūru darbību. Es, protams, runāju par situāciju Čehijā. Lai palielinātu savus ienākumus, aģentūras bieži pieņem darba nēmējus, pamatojoties nevis uz nodarbinātības līgumiem, bet uz darba izpildes līgumiem, lai varētu izvairīties no sociālās un medicīniskās apdrošināšanas maksāšanas par saviem darba nēmējiem. Tādēļ darba algu var noteikt minimālā apmērā, bet darba nēmēji neapšaubāmi netiek ņemti vērā pēc tam, kad ir apmaksāts viņu darbs. Pastāv vispārējas aizdomas, ka pagaidu darba aģentūru

darbinieku skaits pastāvīgi palielinās uz to cilvēku rēķina, kas strādā saskaņā ar pastāvīgās, pilna darba laika nodarbinātības līgumiem. Tādēļ darba inspekcijas struktūru un arodbiedrību uzdevums ir pievērst uzmanību negodīgajai rīcībai, kas ir novērojama dažās valstīs, un nepieļaut nekādus ierobežojumus attiecībā uz pagaidu darba aģentūru darbinieku tiesībām iestāties arodbiedrībās. Par spīti šķietami labajiem nodomiem pašreizējā direktīvas projekta versijā vēl ir daudz darāmā attiecībā uz tā īstenošanu. Atbildot uz dažu Eiropas Parlamenta deputātu šeit pausto, es vēlētos teikt, ka es ar lielāko prieku pieņemtu viņus darbā par pagaidu darba aģentūru darbiniekiem, lai viņi paši redz, cik tas ir jautri.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi. Igaunijā mums ir teiciens: „labāk vēlāk nekā nekad”, un tā ir pozitīva izaugsme, ka mēs beidzot pieņemam Direktīvu par pagaidu darba aģentūrām. darba aģentūru darbs kļūst arvien izplatītāks, tādēļ ir ļoti svarīgi, lai tas tiktu regulēts. Tāpat direktīva ir ļoti svarīga valstīm, kam vēl nav piekļuve Eiropas Savienības valstu darba tirgum un kuru darba ņēmēji galvenokārt tiek izmantoti nepareiziem mērķiem, pārkāpjot viņu vienlīdzīgās tiesības.

Šobrīd mēs zinām, ka pagaidu darba aģentūru darbinieku aizsardzība krasi atšķiras dažādās dalībvalstīs. Dažās dalībvalstīs šāda aizsardzība vispār nepastāv. Tādēļ es uzskatu, ka direktīvas projekts tā pašreizējā redakcijā palīdzēs nodrošināt visā Eiropā pagaidu darba aģentūru darbinieku pamataizsardzību vismaz minimālā līmenī un nepieļaus to darba ņēmēju diskrimināciju, kuri izmanto šo nodarbinātības veidu.

Es ceru, ka mēs pieņemsim šo direktīvu, un es arī ceru, ka mēs nenoteiksim tai pārāk ilgu īstenošanas laiku.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, saistībā ar debatēm par Direktīvu par pagaidu darba aģentūrām es vēlētos norādīt, ka pagaidu darba ņēmēju skaits Eiropas Savienībā ir ievērojami palielinājies, jo īpaši pēdējos gados. Šo palielinājumu bieži rada ekonomiskā situācija, tādēļ ir svarīgi paātrināt šīs parādības regulējumu Eiropas līmenī. Vēl viens jautājums, ko es vēlētos pieminēt, ir tāds, ka, lai gan Eiropas Komisija par šo jautājumu iesniedza priekšlikumus, ko pēc tam Eiropas Parlaments grozīja 2002. gadā, diemžēl Eiropadome panāca kompromisu par tiem tikai 2008. gada jūnijā. Kopš tā laika ir pagājuši vairāk nekā seši gadi.

Īpaši mums ir jāatbalsta risinājumi, kas iekļauti direktīvas projektā par vienlīdzīgu attieksmi pret pagaidu darba ņēmējiem un citiem darba ņēmējiem attiecībā uz statusu un drošību, vienlaicīgi ievērojot sociālos standartus, kas tiek prasīti no uzņēmumiem vienlīdzīgas attieksmes jomā attiecībā uz pagaidu darba ņēmēju un citu darba ņēmēju darba samaksu un darba apstākļiem.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, darba devēji ekspluatē pagaidu darba ņēmējus, viņiem ir vajadzīga vienlīdzīga attieksme, un viņu drošība ir jāaizsargā. Tomēr Eiropas Komisijas nolūki ir saistīti ar nodarbinātības nosacījumu regulējuma mazināšanu un elastīgu nodarbinātības veidu attīstīšanu.

Saskaņā ar Komisijas oficiālo statistiku 2007. gadā bezdarbs sasniedza 4,7 % līmeni, bet ilgtermiņa bezdarbs bija 2,8 %. Elastīguma un drošības modeļa veicināšana dod darba devējiem spēcīgu instrumentu, ar kuru palielināt pagaidu darba aģentūru darbu, kā rezultātā veidojas mazāk labvēlīgi darba apstākļi un tiek vājināti koplīgumi. Dalībvalstu veiktā šādu jautājumu regulēšana ir jāatceļ un jāpārvieto uz sociālo līmeni, lai finansiāli integrētu Eiropas darba tirgu.

Mēs iebilstam pret pasākumiem, kas pastāvīgi tiek veikti šajā virzienā, jo tie ir pasākumi, kas stiprina Eiropas Savienības iespējas veicināt neolibērālas politikas nostādnes uz darba ņēmēju rēķina. Mūsu pamatmērķim ir jābūt visu darba ņēmēju aizsardzībai. Pagaidu darba ņēmēji ir jāaizsargā, bet galvenajai prioritātei ir jābūt mieram un drošībai darbā un visu darbinieku iegūto tiesību aizsardzībai.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt, apsveicot referentu par viņa ziņojumu, ne tikai attiecībā uz tā saturu, bet arī uz tā apjomu. Deviņu gadu laikā, kopš es esmu Parlamenta deputāts, šis ir īsākais sociālistu ziņojums, ko es esmu redzējis Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā, un es ceru, ka tā autors dažiem saviem kolēģiem ir radījis precedentu, kam sekot, bet mēs vēl pie tā atgriezīsimies.

Tāpat es priecājos, un es viņam par to pateicos, ka viņš par sava ziņojuma mazā apjoma iemesliem visnotaļ pamatoti minēja to, ka abas lielākās ieinteresētās puses pauda atbalstu kopējai nostājai, kā dēļ Padome to atbalstīja. Gan arodbiedrību puse, gan uzņēmējdarbības puse — ne tikai vispārējā uzņēmējdarbības puse, bet konkrētās uzņēmējdarbības puse, kas atbildīga par aģentūru darba ņēmējiem — visi kolektīvi teica „jā”, lai kādi būtu bijuši viņu motīvi: viņi varēja piekrist.

Manuprāt, tajā visā ir sava morāle mums politiķiem, ka gadījumā, kad ieinteresētās puses pašas saka, ka tās to vēlas, tad, manuprāt, mūsu pienākums ir mēģināt to veicināt, ja vien tas iespējams, tādēļ es patiešām viņam pateicos par vienprātības argumenta izmantošanu šī darba paveikšanā.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties ministram par viņa atgādinājumu tiem, kam tas varētu būt vajadzīgs, ka Padomes sagatavotā kopējā nostāja ietilpa Darba laika direktīvas paketē. Patiešām, mūsu grupa īsumā izskatīja iespēju parlamentārā darba grafikā apvienot abus dokumentus un pārrunāt tos decembrī. Bet pēc rūpīgākas apsvēršanas un zinot, ka Francijas prezidentūra ļoti centās uzsākt šo procesu, mēs ļoti priecājamies tam pievienoties, lai mēs patiešām varētu virzīties uz priekšu. Manuprāt, šī dokumenta ziņojums ir šāds: turpināsim iesākt. Kad mēs nonāksim līdz Darba laika direktīvas paketes otrajai daļai, es ceru, ka mēs no savas puses arī parādīsim atbildību un turpināsim iesākt.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, īpaši darba devēji izmanto katru izdevību, lai aicinātu ieviest arvien lielāku elastīgumu Eiropas darba tirgū. Vienlīdzīga attieksme un obligātie sociālie standarti ir vienīgais veids, kā mazināt darba ņēmēju saspīlējumu attiecībā uz atvērtajiem darba tirgiem un regulējumu samazinājumu. Eiropas Savienībai ir vajadzīgi preventīvi pasākumi darba tirgum, kas par laimi kļūst arvien atvērtāks.

Pašreizējais ziņojuma projekts par pagaidu darba aģentūru darbu parāda, cik grūti ir sasniegt rezultātus šajā jomā. Sešus gadus Padome ir bloķējusi šo direktīvu ar argumentiem, kuru pamatotība ir bijusi ļoti dažāda. Šis priekšlikums garantē, ka attieksme pret pagaidu darba ņēmējiem būs līdzvērtīga attieksmei pret citiem darba ņēmējiem, sākot no pirmās darba dienas, lai gan uz to attiecas ierobežojumi. Tiesības gūt labumu no darba tiesību aktiem, vienlīdzīga samaksa par vienlīdzīgu dabu — tie ir vienlīdzīgas attieksmes pamatprincipi. Ļoti svarīgi ir tas, ka tie nevājina par pašreizējo direktīvu labākos dalībvalstu noteikumus, kas ir izstrādāti, pamatojoties uz ļoti dažādiem principiem. Šajā sakarā Francijas prezidentūras laikā ir uzņemts pareizais kurss.

Tiem, kas bloķēja Darba laika direktīvu — un tas attiecas arī uz Pārnesamības direktīvu — tāpat šobrīd ir jāmaina sava nepilnīgā domāšana par sociālajiem jautājumiem un jāsaprot, ka sociālajai Eiropai ir vajadzīgi obligātie standarti. Tas ir vienīgais veids, kā uzlabot sapratni par Eiropas Savienību un tās atzinīgu novērtēšanu un pat identificēšanos ar to.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, ministr, komisār, kolēģi deputāti, no vienota Eiropas darba tirgus izveides un vienlīdzīgu iespēju garantēšanas visiem ES darba ņēmējiem perspektīvas apspriežamā direktīva ir ievērojams panākums. Protams, tas nenozīmē, ka šis ES tiesību akts ievieš saskaņotu Kopienas līmeņa sistēmu pagaidu darba aģentūru izmantošanai. Tas arī nav vajadzīgs vai vēlams, jo, ievērojot subsidiaritātes principu, nodarbinātības galvenais regulējums šajā sakarā arī turpmāk būs dalībvalstu kompetencē. Tomēr centieni ieviest skaidras un nepārprotamas obligātās prasības visā ES teritorijā, ar kuru palīdzību pagaidu darba aģentūru darbinieki būs aizsargāti visā Kopienas teritorijā, noteikti ir vērtējami atzinīgi, un tas ir solis pareizajā virzienā.

Manuprāt, bez ideoloģiski slēptiem mājieniem un neatkarīgi no mūsu partijas piederības mēs visi varam piekrist, ka grūtnieču aizsardzība, vienlīdzīgas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm garantijas, cīņa pret visa veida diskrimināciju, kuras pamatā ir etniskā izcelsme, reliģija, uzskati, vecums vai piederība minoritāšu grupai, ir ārkārtīgi svarīgi mērķi. Visi šie apsvērumi attaisno centienus regulēt šos jautājumus vienotā veidā visā ES. Lai sasniegtu šo mērķi, ES likumdevēji ir izstrādājuši šo obligāto prasību sistēmu. Svarīgi, lai papildus individuālās profesionālās izaugsmes stiprināšanai direktīva būtu noderīga arī Eiropas ekonomiskajām interesēm, nodrošinot, ka pagaidu darba aģentūru darbiniekiem arī ir vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz piekļuvi apmācībai, bērnu aprūpei un citām infrastruktūras programmām. Tas attiecas arī uz laiku starp norīkojumiem. Tas ir mūsu interesēs, lai pagaidu darba aģentūru darbinieki netiktu diskriminēti, lai viņi arī varētu palielināt savas zināšanas un lai darba/dzīves līdzsvarošana viņiem nekļūtu par nepārvaramu problēmu. Šajā jomā mums noteikti ir vajadzīga vienota nostāja, tādēļ es personīgi atbalstu šīs direktīvas apstiprināšanu. Liels paldies, priekšsēdētājas kundze.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Pamatojoties uz referenta *Désir* kunga paveikto, mēs varam to raksturot ar latīņu frāzi *Multum in parvum* (daudz vienā). Tā mēs varam raksturot šodienas direktīvas priekšlikumu, jo tas piedāvā garantēt tiesības strādāt pat tad, kad darba ņēmēja darbs ir īslaicīgs sakarā ar veicamā darba atsevišķiem specifiskiem aspektiem. Es uzskatu, ka, pateicoties šādām tiesībām, tiks atbalstītas retas vai konkrētā darbavietā grūti izmantojamas profesijas, un tās saskaņā ar tirgus pieprasījumu apvienos tie, kuriem ir kādas no šo profesiju prasmēm. Tādējādi radīsies profesiju daudzveidība, ko piedāvās cilvēki, kurus var raksturot kā renesanses laika *homo universale*.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Es vēlētos pateikties referentam *Désir* kungam. Šīs debates ir daļa no pasākumiem, kas mums ir jāveic, lai izveidotu Eiropas sistēmu, kura var garantēt Eiropas iedzīvotājiem piemērotus darba un dzīves apstākļus. Obligātā aizsardzības līmeņa garantēšana pagaidu darba aģentūru darbiniekiem ietilpst sociālās Eiropas izveides programmā. Lai Eiropas Savienība kļūtu viskonkurētspējīgākā, uz zināšanām pamatotā ekonomika, Eiropas uzņēmumiem ir jādod iespējas izvēlēties darbiniekus un prasmes, kas tiem vajadzīgas.

Es personīgi uzskatu, ka gadījumā, ja mēs garantējam pagaidu darba aģentūru darbiniekiem tos pašus nosacījumus, kādi attiecas uz lietotāju uzņēmumu darbiniekiem, mēs ne tikai aizsargājam pagaidu darba aģentūru darbiniekus, bet galvenokārt vietējos pastāvīgos darbiniekus. Šie vienlīdzīgie nosacījumi attiecas uz darba stundām, atpūtas periodiem, apmaksātu atvaļinājumu, darba algas līmeni, statusu un drošību. Garantējot piemērotus darba nosacījumus pagaidu darba aģentūru darbiniekiem, tiks likvidēts nelikumīgais darbs un sociālais dempings. Es personīgi uzskatu, ka sociālā Eiropa tiks nostiprināta, ja lēmumu pieņemšanā par atsevišķu izņēmumu piešķiršanu ar darba koplīgumu palīdzību tiks iesaistītas arodbiedrības.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, kā mana kolēģe *Lambert* kundze jau teica, tas ir ļoti svarīgs sasniegums ceļā uz sociālo Eiropu, lai gan tas ir tikai pirmais solis. Iedzīvotāji cer, ka mēs veiksīm reālus pasākumus ceļā uz sociālo Eiropu un nodrošināsim, ka svarīgas ir nodarbinātības tiesības iekšējā tirgū un vienlīdzīga darba samaksa par vienlīdzīgu darbu tajā pašā vietā.

Eiropas Parlamentam ir izdevies ieviest direktīvā šo vienlīdzības principu, kas nebija sākotnējā Komisijas priekšlikumā. Ir ļoti svarīgi, ka mūs atbalstīja Padome, jo konkurencei šajā iekšējā tirgū jābūt pamatotai uz kvalitāti nevis darba samaksu.

Nobeigumā es vēlētos bilst vienu lietu. Tikpat svarīgs kā šis sasniegums ir sasniegums attiecībā uz Darba laika direktīvu; tomēr nevis tādā veidā, kā to ierosināja *Bushill-Matthews* kungs, bet bez jebkādas izvairīšanās, kā tas ierosināts Parlamenta lasījumā. Es varu tikai aicināt Padomi atbalstīt mūs arī šajā jomā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mēs izskatām īpaši svarīgu tematu. Es apzinos daudzās bažas attiecībā uz to personu statusu un situāciju, kas strādā pagaidu darbu. Es runāju par oficiāliem un juridiskiem jautājumiem, kā arī nodarbinātības nosacījumiem. Tas ir īpaši pamanāms attiecībā uz ļoti daudzu tādu personu nodarbinātību, kas nāk no jaunajām dalībvalstīm. Šīs personas ir gatavas pieņemt jebkāda veida darba piedāvājumu savā valstī vai ārvalstīs lielā bezdarba dēļ. Darba nosacījumus un apstākļus nedrīkst noteikt situācija darba tirgū un darba pieejamība. Es uzsveru, ka tiem ir jāatbilst pašreiz spēkā esošajiem darba standartiem un prasībām. Tas attiecas uz drošību, sociālajiem nosacījumiem, apdrošināšanu un atlīdzības apmēru.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es ļoti lepojos ar to, ka es komitejā piedalījos balsojumā par šo direktīvu un ka es šodien piedalos debatēs par balsojumu, lai pieņemtu Direktīvu par pagaidu darba aģentūrām. Tā bija leiboristu valdības galvenā prioritāte manā valstī Apvienotajā Karalistē kā daļa no darījuma ar mūsu arodbiedrībām, kas pazīstama kā *Warwick* līgums, un šodien šis solījums tiek izpildīts.

Es priecājos, ka to atbalstu, un es esmu piedalījies kampaņā par šo direktīvu trīs iemeslu dēļ.

Pirmais ir tāds, ka pagaidu darba aģentūru darbinieki ir mazaizsargāti darbinieki — lai ko arī iebilstu daži cilvēki ar pretēju viedokli. Astoņdesmit procenti aptaujāto Apvienotās Karalistes Arodbiedrību kongresā (*TUC*) teica, ka pret viņiem izturas sliktāk darba samaksas, apmācības un apmaksāta atvaļinājuma ziņā un ka viņi vēlas labāku attieksmi.

Otrais ir tāds, ka kopš paplašināšanās lielākais skaits migrantu no Austrumeiropas, kas ir ieradušies strādāt Apvienotajā Karalistē, ir ieradušies manā reģionā Anglijas austrumos bieži ar pagaidu darba aģentūru starpniecību, kuras ļoti bieži ir bijušas atbildīgas par ļaunprātīgu izmantošanu, jo tās netika regulētas. Šī ļaunprātīgā izmantošana beigsies.

Pēdējais iemesls ir tāds, ka mums ir sociālo partnerattiecību nolīgums starp Apvienotās Karalistes *TUC* un Apvienotās Karalistes Rūpniecības konfederāciju (*CBI*), kas ir reta parādība Apvienotajā Karalistē: šis nolīgums šajā balsojumā tiek padarīts par tiesību aktu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, es arī vēlētos apsveikt ne tikai prezidentūru un Komisiju, bet arī referentu un visus, kas palīdzēja pieņemt direktīvu un iezīmēt jaunu Eiropas Savienības panākumu iedzīvotāju labā. Es vēlētos atgādināt Parlamentam, ka liela daļa pagaidu darba ņēmēju ir sievietes.

Īpaši patīkami ir zināt, ka pagaidu darba ņēmējām sievietēm arī būs tiesības, sākot no pirmās darba dienas, tāpat kā vecākiem kopumā, tādēļ tās nebūs mazāk izdevīgā situācijā, jo šī jaunā Eiropas Savienības priekšlikuma mērķis iedzīvotāju, darba devēju un darba ņēmēju labā ir ieviest cilvēcīgu attieksmi, ņemot vērā, ka vienas dienas darbs vai vairāku dienu darbs ir vienlīdz vērtīgs, un pret to ir jāizrāda tāda pati cieņa.

Es ceru, ka būs iespējams piemērot visu to, par ko ir panākta vienošanās, jo tieši tiesību aktu piemērošanā mums ir trūkumi. Piemēram, Grieķijā tiesību akts ir iekļauts statūtu grāmatā, un tas nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret pagaidu darba ņēmējiem un pastāvīgā darba ņēmējiem. Tomēr grūtības rada tiesību akta piemērošana.

Xavier Bertrand, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos piedrošināt dažiem iepriekšējiem runātājiem, apstiprinot, ka šīs jaunās Direktīvas par pagaidu darba aģentūrām pieņemšana būs patiess panākums. Kāds to nosauca par „lielu sasniegumu”, un, manuprāt, tas ir īstais vārds.

Es zinu tikai to, ka tās nav mūsu darba beigas. Turpmākajās nedēļās mums būs citas iespējas parādīt, ka mēs spējam sasniegt papildu rezultātus attiecībā uz sociālo Eiropu. Es šeit runāju, protams, par Darba laika direktīvu, kas ir 9. jūnijā Luksemburgā pieņemtās kopējās nostājas otra sadaļa.

Es apzinos problēmas, kādas dažiem no jums ir ar šo dokumentu, bet es vēlētos jums šovakar atgādināt, ka vienīgais veids, kā mēs varējām panākt, lai Padome apstiprina tekstu, kuru jūs tūlīt pieņemsiet, nostiprinot pagaidu darba ņēmēju tiesības, bija piesaistot to Darba laika direktīvai.

Tāpat es runāju par Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvu, kas ir jāpārskata. Uzņēmumos, kas ir izveidojuši šādas padomes, strādā 14,5 miljoni eiropiešu; viņi gaida šīs direktīvas pārskatīšanu, lai nākotnē uzlabotu savu sociālo tiesību aizsardzību, un, runājot atklāti, pašreizējā ekonomiskā situācija nozīmē, ka šī pārskatīšana ir vēl svarīgāka, vēl vajadzīgāka un vēl steidzamāka.

Šis jautājums būs mūsu pirmā iespēja parādīt, ka Padome un Parlaments kā likumdevējas iestādes vēlas kopīgi iesaistīties tiesību aktu pieņemšanā. Kā jūs zināt, Eiropas sociālie partneri jau parādīja, ka viņi saprot, kāds ir galvenais jautājums, un vasaras beigās iesniedza astoņus kopējos priekšlikumus, uz kuriem pamatojoties viņi ir gatavi — viņi ir teikuši, ka ir gatavi — apstiprināt Komisijas priekšlikumu, mans dārgais *Vladimir*. Tagad kārta mums parādīt, ka mēs esam tikpat apņēmīgi rīkoties.

Dāmas un kungi, *Désir* kungs, komisār, līdz šim pagaidu darba nozares izaugsme Eiropā bieži ir notikusi pilnīgā juridiskā vakuumā bez īstas darba ņēmēju aizsardzības. Parīt mēs varēsim teikt, ka šī situācija ir beigusies. Parīt mēs arī varēsim teikt, ka laikā, kad mūsu kontinents saskaras ar nopietnām ekonomiskām un finanšu problēmām, mēs kā politiķi vēlamies apvienot spēkus un rīkoties, lai atsāktu attīstīt Eiropu par sociālo Eiropu.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, debates, manuprāt, ir skaidri parādījušas šīs direktīvas nozīmīgumu, ņemot vērā lielo skaitu darba ņēmēju, kurus tas skar, un milzīgos uzlabojumus, ko tā ievieš. Tāpat tās ir parādījušas, kā direktīva, pateicoties tālredzīgam debatēm, ir radījusi patiešām spēcīgu vienprātību un sociālo partneru vienošanos un atbalstu. Tāpat mēs debatēs esam dzirdējuši, ka direktīva ir novēlota, bet, kā dažās valodās saka, „labāk vēlāk nekā nekad”. Čehijā mums ir līdzīgs teiciens, un es esmu pārliecināts, ka arī citās valodās ir līdzīgi teicieni. Pēc ilgiem pūliņiem mēs esam sasnieguši reālus panākumus, jo šobrīd šī direktīva ir tikpat svarīga kā pirms sešiem gadiem, ja ne vēl svarīgāka.

Dāmas un kungi, es vēlētos pieminēt vēl vienu lietu, kas, manuprāt, ir pieminēšanas vērts, proti, šī direktīva, šī ļoti rosinošā direktīva, kas patiešām atver durvis uz sociālo Eiropu, ir pieņemta 27 dalībvalstu Eiropā pēc tam, kad tā gadiem ilgi tika bloķēta 15 dalībvalstu Eiropā. Manuprāt, tas ir skaidrs piemērs tam, ka 27 dalībvalstu Eiropa ir spējīga uz sociālu progresu.

Dāmas un kungi, daudzi no jums pieminēja citas direktīvas, kas tiek apspriestas Parlamentā. Manuprāt, tas, ko mēs šodien darām, ir daudzsoļoša zīme tam, kā mēs varētu sākt risināt problēmas turpmākajās direktīvās. Protams, joprojām pastāv rosinoši un sarežģīti jautājumi, bet par spīti tam es uzskatu, ka šobrīd ir radīts zināms dinamisms un ka mūsu iespējas sasniegt pozitīvus rezultātus ir labākas nekā jebkad agrāk.

Harlem Désir, *referents*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlētos sākt ar pateicību saviem kolēģiem deputātiem par viņu komentāriem un „ēnu” referentiem, koordinatoriem un visiem, kas bija iesaistīti šajās debatēs, par atbalstu, ko viņi ir snieguši man, kā arī tam, lai šo procesu pabeigtu.

Tā ir taisnība, ka šis ziņojums noved pie paskaidrojuma un vienotas prasības: „teiksim jā”. Šīs direktīvas tūlītēja pieņemšana, kas, kā es ceru, notiks divu dienu laikā, ir Eiropas Parlamenta uzvara un sociālo partneru

uzvara, un es vēlētos izmantot šo izdevību, lai atbildētu Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas locekļiem, kas iesniedza virkni grozījumu. Es būtībā saprotu, no kurienes nāk šie grozījumi, bet es tomēr vēlētos uzsvērt to, ka Eiropas Arodbiedrību konfederācija pirms dažām dienām vēlreiz runāja ar politisko grupu vadītājiem, lai teiktu, ka šīs direktīvas pieņemšana negrozītā veidā dotu spēcīgu mājienu, ka sociālais progress ES līmenī ir vajadzīgs un iespējams un ka sociālā Eiropa joprojām ir dzīva.

Laikā, kad pagaidu darba jomā notiek izaugsme tāpat kā citos netipiskas nodarbinātības līgumu veidos, mums ir vajadzīga juridiska sistēma, un šādu lēmumu mēs šobrīd pieņemam. Eiropa ir tiesiskuma telpa: tai tādai ir jābūt civilo tiesību interesēs un arī ekonomiskā un sociālā ziņā. Mēs jau esam dažādās direktīvās paredzējuši visu darba ņēmēju aizsardzību un tiesības. Tagad, kad arvien vairāk cilvēku kļūst par pagaidu darba ņēmējiem, mums ir jānodrošina, ka viņiem ir tādas pašas tiesības un ka pagaidu darbu nevar ļaunprātīgi izmantot, lai apietu tiesības, kas pienākas pagaidu darba ņēmējiem vai citiem darba ņēmējiem, kuri tādēļ ciestu no spiediena un sociālā dempinga.

Pieņemot šo direktīvu, mēs arī vēlamies parādīt, ka sociālā Eiropa var attīstīties un ka tā var būt reāla pretstatā tam, ko mēs dažkārt esam dzirdējuši no Komisijas — nevis no *Špidla* kunga, bet no citiem komisāriem. Mēs varam izstrādāt tiesību aktus — mēs varam kopīgi iesaistīties tiesību aktu izstrādē — arī par sociāliem jautājumiem un tādējādi parādīt Padomes locekļiem, kas pārāk ilgi ir bloķējuši šī un citu tiesību aktu pieņemšanu, ka viņiem nav jābaidās no sociālās Eiropas progressa un ka gadījumā, ja mēs varam parādīt, ka Eiropa aizsargā iedzīvotājus un darba ņēmējus, tas arī var palīdzēt veicināt samierināšanu starp iedzīvotājiem un Eiropas Savienības iestādēm un mazināt bažas, kuras tiek paustas Īrijā, Nīderlandē un manā valstī Francijā.

Es uzskatu, ka turpmākie panākumi attiecībā uz sociālajām direktīvām palīdzēs stiprināt turpmākos panākumus attiecībā uz politisko Eiropu un attiecībā uz cilvēku atbalstu politiskās Eiropas panākumiem.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks 2008. gada 22. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (142. pants)

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Direktīvas izmantošana, lai noteiktu ES valstīs pagaidu darbā nodarbināto Eiropas pilsoņu tiesības, ir bijis īsts sociālās Eiropas veiksmes stāsts. Problēma ir saistīta ar to, vai Eiropas Savienības dalībvalstis un darba devēji ievēro šīs direktīvas nosacījumus, jo atsevišķi darba tirgū esošie piemēri daudzos gadījumos ir pretrunā teorijai. Viens šāds piemērs ir Rumānijas un Bulgārijas pilsoņu izglītības diplomu neatzīšana pēc tam, kad abas valstis pievienojās ES, lai gan direktīva šajā jautājumā nosaka kaut ko citu. Jautājums ir par to, kas būtu darāms, lai pilsoņi no jaunajām dalībvalstīm, kas pievienojušās ES, nezaudētu pašapziņu un neteiktu, ka Briselē tiek nolemts kaut kas viens, taču Eiropas galvaspilsētās tiek lemts pilnīgi citādi. Jāņem vērā arī tas, ka pašlaik ir ekonomiskā krīze, kura katrā ziņā atstās iespaidu uz to, kā Eiropas valstīs tiek piemērotas direktīvas, kas attiecas uz darba attiecībām. Eiropas Komisijai nekavējoties vajadzētu izveidot atbilstošu sistēmu nodarbinātības tiesību aktu piemērošanas uzraudzībai un attiecīgajām valstīm bez jebkādiem izņēmumiem piemērot soda sankcijas.

14. Lauības lietās piemērojamās tiesības - Padomes regula, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2201/2003 attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamajām tiesībām (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par:

– *Gebhardt* kundzes Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavoto ziņojumu par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2201/2003 attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamajām tiesībām (A6-0361/2008) (COM(2006)0399 – C6-0305/2006 – 2006/0135(CNS)) un

– par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā Komisijai iesniedza *Gebhardt* kundze un *Deprez* kungs, par Padomes Regulu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2201/2003 attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamajām tiesībām (O-0106/2008 – B6-0477/2008).

Evelyne Gebhardt, *referente*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šodien mēs apspriežam jautājumu, kas pilsoņiem ir ļoti svarīgs. Mūsu Eiropa ir jauka vieta, kur cilvēki bauda aizvien lielāku mobilitāti. Tā ir vieta, kur laulības aizvien biežāk notiek starp dažādu valstu pilsoņiem vai kur pāri pārceļas dzīvot uz citu valsti, kas, protams, ir laba lieta un viens no Eiropas Savienības sasniegumiem. Diemžēl šim sasniegumam tomēr ir arī savas ēnas puses, proti, šīs laulības bieži vien beidzas ar šķiršanos, un tad aktuāls kļūst jautājums par laulības šķiršanu.

Spēkā esošie tiesību akti saistībā ar dažiem jautājumiem ir tik neapmierinoši, ka pārim var arī neizdoties atrast kompetentu tiesnesi vai tiesību aktu laulības šķiršanas nodrošināšanai. Skaidrs, ka šāda situācija šiem pilsoņiem ir ļoti nepatīkama, tādēļ mums ir jārod kāds risinājums un jāsniedz atbilde. Tas attiecas uz cilvēku dzīvēm, kas ir ļoti svarīgas.

Tādēļ es priecājos, ka Eiropas Komisija ir pievērsusies šim tematam, un nevilcinoties vēlos atkārtot, ka šajā jautājumā nav jābūt nekādiem tiesību aktu saskaņošanai — tā tiešām nav pieļaujama, un Līgumā par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā pavisam skaidri ir noteikts, ka šīs jomas tiesību akti ir dalībvalstu kompetences sfēra.

Taču mums ir jānodrošina atklātība un iespējas pilsoņiem šīs tiesības izmantot. Galu galā tiesību akti ir ļoti atšķirīgi. Maltā laulības šķiršana vispār nav atļauta, savukārt Zviedrijā laulības šķiršanu ir iespējams nokārtot sešu mēnešu laikā. Nīderlandē ir atļautas homoseksuālas laulības, savukārt Polijā kaut kas tāds būtu pilnīgi neiedomājams. Šie ir jautājumi, kuri rodas un uz kuriem jāatbild.

Mēs Eiropas Parlamentā esam paveikuši labu darbu, un tā laikā baudījām konstruktīvu sadarbību ar Eiropas Komisiju un arī ar Padomi. Galvenā ir Padome — tai ir vienprātīgi jānolemj, kas šajā jomā nākotnē tiks darīts. Diemžēl problēma patlaban slēpjas tieši tur, taču pie tā es atgriezīšos vēlāk. Atbilde, ko Eiropas Komisija mums ir ierosinājusi, ir ļoti pozitīva. Pirmkārt, tā vēlas paplašināt tiesību aktu izvēli, kuros noteikts, ka pāris var šķirties, ja abas puses par to ir vienojušās, — lai gan tas ir pats par sevi saprotams, ka, ja šāda sistēma tiešām tiks piemērota, tad ir jābūt kādai saiknei ar pāra dzīvi, dzīvesvietu vai laulības noslēgšanas vietu vai ar kādiem citiem aspektiem.

Rodas arī jautājums par to, kas notiek gadījumā, ja pāris vai arī tikai viens no partneriem vēlas laulības šķiršanu, bet pāris nespēj vienoties par piemērojamajiem tiesību aktiem. Šādos apstākļos mēs uzskatām, ka nevar būt tik liela izvēles brīvība, jo mums ir jānodrošina, ka pastāv kaut kāds izvēles katalogs. Mēs nevaram pieņemt „labvēlīgāko tiesību aktu izvēli”. Mēs nevaram pieņemt situāciju, kurā spēcīgākais partneris izvēlas sev labvēlīgākos tiesību aktus, bet otrs nonāk neizdevīgākā situācijā. Tas ir nepieņemami. Tieši tādēļ mums uz šiem jautājumiem ir divas dažādas atbildes.

Viens īpaši svarīgs princips noteikti attiecas uz abiem gadījumiem: mums ir jānodrošina, ka abi partneri ir ļoti labi informēti par tiesību aktu izvēles sekām — gan sociālajām, gan tiesiskajām. Šeit minamie piemēri ir aizbildniecības lietas, alimenti un visi citi jautājumi, kas arī saistīti ar šādiem gadījumiem. Abām iesaistītajām pusēm pirms lēmuma pieņemšanas ir jābūt par to informētām. Mēs prasām, lai tiesneši pārliecinās, ka partneri patiešām apzinās savas izvēles sekas.

Ir arī svarīgi novērst tādu citu un no citurienes aizgūtu tiesību aktu piemērošanu, kas, ņemot vērā Eiropas Savienības principus, nav pieņemami, piemēram, šariata likumi, Ķīnas tiesību akti vai līdzīgi tiesību akti. Arī šajā sakarībā mēs esam ierosinājuši skaidru formulējumu, it īpaši 25. un 30. grozījumā, kurus es centos vēl vairāk pastiprināt ar savu 36. grozījumu, proti, nosakot, ka attiecīgajiem tiesību aktiem ir jāatbilst Eiropas Savienības pamatprincipiem, vai arī tos nevar piemērot. Mums tas šķiet pats par sevi saprotams.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupa ir iesniegusi vairākus grozījumus, kurus es uzskatu par absolūti nepieņemamiem. Tie ievieš ierobežojumus pašreizējā sistēmā un turklāt arī pārkāpj spēkā esošās starptautiskās tiesības, piemēram, Hāgas Konvenciju. Mums tas nav pieņemami. Ir nepieciešams turpmāks dialogs, un es ceru, ka līdz rītdienai mums izdosies rast šīs problēmas risinājumu. Katrā ziņā es esmu ļoti pateicīga *Demetriou* kungam par sadarbību ar mani — tā bija ļoti konstruktīva.

Padomei ir liela problēma: tai ir jāpieņem vienprātīgs lēmums, bet pašlaik viena dalībvalsts gluži vienkārši stāv ceļā šādi vienprātībai. Tādēļ mūsu komiteja Padomei un Eiropas Komisijai iesniedza šo jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski. Es uzskatu, ka atliek tikai nožēlot, ka Padome šobrīd šeit nav pārstāvēta, lai uz šo jautājumu atbildētu. Ministrs tikko aizgāja. Mūsu pašu dēļ, mūsu pilsoņu dēļ un Eiropas Savienības nākotnes dēļ mums ir svarīgi zināt, ko tagad darīt.

Es priecājos, ka jūs, *Barrot* kungs, esat šeit, lai atbildētu uz pirmo jautājumu Eiropas Komisijai, kas ir šāds: vai jūs plānojat atcelt savu priekšlikumu? Otrs jautājums ir šāds: vai jūs plānojat Padomei iesniegt priekšlikumu

izveidot ciešākas sadarbības procedūras saskaņā ar EK līguma 11. pantu un saskaņā ar Līguma 43. un 45. pantu? Es vēlētos, lai Padome man pasaka, vai tā tiešām plāno šādi rīkoties, jo tieši tāds ir lielais jautājums, kas rodas.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

Jacques Barrot, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, cienījamie deputāti, es sāksu ar to, ka centīšos atbildēt uz *Gebhardt* kundzes ziņojumu, un pēc es tam pievērsīšos jautājumam, uz kuru jāatbild mutiski un kuru jūs tik veiksmīgi esat sasaistījusi ar šo ziņojumu. Es priecājos redzēt, ka šeit ir arī *Deprez* kungs.

Liels, liels paldies, *Gebhardt* kundze, par jūsu visai ievērojamo ziņojumu un ne mazākā mērā arī par jūsu lielisko sadarbību ar Komisiju šādā delikātā un sensitīvā jautājumā.

Tiesību akta „Roma III” priekšlikums patiesi ir mūsu sirdij ļoti tuvs, un tā tas ir ne tikai Komisijai — es zinu, ka tas ļoti interesē arī Eiropas Parlamentu. Es uzskatu, ka tas būs ļoti svarīgs brīvas cilvēku pārvietošanās atbalstam Eiropas Savienībā.

Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pievērsties dažiem datiem, kas mums ir pieejami: pašlaik Eiropas Savienībā katru gadu notiek 2 200 000 kāzu, no kurām 350 000 gadījumu tiek noslēgtas starptautiskas laulības. Šis jau ir ievērojams skaits, un ir skaidrs, ka tas palielināsies. Šis priekšlikums attiecas apmēram uz 170 000 laulības šķiršanu gadā, kas ir aptuveni 19 % no kopējā laulības šķiršanu skaita gadā Eiropas Savienībā — 875 000. 20 % — tas ir ievērojams skaitlis!

Tādēļ Komisija visumā piekrīt jūsu viedoklim, *Gebhardt* kundze, par „Roma III” priekšlikuma nozīmību: tas pāriem sniedz lielāku paredzamību un tiesisko drošību. Kā jūs jau norādījāt, sistēmas neesības gadījumā pāri vai nu izvēlas labvēlīgākos tiesību aktus, vai arī galavārdu saka dominējošais partneris.

Tādēļ Komisija ar dažiem iebildumiem kopumā atbalsta Eiropas Parlamenta ziņojumu par sākotnējo „Roma III” priekšlikumu. Komisija atbalsta Parlamenta grozījumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka laulātie partneri var izdarīt izvēli, kas balstās uz pietiekamu informāciju. Tādēļ Komisija piekrīt Parlamentam, ka nepieciešams pastiprināt laulību līgumu slēgšanas formālos noteikumus un aizsargāt vājāko laulāto partneri, taču mums šajā sakarībā ir jāņem vērā arī atšķirības dalībvalstu tiesiskajās sistēmās, jo, kā jūs to ļoti pamatoti uzsvērat, šis nav saskaņošanas jautājums.

Tāpat Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta priekšlikumus, kas paredzēti, lai uzlabotu sabiedrības informētību par valstu un Eiropas tiesību aktiem, kuri attiecas uz laulību un laulības šķiršanas līgumiem. Ir viens jautājums, kurā mūsu uzskati atšķiras: Komisija nesaskata vajadzību ieviest jaunu kompetences kritēriju, kura pamatā būtu vieta, kur laulības tika noslēgtas, jo saikne starp vietu, kur notika kāzas, un pāra situāciju laulības šķiršanas laikā var būt ļoti niecīga.

Lai gan Komisija atbalsta Parlamenta iesniegto grozījumu attiecībā uz laulāto partneru iespēju griezties šajā tiesā gadījumā, ja pastāvīgās dzīvesvietas tiesā iegūt šķiršanos izrādās neiespējami, taču mēs to uzskatām drīzāk par izņēmuma gadījumu.

Komisija vēlētos termina „pastāvīgā dzīvesvieta” interpretēšanu atstāt Kopienas Tiesas ziņā. Šis termins jau tiek izmantots vairākos dokumentos un līdz šim nav ticis formāli definēts, taču šķiet, ka valstu tiesnešiem tā piemērošana nav sagādājusi nekādas problēmas. Mēs uzskatām, ka dalībvalstu tiesisko sistēmu daudzveidības respektēšanas labad mēs varam uzticēties Kopienas Tiesai.

Mēs arī neuzskatām, ka būtu nepieciešams tiesību aktu „Roma III” attiecināt tikai un vienīgi uz dalībvalstu tiesību aktiem. Šis ir svarīgs jautājums, jo dalībvalstis vēlēšies turpināt piemērot to trešo valstu šķiršanās tiesību aktus, kuras atbalsta mūsu demokrātiskās vērtības: piemēram, ja vāciete vai francūziete apprecas ar šveicieti, šķiet saprātīgi, ka attiecībā uz šo laulību vai arī uz tās šķiršanu ir iespējams piemērot tos pašus noteikumus, kurus esam noteikuši attiecībā uz sevi.

Taču paturiet prātā — Komisija piekrīt Parlamentam, ka tiesību aktā „Roma III”, protams, ir jāiekļauj pretdiskriminācijas klauzula, kas jebkuram Eiropas tiesnesim ļautu atteikties piemērot ārvalstu tiesību aktus, kuri neatbilst laulāto partneru vienlīdzības principam. Šī pretdiskriminācijas klauzula, bez šaubām, vēl aizvien ļaus tos piemērot, piemēram, laulībām, kas noslēgtas starp Šveices un kādas citas dalībvalsts vai Norvēģijas un kādas citas dalībvalsts pilsoņiem.

Tagad pievērsīšos jautājumam par to, kā mēs varam tiesību aktu „Roma III” pārvērst par veiksmes stāstu, un vēlētos vēlreiz pateikties *Gebhardt* kundzei un *Deprez* kungam par iesniegto jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kurš man lika pievērsties tiesību akta „Roma III” izstrādes virzībai. Skaidrs, ka pievienojos jums, izsakot nožēlu par Padomē radušos strupceļu attiecībā uz sarunām par „Roma III”. Pagājušā gada jūlijā starp tieslietu ministriem notika debates par pastiprinātas sadarbības iespēju attiecībā uz „Roma III”, un jūlija beigās deviņas dalībvalstis Komisijai iesniedza prasību pēc pastiprinātas sadarbības: tā ir vairāk nekā viena trešdaļa visu „Roma III” pieņemšanā iesaistīto dalībvalstu. Tādēļ ir skaidrs, ka Komisijai šī prasība pēc pastiprinātas sadarbības ir jāizskata, taču, kā jūs saprotat, ja mēs vēlamies, lai tas izdotos, tad uzmanība būs jāpievērš kontekstam kopumā.

Es vēlētos atbildēt uz jūsu trim Komisijai uzdotajiem jautājumiem. Pirmkārt, es jums varu pateikt, ka Komisijas sākotnējo „Roma III” priekšlikumu nav plānots atcelt. Taču, ja Komisija piekrīt iesniegt Padomei priekšlikumu par pastiprinātu sadarbību „Roma III” jomā, tad tiesiskās skaidrības labad tā pēc lēmuma pieņemšanas var savu sākotnējo priekšlikumu atcelt, lai izdarītu grozījumus, taču tas tā varētu notikt vienīgi tad, ja mums tiešām būtu iespējams uzsākt pastiprinātu sadarbību. Katrā ziņā atcelšana nav plānota.

Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai īsumā rezumētu procedūru, kas jāievēro pastiprinātas sadarbības mehānismā. Vispirms vismaz astoņām dalībvalstīm ir jāiesniedz Komisijai prasība, kā tas notika šajā gadījumā. Ja prasība atbilst citiem Līgumā par Eiropas Savienību izklāstītajiem kritērijiem — ja tā atbilst vienotā tirgus noteikumiem —, tad Komisija šo prasību var iesniegt Padomei. Ja tā nolemj to nedarīt, tad tas ir jāpamato. Tad pēc apspriešanās ar Parlamentu vai ar tā piekrišanu, atkarībā no situācijas, Padomei ir jāatļauj pastiprināta sadarbība.

Prasība pēc pastiprinātas sadarbības, protams, rada konkrētus jautājumus gan tiesiskā, gan politiskā ziņā. Mums ir jāaņem turpināt kopējo rīcību attiecībā uz ģimenes tiesībām, padarot tās pēc iespējas tuvākas pilsoņiem, un tas jāabalansē ar Eiropas tieslietu zonas sadrumstalotības risku, kas varētu rasties daudzu pastiprinātas sadarbības nolīgumu rezultātā. Pirms izdaru kādu paziņojumu, es, protams, vēlētos dzirdēt Parlamenta deputātu viedokļus un noteikti vēlos, lai dalībvalstis izskaidro savu nostāju.

Katrā ziņā es Eiropas Parlamentam vēlētos apliecināt, ka mans nodoms — un ne vien nodoms, bet arī mana vēlēšanās — ir veicināt tiesisko sadarbību civiltiesībās Eiropā. Ģimenes tiesības nedrīkst būt civiltiesību nabaga radnieks — tas būtu diezgan paradoksāli, ņemot vērā to, ka jautājumi, ko tās risina, ir vistuvākie cilvēku ikdienas dzīvei. Par laimi, ir panākts progress attiecībā uz laulības šķiršanas lēmumu, dokumentu par vecāku atbildību un tikšanās tiesībām ar bērniem apriti.

Par šo tematu es vēlētos teikt arī to, ka tagad, kad mums ir šo dokumentu teksti, man kā komisāram ar jūsu palīdzību būs jānodrošina noteikumu ievērošana. Īpaši es šeit domāju par tiesībām tikties ar bērnu un aizbildniecību, jo šajās jomās situācija Eiropā pašlaik nav pilnībā apmierinoša.

Īsumā sakot, šajā jomā mēs patiesi spēsim nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par piemērojamajām tiesībām. Es vēlētos piebilst arī to, ka vienlaikus mēs izstrādājam tiesību aktus, kas piemērojami laulību sistēmām un kas varētu tikt pieņemti 2010. gada sākumā.

Tāda, priekšsēdētājas kundze, ir mūsu nostāja šajā jautājumā. Skaidrs, ka es nevaru paredzēt, kāds būs to apspriežu iznākums, kuras drīzumā notiks ar dalībvalstīm. Taču varu teikt, ka Komisija vēlas sasniegt patiesu progresu, vienlaikus vēlreiz nodrošinot, ka lielākā daļa dalībvalstu mums piekrīt. Tāds īsumā ir mans viedoklis, taču, lai gan es cītīgi jūsos klausīšos, es tomēr ceru, tāpat kā jūs un Parlaments, ka lietas virzīsies uz priekšu.

Carlo Casini, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, Juridiskā komiteja, kurā man ir tas gods būt atzinuma sagatavotājam, pamatīgi izpētīja apspriežamo regulas priekšlikumu.

Taču atzinumā ierosinātie ieteikumi, kurus šī komiteja vienprātīgi apstiprināja, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā tika atbalstīti tikai daļēji. Tomēr man jāsaaka, ka mēs kopīgiem spēkiem esam centušies Padomes sākotnējo priekšlikumu padarīt pēc iespējas racionālāku, iekļaujot tajā tiesiskās noteiktības elementus.

Kompromisa grozījumi, kurus ar *Gebhardt* kundzes, kam es vēlētos pateikties, palīdzību ir atbalstījušas abas komitejas, tiek vērtēti atzinīgi un atbalsta principus, kurus mēs minējām, lai šī regula varētu sākt darboties. Šajā sakarībā valsts iestādēm valstī, kuras tiesībās nav paredzēta laulības šķiršana vai netiek atzīta attiecīgā laulība, nebūs pienākuma šo laulību šķirt.

Tomēr attiecībā uz vienu punktu viedokļu dažādība saglabājas, un to iepriekš minēja arī *Gebhardt* kundze. Galvenā problēma ir šāda: tiesību izvēlēšanās juridiskajā nozarē ir kaut kas pilnīgi jauns, jo parasti nav

iespējams izvēlēties tiesības, izvēlēties var tikai tiesnesi, un tādējādi šī ir pilnīgi jauna koncepcija. Uz kurām tiesībām mēs vēlamies attiecināt šo tiesību izvēles iespēju? Uz kādas dalībvalsts no Eiropas Savienības 27 dalībvalstīm tiesībām vai arī uz jebkuras pasaules valsts tiesībām? Skaidrs, ka ierobežojums pastāv. Ierobežojumu nosaka jau izveidotā valsts politika un tas, ka kādā konkrētā valstī nav piemērojamas tiesības, kurās ir paredzēta tāda veida laulība, kādā šajā valstī netiek atzīta.

Mans iebildums būs tehniskas dabas. Es uzskatu, ka, ja patiesi vēlamies panākt tiesisko drošību, ja attiecībā uz piemērojamo tiesību izvēli patiesi vēlamies ieviest „labvēlīgāko tiesību aktu izvēli”, ja patiesi vēlamies ievērot vājākos tiesību aktus (un neaizmirsīsim, ka, lai izvēlētos tiesību aktus, ir jābūt vienprātībai, un šīs vienprātības panākšana arī varētu būt pakļauta ievērojamam spiedienam), ja patiesi vēlamies izveidot Eiropas tiesisko telpu, tad, manuprāt, visiem šiem grozījumiem nāktu par labu, ja tiesību izvēles iespēja tiktu attiecināta tikai uz Eiropas Savienības 27 dalībvalstu tiesību aktiem.

Lai gan mēs esam iesnieguši vairākus grozījumus, šajā ziņā tie visi ir vienādi, un, tā kā šis grozījums ir tehniskas dabas un nekādi nemaina mūsu vispārējo viedokli par šo priekšlikumu, mēs vēršamies pie visu deputātu veselā saprāta un lūdzam šo grozījumu apstiprināt.

Panayiotis Demetriou, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties referentei par ilgo sadarbību, kuras rezultātā tika izstrādāts šodien balsošanai iesniegtais ziņojums, un atzīmēt, ka mums bija vairākas sanāksmes, kurās tika apspriests viss ziņojuma materiāls.

Ģimenes tiesības ir nopietns jautājums, un šis konkrētais šo tiesību aspekts, kuru izskatām saistībā ar laulības šķiršanu, ar ko es domāju jurisdikciju un tiesību izvēles iespēju, ir un vienmēr ir bijis viens no visnopietnākajiem ģimenes tiesību aspektiem.

Es vēlētos norādīt, ka mūsu politika ir vērsta uz to, lai atbalstītu ģimenes institūciju, nevis veicinātu laulības šķiršanu. Taču laulības šķiršana mūsdienās ir sociāla parādība, un mums tā ir jārisina. Mēs nevēlamies to padarīt vieglāku, taču, laulībā iestājoties situācijai, kad kopdzīve vairs nav iespējama, mums ir jāspēj piedāvāt likumīgus ceļus, kā no šīs situācijas izkļūt tā, lai nevienai no pusēm nebūtu jāuzņemas visas ciešanas un sodi.

Es nedomāju, ka ir kāds viegls veids, kā attiecībā uz laulības šķiršanu izvēlēties piemērojamās tiesības, taču mūsu nostāja attiecībā uz valsts politiku un cilvēktiesībām varētu būt skaidrāka, lai tādējādi tiesām dotu rīcības brīvību noraidīt tās tiesības, kas neatbilst Eiropā iedibinātajām tradīcijām, cilvēktiesībām un valsts politikai.

Kas attiecas uz pastiprinātu sadarbību, es pievienojos viedoklim, ka Komisijai šis jautājums ir jāvirza uz priekšu, lai, ja vien tas ir iespējams, mēs panāktu tādu situāciju, kad pastiprināta sadarbība ir pieņemama, un es apsveicu jūs, komisāra kungs, saistībā ar šodien ieņemto nostāju.

Inger Segelström, PSE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt ar pateicību *Gebhardt* kundzei par viņas konstruktīvo darbu un pateikt, cik ļoti man ir žēl, ka nebija iespējams nonākt pie tāda paša viedokļa, kāds ir Zviedrijai un man. Līdz ar to es nevarēju šo ziņojumu atbalstīt ne komitejā, ne arī plenārsēdē. Man kā Zviedrijas sociāldemokrātei šis priekšlikums šķiet kā solis atpakaļ attiecībā uz vienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem. Tādēļ šie jautājumi arī nākotnē būtu jārisina valstu līmenī.

Es domāju, ka pilnīgi pietiktu, ja laulību varētu šķirt tikai tad, ja abas puses par to tiešām ir vienojušās. Šis priekšlikums nozīmē to, ka vājākajai pusei, kas parasti ir sieviete, vīrietis varēs uzspiest savus risinājumus vai nu tāpēc, ka viņš rīkojas pirmais, vai arī tāpēc, ka šķiršanās notiek piespiedu kārtā. Tādējādi tiesas var būt spiestas piemērot tiesības, pret kurām mēs esam ļoti kritiski noskaņoti, tiesības, kuras ir aizskarošas un kuru skatījums uz sievietēm, laulību un tās šķiršanu ir novecojis un vecmodīgs. Ātra laulības šķiršanas nokārtošana man šķiet mazāk svarīga nekā vienlīdzība un sieviešu iespējas justies droši. Tādēļ es savos centienos būšu neatlaidīga un līdz brīdim, kad būsīm atraduši citu risinājumu, turpināšu balsot pret šo priekšlikumu.

Sophia in 't Veld, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, pirms es pievērsos apspriežamajam tematam, es vēlētos ierosināt, ka turpmāk mēs katrai Padomes prezidentvalstij varētu prasīt uz šo plenārsēžu zāli atnest kādu vaska vai piepūšamo lelli, jo Padome nekad šādās debatēs nepiedalās, bet man tomēr patiktu kādu uzrunāt. Jūs varētu šo lūgumu formāli nodot tālāk prezidentvalstij. Es secinu, ka kolēģi Parlamenta deputāti man piekrīt.

Pirmkārt, es vēlētos apsveikt un arī savas grupas vārdā izteikt atbalstu referentei, kas pēdējā gada laikā ir paveikusi lielisku darbu. Visu cieņu viņai.

Priekšsēdētājas kundze, ES, protams, ir atbildīga nevis par laulības ētiku, bet gan par tiesību garantēšanu ES pilsoņiem, lai kur arī tie atrastos un lai ar ko arī tie nolemtu precēties. Tā patiesi nav mūsu darīšana, ar ko viņi nolemj precēties, taču mums noteikti ir jāaizsargā pilsoņu tiesības. Ņemot to vērā, ir ļoti žēl, ka dalībvalstīm nav izdevies panākt vienošanos.

Es ļoti godājamajiem Eiropas Parlamenta deputātiem no Zviedrijas vēlētos teikt, ka man ir sajūta, ka noticis milzīgs pārpratums. Es ticu, ka cilvēktiesības, it īpaši sieviešu tiesības, šādi tiks stiprinātas, nevis vājinātas. Es tiešām atzinīgi vērtēju to, ka 21. gadsimtā cilvēki paši var pieņemt lēmumus par savu dzīvi, un laulības šķiršana var būt tās neatņemama daļa.

Turklāt es tāpat kā referente vēlētos teikt, ka arī mana grupa balsos pret Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas iesniegtajiem grozījumiem, un es nepiekrītu arī *Casini* kunga argumentiem.

Tas ir arī principa jautājums, jo es domāju, ka mums pašiem būtu jāizlemj, ko tad īsti vēlamies sniegt saviem pilsoņiem, un mēs nedrīkstam ļaut bažām par šariata likumiem gūt pār mums virsroku. Pašreizējā priekšlikumā un papildu grozījumos, kurus iesniegusi Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa un kurus mēs atbalstīsim, ir iestrādātas pietiekamas garantijas. Tas bija galvenais temats iepriekšējās diskusijās.

Turklāt, izsakot savu reakciju uz *Casini* kunga komentāriem, es vēlētos teikt šo: tas ir ļoti skarbi, ka tie paši argumenti, kas tika izmantoti, lai izslēgtu konkrētu tiesību, piemēram, šariata likumu, piemērošanas iespēju, Eiropas Savienībā tiek arī izmantoti un uz tiem atsaucas, lai absolūti likumīgas laulības, kuras noslēgtas ES, varētu neatzīt tikai un vienīgi pāra seksuālās orientācijas dēļ. Manuprāt, tas ir pilnīgi nenormāli.

Es vēlētos atkārtot — uzskatu, ka ir ļoti žēl, ka dalībvalstīm nav izdevies panākt vienošanos.

Ja pareizi saprotu, tad Komisija pagaidām neatkāpjas no Eiropas risinājuma. Tas mani ļoti priecē. Es saprotu, ka to ir ļoti grūti izdarīt: ja reiz šī problēma nav atrisināta, pat neskatoties uz *Sarkozy* kunga milzīgajiem centieniem, tad tam patiesi ir jābūt ļoti grūti.

Visbeidzot, es varu vienīgi izteikt cerību, ka, ja, neskatoties uz visām grūtībām, tiks panākta ciešāka sadarbība, tad visas 26 dalībvalstis, kas būs panākušas šo vienošanos, arī mana valsts, to ievēros.

Kathelijne Maria Buitenweg, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar Komisijas veikto pētījumu, kas šonedēļ tika publicēts, cilvēki, kuri regulāri braukā lielus attālumus, bieži cieš no galvassāpēm, miega bada un sliktām savstarpējām attiecībām, no kā var secināt, ka šajā starptautiskajā vidē, arī mūsu vidē, iespējams, ir ļoti augsti laulības šķiršanas rādītāji. Tā vai citādi, skaitļi, kurus pirms brīža nosauca komisārs *Barrot* kungs, vēlreiz apliecina, ka starptautiskām laulībām ir daudz lielākas iespējas beigties ar šķiršanos nekā laulībām vienas valsts pilsoņu starpā.

Taču daudz grūtāk ir šīs laulības šķiršanas noformēt — to ietekme ir milzīga, jo viens no partneriem vienmēr dzīvo kādā ārvalstī, kur tam nav atbilstoša sociālās drošības tīkla vai arī situācija valstī nav pietiekami pazīstama, kas ļoti apgrūtina godīgas vienošanās panākšanu.

Tādēļ es vēlētos izteikt savu atzinību par referentes *Gebhardt* kundzes darbu: es domāju, ka viņa ir bijusi ļoti apzinīga un ir pārliecinājusies par to, ka īpaši vajāko un sliktāk informēto cilvēku tiesības patiesi tiek stiprinātas un ka visi partneri patiesi ir labi informēti par savām tiesībām un zina, kāds tiem ir labākais risinājums.

Šajā sakarībā es uzskatu, ka ir svarīgi, lai tīmekļa vietnē būtu ne tikai kāds nepieciešamo finanšu kopsavilkums un informācija par to, cik ātri jūs varat dabūt šķiršanos, bet lai uzmanība tiktu pievērsta arī, piemēram, iespējamajiem paternitātes jautājumu risinājumiem. Es uzskatu, ka ir jāaizsargā arī bērnu tiesības, lai gan tas ir vecāku ziņā. Tomēr vecāki, nevis valdība, ir tie, kam būtu jānosaka, kas attiecībā uz bērnu ir pareizi un viņa interesēs, ir jābūt iespējai rast piemērotu risinājumu, vēlams tādu, kas nodrošina, ka par bērnu rūpējas abi vecāki. Vienošanās ir jāpanāk jebkurā gadījumā. Viss nedrīkst gulties uz sievietes pleciem, ir jāpanāk vienošanās par to, kā abi vecāki risinās šo jautājumu.

Arī man Eiropas Parlamenta Zviedrijas deputāta komentārs šķita mīklains, jo, ja sieviete vēlas pārtraukt laulību, protams, ka ir briesmīgi, ja viņas vīrs tam nepiekrīt.

Nobeigumā es referentei vēlētos teikt, ka Nīderlandē nepastāv geju laulība. Mums ir laulības institūcija, kas ir pieejama visiem pāriem neatkarīgi no dzimuma. Tā ir viena vienīga laulības institūcija, un tādēļ tikai Eiropas Savienība, nevis Nīderlande nīderlandiešu laulības institūcijā kaut ko nodala.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šī priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, ka cilvēki, kas šķiras, patiesi var īstenot savas tiesības un saņemt nepieciešamo informāciju. Tomēr tiesības saņemt informāciju un zināšanas nav atkarīgas no vienotiem noteikumiem. Tie paši par sevi izpratnē nepalielina un cilvēkus nepadara informētākus.

Manā valstī, Zviedrijā, ir noteikums, ka, ja vien cilvēkiem nav kopīgu bērnu, pietiek vienīgi iesniegt pieteikumu laulības šķiršanai. Ir arī tādas ES valstis, kurās laulības šķiršana ir pilnībā aizliegta. Ja šo jomu reglamentējošajos tiesību aktos ir kas grozāms, tad tā ir tieši šī situācija. Lisabonas līgums dažus civiltiesību un ģimenes tiesību aspektus, protams, paceļ pārvalstiskā līmenī, taču pašlaik mums nav šī Lisabonas līguma. Es jautāju, kādēļ Komisija ierosina priekšlikumus jomā, kura līdz šim bija valstu kompetencē? Mana grupa šo priekšlikumu balsojumā neatbalstīs. Es arī domāju, ka mana Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas kolēģe *Segelström* kundze minēja ļoti labu piemēru.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, starptautiskās privāttiesības attiecas uz diviem jautājumiem. Pirmais jautājums ir šāds: kura ir kompetentā tiesa? Otrs jautājums ir: kurus tiesību aktus tiesai būtu jāpiemēro?

Manuprāt, tas ir saprotami, ka pirmais jautājums tiek risināts Eiropas līmenī. Tas nodrošina, ka ikviens Eiropas pilsonis savu lietu var iesniegt tiesā.

Otrs jautājums attiecas uz jomu, kura parasti ir un kurai patiesi arī vajadzētu būt pašu dalībvalstu kompetencē. Spēkā esošie valstu tiesību akti atbilst daudziem šo valstu principiem, kas ir jāievēro.

Taču Komisijas priekšlikumā ir paredzēts saskaņot arī šos atšķirīgos noteikumus. *Gebhardt* kundzes ziņojumā tiek respektēta lielākā daļa no Komisijas ziņojumā minētā un nav mēģināts no priekšlikuma svītrot IIa nodaļu. Šī iemesla dēļ es balsošu pret šo ziņojumu un pret šo priekšlikumu. Tādēļ es vēlētos aicināt arī Padomi Komisijas priekšlikumu noraidīt.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Vispirms es vēlētos pateikties referentei *Gebhardt* kundzei par izcilo ieguldīto darbu. Attiecībā uz regulas priekšlikumu, ir patīkami redzēt, ka tiek veidota skaidra un pilnīga tiesiskā sistēma, kas aptvertu gan noteikumus par jurisdikciju un laulības lietās pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi, gan noteikumus par piemērojamajām tiesībām, vienlaikus paredzot pusēm noteiktu autonomijas pakāpi.

Komisijas priekšlikums pusēm piedāvā iespēju, savstarpēji vienojoties, izvēlēties kompetento tiesu un piemērojamās tiesības. Tas, ka pusēm laulības šķiršanas procesā ir šādas tiesības, nodrošina tām lielāku autonomiju un saskaņā ar atsevišķiem izvēles kritērijiem ļauj brīvi izdarīt izvēli. Mums ir jānodrošina, ka pušu izdarītā izvēle ir balstīta uz informētību. Citiem vārdiem sakot, abām pusēm ir jābūt pienācīgi informētām par savas izvēles konkrētajām sekām. Šajā sakarībā ir svarīgi apsvērt, kāds būtu vislabākais veids, kā nodrošināt, ka pirms dokumenta parakstīšanas tiek darīta zināma pilnīga informācija. Tāpat neatkarīgi no viena vai otra laulātā finansiālā stāvokļa ir jānodrošina informācijas pieejamība.

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, *Dr Johnson* reiz tika vaicāts, kādu padomu viņš dotu jaunam pārim, kas apsver iespēju laulāties. Viņa atbilde bija „nedariet to”. Atkārtotas laulības viņš arī novērtēja kā „cerību uzvaru pār pieredzi”.

Šim ziņojumam ir jāsniedz līdzīgas atbildes. Kāds padoms būtu jādod valstīm, kuras apsver iespēju, ka to šķiršanās tiesības varētu izstrādāt Eiropas Savienība? Atbilde acīmredzot ir „nedariet to”. Ņemot vērā visus nekompetentu un nevēlamu ES tiesību aktu precedentsus, šāda rīcība noteikti būtu, maigi izsakoties, cerības uzvara pār pieredzi. Pārsteidzoši, ka šajā gadījumā tāds pats, šķiet, ir arī Padomes secinājums. Padome nevēlas, ka Komisija izstrādā priekšlikumus. Šķiet, ka Padome ļoti uzmanīgi atkāpjas no šī bezdibeņa malas un ieklausās senajā parunā, ka „steigā slēgtas laulības vēlāk nākas nožēlot”. Cik gan jautri būs tad, kad Komisija nāks klajā ar priekšlikumiem saskaņot geju laulības un šariata likumus!

Czesław Adam Siewierski (PPE-DE). – (PL) Mēs dzīvojam laikā, kad robežas izzūd un mūsu pilsoņi var brīvi pārvietoties un precēties. Tomēr līdz šim mēs neesam spējuši atvieglot dzīvi tiem, kas ir izlēmuši šķirties. Viens piemērs, kas raksturo problēmas saistībā ar to, ka Eiropā nav vienotu šķiršanās tiesību, ir laulības starp poļiem un vāciešiem. Kopš 1990. gada ir reģistrēti apmēram 100 000 šādu pāru. Daudzi no viņiem nav izturējuši laika pārbaudi.

Pagājušajā gadā Eiropas Parlamentā tika uzņemti vairāki poļi, kuri ir zaudējuši kontaktus ar saviem bērniem, jo par bērnu un jauniešu lietām atbildīgās Vācijas iestādes ir pieņēmušas attiecīgus lēmumus. Apsūdzības nolaupīšanā un aizliegums lietot poļu valodu ir tikai divi pret šiem vecākiem un viņu bērniem vērstās

pazemojošās attieksmes piemēri. Reaģējot uz iepriekš minētās iestādes izdarītajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tika izveidota Poļu vecāku asociācija, kas cīnās pret bērnu diskrimināciju Vācijā. Ja mums izdotos šķiršanās tiesībās ieviest ierosinātās izmaiņas, mēs daudziem pilsoņiem palīdzētu šo viņu dzīves posmu novest līdz civilizētām beigām. Un vēl svarīgāk ir tas, ka mēs neļautu bērnus šķirt no viena no vecākiem.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kundze, Barrot kungs, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā es biju liecinieks Gebhardt kundzes un arī mana kolēģa Demetriou kunga darbam saistībā ar šo ziņojumu. Gebhardt kundze jau norādīja, ka lielāka mobilitāte izraisa lielāku laulību skaitu un tādējādi arī lielāku laulības šķiršanas gadījumu skaitu. Atšķirības valstu tiesību aktos rada tiesisko nedrošību un it sevišķi — nevienlīdzīgas iespējas, jo labāk informētais laulātais var vērsties tās valsts tiesās, kuras tiesību akti vislabāk atbilst viņa interesēm. Tādēļ es atbalstu šo iniciatīvu, kura, manuprāt, ir ļoti svarīga, jo izveido skaidru un pilnīgu tiesisko sistēmu, kas aptvertu jurisdikcijas jautājumus un laulības lietās pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi.

Man jāsaka, ka, manuprāt, jebkas, kas mazina nevajadzīgu konfliktu iespējas, ne tikai nodrošina lielāku tiesiskumu cilvēkiem, bet arī rada lielāku uzticību starp tiesiskajā procesā iesaistītajām pusēm. Tas arī veido brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kuru mēs visi vēlamies izveidot.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Cik man zināms, nevienā no līgumiem nav noteikts, ka laulības lietās piemērojamās tiesības, t.i., ģimenes tiesības, būtu jāskata Eiropas Savienības līmenī. Tādēļ es uzskatu, ka šis Komisijas priekšlikums ir zināmas, pilnīgi nevajadzīgas hiperaktivitātes tipisks gadījums un vienīgi radīs neskaidrības attiecībā uz Eiropas Savienības patiesās kompetences jomām.

Es domāju, ka šī ir apzināta iekļaušanās šajā jomā, lai varētu turpināt darbu attiecībā uz laulību lietās piemērojamām tiesībām un to saskaņošanas. Šāda rīcība ir nevajadzīga, jo spēkā esošās starptautiskās privāttiesības ļoti labi tiek galā ar problēmām laulību lietās un arī ar starptautiskas laulības šķiršanas gadījumiem.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Es vēlētos, kaut varētu teikt, ka šķiršanās gadījumu skaits Eiropā samazinās. Diemžēl tas tā nav, tādēļ mums ir jārisina jautājums par to, kā mēs varētu uzlabot šīs ķēdes vājākā posma, proti, bērnu, situāciju.

Diemžēl tieši bērni ir galvenie upuri, it īpaši valstīs, kur tiesas procesos mēdz būt lielas kavēšanas. Mana valsts Slovēnija ir tādas valsts piemērs, kur bērni ļoti cieš līdz brīdim, kad tiesas var pieņemt lēmumu par to, pie kura no vecākiem bērni dzīvos. Tas izraisa lielas traģēdijas ģimenēs un daudziem bērniem rada smagas psiholoģiskas sekas.

Es zinu vairākus šādus gadījumus un ceru, ka šī kopīgā direktīva palīdzēs uzlabot situāciju atsevišķās dalībvalstīs.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Bijušajās komunistiskajās valstīs viens veids, kā šī reģiona meitenēm izbēgt no apspiesības, bija apprecēties; dažreiz tas tiešām tika darīts mīlestības dēļ, taču vairumā gadījumu — pašlabuma dēļ. Taču tas ir izraisījis virkni nolaupīšanu, gadījumus, kas saistīti ar psiholoģisku un fizisku spīdzināšanu, un cilvēku pazudināšanu. Visas šīs sāgas iznākums ir tāds, ka visvairāk nākas ciest šajās ģimenēs dzimušajiem bērniem. Likumu nezināšana tiek izmantota kā attaisnojums, taču tas ir pilnīgi nepareizi. Izskatīsim iespēju, ka šādos gadījumos, kad laulāto starpā valda mīlestības, sapratnes un draudzīguma atmosfēra, mēs varētu ieteikt jau pirms laulības slēgšanas izstrādāt ļoti skaidrus šķiršanās noteikumus, kuros būtu ņemtas vērā arī laulībā dzimušo bērnu intereses.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kundze, pateicos visiem runātājiem. Es vēlētos Segelström kundzei apliecināt, ka, protams, esmu uzsācis sarunas ar Zviedrijas iestādēm. Tomēr mums ir samērā grūti saprast jūsu valsts nostāju. Kā minēja Gebhardt kundze, tiesību aktā „Roma III” kā galvenā jau ir minēta vājākā laulātā partnera aizsargāšana laulību līguma noslēgšanas brīdī. Tieši tādēļ mums nav izdevies saprast, ka gadījumā, kad viens no laulātā pāra ir zviedrs, mums ir jāņem vērā arī tas, ka situācijā, kad nav nekādu noteikumu, dominē princips — „spēcīgākajam ir taisnība”, un, patiesi, varbūt mums būtu jāturpina mūsu dialogs. Tieši to mums ir grūti saprast. Tomēr vēlreiz atkārtoju, ka mēs ņemam vērā jūsu un jūsu Zviedrijas kolēģes nostāju.

Pie viena es vēlētos arī izlabot dažus nepareizus priekšstatus. Daži teica, ka šī nav mūsu kompetences joma, ka šie jautājumi ir tikai un vienīgi valstu kompetencē. Redziet, šeit ir paradokss. Dalībvalsts nevar pildīt tās kompetencē esošos uzdevumus lietās, kurās ir iesaistītas divas privātpersonas, no kurām viena ir šīs dalībvalsts pilsonis, bet otra nav. Tas ir loģiski, ka Eiropas Savienībai noteikti būtu jāmēģina nedaudz sakārtot šos

jautājumus, it īpaši tāpēc, ka — pretēji iepriekš teiktajam — starptautiskās privāttiesības nesniedz īstu risinājumu šāda veida problēmām, kā arī ņemot vērā to, ka mēs atrodamies telpā, kurā pastāv brīvas pārvietošanās tiesības un kura noteikti radīs aizvien vairāk un vairāk šādu problēmu. Ja šīs bažas gluži tāpat kā Parlamentu nodarbina arī Komisiju, tad tā nav kaut kāda maldinoša cīņa ar šo problēmu kopumā; tā vietā tā ir atbilde uz aizvien lielāka skaita pāru cerībām, kuri nesaskaņu vai šķiršanās gadījumā vēlas izvairīties no ļoti pretrunīgas situācijas. Tieši šeit slēpjas problēma! Protams, es nedrīkstu pieļaut, ka tiek teikts, ka Padome ir pateikusi „nē”. Tā nav pateikusi „nē”, tā ir izteikusi atšķirīgu nostāju! Tomēr, neskatoties uz to, deviņas dalībvalstis ir prasījušas pastiprinātu sadarbību. Un te nu ir tas, ko vēlējos teikt nobeigumā. Es jums atgādinu, ka „Roma III” ietver pretdiskriminācijas klauzulu, kas ļauj apiet ārvalstu tiesību aktus, kuri negarantē vienlīdzību laulāto partneru starpā. Tik daudz ir skaidrs. Mēs šeit nerunājam par šariata likumiem, šeit ir jautājums par vīriešu un sieviešu vienlīdzības principu, un šī dokumenta teksts veicina to sieviešu integrāciju, kuras dzīvo uz mūsu kopējās Eiropas zemes, prioritāti piešķirot to pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktiem. Šīs sievietes varēs tiesnesim pieprasīt lietā piemērot Eiropas tiesību aktus, ja tie lielākā mērā atbilst vienlīdzīgu tiesību principam. Es uzskatu, ka tieši tas mums būtu jāpatur prātā.

Līdz ar to vēlos teikt, ka šīs debates bija ļoti interesantas un ka es pateicos visiem runātājiem. Vēlētos pateikties arī *Gebhardt* kundzei un *Deprez* kungam par to, ka viņi ar prieku izmantoja šo iespēju noskaidrot, vai pirms jaunas sarunu kārtas ar dalībvalstīm mēs patiesi esam apņēmušies izpildīt šo uzdevumu panākt pastiprinātu sadarbību. Šīs debates tuvojas noslēgumam, un es izsaku lielu pateicību Eiropas Parlamentam, jo uzskatu, ka vairums deputātu patiesi vēlas, lai mēs pabeigtu šo procesu, tajā pašā laikā darot visu nepieciešamo, lai panāktu vislielāko iespējamo vienprātību. Paldies Parlamentam!

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

Evelyne Gebhardt, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem runātājiem. Es vēlos vēlreiz izskaidrot, ka mēs vēl vairāk esam pastiprinājuši Komisijas ierosinātos noteikumus, kas jau ir noteikti arī „Roma III”, piemēram, grozījumā Nr. 25 skaidri norādot, ka, ja norādītajās tiesībās netiek atzīta laulāto šķirtība un laulības šķiršana vai arī tas notiek diskriminējošā veidā pret kādu no laulātajiem, piemēro *lex fori*.

Tas nozīmē, ka šādos gadījumos, piemēram, Zviedrijā, kompetentā tiesa atrodas Zviedrijā. Mēs skaidri esam norādījuši, ka, ja rodas šādi gadījumi, tad atbilde ir skaidra. To patiesi vairs nebija iespējams tekstā vēl skaidrāk noformulēt, un tādēļ es nesaprotu, kur īsti ir problēma. Tomēr mums ir jāpacenšas problēmu izprast, un, tā kā es esmu neziņa, es pateicos *Barrot* kungam par to, ka viņš tik skaidri izteica savu viedokli, un par viņa vēlmi vēlreiz runāt ar politiķiem Zviedrijā.

Galu galā šī regula ir paredzēta, lai vēl vairāk uzlabotu jau esošos noteikumus. Man kā sievietei, kas vienmēr ir bijusi iesaistīta politikas veidošanā sieviešu jautājumos, ir ļoti svarīgi rast pozitīvu atbildi, jo vajāmais partneris parasti ir sieviete. Mums ir jāvēlta īpaša uzmanība tam, lai tiktu izveidota laba nostāja.

Es arī ceru, ka, lai panāktu kompromisu, pēc kura mēs atkal un atkal tiecamies, mums tomēr izdosies pārliecināt *Casini* kungu par to, ka mums šajā jautājumā ir laba nostāja, un šajā sakarībā es esmu ļoti pateicīga *Demetriou* kungam. Tās pamatojums ir atrodams arī grozījumā Nr. 38, kurā, lai gan tas jau ir noteikts dokumenta tekstā, mēs vēlreiz skaidri norādām, ka dalībvalstīs, protams, ir jāpiemēro tikai un vienīgi tās tiesības, kas atbilst Eiropas Savienības un Pamattiesību hartas principiem, jo mums tas šķiet pats par sevi saprotams. Jebkāda cita iespēja būtu pilnīgi izslēgta; neviena tiesa Eiropas Savienībā vienalga nepiemērotu tiesības, kuras neatbilst šiem principiem. Man tas šķiet neiedomājami, un tas, protams, arī skaidri tiek pateikts.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Lielāka sociālā mobilitāte ir izraisījusi lielāku jauktu laulību un arī laulības šķiršanas gadījumu skaitu. Situācijās, kad katrs laulātais partneris ir no citas dalībvalsts vai arī kad viens partneris ir ES pilsonis, bet otrs nav, bieži vien ir radušās grūtības izvēlēties piemērojamās tiesības. Tādēļ steidzami ir vajadzīgs saskaņot noteikumus par jauktajām laulībām, lai novērstu diskriminācijas iespējas laulības šķiršanas procesa laikā.

Kompetentās tiesas izvēle ir jābalsta uz abiem partneriem pieejamu visaptverošu informāciju par svarīgākajiem valstu un Kopienas tiesību aktu aspektiem. Tiem ir jābūt informētiem arī par procedūrām, kas saistītas ar

laulības šķiršanu un laulāto šķirtību. Iespēja izvēlēties atbilstošu kompetento tiesu un piemērojamās tiesības nedrīkst ierobežot katra laulātā partnera tiesības un vienlīdzīgas iespējas. Tātad kādas konkrētas valsts tiesību izvēlei ir jābūt izvēlei starp tās valsts tiesībām, kurā notikušas laulības, tās valsts tiesībām, kura pēdējos trīs gadus ir bijusi laulāto partneru pastāvīgā dzīvesvieta, un izcelsmes valsts tiesībām.

Turklāt, šķiet, ka gadījumā, ja pastāv iespēja, ka viens no laulātajiem partneriem varētu tikt diskriminēts, būtu vietā piemērot tā saucamo tiesas atrašanās vietas valsts tiesību principu. Viens šāds piemērs varētu būt tās sievietes no trešām valstīm, kurās laulības šķiršana nav atzīta, kas ir ES pastāvīgie iedzīvotāji un vēlas panākt laulības šķiršanu vai laulāto šķirtību. Šādās situācijās labums, ko indivīds iegūst, panākot laulības šķiršanu vai laulāto šķirtību kā personiskas autonomijas izpausmi, ir jāvērtē augstāk par valsts tiesību aktu piemērošanu.

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – (HU) Ungārijas sabiedrisko domu laiku pa laikam satrauc gadījumi, kad ungāru tautības vecāka bērnus uz ārvalstīm aizved laulātais partneris, kas ir ārvalstnieks. Sabiedrība pirmām kārtām jūt līdzī mātei, kuras bērns ir ticis aizvests, taču gadījumos, kad bērns nonāk svešos un nelabvēlīgos apstākļos, izjūt žēlumu arī pret tēvu, kuram bērns tiek atņemts. Eiropas Savienībā ir aizvien vairāk „jaukto” laulību, taču noteikumi, kas reglamentē laulības šķiršanu un aizbildniecības jautājumus, bieži vien ir haotiski un neskaidri. Kopienas tiesību akti līdz šim ir noteikuši tikai sistēmu, kas piemērojama tādos strīdus gadījumos kā jurisdikcijas noteikšana, t.i., kuras tiesas kompetencē ir izskatīt laulības šķiršanas vai aizbildniecības lietas. Taču tajos nav sniegti risinājumi attiecībā uz laulības lietās piemērojamajām tiesībām, citiem vārdiem sakot, nav risinājumu, kā noteikt, kuras valsts tiesības tiesām būtu jāpiemēro tiesas procesa laikā. Tādējādi lielās atšķirības starp dalībvalstu tiesību aktiem radīja tiesisko neskaidrību, kas bieži vien pusēm lika tiesas procesu uzsākt pēc iespējas ātrāk, lai varētu piemērot vislabvēlīgākos noteikumus. Pašlaik sagatavošanā esošās regulas mērķis ir atrisināt šo situāciju, vispirms veicinot līgumu slēgšanu starp pusēm. Tas varētu būt noderīgi gadījumā, ja laulības šķiršana notiek pēc abpusējas piekrišanas, taču, zinot, kā tas bieži vien notiek praksē, es baidos, ka tas atrisinās tikai nedaudzus strīdus. Pareizais risinājums būtu, ja mums ilgākā laika posmā izdotos izveidot vienotu Eiropas aizbildniecības noteikumu kopumu.

Antonio Masip Hidalgo (PSE), rakstiski. – (ES) Mēs atbalstām pastiprinātas sadarbības mehānismu šajā jomā, jo tas nodrošinās lielāku tiesisko drošību un stabilitāti, novērsīs iespēju izvēlēties labvēlīgākos tiesību aktus un turpinās Eiropas integrācijas procesu.

Turklāt jaunā sistēma ir labvēlīga, jo tā nosaka, ka laulāto partneru pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesības ir pirmās piemērojamās tiesības. Spānijā šis noteikums aizstās kritēriju, kas nosaka, ka piemērojamas ir tās valsts tiesības, kuras pilsoņi ir abi laulātie partneri, un tiesām un pilsoņiem, kuri tajās vērsušies pēc palīdzības, ir ļoti piemērots, ņemot vērā lielo Spānijā dzīvojošo imigrantu pāru skaitu.

15. Austrālijas un ES PDR nolīguma novērtējums – ES Pasažieru datu reģistri (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par:

– *Sophia in't Veld* Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavoto ziņojumu par Eiropas Parlamenta nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto Eiropas Savienības Pasažieru datu reģistru (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Austrālijas muitas dienestam (A6-0403/2008) [2008/2187(INI)] un

– par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā Komisijai iesniedza *in't Veld* kundze, *Roure* kundze, *Bradbourn* kungs un *Kaufmann* kundze, par Eiropas Savienības Pasažieru datu reģistriem (B6-0476/2008).

Sophia in 't Veld, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es sāksu ar vēl vienu piezīmi par Padomes pārstāvju prombūtni, jo savā runā biju iekļāvusi dažus komentārus par labo sadarbību starp Eiropas Parlamentu un Padomi, par dialogu un Lisabonas līguma garu utt., taču Padomes pārstāvju nav klāt arī šajās debatēs. Es domāju, ka tas ir liels kauns, jo tieši Padome ir tā, kas izstrādā PDR politiku un kam ir jāatbild uz jautājumiem, taču tās pārstāvju nav šeit. Padome publiski ir izteikusi svinīgus solījumus iesaistīt Eiropas Parlamentu, taču tagad mēs redzam, ka Padomes solījumi nav nekā vērti. Es domāju, ka šis ir apvainojums nevis Eiropas Parlamentam, bet gan pilsoņiem, kuriem ir tiesības saņemt atbildes un atklātu lēmumu pieņemšanu. Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, lūdzu, informējiet prezidentvalsts pārstāvjus par manu neapmierinātību.

Šīs ir kopīgas debates gan par priekšlikumiem ES PDR izveidei, gan par nolīgumu starp ES un Austrāliju PDR. Būtībā tās ir vienas un tās pašas problēmas, kas tika apskatītas saistībā ar nolīgumu ar ASV un vēlāk arī saistībā ar nolīgumu ar Kanādu.

Viens no galvenajiem jautājumiem ir mērķu ierobežojums jeb, citiem vārdiem sakot, priekšlikuma pamatojums, jo tam seko viss pārējais. Patlaban attiecībā uz pamatojumu viss ir nepareizi un viss ir nepareizi arī attiecībā uz mērķa ierobežojumu. Es jums to izklāstīšu.

Sākšu ar subsidiaritāti. Komisija un Padome secina, ka priekšlikuma mērķis ir valstu sistēmu saskaņošana. Taču tikai nedaudzām dalībvalstīm — man šķiet, tādas ir tikai trīs — ir vai nu PDR sistēma, vai arī plāni šādas sistēmas ieviešanai. Tādēļ priekšlikums nekādi nevar saskaņot valstu sistēmas, jo tādas vienkārši nepastāv. Tas vienīgi uzliek visām dalībvalstīm par pienākumu izveidot šādu PDR datu apkopošanas sistēmu. Es to sauktu par absolūti nepareizu politiku, jo visu, ko nevaram panākt valstu līmenī, mēs cenšamies sasniegt pa ES sētas durvīm. Es atbalstu Eiropas Savienību, taču man tas nepatīk.

Turklāt Komisija ir ierosinājusi decentralizētu sistēmu, tādējādi Eiropas sniegto pievienoto vērtību padarot vēl neskaidrāku, bet tas rada darboties nespējīgu noteikumu un sistēmu savārstījumu pārvaldītājiem un ļoti nepārredzamu sistēmu pilsoņiem.

Komisijas priekšlikuma mērķis ir noteikt personas, kuras ir vai varētu būt iesaistītas terorisma vai organizētās noziedzības darbībās, kā arī to sabiedrotos, izstrādāt un precizēt riska rādītājus, sniegt izlūkošanas datus par ceļošanas shēmām un citām tendencēm, kas saistītas ar teroristu pārkāpumiem, kuri tiks izmantoti teroristu noziegumu un organizētās noziedzības kriminālizmeklēšanā un lietu ierosināšanā.

Komisija savā priekšlikumā apgalvo, ka ES ir spējusi novērtēt PDR datu vērtību un apzināties to potenciālu tiesībsardzības mērķu īstenošanā. Tomēr līdz šim mēs neesam redzējuši nekādus konkrētus pierādījumus, kas pamatotu šo apgalvojumu. Jebkādi ASV līdz šim sniegtie pierādījumi ir smieklīgi, un, godīgi sakot, pēdējā gada laikā no dažādām ASV valdības iestādēm saņemtā informācija, šķiet, liecina tikai par to, ka masveida PDR datu apkopošana un apstrāde it nemaz nav lietderīga.

ASV PDR sistēma tika vērtēta tikai vienu reizi, un šīs vērtēšanas laikā netika vērtēti rezultāti. Patiesībā nesenais ASV Iekšzemes drošības departamenta (IDD) finansētais ziņojums rada pamatotas šaubas par to, cik lielā mērā uzvedības uzraudzība kā instruments potenciālo teroristu identificēšanai ir lietderīga. Tas ir viegli saprotams, jo kā gan lai nosaka potenciālo teroristu riska profilu, pamatojoties uz PDR datiem? Tās ir tīrās mulķības. Kā jūs domājat noteikt, vai kādam ir ļauni nolūki, pamatojoties uz viņa telefona numuru vai kredītkartes numuru? Citiem vārdiem sakot, Komisijas priekšlikumā noteiktais mērķis ir acīmredzami nepareizs un nepamatots, un tomēr Padome strādā, pamatojoties tieši uz to.

Šķiet, ka gan Komisija, gan Padome ir apjukušas attiecībā uz to, ko var un ko nevar darīt ar PDR apkopotajiem datiem. PDR dokumentācija parasti satur ļoti vispārējus datus un pamatinformāciju kopumā ne vairāk kā par 10 jomām. Tādēļ absolūti nav skaidrs, kā šie dati varētu būt noderīgi, lai noteiktu augsta riska personas.

Tiesībsardzības iestādēm jau ir vajadzīgas pilnvaras atsevišķos gadījumos iegūt PDR datus saistībā ar tādu izmeklēšanu vai apsūdzību, kas vērsta pret zināmiem aizdomās turamajiem un iespējamiem to sabiedrotajiem. Tādējādi Komisijas priekšlikums tikai atceltu pienākumu saņemt orderi un nosacījumu, ka ir jābūt pamatotam iemeslam. Tādēļ, ja tiesībsardzības iestādēm ir vajadzīgas jaunas pilnvaras, tieši tām pašām ir jāparāda, kad un kādā ziņā pašreizējās pilnvaras ir bijušas nepietiekamas. Līdz šim mēs neesam saņēmuši atbildi uz šo jautājumu.

Mums jau ir direktīva par papildu informācijas par pasažieri (API) datiem, un tos patiesi var izmantot personu noteikšanai un pārbaudīšanai, vai attiecīgā persona nav iekļauta novērojamo personu sarakstā. Ar PDR datiem tas nav iespējams. Tātad, ja mums jau ir direktīva par papildu informācijas par pasažieri (API) datiem, kāpēc gan mums vajag vēl ko vairāk? Tas nav uzskatāmi parādīts.

Visu pasažieru PDR datu automatizēta un sistemātiska analīze var būt noderīga citiem mērķiem, piemēram, narkotiku tirdzniecības vai nelegālās imigrācijas apkarošanai. Tie var būt ļoti likumīgi un pamatoti mērķi, taču tad formulēsim tos skaidri un nerunāsim par teroristu uzbrukumu novēršanu, jo tas ir kaut kas pavisam cits.

Ja Komisija un Padome plāno priekšlikuma darbības jomu paplašināt, lai tas ietvertu arī citus mērķus, kā es to tikko jau minēju, tad sīki ir jāizskaidro, kā PDR dati tiks izmantoti katra izvirzītā mērķa sasniegšanai. Citiem vārdiem sakot, PDR datus var mērķtiecīgi izmantot saistībā ar kādu īpašu notiekošu un konkrētu

izmeklēšanu. PDR datus var izmantot automatizētai un sistemātiskai analīzei, piemēram, cīņā pret narkotiku tirdzniecību, taču šādā gadījumā šie dati nav jāuzglabā. Tādēļ mums precīzi ir jāzina, kāds ir mērķis.

Līdz ar to es nonāku pie jautājuma par juridisko pamatu, nosauksim to tā, jo, ja jūs izlasīsit ES un Austrālijas nolīguma par PDR tekstu sīkā drukā, un tas pats attiecas arī uz ES un ASV nolīgumu par PDR, tad redzēsiet, ka tajā ir minēta ne tikai cīņa pret terorismu un noziedzību, bet arī imigrācija, sabiedrības veselības apdraudējums, administratīvi mērķi, muita, migrācija un publiskās pārvaldes uzraudzība un atbildība. Tam visam nav nekāda sakara ar cīņu pret terorismu.

Komisija un Padome PDR priekšlikumam un arī nolīgumiem ar citām valstīm ir izvēlējušās trešā pilāra instrumentu, taču trešais pilārs attiecas uz policijas un tiesu iestāžu sadarbību Eiropas Savienībā. Tas neattiecas uz drošību citās valstīs.

Komisija varētu mēģināt pierādīt, ka, sniedzot datus amerikāņiem, austrāliešiem un, piemēram, Dienvidkorejai, mēs gūsim netiešu labumu drošības jomā. Tas tā varētu būt, taču tādā gadījumā es vēlētos saprast, kādu labumu gūs sabiedrības veselības joma? Un kādu labumu gūs imigrācijas joma? Kāds labums no tā būs publiskās pārvaldes uzraudzības un atbildības jomai? Visām šīm jomām ar to nav nekāda sakara.

Es neiedziļināšos citās īstenošanas detaļās, taču vispirms ir jāatbild uz jautājumu par mērķi un pamatojumu, jo līdz šim apgalvojums, ka tas viss ir ļoti palīdzējis cīņā pret terorismu, tā arī nav ticis pamatots: mēs gaidām pierādījumus, un es ļoti vēlētos tos redzēt. Un, ja pierādījumu nav, mums šis priekšlikums ir jāizskata vēlreiz.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti, mēs esam noklausījušies spilgtu apsūdzības runu. Es nezinu, vai atbildēšu uz visiem šiem jautājumiem, taču sāksu ar pateicību jums, *in't Veld* kundze, par mums sniegto iespēju apspriest 30. jūnijā noslēgto nolīgumu starp Austrāliju un Eiropas Savienību par PDR.

Šis nolīgums ir šāgada martā uzsākto un prezidentvalsts Slovēnijas, kurai palīdzēja Komisija, vadīto sarunu rezultāts. Nolīgums ir spēkā septiņus gadus. Tas ir paredzēts, lai gaisa pārvadātājiem un rezervācijas sistēmām Eiropas Savienībā sniegtu tiesisko aizsardzību attiecībā uz PDR datu pārsūtīšanu Austrālijas muitas dienestam, ievērojot ES tiesību aktus par datu aizsardzību.

Nolīgums ietver svarīgus pasākumus, ņemot vērā bažas par datu aizsardzību, personu tiesības piekļūt personas informācijai, kas tiek uzglabāta saskaņā ar šo nolīgumu, un personu tiesības neatkarīgi no viņu nacionalitātes iesniegt Austrālijas privātuma komisāram sūdzības par veidu, kā viņu dati tikuši apstrādāti.

Parlaments vienmēr ir atbalstījis PDR datu pārsūtīšanu ar tā sauktās „push” (nosūtīšanas) sistēmas palīdzību. Pēc pārejas perioda beigām PDR dati Austrālijas muitas dienestam tiks pārsūtīti, izmantojot vienīgi šo „push” sistēmu. Citiem vārdiem sakot, Austrālijas muitas dienestam nebūs dota pieeja šiem datiem tieši no datu bāzēm. Tāpat šis nolīgums ietver svarīgus aizsardzības mehānismus attiecībā uz PDR datu uzglabāšanu un šādu datu pārsūtīšanu citām aģentūrām vai trešām valstīm, kā arī skaidru norādi uz mērķiem, kādiem šos datus drīkst izmantot.

Attiecībā uz PDR datu apkopošanas mērķi, ieteikuma priekšlikumā ir apgalvots, ka tas neatbilst Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. panta noteikumiem. Atbildot uz to, man jāsaka, ka nolīgums paredz, ka PDR datus var izmantot trim mērķiem, kuri ir arī norādīti. Tie ir terorisma un ar to saistītās noziedzības apkarošana, smagu, pēc būtības starptautisku noziegumu, arī organizētās noziedzības, apkarošana, un trešais mērķis ir cīņa pret izvairīšanos no apcietināšanas orderiem vai apcietinājuma par iepriekš minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Ja jūs to vēlaties, tad es uzskatu, ka šajā gadījumā var teikt, ka mērķi ir definēti.

Skaidrības labad jāsaka, ka nolīgums paredz arī to, ka PDR datus var apstrādāt, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ja tas ir vajadzīgs attiecīgās personas vitālo interešu aizsardzībai. Skaidrības labad nolīgums paredz arī to, ka PDR datus var apstrādāt, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ja šāda apstrāde ir īpaši noteikta ar tiesas rīkojumu, piemēram, gadījumā, kad datu apstrāde ir vajadzīga, lai pārbaudītu, vai PDR dati tiek apstrādāti saskaņā ar Austrālijas cilvēktiesību likumu.

Es vēlētos jums pateikt, ka turpmāk parūpēšos, lai Parlaments piedalītos šādās sarunās. Es pilnībā apzinos, ka jums ir jābūt labi informētiem. Man šķiet, ka zināma daļa drošības garantiju attiecībā uz datu apkopošanas mērķi, to izmantošanu un uzglabāšanu ir iegūta. Tādēļ es centos būt objektīvs, un tomēr es domāju, ka šis nolīgums bija vajadzīgs. Ņemot vērā to, ka mums ir darboties gatavs partneris, partneris, kura rīcībā ir datu aizsardzības iestāde, es tiešām uzskatu, ka mums ir pamats cerēt, ka šis nolīgums tiks piemērots, pilnībā ievērojot datu aizsardzības prasības.

Tagad es pievērsīšos vissvarīgākajam, ja tā var teikt, mutiskajam jautājumam, kuru jūs uzdevāt un kurš skaidri parāda, kāda ir PDR problēma. Starptautiskais terorisms un noziedzība rada nopietnu apdraudējumu, un tas tiešām tā ir, ka PDR datu apkopošana un analīze ir izrādījusies efektīvs instruments cīņā pret terorismu un noziedzību. PDR dati patiesībā ir komercinformācija, ko pasažieris brīvprātīgi sniedz pārvadātājam. Tā ir informācija, kuru pārvadātāji apkopo, lai to rezervēšanas sistēmas varētu darboties.

Pēdējā laikā dažas valstis ir sākušas prasīt pārvadātājiem pārsūtīt to PDR datus, kurus valstis izmantos kā instrumentu terorisma un tādas smagās noziedzības kā cilvēku tirdzniecība un narkotiku tirdzniecība novēršanā un apkarošanā. Šo valstu starpā ir Amerikas Savienotās Valstis, Kanāda, Apvienotā Karaliste, Austrālija, Jaunzēlande un Dienvidkoreja. Un tieši dažas trešās valstis, nevis Apvienotā Karaliste, ir tās, kas sākušas prasīt pārvadātājiem pārsūtīt to rīcībā esošos PDR datus.

Atsevišķas dalībvalstis, piemēram, Francija, Dānija, Zviedrija un Beļģija, ir uzsākušas likumdošanas procedūras tā paša mērķa sasniegšanai vai arī apsver iespēju uzsākt šādas likumdošanas procedūras. Vairākas citas valstis ir sākušas apsvērt domu par PDR datu izmantošanu. Tomēr mēs vēl esam tikai sākumposmā.

Mums būtu jāņem vērā tas, ka PDR dati ir vienkāršs instruments, kuru tiesībsardzības iestādes var izmantot līdztekus citiem instrumentiem un informācijai, jo jautājums, kuru jūs uzdevāt — cik lietderīga patiesībā ir šāda datu izmantošana —, nav saprotams, izņemot gadījumus, kad tas ir saistīts ar PDR datu izmantošanu policijas vajadzībām kopā ar citiem instrumentiem.

Skaidrs, ka saprast, kāds tieši ir PDR datu lietderīgums, ir daudz grūtāk. Tomēr izrādās, ka dažās valstīs, kurās PDR dati ir tikuši izmantoti, tie patiesi ir izrādījušies noderīgs ierocis cīņā pret terorismu un noziedzību. Iestādes katrā valstī ir novērtējušas PDR sistēmas. Šīs izvērtēšanas rezultāti kopumā ir pozitīvi un apstiprina to, ka pievērsšanās PDR sistēmām ir bijusi efektīva.

Gatavojot priekšlikumu par Eiropas PDR, Komisija cieši sadarbojās ar dalībvalstu policijas dienestiem. Komisija nepārprotami bija apmierināta ar dalībvalstu piedāvātajiem pierādījumiem. Vairums pierādījumu balstījās uz konfidenciālu informāciju, un tos nevarēja paziņot publiski. Parlamentā notika uzklaušanās par PDR, kurā četras dalībvalstis un trīs trešās valstis izklāstīja savu PDR izmantošanas pieredzi un apliecināja, ka tā ir veiksmīga. Taču, ņemot vērā šīs informācijas konfidenciālo un sensitīvo raksturu, uzklaušanās notika slēgtā sanāksmē.

Es vēlētos teikt dažus vārdus par automatizētās analīzes metodēm, jo tas ir svarīgs jautājums. Tas tiešām tā ir, ka PDR dati parasti tiek analizēti automatizēti, balstoties uz riska indikatoriem, taču man ir jāuzsver turpmākais: Komisija vēlas garantēt, ka šāda veida automatizētā analīze nekad nebūs pamatā lēmumam, kas tiešā veidā skartu kādu personu. Automatizētās analīzes rezultātus vienmēr no jauna ir jāizskata ierēdņiem speciālistam.

Komisijas priekšlikumā ir ierosināts, ka PDR dati ir jāizmanto terorisma un organizētās noziedzības — it sevišķi narkotiku tirdzniecības un cilvēku tirdzniecības — novēršanai un apkarošanai, kas noteikti ir kaut kas tāds, ko jūs esat gatavi atzīt. Es vēlētos piebilst, ka PDR var būt noderīgi arī cita veida smago noziegumu apkarošanā, kuriem nav nekāda sakara ar organizētās noziedzības pasauli. Neskatoties uz to, mēs, lai tiktu ievērots samērīgums, priekšlikuma darbības jomu esam ierobežējuši, attiecinot to tikai uz organizēto noziedzību.

Dažas dalībvalstis uzskata, ka PDR dati varētu tikt izmantoti nelegālās imigrācijas apkarošanai, sabiedrības veselības aizsardzībai un aviācijas drošībai. Cīņā pret nelegālo imigrāciju PDR varētu būt noderīgi, jo tas tā tiešām ir, ka tie datus padara pieejamus daudz ātrāk nekā papildu informācijas par pasažieri datu sistēmas. Aviācijas drošības jomā PDR varētu būt noderīgi, ja PDR sistēma piedāvātu iespēju noziedzniekiem vai potenciālajiem teroristiem aizliegt iekāpt lidmašīnā, taču Komisijas priekšlikumā šādas pilnvaras nav paredzētas.

Attiecībā uz sabiedrības veselības jautājumiem, PDR varētu būt lietderīgi iespējamu epidēmiju novēršanā. Gadījumā, ja pasažieris ir konstatējis, ka viņš cieš no kādas slimības, kura varētu izraisīt epidēmiju, tad PDR varētu izmantot, lai sazinātos ar citiem pasažieriem, kas atrodas tajā pašā lidmašīnā, un lai sniegtu viņiem atbilstošus padomus. Tomēr arī šajā jomā Komisijas priekšlikums to neparedz, jo trūka pierādījumu, ka tiks ievērots samērīguma princips. Man ir žēl, ka nevaru jums pilnībā piekrist, taču man šķiet, ka priekšlikumā noteiktie mērķi ir izteikti pietiekami precīzi, lai būtu sniegtas tiesiskās garantijas, kuras mēs visi vēlamies redzēt.

Jūs arī ierosinājāt jautājumu par subsidiaritāti un vēlējāties uzzināt, vai tiešām bija vajadzīga Eiropas līmeņa iniciatīva. Komisija šo Eiropas Savienības priekšlikumu uzskata par vajadzīgu. Trīs dalībvalstis jau ir ieviesušas

tiesību aktus par PDR datiem; vairākas citas dalībvalstis PDR datus jau izmanto citos veidos. Šo sistēmu salīdzinājums atklāj daudzas atšķirības gan pārvaldātāju pienākumos, gan izvirzītajos mērķos.

Šādas atšķirības sarežģī pasažieru dzīvi un noteikti rada problēmas pārvaldātājiem. Tādēļ priekšlikums ir paredzēts tam, lai saskaņotu pārvaldātāju pienākumus un dalībvalstīm, kuras izmanto PDR datus, piedāvātu vienotus noteikumus. Tomēr priekšlikums tām prasa arī ievērot mūsu datu aizsardzības mehānismus.

Turklāt šis priekšlikums ļaus efektīvāk sadarboties policijas spēkiem. Pirmām kārtām Komisija uzskata, ka šajos laikos starptautiskais terorisms un noziedzība rada nopietnus draudus un ka šie pasākumi ir jāīsteno, lai risinātu šīs problēmas, vienlaikus pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamattiesības.

Jūs arī minējāt jautājumu par mūsu decentralizētas datu apkopošanas sistēmas izvēli, sakot: „Vai, izvēloties decentralizētu sistēmu, tiešām nebūs tā, ka mēs zaudēsim iespējas to uzraudzīt?” Komisija izskatīja centralizētas sistēmas alternatīvas pretēji decentralizētai sistēmai, un apspriešanās laikā ar dalībvalstīm kļuva skaidrs, ka PDR datu apstrāde prasa izmantot informāciju, kuras iegūšanas avoti ir ļoti sensitīvi. Tādēļ dalībvalstis nevēlējās dalīties šādā informācijā ar centralizētu Eiropas PDR dienestu.

Tā ir tiesa, ka centralizēta sistēma būtu lētāka un tai būtu zināmas priekšrocības, taču praktisku iemeslu dēļ mēs esam izvēlējušies decentralizētu sistēmu. No datu apstrādes viedokļa decentralizēta sistēma katrai dalībvalstij ļauj izveidot pašai savu datu piekļuves un apmaiņas aizsardzību.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es atvainojos, ka runāju tik ilgi, taču šis ir svarīgs jautājums, kas attiecas uz Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu demokrātiskās kontroles realizēšanu. Komisija ir informēta par to, ka tās priekšlikums tiks pieņemts atbilstoši apspriešanās procesam. Komisija vēlas uzturēt ciešus kontaktus ar jums, ar Parlamentu. Valstu parlamentu tiks cieši iesaistīti šajā procedūrā, jo priekšlikumu izskata vai arī izskatīs lielākā daļa valstu parlamentu. Datu aizsardzības iestādes tiks iesaistītas PDR sistēmā un būs atbildīgas par neatkarīgu šo sistēmu pārraudzību.

Tādēļ, *in 't Veld* kundze, es atzīstu, ka jūsu iebildumi ir nopietni. Es darīju visu iespējamo, lai uz tiem atbildētu godīgi. Tomēr es uzskatu, ka šī Eiropas sistēma būs noderīga, ja nevēlamies, lai katra dalībvalsts uzsāktu un apņemtos īstenot pilnīgi atšķirīgu PDR iniciatīvu, kas sev līdzi nestu risku, ka vairāki datu aizsardzības noteikumi netiks ievēroti.

Attiecībā uz lietderīgumu, tā ir tiesa, ka mums ir jādefinē datu izmantošana un liela uzmanība jāvelta šo datu atbilstoši izmantošanai, taču patiesība ir arī tā, ka cīņā pret organizēto noziedzību mums tik ļoti ir vajadzīgs uzlabot efektivitāti, ka es sliecos domāt, ka papildu resursus nedrīkst novērtēt par zemu. Tieši tas man ir jāsaka, vienkārši atbildot uz jūsu iebildumiem, kurus es ļoti uzmanīgi klausījos.

Priekšsēdētājs. – Es vēlētos pateikties referentei par ievadu un izsmēlošo paskaidrojumu. Es arī vēlos referenti informēt par to, ka, lai gan Eiropas Parlaments lemj par darba kārtību, to ierosina Priekšsēdētāju konference. Atkarībā no tā, kurā vietā darba kārtībā tiek iekļauts katrs jautājums, Padomes pārstāvis vai nu piedalās debatēs, vai arī nepiedalās. Priekšsēdētāju konferencē nebija nekādu ierosinājumu, ka šis darba kārtības punkts būtu jāizskata kādā citā dienā, nevis pirmdienā. Padomes pārstāvji pirmdienās debates parasti neapmeklē. Tādēļ es ierosinu — ja referentei ir kādi komentāri par šo tematu, tad viņai tie ir jādara zināmi savas politiskās grupas vadītājam, kurš būtu varējis iejaukties, taču nav to darījis. Tāpēc šodien šeit nav neviena Padomes pārstāvja, taču tas nenozīmē, ka Eiropas Parlaments tiek ignorēts. Neierašanās iemesli ir saistīti ar procedūru.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos īsi atbildēt uz jūsu teikto, jo uzskatu, ka Padomes klātbūtne ir piekļāpības jautājums, kā arī politiskās intereses jautājums, un esmu pārliecināta, ka viņi var iztikt bez viena ministra, kurš būtu šeit. Pēdējo divu mēnešu laikā ir bijušas debates, kurās piedalījās arī Padomes pārstāvji, taču viņi aizgāja, kad debates bija vēl tikai pusē.

Es uzskatu, ka tas ir nepieņemami, un man tas nav jādara zināms manai grupai. Tieši Parlamenta priekšsēdētāja uzdevums ir informēt Eiropas Savienības prezidentvalsti par mūsu neapmierinātību.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies. Es esmu ņēmis vērā jūsu neapmierinātību, taču, lūdzu, sūdzības nododiet savas grupas vadītājam, kurš būtu varējis rīkoties, lai šis jautājums tiktu apspriests laikā, kad arī Padomes pārstāvis ir šeit, taču nav to darījis. Es referentei neuzdevu nekādus jautājumus, taču saprotu, ka viņa ir izteikusi savas bažas.

Philip Bradbourn, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, pasažieru datu reģistri aviācijas drošībā, protams, nav jauna koncepcija. Šis Parlaments jau daudzas reizes ir apspriedis gan to trūkumus, gan priekšrocības.

Kopumā, neskatoties uz to, vai šī sistēma pastāv attiecībā ar ASV, Kanādu, Austrāliju vai arī pašā ES, man bažas rada tas, kas šos datus lieto, kādiem mērķiem tie tiks izmantoti un kā tie tiks aizsargāti. Manuprāt, PDR sistēmas ir vērtīgs instruments cīņā pret terorismu, taču mums ir jānodrošina, ka šīs sistēmas nekļūst vienkārši par vēl vienu instrumentu, lai uzglabātu datus par pilsoņiem. PDR sistēmas mērķim jābūt terorisma apkarošanai, un man jāsaka — un man ir ļoti žēl to teikt —, ka komisāra kungs savas runas sākumā mani nepārliecināja par to, ka tas tiešām būs tas mērķu ierobežojums, kuru mēs visi vēlamies panākt. Tās mērķu ierobežojumam būtu jāattiecas tikai uz tām organizācijām, kuru uzdevums ir cīnīties pret terorismu. Pretterorisma pasākumus nedrīkst izmantot par attaisnojumu vispusīgas personas datu sistēmas izveidei. Būtībā mums ir jānodrošina, lai šādas sistēmas darītu to, kam tās paredzētas, t.i., sniegtu palīdzību drošības dienestiem tādu cilvēku noteikšanā un atrašanās, kuri rada vislielākos draudus.

Es atzinīgi vērtēju PDR sistēmas kā vienu elementu no mūsu pieejas terorisma apkarošanai, taču tikpat lielā mērā es uzskatu, ka mūsu pieejai sarunās ar trešām valstīm jābūt elastīgai. Mums ir jārisina svarīgais ES pilsoņu datu aizsardzības jautājums un jautājums par to, vai un kā šie dati tiek pārsūtīti citiem.

Tādēļ es aicinu Parlamentu uztvert nopietni PDR, kas ir globāls instruments, lai mūsu debesis padarītu drošākas. Kamēr vien šo jautājumu skatām samērīgi un samazinām jaunprātīgas izmantošanas iespēju, PDR sistēma varētu būt svarīgs instruments nevainīga ceļotāja aizsardzībai un potenciāla terorista plānu izjaukšanai. Visbeidzot, vienmēr esmu teicis, ka personīgi man šīs sistēmas 35 000 pēdu augstumā liktu justies drošāk.

Roselyne Lefrançois, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs apspriežam divus savstarpēji saistītus jautājumus: Austrālijas un Eiropas Savienības nolīgumu par Pasažieru datu reģistra (PDR) datu pārsūtīšanu un Eiropas PDR sistēmas izveidi. Ar Austrāliju noslēgtais nolīgums mums šķiet daudz pieņemamāks nekā citi nolīgumi, kas noslēgti ar valstīm, kuras nav ES. Tādēļ īpaši atzinīgi vērtējams tas, ka dati ir anonīmi un ka datu pārsūtīšana un turpmāka izmantošana ir ierobežota.

Mēs arī ļoti priecājamies, ka Austrālijas iestādes ir apstiprinājušas, ka nav vērts apkopot tādus datus kā ēdienu izvēli. Tomēr mums vēl ir zināmas bažas, jo nav skaidri definēts mērķis, kuram šos datus var izmantot. Turklāt datu uzglabāšanas laiks un pieprasītais datu vienību skaits mums šķiet pārmērīgi liels.

Visbeidzot, es uzskatu, ka ir svarīgi skaidrāk definēt datu aizsardzību, kas attieksies uz Eiropas pilsoņiem. Mēs arī aicinām Padomi un dalībvalstis pastiprināt demokrātisko kontroli, iesaistot Eiropas Parlamentu, pirms nolīgumi tiek noformēti.

Jautājumi, kas radušies attiecībā uz nolīgumu ar Austrāliju, ataino Eiropas PDR sistēmas izveides izraisītās problēmas. Mēs nedrīkstam apmierināties tikai ar reaģēšanu uz pieprasījumiem no valstīm, kas atrodas ārpus ES. Eiropas Savienībai ir jārada piemērs citiem, turpinot tās pilsoņu privātās dzīves tradicionālo aizsardzību. Mēs Eiropas Savienībā atsakāmies vienkārši pieņemt PDR nolīguma ar Amerikas Savienotajām Valstīm identisku kopiju. Ir vajadzīgas atklātas debātes, lai pārliecinātos, vai PDR datu izmantošana patiesi ir lietderīga, un, ja ir, tad ar kādiem nosacījumiem.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es noprotu, ka ir kāds jauns noteikums, ka Padomes prezidentvalsts pārstāvji pirmdienās šeit neierodas, vai vismaz viņi paši tā uzskata! Kā ikviens, kurš uz Strasbūru brauc ļoti negribīgi, es vēlētos, lai šis noteikums attiektos arī uz mani.

Kā teica referente, PDR datu izmantošanas sistēmas ir neskaidras un tiesiski nedrošas un draud izskatīties pēc valsts uzraudzības tikai uzraudzības pēc. Īpašas bažas man rada datu meklēšanas prakse, uzvedības uzraudzība un identitātes noteikšana. Nemaz jau nerunājot par likumības un efektivitātes jautājumiem, es raizējos arī par to, kas notiek ar personu, kura tiek izraudzīta pastiprinātai pārbaudīšanai.

Tas tā varētu būt tādēļ, ka arī policija ir ieinteresēta visās šajās darbībās. Priekšsēdētāja vietnieks Barrot kungs saka, ka izpildes pasākumus nedrīkst veikt, pamatojoties tikai un vienīgi uz automatizētu datu apstrādi, taču kas gan notiek ar sākotnējo tādas personas izraudzīšanos, kura it kā piesaista uzmanību? Mums ir nepieciešamas garantijas, ka šādas izsekošanas iespējāmība tiek izslēgta.

Ja dati tiek pārsūtīti citiem un uzglabāti, tad risku piedzīvot nelāgu likteni, kā tas gadījās Maher Arrar, kurš pēc aizturēšanas JFK lidostā tika pakļauts septiņus mēnešus ilgām mokām, nedrīkst uzskatīt par nereālu.

Kathalijne Maria Buitenweg, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos atbildēt uz *Bradbourn* kunga teikto. Arī es neesmu pret pasažieru datu reģistriem (PDR) kā tādiem, lai gan tieši tāds iespāids zināmā mērā tiek radīts. Svarīgi ir tas, un šajā ziņā es pilnībā piekrītu referentei, ka jums ir ļoti rūpīgi jāapsver, kā šo instrumentu vislabāk izmantot un kurās situācijās tā lietderība un vajadzība ir tiešām noteiktas.

Šajā saistībā es vēlētos izteikt vēl vienu priekšlikumu Komisijai. Komisārs *Barrot* kungs teica, ka viņš ļoti vēlētos strādāt kopā ar Eiropas Parlamentu, un es to vērtēju atzinīgi, taču, kad nonākam pie jautājuma par lietderību un vajadzību, mums vēl ir neatrisināti jautājumi, kas ir jāatrisina, un tie, manuprāt, ir pats galvenais elements debatēs par šo tematu, kuras notiek starp Komisiju, Padomi un Parlamentu.

Komisāra kungs, jūs sakāt, ka jums ir vesela virkne novērtējumu, kuri parāda augstu lietderības līmeni. Cik man zināms, pamatojoties uz to, ko esmu lasījis par šo tematu, tie sniedz informāciju galvenokārt par migrāciju, un tas atrisina vairākas problēmas, taču, cik man zināms, tie nedod absolūti neko, lai palīdzētu apkarot terorismu. Tomēr es priecājos šo jautājumu izskatīt kopā ar jums.

Tādēļ es vēlētos ierosināt, ka ir jāveic pētījums un ka jums un mums ir kopā jāapsēžas un jānosaka, kāds būs pētījuma galvenais jautājums, un ka pēc pētījuma veikšanas mums tas ir pamatīgi jāapspiež. Mums nav nekas iebilstams pret PDR kā tādiem, taču mēs vēlamies, lai darbs ar šiem reģistriem notiktu rūpīgi un atbilstoši mūsu privātuma politikas principiem. Es ceru, ka arī jūs vēlaties to atbalstīt. Vai jūs varētu uz to atbildēt?

Attiecībā uz nolīgumu ar Austrāliju, tas tiešām varētu būt galvas tiesu pārāks par citiem nolīgumiem, piemēram, par nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, taču mans jautājums ir šāds: kādi citi nolīgumi vēl tiek izstrādāti? Jūs pirms brīža teicāt, ka, lai kas arī notiktu, šie dati nedrīkst nonākt represīvu iestāžu rokās. Ņemot to vērā, es varu pieņemt, ka mēs nekad neapspriedīsim nolīgumus ar Krieviju vai Ķīnu. Vai jūs to varētu apstiprināt un varbūt iesniegt mums to valstu sarakstu, ar kurām jau notiek sarunas, par kurām mēs uzzināsim tikai pēc dažiem mēnešiem?

Giusto Catania, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisāra *Barrot* kunga teiktais mani nepārlicina par to, ka no šo PDR datu izmantošanas tiešām būs kāds labums. Vēl aizvien nav skaidru pierādījumu, ka šie dati patiesi var palīdzēt cīņā pret terorismu un organizēto noziedzību.

Patiesībā šajā pārmērīgajā tieksmē noteikt iespējamos teroristus par aizdomās turamo ir kļuvis ikviens. Es uzskatu, jāprecizē atsevišķi punkti par apkopoto datu izmantošanu un veidu, kādā tie tiks apstrādāti. Pamatojoties uz mūsu rīcībā esošo informāciju, mēs bieži esam liecinieki tieši pretējam — patvaļīgām un neselektīvām darbībām, kad dati bieži vien tiek nodoti no rokas rokā un ne vienmēr tiek pareizi pārsūtīti.

Manuprāt, šī pārliedz tieksme izspiest informāciju nekādi neveicina mūsu individuālo aizsardzību. Drošības pārākums pār brīvību bieži ir izraisījis mūsu tiesību aizsardzības pasākumu atcelšanu.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti vēlos runāt par nolīgumu ar Austrāliju un apsveikt *in 't Veld* kundzi par viņas lielisko darbu, izstrādājot šo ziņojumu. Vēlos arī apsveikt *Barrot* kungu saistībā ar veiksmīgajām sarunām, kuras vadīja Eiropas Komisija. Nolīgums ar Austrāliju kopumā ir pozitīvs. Tas ir labs piemērs tam, cik tāls ceļš ir noiets kopš brīža, kad sākās pirmās sarunas par PDR. Tajā laikā Eiropas Parlaments juta, ka ir nepieņemami PDR datus pārsūtīt, ja netiek sniegtas garantijas, ka šie dati tiks atbilstoši aizsargāti un ka tiks ievēroti pašreiz spēkā esošie Kopienas noteikumi.

Šis nolīgums sniedz atbildes uz lielāko daļu mūsu izteikto bažu un garantē atbilstošu datu aizsardzību: pirmkārt, tādēļ, ka Austrālijas tiesību akti aizsargās Eiropas Savienības pilsoņu privātumu; otrkārt, tādēļ, ka tiek plānots ieviest sistēmu, kura garantēs, ka personas — neatkarīgi no to tautības vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts — var īstenot savas tiesības un piekļūt konfliktu risināšanas mehānismiem, un ietvers arī iespēju apturēt datu plūsmu gadījumos, kad datu aizsardzības iestādes ir pārkāpušas nolīguma nosacījumus; treškārt, tādēļ, ka ir jāveic kopīga nolīguma īstenošanas pārskatīšana, kurā tiek iesaistītas arī datu aizsardzības iestādes, un ceturtkārt, tādēļ, ka attiecībā uz sensitīvo datu jautājumu muitas dienesti ir paziņojuši, ka — es priecājos un atzinīgi vērtēju to — tie nevēlas un tiem nav arī nekādas vajadzības saņemt sensitīvus datus. Es piekrītu *in 't Veld* kundzei, ka šis ir labs piemērs citām valstīm.

Tomēr, *Barrot* kungs, man atliek vien paust nožēlu par to, ka ne Padome, ne arī Komisija nav turējušas šajā plenārsēžu zālē doto solījumu šajā jautājumā stingri sadarboties ar Eiropas Parlamentu. Es ņemu vērā *Barrot* kunga paziņojumu, ka tas vairs neatkārtosies, taču patiesība ir tāda, ka ir panākta vēl viena vienošanās, Parlamentu vispār neinformējot ne par mandāta saņemšanu, ne arī par nolīguma noslēgšanu. Ir svarīgi, lai saistībā ar nolīgumu, kurš tik tiešā veidā ietekmē pilsoņu pamattiesības, pastāvētu demokrātiska legitimitāte.

To nevar panākt ar *a posteriori* novērtējumu un valstu parlamentu apstiprinājumu, ņemot vērā to, kā jau komisāra kungs zina, ka valstu uzraudzība ir paredzēta tikai 10 no 27 dalībvalstīm.

Līdz brīdim, kad spēkā stāties Lisabonas līgums un kad Eiropas Parlamentu pamatoti varēs saistīt ar PDR nolīgumu pārskatīšanas procesu, mēs ceram, ka starp iestādēm būs iespējams ievērot vismaz godīgas sadarbības principu. Tāds ir mans lūgums.

Stavros Lambrinidis (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, kas attiecas uz Eiropas PDR, jūs, komisāra kungs, izteicāt šokējošu paziņojumu: jūs savā priekšlikumā minējāt, ka atsakāties pieprasīt informāciju par ārvalstu pasažieriem, kuri ceļo uz Eiropu, saistībā ar tādiem jautājumiem kā nelegālā imigrācija vai slimības, jo uzskatāt, ka kaut kas tāds nebūtu samērīgs.

Tad kādēļ gan jūs parakstījāt nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kas tieši šādu informāciju par Eiropas pilsoņiem ļauj sniegt ASV administrācijai? Būtībā jūs esat atzinis, ka Eiropas un Amerikas nolīgums ir nolīgums, kurš pārkāpj Eiropas tiesību proporcionalitātes principu.

Jūs minējāt vēl ko nepareizu: jūs savā runā vairākas reizes atkārtojāt, ka PDR dati ir lietderīgi, nenorādot, kādā veidā tie ir lietderīgi. Taču Eiropas tiesības prasa, lai šie dati būtu patiesi vajadzīgi, nevis tikai noderīgi. Ja Eiropas tiesības ir mainījušās, tad, lūdzu, pasakiet to arī mums, bet, ja tās nav mainījušās, tad jums ir jāpierāda, ka PDR ir patiesi vajadzīgi, nevis tikai noderīgi.

Attiecībā uz Austrāliju, kāda jēga mums šodien apspriest PDR nolīgumu ar Austrāliju, kurš jau ir parakstīts un apzīmogots? Tas nav teorētisks jautājums. Kā jums ir zināms, saistībā ar Amerikas Savienotajām Valstīm bija tā, ka, pirms vēl tinte uz PDR nolīguma bija nožuvusi, Amerikas Savienotās Valstis jau sāka izdarīt spiedienu uz atsevišķām Eiropas valstīm un centās izkaulēt vēl vairāk informācijas, nekā PDR nolīgumā paredzēts, pretī piedāvājot šīs valstis iekļaut slavenajā bezvīzu režīmā. Šī informācija un šie personas dati tika pieprasīti, pārkāpjot PDR nolīgumā noteiktos ierobežojumus, kuri, lai gan ir vāji, tomēr ir.

Pirms divām dienām prezidents *Bush* svinīgā ceremonijā šajā programmā uzņēma sešas Eiropas valstis, taču paziņoja, ka nākamās sešas, arī Grieķiju, neuzņems. Acīmredzamais spiediens, kas tiek izdarīts uz atsevišķām Eiropas valstīm, lai tās pieņemtu noteikumus, kas ir pretrunā to konstitūcijai un tiesību aktiem, vai, vēl sliktākā gadījumā, lai tās savu ārpolitiku pielāgotu trešās valsts vēlmēm, kā mēs to esam dzirdējuši saistībā ar Grieķiju, Komisijai liek nekavējoties veikt izmeklēšanu un Padomei, kura diemžēl un sev par kaunu šodien šeit nav pārstāvēta, liek iejaukties un izteikt apsūdzību.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Veids, kādā tiek mēģināts apkopot personas datus, lai novērstu potenciālās problēmas vai incidentus (kā *Barrot* kungs teica — „cīņa pret terorismu, smagiem noziegumiem... pret lietām, kas vēl tikai notiks, nevis jau ir notikušas”), ir acīmredzams cilvēktiesību pārkāpums, nemaz jau nerunājot par šajā jomā esošajiem tiesību aktu pārkāpumiem saistībā ar personas datu aizsardzību un šo datu brīvu apriti.

Mēs uzskatām, ka situācijās, kad kāds pieņem lēmumus attiecībā uz kādu personu, tad tas vai nu ir jāuzskata par cilvēktiesību pārkāpumu jau no paša sākuma, vai arī ir jāpanāk vienošanās par to, ka šai personai ir jānodrošina sava piekrišana, un arī tad tikai ar noteikumu, ka citu drošībai netiek radīts nekāds apdraudējums. Šī mūsu diskusijas laikā izvirzītā viduslaiku līmeņa stratēģija ir pretrunā stratēģijai, ko izmanto lidostās, kur tiek piemērotas atklātas un drošas sistēmas.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Lēmums par pasažieru datu reģistra izveidi paredz, ka šie dati tiks pārsūtīti gadījumos, kad lidojumi notiek no ES uz trešām valstīm, ar kurām Eiropas Savienība ir parakstījusi nolīgumus par personas datu aizsardzību. Komisāra kungs, jūs minējāt, ka dažas dalībvalstis jau tagad ir ieviesušas attiecīgos tiesību aktus. Šos tiesību aktus ir svarīgi pieņemt demokrātiskā veidā, kas nozīmē valstu parlamentu iesaistīšanu.

Es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz to, ka vienas dalībvalsts tiesību akti šajā sakarībā ietekmē citu dalībvalstu pilsoņus. Piemēram, ja Rumānijas pilsonim, lai aizlidotu uz Austrāliju, ir jāizmanto starptautiska reisa lidmašīna, kura izlido no citas dalībvalsts, tad Rumānijas pilsonim būtu jāzina šīs dalībvalsts tiesību akti un jānodrošina piekrišana savu personas datu apkopošanai un apstrādei. Cik man ir zināms, Eiropas Parlamentam, izmantojot komitoloģijas procedūru, būtu jāiesaistās to nolīgumu izstrādē, kurus Komisija šajā jomā paraksta ar trešām valstīm.

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt tikai divus īsus komentārus. Pirmkārt, es vēlos lūgt mūsu komisāru informēt iekšlietu ministrus par bažām, kas šodien ir izskanējušas. Mums tika teikts, ka PDR dati sniedz iespējas apkarot noziedzību. Patiesi, daudzi šeit, Parlamentā, to ir apstiprinājuši.

Tomēr jautājums, kas mūs nodarbina, ir — vai tas ir samērīgi? Mēs 10 gadu garumā glabājam miljoniem, pat miljardiem datu, kurus, iespējams, izmantosim tikai nedaudzos gadījumos. Vai tas ir samērīgi? Tās ir bažas, kas nodarbina mūsu prātus.

Otra lieta, ko vēlos teikt, ir, ka es nesaprotu, kādēļ mēs runājam par Eiropas PDR sistēmu. Iesniegtais priekšlikums paredz 27 valstu PDR sistēmu izveidi, nevis Eiropas PDR sistēmas izveidi. Ja reiz dalībvalstīm šis instruments ir tik ļoti vajadzīgs noziedzības apkarošanai, tad mēs iesakām iekšlietu ministriem doties uz savu valstu parlamentiem un apspriest un ieviest šo sistēmu tur. Kopīgu datu standartu apspriešana ir viena lieta, taču to pārvēršana par Tieslietu un iekšlietu padomei obligāti sasniedzamu mērķi ir pavisam kas cits. Personīgi es saprotu, ka iekšlietu ministri mājās, valstu līmenī, nav spējuši šo jautājumu nokārtot un tādēļ cenšas to izdarīt ar Padomes starpniecību. Tāpēc mums ir jāsaka „nē”.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Komisār Barrot, es priecājos par iespēju apspriest šos jautājumus ar jums, pat ja jūs vairs neesat transporta lietu komisārs. Tomēr man no tā laika ir daudz jauku atmiņu par darbu kopā ar jums. Taču, kas attiecas uz datu apmaiņu, es atceros mūsu diskusijas Transporta un tūrisma komitejā, kad risinājām tādus jautājumus kā ceļotāju drošība un personas datu aizsardzība, lai tie nenonāktu nevēlamās rokās. Šie ir būtiski jautājumi. Tādēļ es uzskatu, ka ļoti svarīgiem aspektiem šajā nolīgumā ir jābūt datu izplatīšanai, datu uzglabāšanas apstākļiem un saņēmējiem, pieejamības principam un mērķiem.

Mēs esam ļoti uzmanīgi, kad strādājam ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Mēs zinām, cik nozīmīga ir šī valsts. Tomēr es vēlētos mudināt jūs paturēt prātā to, ka mums, eiropiešiem, lidostās bieži vien liek justies neērti. Mēs to nedrīkstam aizmirst. Paldies!

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, terorisms un smaga organizētā noziedzība ir globālas parādības. Tādēļ līdzekļiem cīņai pret tām ir jābūt atbilstošiem un efektīviem.

Es ņemu vērā atbildes uz jautājumiem. Šīs atbildes bija samērā pareizas: tā ir taisnība, ka ir jāpieprasa garantijas un ka šis ir delikāts jautājums. Tomēr patiesība ir arī tā, ka ir absolūti nepiedodami uz to reaģēt globalizētā un saskaņotā veidā.

Cilvēki, kuri ir attālināti no terorisma, vairāk satraucas par individuālajām garantijām. Es satraucos gan par individuālajām, gan kolektīvajām garantijām. Ir ļoti svarīgi sākt ar jebko, ar ko vien varam sākt. Ja mums ir jāsāk ar gaisa transportu, ņemot vērā, ka gaisa pārvadātājiem šie dati jau ir, tad tieši ar to mums arī ir jāsāk.

Mēs prasīsim garantijas, mēs pievērsīsimies darbības jomai, un mēs sāksim ar starptautisko transportu. Taču ir arī jāatzīmē, ka pēc tam mēs pievērsīsimies vietējam transportam, jo teroristi bieži vien nemaz neierodas no ārvalstīm, bet gan ir „pašu mājās” auguši. Pajautājiēt Amerikas Savienotajām Valstīm un jebkuram citam, jo tieši tā tas ir un tieši tā mums tas nākotnē būs jārisina.

Jacques Barrot, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem Parlamenta deputātiem, kuri ir uzstājušies, un varu jums apliecināt, ka es noteikti piedalīšos Padomes sanāksmē, kura notiks šonedēļ un kurā es ziņošu par izteiktajiem komentāriem.

Vispirms es jums vēlētos atgādināt, ka mēs domājam, ka PDR sistēmas lietderīgumu saistībā ar terorismu un organizēto noziedzību nevar ignorēt. Vairāki no jums to ir atklāti atzinuši. Tādēļ mēs nevaram iztikt bez šīs PDR sistēmas, un man jums jāsaka, ka par organizētās noziedzības apkarošanu atbildīgais komisārs nevēlas atteikties no noderīgiem resursiem. Tomēr mums šī sistēma ir pareizi jāizmanto, un šajā ziņā es jums piekrišu: mērķis un samērīgums ir ļoti svarīgi. Mums ir jāturas pie mērķa, un, kā minēja *in't Veld* kundze, mērķis ir jānosaka precīzi, un samērīgums ir jāgarantē. Man ir jāatbild *Lambrinidis* kungam, kurš bija diezgan aizrautīgs, par vienu konkrētu jautājumu: nolīgumā starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropu mērķis ir terorisms un noziedzība, punkts. Tātad pirmkārt mums ir jānodrošina samērīgums un mērķis.

Ludford kundze, man ļoti simpātizēja daudzu teiktais, ka jānodrošina, lai dati pēc to izmantošanas attiecīgajam mērķim, kuram tie tika apkopoti, netiktu uzglabāti. Jums ir taisnība, kad sakāt, ka mums jānovērš jebkāda veida uzglabāšana, kura vēlāk varētu veicināt datu izmantošanu, kas ir nepieņemami no mūsu pamattiesību viedokļa.

Tagad es vēlētos pievērsties demokrātiskai kontrolei — pirmkārt attiecībā uz sarunām ar valstīm, kas nav ES. Ir jābūt skaidram, ka Līguma par Eiropas Savienību 24. un 38. pants nosaka, ka starptautiskās sarunās sarunas vada prezidentvalsts, kurai vajadzības gadījumā palīdz Komisija. 24. pants prezidentvalstij neliek informēt Parlamentu vai apspriesties ar to, tādējādi prezidentvalsts ziņā ir tas, vai vajadzības gadījumā informēt Parlamentu par sarunu norisi. Līdz ar to Komisija, pēc apspriešanās ar prezidentvalsti un ja rodas atbilstoša iespēja, var informēt Parlamentu par notikumu gaitu saistībā ar šādiem jautājumiem. Es vēlētos

jums apliecināt, ka pašlaik neviena cita valsts, kas nav ES dalībvalsts, nav prasījusi uzsākt sarunas par PDR, un līdz ar to šis jautājums ir skaidrs. Ja šāda vēlme tiktu izteikta, tad, uzsākot jaunas sarunas, es kā jaunais par šo jomu atbildīgais komisārs noteikti prasītu prezidentvalstij pilnvarot mani informēt attiecīgo Parlamenta komiteju par sarunu gaitu. Es vēlētos jums apliecināt šādu savu apņemšanos.

Treškārt, un *Weber* kungs to tikko jau minēja, jā, ir 27 valstu sistēmas, taču šīs sistēmas nav pārāk atšķirīgas un ar valstu parlamentiem par šo tematu ir notikušas apspriedes. Cik man zināms, valstu parlamentiem ir bijusi iespēja izteikt savu viedokli un sūtīt mums savus komentārus. Priekšsēdētāja kungs, es ļoti labi zinu, ka neesmu atbildējis uz visiem komentāriem, taču vairākas labi pamatotas piezīmes noteikti tiks ņemtas vērā. Es uzskatu, ka mēs nevaram sev atņemt resursu, ja šīs resurss varētu būt noderīgs, un to es saku, interpretējot šo debašu būtību. Tika teikts, ka efektivitāte nav uzskatāmi parādīta. Lai gan tā ir patiesība, daži pierādījumi tomēr tika sniegti, un, kā es minēju pirms neilga brīža, slēgtā sanāksmē sniegtajā informācijā tika minēti vairāki liecinieki, kuri ziņoja, ka PDR sistēma varētu būt lietderīga. Es palieku pie pārliecības, ka cīņā pret organizēto noziedzību tā varētu būt ļoti noderīga.

Līdz ar to ir jāturas pie mērķiem. Mums ir jānovērš datu uzglabāšana, un tāpēc mums ir vajadzīga diezgan stingra kontrole. Tādēļ, manuprāt, mums ir jāiesaista visi datu aizsardzības dienesti, kā es to nobeigumā minēju. Ceturtdien es apmeklēju sanāksmi par datu aizsardzības jautājumiem, kuru organizēja lielākā daļa dienestu, kas atbildīgi par datu aizsardzību Eiropā, un man radās iespaids, ka patlaban dalībvalstīs patiesi palielinās vēlme datu aizsardzības uzdevumu uzticēt neatkarīgām iestādēm, kuru viedokli patiesi varēs uzzināt.

To es vēlējos pateikt šo ļoti interesanto un man noderīgo debašu noslēgumā, par kurām es ziņošu dalībvalstīm un to ministriem. Es apņemos to izdarīt.

Sophia in 't Veld, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties komisāra kungam par atbildi, un būšu ļoti priecīga apsēsties ar viņu pie viena galda un pārrunāt visu sīkāk. Es vēl īsi atgriezīšos pie mērķa, jo ir daudz pārpratumu par to, ko var un ko nevar darīt ar PDR apkopotajiem datiem. PDR dati ir pieejami jau tagad, šodien, bez jebkādas ES PDR sistēmas, vienkārši uzrādot orderi un norādot pamatotu iemeslu. Taču nav pierādīts, ka ir vajadzīgas plašākas, neierobežotas pilnvaras. Tādēļ es neapstrīdu PDR datu kā tādu lietderību: es apstrīdu šīs masveida datu apkopšanas un automatizētās analīzes lietderību.

Es neesmu vienīgā, kas tā uzskata; man ir laba kompānija. Datu aizsardzības iestādes uzskata tāpat, taču tās tiek ignorētas. Gaisa pārvadātāji mums saka to pašu. Drošības eksperti no lidostas drošības dienestiem mums saka to pašu; es jums nocitēšu daļu no Iekšlietu drošības departamenta ziņojuma — es ļoti priecājos jums to nolasīt. Tajā ir teikts: „automatizēta teroristu noteikšana ar datu meklēšanas vai jebkuras citas zināmas metodes palīdzību kā mērķis nav izpildāma”. Es pati to neizdomāju. To ir teikuši Iekšlietu drošības departamenta pilnvaroti drošības eksperti.

Kā jūs, komisāra kungs, jau minējāt, lietderības pierādījumi ir, taču tie attiecas uz narkotiku tirdzniecības vai nelegālās imigrācijas, vai kādu citu mērķu lietderību. Tas jūs varētu pārsteigt, taču es principā nemaz neesmu pret PDR datu izmantošanu šiem mērķiem. Taču mums ir ļoti precīzi jādefinē mērķi, lai nodrošinātu samērīgumu un atbilstošus tiesiskās aizsardzības mehānismus.

Es vēlētos beigt ar ļoti personīga rakstura piezīmi. Veids, kādā mēs pēdējos piecus gadus strīdamies par PDR, mani dara ļoti nelaimīgu, un Padome un Komisija tikai steidzas uz priekšu kā neapturams vilciens. Es vēlētos ES pilsoņiem no Īrijas teikt, ka, ja arī jūs tāpat kā es vēlaties pielikt punktu šim nedemokrātiskajam un nepārredzamajam lēmumu pieņemšanas procesam, tad, lūdzu, sakiet „jā” jaunajam ES līgumam.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien.

16. Erasmus Mundus programma (2009.-2013. gads) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0294/2008), ko Kultūras un izglītības komitejas vārdā iesniedza M. De Sarnez, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko ievieš rīcības programmu, kas vajadzīga, lai uzlabotu augstākās izglītības kvalitāti un veicinātu starpkultūru izpratni, sadarbojoties ar trešām valstīm (*Erasmus Mundus*) (2009.–2013. gads [COM(2007)0395 – C6-0228/2007 – 2007/0145)COD])

Marielle De Sarnez, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šovakar mēs diskutējam par *Erasmus Mundus* programmu (2009.–2013. gads), par kuru mēs beidzot esam vienojušies ar Padomi. Šo programmu varēs ieviest 2009. janvārī, tā atbalstot studentus akadēmiskajā gadā, kas sāksies septembrī. Es vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem, kas sagatavoja atzinumus Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejai, Attīstības komitejai un Ārlietu komitejai, kā arī saviem kolēģiem no Kultūras un izglītības komitejas. Es, protams, vēlos pateikties Eiropas Komisijai. Es vēlos pateikties arī *Erasmus Mundus* apvienības priekšsēdētājam un izpildaģentūrām, kuras mums palīdzēja ar savām profesionālajām zināšanām un, galvenais, ar savu pieredzi.

Piecus gadus pēc programmas *Erasmus Mundus* pieņemšanas esmu priecīgs par iespēju jums piedāvāt šo otrās paaudzes programmu, kuras mērķis ir uzlabot augstākās izglītības kvalitāti Eiropā, dodot iespēju vistantīgākajiem studentiem no Eiropas valstīm un trešām valstīm apgūt augsta līmeņa kopīgas programmas vismaz trīs universitātēs un izmantot viesmīlību un nozīmīgas stipendijas.

Iepriekšējās programmas dati runā paši par sevi — laika posmā no 2004. līdz 2008. gadam tika izvēlēti un apstiprināti 103 maģistrantūras kursi, *Erasmus Mundus* stipendijas saņēma vairāk nekā 6 000 studentu, tika piesaistīti vairāk nekā tūkstoši pasniedzēju no trešām valstīm, lai lasītu lekcijas Eiropas universitātēs, un šajā programmā piedalījās vairāk nekā 400 augstākās izglītības iestādes Eiropā un citās valstīs.

Jaunā programma paredz trīs pasākumus. Pirmkārt, ir paredzēts šo programmu attiecināt arī uz doktorantūras studijām un dot iespēju studentiem no Eiropas saņemt stipendiju arī zemāka līmeņa studiju programmā. Otrkārt, tiks skatīts jautājums par partnerību ar augstākās izglītības iestādēm trešās valstīs, un, treškārt, tiks īstenota informatīva kampaņa starptautiskā mērogā. Šīs programmas budžets ir 950 miljoni eiro. Salīdzinājumam, pirmās programmas budžets bija tikai 230 miljoni eiro.

Parlaments šajā programmā ir veicis dažus ļoti būtiskus uzlabojumus, un, lai izteiktu atzinību, es jums tos nosaukšu. Pirmkārt, tagad studentu atlases procesā tiks ņemti vērā akadēmiskās izcilības kritēriji, un tas attiecas arī uz partnerībām. Otrkārt, lai nodrošinātu pēc iespējas sabalansētāku pārstāvību, tiks ņemta vērā studentu dzimtenes atrašanās vieta. Treškārt, tiks ņemti vērā sieviešu un vīriešu vienlīdzības principi, un tiks ierobežota diskriminācija. Ceturkārt, būs jānovērš administratīvie šķēršļi un procedūras, īpaši saistībā ar vīzām. Dalībvalstīm būs jāveic nepieciešamie pasākumi, lai vienkāršotu vīzu izsniegšanu studentiem no trešām valstīm, kuri dodas no vienas dalībvalsts uz citu. Mums tas šķiet īpaši svarīgi, lai gan šajā jautājumā bija diezgan grūti vienoties ar Padomi.

Vēl tiks veicināta svešvalodu apguve uzņēmējā universitātē. Doktorantūras studiju programmas tiks piedāvāta vismaz trīs dažādās Eiropas valstīs. Tas veicinās pētniecības jomu paplašināšanu un disertāciju daudzveidību un nodrošinās plašākas mobilitātes iespējas. Stipendijas būs labāk pielāgotas attiecīgajam mērķim un tiks noteiktas atbilstoši mācību maksai, kā arī aptuveniem studentu izdevumiem studiju laikā. Darbs tika veikts, cieši sadarbojoties ar Dānijas Pastāvīgo pārstāvniecību un Dānijas Izglītības ministrijas ekspertu, tādēļ mums izdevās vienoties par visiem pieņemamu kompromisu. Tiks veicināta valsts un privātā sektora sadarbība ar universitātēm, un īpaša uzmanība tiks pievērsta iespējām mazināt intelektuālā darbaspēka aizplūšanu. Otrajā pasākumā līdzekļi tiks izmantoti atbilstoši attīstības mērķiem un ārējo attiecību instrumentiem. Universitātēs pieejamā informācija būs saprotamāka. Visbeidzot, novērtējuma ziņojumam, kas ir jāsagatavo divu gadu laikā, ir jābūt detalizētam un sadalītam pēc pasākumiem un ģeogrāfiskajām teritorijām.

Dāmas un kungi! Nobeigumā vēlos norādīt, ka *Erasmus Mundus* ir ļoti laba programma, un šajos grūtajos laikos tā veido pozitīvu priekšstatu par Eiropu. Tāpēc es ceru, ka Parlaments to pieņems, tādējādi īstenojot daudzu Eiropas un citu valstu studentu, universitāšu pasniedzēju un pētnieku vēlmes.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos par iespēju būt šeit un vēlos vēlreiz pateikties par ļoti spēcīgo politisko atbalstu izglītības jomā, proti, saistībā ar *Erasmus Mundus* otro programmu nākamajiem pieciem gadiem. Manuprāt, ļoti labs veids, kā apliecināt šo atbalstu, ir panākt vienošanos jau pirmajā lasījumā.

Es īpaši vēlos pateikties referentei *Mariella De Sarnez*, kā arī Kultūras un izglītības komitejai un citām komitejām, īpaši Ārlietu komitejai un Attīstības komitejai, kas piedalījās paplašinātā sadarbībā.

Kā norādīja referente, šī ir pasaules līmeņa kvalitātes programma. Tā veicina starpkultūru sapratni un kontaktu veidošanu starp iedzīvotājiem, un kopš šīs programmas ieviešanas ir izveidotas vairāk nekā simts kopīgas maģistrantūras studiju programmas Eiropā. Studentiem un universitāšu pasniedzējiem ir piešķirtas vairāk nekā 7 000 stipendiju. Un, manuprāt, pateicoties Parlamentam un Padomei, kas palielināja budžetu, mēs varēsim nodrošināt arvien pieaugošo pieprasījumu un interesi par šo programmu. Programmas otrajā posmā

paredzēts arī turpmāk īstenot esošos pasākumus, kā arī ieviest jaunus. Ir jauni aspekti, kas ļauj šo programmu izvērst līdz doktorantūras studiju līmenim un dod iespēju trešo valstu universitātēm iesaistīties šajā kopīgajā programmā. Šajā programmā studentiem no Eiropas paredzēts piešķirt stipendijas pilnā apmērā studijām apvienotajās maģistrantūras un doktorantūras kursu programmās.

Kā minējām iepriekš, tas attiecas arī uz *Erasmus Mundus External Windows* vai sadarbības logiem. Partnerības, kas dibinātas saistībā ar šo pasākumu, turpinās darbību — tās ļaus nodot zināšanas un nodrošināt studentu un pasniedzēju apmaiņu visos augstākās izglītības līmeņos. Protams, arī turpmāk tiks ņemtas vērā attiecīgo valstu vajadzības un prioritātes, tādējādi veicinot to attīstību.

Nobeigumā vēlos teikt, ka esmu gandarīts, ka Parlaments un Padome atbalstīja šo mūsu ierosināto programmas struktūru, un es atzinīgi vērtēju arī būtisku ieguldījumu šajā jomā, piemēram, saistībā ar vīzām, nelabvēlīgā situācijā esošām grupām vai minimālām prasībām jaunajiem doktorantūras studiju kursiem.

Visbeidzot es vēlos apsveikt Parlamentu par paveikto darbu, jo tas nenācās viegli. Mēs, Komisija, pilnībā atbalstām šo vienošanos, kas ir atspoguļota kompromisa grozījumos, ko iesniedza *M. De Sarnez, D. Pack, L. Novak, C. Prets* un *H. Trüpel*. Tiklīdz oficiālā likumdošanas procedūra tiks pabeigta, mēs aicināsim iesniegt priekšlikumus, lai veiksmīgi turpinātu esošos studiju kursus un izveidotu jaunas programmas.

Samuli Pohjamo, *Ārlietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Kā Ārlietu komitejas atzinuma referents es vēlos apskatīt šo programmu no ārpolitikas viedokļa. Šai programmai tiek izmantoti Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta un pirmspievienošanās palīdzības instrumenta līdzekļi.

Ārlietu komitejas grozījumi tika iesniegti, lai programmas uzdevumos tiktu iekļautas šīs politikas prioritātes. Šī komiteja visiem arī atgādināja, ka Parlamentam ir tiesības uzraudzīt kopīgās palīdzības ieviešanu, un aicināja uzlabot vīzu izsniegšanas politiku. Daudzi komitejas ierosinātie grozījumi ir pieņemti, par ko es vēlos pateikties referentei *M. De Sarnez* un Kultūras un izglītības komitejai. Es arī vēlos uzsvērt iestāžu nolīguma par pareizu finanšu pārvaldību un Lēmuma 1999/468/EK, īpaši šī lēmuma 8. panta, nozīmi, kas paredz, ka Komisijai ir jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu.

Visbeidzot es vēlos visiem vēlreiz atgādināt par Eiropas Savienības vērtībām un ārpolitikas mērķiem saistībā ar šīs programmas īstenošanu un nepieciešamību trešās valstīs nodrošināt vairāk informācijas par šo programmu.

Alessandro Battilocchio, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlos pateikties referentei *M. De Sarnez*, kas sagatavoja lielisku kopsavilkuma ziņojumu, neskatoties uz to, ka Komisija un īpaši Padome ne vienmēr ir atbalstījusi Parlamenta lūgumus.

Attīstības komiteja manu ziņojumu apstiprināja vienprātīgi. Daži mūsu komentāri tika pieņemti, taču atsevišķi punkti vēl ir jāuzlabo. Taču mēs nolēmām piekāpties, jo uzskatām, ka svarīgāk ir tas, lai visa pakete tiktu pieņemta pirmajā lasījumā, kas nodrošinātu to, ka šī programma tiek ieviesta nākamā gada 1. janvārī.

Lieliski, ka studentiem paredzētos līdzekļus ir izdevies palielināt četras reizes, taču es vēlos norādīt, ka liela daļa šo līdzekļu bija paredzēti attīstībai — instrumentam sadarbībai attīstības jomā (*DCI*) un Kotonū Nolīgumam. Tāpēc es lūgšu, lai tiktu nodrošināta pilnīga atbilstība vispārējam tiesiskajam regulējumam, īpaši saistībā ar *DCI*. Pagaidām es vēlu veiksmi tiem jauniešiem no Eiropas un visas pasaules, kuri draudzības vārdā un ar mērķi dalīties, izglītoties un attīstīties, piedalīsies šajā ārkārtas izglītības programmā.

Teresa Riera Madurell, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja uzskata, ka šīs programmas pirmajā posmā piedalījās salīdzinoši neliels skaits sieviešu. Studentes sievietes bija 44 % no visiem studentiem, taču to skaits no dažādām valstīm bija ļoti atšķirīgs, un universitātes pasniedzējas sievietes bija tikai 22 %, kas, mūsuprāt, nav pieņemami.

Tāpēc šajā otrajā posmā mums ir divi uzdevumi. Pirmkārt, atkal aizstāvēt vienlīdzīgas tiesības uz izglītību, lai veidotu taisnīgu un demokrātisku sabiedrību, un, otrkārt, palielināt sieviešu dalību, lai netiktu izniekots talants zinātnes un kultūras jomā. To var panākt, piemērojot tādus atlases kritērijus, kas neierobežo dzimumu līdztiesību, programmas komitejās iesaistot vienādu skaitu abu dzimumu pārstāvju un vērtējuma ziņojumā norādot rezultātus atbilstoši dzimumam.

Mēs zinām, ka situācija daudzās valstīs liedz uzlabot sieviešu vienlīdzību, taču mēs uzskatām, ka Komisijai ir nopietnāk jāiesaistās šajā jautājumā.

Es apsveicu referenti.

Ljudmila Novak, PPE-DE grupas vārdā. – (SL) Diskusijās par *Erasmus Mundus* programmu piedalījās daudzas komitejas, tāpēc referentei bija grūti panākt kompromisu risinājumus. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, vēlas, lai šī programma tiktu pieņemta pēc iespējas drīz — pirmajā lasījumā —, lai to varētu īstenot jau nākamgad.

Lai nodrošinātu attīstību pasaules mērogā, ir jānodrošina dažādu zināšanu un zinātnisko sasniegumu apmaiņa un jāiedrošina jaunie zinātnieki aktīvi iesaistīties. Šī programma veicina izcilību un paredz, ka abiem dzimumiem ir jābūt vienlīdzīgi pārstāvētiem, un tā arī dod iespēju šajā procesā piedalīties cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

Mēs vēlamies piesaistīt jaunus zinātniekus no trešām valstīm, taču tādējādi mēs nedrīkstam veicināt intelektuālā darbaspēka aizplūšanu no tām valstīm, kurās jau šobrīd trūkst apmācīta personāla, kas vajadzīgs, lai mazinātu nabadzības slogu. Pārāk bieži mēs ar vienu roku dodam palīdzību, bet ar otru ņemam atpakaļ daudz vairāk nekā esam iedevuši.

Ar šo programmu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa ļoti atbalsta plānu samazināt administratīvos šķēršļus un uzlabot vīzu izsniegšanas kārtību, lai vislabākie studenti un pētnieki varētu nodoties studijām un pētniecībai attiecīgajā jomā un lai viņiem nebūtu jāsaskaras ar administratīviem šķēršļiem, kas viņiem traucē uzsākt studijas.

Lissy Gröner, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Atbalstot *Erasmus Mundus* programmu, Eiropas Parlaments dod labu piemēru krīzes apstākļos. Satuvināšanās izglītības rezultātā un Eiropas Savienības veidošana par izcilības centru studijām ārzemēs ir sociālās demokrātijas tradicionālās prasības.

Taču 950 miljonu eiro budžets šobrīd šķiet nepietiekams, īpaši, salīdzinot ar simtiem miljardu eiro, kas tiek tērēti neveiksmīgu banku pārvaldībai.

Izcilības mērķis, kas ir šīs programmas pirmā posma pamatā, ir jāīsteno arī turpmāk. Šīs jaunās programmas uzdevums ir arī veicināt starpkultūru izpratni un sadarbību ar trešām valstīm un veicināt šo valstu attīstību augstākās izglītības jomā. Būtiskākie jaunie punkti, salīdzinot ar pirmo iniciatīvu, ir kopīgās doktorantūras studiju programmas, lielākas stipendijas un intensīvāka sadarbība ar trešo valstu universitātēm.

Progress ir redzams visās trijās jomās. Maģistrantūras un doktora studiju programmu mērķis ir veicināt Eiropas augstākās izglītības izcilību pasaulē. Arī šajā jomā ir panākts progress. Ir ņemti vērā pieaugošie izdevumi par studentiem no trešām valstīm un, pateicoties mūsu referentes spējām risināt sarunas, ir uzlaboti pamatkritēriji, kurus Parlaments vēlējas iekļaut *Erasmus Mundus III* programmā.

Padome atbalsta mūsu mērķus par sabalansētu dažādu ģeogrāfisko teritoriju un abu dzimumu pārstāvību un šķēršļu mazināšanu vīzu izsniegšanas jomā. Mums tas izdevās attiecībā uz Jaunatnes programmu, un tas ir jāpanāk arī ar *Erasmus* programmu.

SĒDI VADA: A. BIELAN

Priekšsēdētāja vietnieks

Hannu Takkula, ALDE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār J. Figel'! Vispirms es vēlos pateikties mūsu lieliskajai referentei M. De Sarnez par šo *Erasmus Mundus* programmu. Es piekrītu komisāram, ka šī programma ir svarīga — tā ir kā paraugs. Tas ir viens no veiksmes stāstiem, ko Eiropas Savienībai ir izdevies radīt, saskatīt un īstenot, un, manuprāt, šī uzlabotā programma būs plašāka un gūs vēl lielākus panākumus.

Tagad mēs piedāvājam šajā programmā iesaistīties arī studentiem no trešām valstīm un ar šīs programmas palīdzību uzlabot savas zināšanas un iemaņas, lai pēc tam atgrieztos savā dzimtenē un veicinātu tās uzplaukumu. Ir būtiski pievērst uzmanību sadarbībai attīstības jomā un sociāliem aspektiem, jo Eiropas pieejai ir jābūt tādai, lai mēs arī varētu dalīties ar citiem kontinentiem, tādējādi veicinot attīstību ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē, kura mums visiem ir kopīga.

Jaunie pētnieki, jaunie studenti un pasniedzēji būs priekšpulkā, kad mēs veidosim Eiropu saskaņā ar Lisabonas stratēģijas mērķiem. Jaunrade, pētījumi, pievienotās vērtības veidošana ir tas, kas mums vajadzīgs, lai nodrošinātu ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi turpmākajās desmitgadēs.

Šajā programmā īpaša uzmanība pievērsta vienlīdzības jautājumam. Ir svarīgi nodrošināt vienlīdzību, un tikpat svarīgi ir arī nodrošināt iespēju invalīdiem pilnvērtīgi iesaistīties šajās programmās. Daudzās runās izskanēja bažas par līdzšinējām problēmām birokrātijas un vīzu politikas jomā, un, cerams, mums izdosies novērst šīs problēmas, tādējādi nodrošinot ļoti drīzus šīs programmas rezultātus. Tā šī programma varēs veiksmīgi darboties.

Paldies, priekšsēdētāja kungs un *De Sarnez* kundze. Ir paveikts lielisks darbs, un tas ir jāturpina.

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Komisāra kungs, *De Sarnez* kundze! Es domāju, ka par jūsu vēlmi panākt vienprātību par grozījumiem visi izteica pateicību un atzinību komitejā, un tas pats notiek šeit.

Savā runā jūs minējāt, ka viens no daudzajiem šīs programmas mērķiem ir veidot pozitīvu tēlu. Mūsaprāt, šis ziņojums ir attaisnojies, jo ir panākts līdzsvars starp to, kas sākotnējā priekšlikumā nodēvēts par izcilību, un to, kas patiesībā ir sadarbība attīstības jomā. Manuprāt, grozījumos ir skaidri atspoguļota vajadzība pēc šīs izcilības, lai mazinātu intelektuālā darbaspēka aizplūšanu. Šajā jautājumā mums ir izdevies panākt vispārēju vienprātību, un mēs uzskatām, ka tas noteikti ir pozitīvs šī ziņojuma iznākums. Pozitīvi vērtējamas ir arī diskusijas par lielāku kontroli jautājumā par stipendiju piešķiršanu, kas sākotnēji bija mūsu grupas ierosināts grozījums, ko pieņēma. Tāpēc es vēlreiz vēlos pateikties *De Sarnez* kundzi un apsveikt komiteju par šo ziņojumu.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Rīt es noteikti balsošu pret šo ziņojumu, jo *Erasmus Mundus* programma, kāda tā ir šobrīd, man šķiet pilnīgi nepieņemama. Ir nepieņemami tas, ka pārāk lielas priekšrocības tiek dota studentiem no trešām valstīm, salīdzinot ar studentiem no Eiropas.

Galu galā, skaitļi runā paši ar sevi. Kopš šī programma tika uzsākta 2004. gadā, tajā ir piedalījušies aptuveni 4 150 studentu no trešām valstīm. Stipendija vienam studiju kursam ir 21 000 eiro, un diviem gadiem — 42 000 eiro. Tas nozīmē, ka kopējās izmaksas par studentiem no trešām valstīm ir vismaz 1 61 850 000 eiro.

Aptuveni 200 studentu no Eiropas Savienības, kuri piedalījās šajā programmā, saņēma stipendijas studijām ārpus Eiropas aptuveni tikai 3 100 eiro apmērā. Tātad kopējās izmaksas ir tikai 620 000 eiro.

Man nav pieņemama šāda diskriminācija, tāpēc es uzskatu, ka šo programmu nevajadzētu izvērst.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vispirms es vēlos apsveikt referenti par lieliski paveiktu darbu un par citu komiteju darba veiksmīgu saskaņošanu. Trešo valstu studentiem tika piešķirtas 4 424 stipendijas, un laika posmā no 2004. līdz 2008. gadam šajā programmā piedalījās 323 universitātes. Tas mums ļauj apjaust šīs programmas apjomus.

Jaunajai *Erasmus Mundus* programmai būs jānodrošina arvien pieaugošā prasība pēc mobilitātes, tajā pašā laikā saglabājot šīs programmas standartus. Man šķiet ļoti svarīgi, lai stipendijas tiktu piešķirtas Eiropas pēcdiploma un doktorantūras studentiem, lai uzlabotu mobilitāti Eiropā un trešās valstīs, ja līdz šim šajā jomā tika noteikti laika ierobežojumi.

Es arī piekrižu referentei, ka, nosakot stipendiju apmēru, ir jāņem vērā mācību maksa, studiju izmaksas kopumā un izdevumi, kas saistīti ar studenta apmešanos mērķa valstī. Visbeidzot, Komisijai būtu jāizvērtē iespēja piešķirt īpašas piemaksas tādām valstīm, kā Grieķija, Austrija, Slovākija un Eiropas Savienības jaunās dalībvalstis kopumā, kuras nav pietiekami plaši pārstāvētas *Erasmus Mundus* asociācijās. Tas palīdzēs veidot saskaņotāku politiku, lai stiprinātu izglītības mobilitāti Eiropas Savienībā.

Christa Prets (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka pēc pieciem gadiem (šīs programmas ilgums) mēs jau varam ieraudzīt uzlabojumus, kas ļauj mums programmu pilnveidot gan attiecībā uz finansēm, gan uz tās saturu.

Parasti Parlaments nesteidzas kādu ziņojumu pieņemt jau pirmajā lasījumā, taču, manuprāt, šis ziņojums ir ļoti labi sagatavots, un mēs to ļoti spēcīgi atbalstām, tāpēc ir svarīgi to pieņemt šajā pirmajā lasījumā un nepieļaut, ka šis projekts tiek apturēts. Studenti nesaprastu, kāpēc ir vajadzīgs otrais lasījums. Manuprāt, ir ļoti svarīgi veicināt starpkultūru izpratni un sadarbību ar trešām valstīm, nevis, kā tikko norādīja daži Parlamenta deputāti, izvēlēti sarindot skaitļus atkarībā no tā, ko tie mums nozīmē. Apmaiņa vienmēr ir devusi labumu, un mēs no tās vienmēr esam bijuši ieguvēji. No tās iegūst visi. Meklēt tajā trūkumus ir aprobežoti un mazliet nožēlojami.

Ir svarīgi arī aktīvāk informēt par šo programmu, izplatīt informāciju tajās valstīs, kuras iesaistās pārāk maz, un vienkāršot dažas lietas. Ir ļoti svarīgi un būtiski panākt vienošanos jautājumā par vīzu izsniegšanas kārtību, kā arī to, lai, piemēram, visas valstis vienotos par reģistrācijas maksu. Lai vēl vairāk uzlabotu šo projektu, vajag vairāk salīdzinošu datu, un šī sistēma ir jāvienkāršo. Lai šis projekts gūtu vēl lielākus panākumus, tajā ir jāiesaista pēc iespējas vairāk valstu.

Mēs nudien varam lepoties par darbu, kas paveikts šo piecu gadu laikā, un turpmāk mēs noteikti paveiksim vēl vairāk. Tas ir atbilstoši apmaiņas un Eiropas starpkultūru dialoga gada (2008. gads) tematikai, par kuru nedrīkst spriest tikai dažādās diskusijās, bet kas ir jāīsteno praksē.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt *De Sarnez* kundzi par šo ļoti visaptverošo ziņojumu un tā cēlajiem mērķiem. Ir ļoti svarīgi, lai šī programma palīdzētu augsti kvalificētiem studentiem un pasniedzējiem iegūt Eiropas Savienībā kvalifikāciju un pieredzi, kas atbilstu darba tirgus pieprasījumam, kā arī iesaistīties īpašā partnerībā pēc atgriešanās dzimtenē, kur viņus iedrošinātu dalīties pieredzē un zināšanās.

Es vēlos uzsvērt, ka, pateicoties lielākai mobilitātei starp Eiropas Savienību un trešām valstīm, *Erasmus Mundus* nodrošinās strukturētāku starptautisko sadarbību augstākās izglītības iestāžu starpā, kā arī uzlabos pieejamību Eiropas augstākās izglītības iestādēm un to pamanāmību visā pasaulē. Vēlos uzsvērt, ka šī programma būtu jāīsteno saskaņā ar akadēmiskās izcilības mērķiem; tajā vienlīdzīgi ir jābūt pārstāvētiem dažādiem reģioniem, lai nepieļautu situāciju, ka atsevišķas Eiropas valstis nemaz netiek pārstāvētas vai ka ir pārāk daudz studentu no Āzijas valstīm, kā dēļ tiek ierobežots, piemēram, Vidusjūras reģiona vai ĀKK valstu studentu skaits.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Vispirms es vēlos apsveikt jūs un izteikt atzinību par jūsu pūlīniem un par jūsu piedāvāto jauno programmu. Es vēlos apsveikt arī referenti *De Sarnez* kundzi un savus kolēģus, kuri strādāja, lai pilnveidotu šo priekšlikumu un panāktu izdevīgu vienošanos. Es vēlos izcelt šīs programmas nozīmīgumu attiecībā uz mobilitāti Eiropā, kas ļauj eiropiešiem iepazīt citas valstis un veicina modernās pasaules kultūru attīstību, kā arī palīdz risināt sarunas to starpā.

Es arī vēlos atgādināt Parlamentam, ka šī programma var darboties kā papildprogramma diviem būtiskiem, jauniem mūsu rīcībā esošiem instrumentiem, un mums ir jāizmanto visas iespējas, nedublējot darbības. Šie instrumenti ir Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu universitāte un Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts.

Es arī vēlos norādīt, ka ir jāņem vērā kvalitatīvais novērtējums un analīze, kā arī rādītāji, kuri dažreiz ir pozitīvi un dažreiz — negatīvi. Mums ir jāpievērš uzmanība valstīm, kuras nepiedalās šajā programmā, un jānoskaidro, kāpēc tas tā ir, jo metodes, kas tiek izmantotas, lai piemērotu, ieviestu un novērtētu *Erasmus* programmu, dažādās universitātēs būtiski atšķiras.

Tāpēc ir žēl, ka nenoteiktības un izglītības iestāžu nepareizas pieejas vai birokrātijas dēļ, kas pastāv dažādās valstīs, šīs iespējas netiek izmantotas.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) 2004. gadā ārzemēs mācījās 2,5 miljoni studentu, taču 70 % šo studentu mācījās tikai sešās valstīs. 2007. gadā 1,84 % Eiropas Savienības NKP tika ieguldīts pētniecības un jauninājumu jomā. Lūk, vēl daži skaitļi — 81 % līdzekļu, kas tika ieguldīti zinātnē un attīstībā, tika izmantoti rūpniecības nozarē, lai gan pasākumos inovāciju jomā iesaistījās tikai 42 % rūpniecības uzņēmumu. Tādēļ, lai veidotu konkurētspējīgu ekonomiku, ir vajadzīgi pētnieki un cilvēki ar maģistra un doktora grādu.

Erasmus programma ir jāturpina. Šī programma ir jāpaplašina, un tajā ir jāiekļauj arī doktorantūras līmeņa studijas. Ir jāpieskir vairāk līdzekļu tām Eiropas valstīm, kuras piedalās šajā programmā. Es vēlos norādīt, ka jaunajā *Erasmus Mundus* programmā ir būtiski apgūt svešvalodas. Visbeidzot es vēlos norādīt, ka vairāk līdzekļu ir jāpieskir arī tai *Erasmus* programmas daļai, kas attiecas uz jauno uzņēmēju sagatavošanu.

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Komisāra kungs, līdz ar dzelzs priekškara krišanu jauniešiem 27 Eiropas valstīs pavērās plašas iespējas, īpaši izglītības jomā. Apmaiņas braucieni un doktorantūras studiju kursi slavenās Eiropas universitātēs nojauc komunikācijas barjeras, tāpēc es ar interesi klausījos referentes un komisāra *Figel'* kunga detalizētajā ziņojumā.

Es atceros savus studiju gadus, kad man kā Slovākijas pilsonim piedāvāja studēt Budapeštas Universitātes Arhitektūras fakultātē. Es apskaudu citus studentus, kuriem bija iespēja gūt darba pieredzi Parīzē. Man neizsniedza Francijas vīzu. Paldies Dievam, mūsu bērniem šādas problēmas nav aktuālas.

Tāpēc es piekřītu tiem, kuri apgalvo, ka ir jāvienkāršo vīzu izsniegšanas kārtība studentiem no trešām valstīm, proti, studentiem no Ukrainas, Baltkrievijas, Gruzijas un Moldovas, kuri vēlas uzzināt, kā viņu vienaudži dzīvo Eiropas Savienībā. Tas būtu nepārprotams signāls tām valstīm, ar kurām Eiropas Savienība vēlas sadarboties.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) - (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Ir jāpaplašina *Erasmus Mundus* programmas darbības joma, padarot to par efektīvu līdzekli, lai uzlabotu augstākās izglītības līmeni Eiropas Savienības dalībvalstīs un citās valstīs. Darba tirgū ir būtiska cilvēku mobilitāte, savukārt vienotā izglītības un ekonomikas zonā ir jābūt mobilitātei attiecībā uz izglītību.

Es vēlos apsveikt komisāru un referenti par darbu, ko viņi ir ieguldījuši, lai iegūtu papildinātās programmas īstenošanas rezultātus. Šī programma ir iemesls un iespēja veidot līdzīga satura programmas, lai veicinātu šo procesu un turpmāk palīdzētu universitāšu beidzējiem un doktorantūras studiju programmu studentiem, kā arī atbilstu prasībām izglītības jomā saskaņā ar Eiropas Savienības ekonomikas prioritātēm. Integrācija izglītības jomā būs garants vispārējai attīstībai. Šobrīd šī programma ir īpaši vajadzīga, jo pēdējā laikā daudzās valstīs interese par doktorantūras studijām ir mazinājusies, un ir mainījusies augstākās izglītības ieguves un sniegšanas kārtība.

Paldies!

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Kad mēs runājam par *Erasmus Mundus*, mēs domājam par domāšanas veida maiņu, kas notiek mobilitātes un viedokļu apmaiņas, kā arī daudzvalodības un, kā komisārs minēja, savstarpējo attiecību rezultātā.

Programma *Erasmus Mundus* studentiem, doktorantūras studiju programmas studentiem un pasniedzējiem ir ļoti svarīga, jo mēs dzīvojam mobilā Eiropā, kur katra valsts tiecas saglabāt savu identitāti, taču tajā pašā laikā tā cenšas izziņāt un izprast apkārtējos. Ir svarīgi, lai attiecīgā informācija būtu laikus pieejama un studenti varētu izmantot visas Eiropas Savienības sniegtās iespējas.

Tāpēc esmu sagatavojis šī ziņojuma projekta grozījumus, lūdzot ieviest mobilitātes sistēmu maģistrantūras studiju programmām un izveidot *Erasmus Mundus* programmas Eiropas informatīvo portālu. Galvenokārt šī programma ir svarīga, lai atklāti veicinātu Eiropas Savienības pamatvērtības. Es lūdzu ievērot cilvēktiesības un sociālo daudzveidību, vairot iecietību un mieru, kā mums ļoti trūkst.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Runājot par mobilitāti *Erasmus* programmā, šorīt Rumānijas pilsētas Iași radiostacijas reklamēja neparastus pasākumus, kas notiks trešdien. Universitātes vadība un visi kopienas jaunieši universitātes lekciju telpā uzņems vairāk nekā 100 jauniešu no vairāk nekā 17 valstīm un sveiks viņus atbilstoši savām tradīcijām — cienājot ar maizi un sāli. Kas var būt labāks par šādiem pasākumiem, kur jaunieši no visas Eiropas satiekas multikulturālā un daudzvalodīgā vidē? Es atbalstu, ka šī programma tiek paplašināta attiecībā uz studentiem, kuri zina visvairāk svešvalodu, jo uzskatu, ka Eiropa no tā tikai iegūs.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Jauniešu apmaiņas braucieni ir viens no veiksmīgākajiem Eiropas Savienības projektiem. Tas ir vislabākais veids, kurā ieguldīt līdzekļus, jo šāda apmaiņa dod nenovērtējamu ieguldījumu vienotības un sadarbības veicināšanai pasaulē.

Runājot par *Erasmus Mundus* programmas otro redakciju, es vēlos minēt valstis, uz kurām doties iegūt izglītību. Es runāju par jaunattīstības valstīm vai Balkānu valstīm. Manuprāt, ir jāpalielina stipendijas un jāiedrošina Eiropas iedzīvotāji doties uz šīm valstīm. Programmas dalībnieki, kuri dotos apmaiņas braucienos uz mazāk populārām valstīm, varētu labāk iepazīt attiecīgās valsts tradīcijas, kultūru un politiku. Tā viņi labāk izprastu atšķirības starp dažādām valstīm un to iedzīvotājiem. Zināšanas par cilvēkiem dažādās valstīs parasti ir virspusējas, un to pamatā ir negatīvi stereotipi.

Manuprāt, ir jāveicina apmaiņas braucieni uz Baltkrieviju, Ukrainu un Gruziju. Apmeklējot mūsu augstākās izglītības iestādes, studentiem no šīm valstīm būtu iespēja izglītoties atbilstoši Rietumvalstu standartiem. Tā viņiem būtu iespēja apzināt mūsu demokrātijas principus. Tas viņiem varētu būt kā paraugs.

Eiropas Savienība dara iespējamo, lai šajās valstīs atbalstītu priekšnieciskus politikus. Tie, kas šobrīd ir studenti, rīt var būt elite. Viņi varētu izmantot to, ko iemācījušies mūsu augstākās izglītības iestādēs, lai ieviestu pārmaiņas savā dzimtenē.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropā ļoti trūkst amatnieku, zinātnieku un augsti kvalificētu speciālistu. Tāpēc es ļoti atzinīgi vērtēju *Erasmus Mundus* programmas nākamo posmu, lai sagatavotu

šādus speciālistus. Ņemot vērā pašreizējo Eiropas augstākās izglītības iestāžu popularitāti pasaulē, šis ir vispiemērotākais brīdis, lai ieviestu šo programmu. Diemžēl tās nav pārāk pieprasītas atšķirībā no situācijas, kāda bija pirms dažiem desmitiem gadu.

Taču es vēl os uzsvērt dažus juridiskos jautājumus saistībā ar *Erasmus Mundus* programmu. Dažās valstīs divkārti sertifikāti netiek likumīgi atzīti. Tāpēc ir jāizdara izmaiņas valstu tiesību aktos, lai ļautu cilvēkiem iegūt vēlamo izglītību. Vēl viens svarīgs jautājums ir saistīts ar to, ka, manuprāt, šīs programmas atbalsta saņēmēji būtu jākontrolē. Eiropas Savienībā ierodas studenti no trešām pasaules valstīm, taču diemžēl dažas no tām vēl nav demokrātiskas valstis. Es zinu, ka Baltkrievija mums sūta nevis vispiemērotākos cilvēkus, bet tikai tos, kurus atbalsta A. Lukashenko diktatūra un vietējā VDK.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlreiz atvainojos par kavēšanos. Šogad mēs atzīmējam Eiropas starpkultūru dialoga gadu. Ir skaidrs, ka ir jāiesaistās ikvienam un ka ir būtiski saprast izglītības, zināšanu un dažādu kultūru mijiedarbības nozīmi. Tādēļ dažādās vietās tiek īstenotas daudzas iniciatīvas saistībā ar šo Eiropas starpkultūru dialoga gadu.

Šajā kontekstā sava nozīme ir arī *Erasmus Mundus* programmai, un saistībā ar šo jauno perspektīvu tā jau ir iekļauta jaunajā regulējumā. *Erasmus Mundus* programma ir būtiska, lai Eiropas Savienībā veidotu izcilības centrus, kuri zināmā mērā mazinās intelektuālā darbaspēka aizplūšanu no Eiropas Savienības. Tā ir arī svarīga, lai Eiropas vērtības darītu zināmas trešo valstu iedzīvotājiem, kuri šeit studē un kuri vecajā Eiropas kontinentā saskaras ar kultūru un valodu daudzveidību, kas mūs patiesi interesē un kas mūs padara atšķirīgus no citiem pasaulē esošajiem standartiem.

Taču dialogs un starpkultūru sapratne nebija pilnīgi veiksmīga. Jautājums saistībā ar vīzām *Erasmus Mundus* studentiem un pēdējā laika problēmas saistībā ar vīzu saņemšanu un atjaunošanu, nereti veicina to, ka studenti Eiropas Savienībā dzīvo zināmā mērā nelegāli, proti, viņi apmeklē dažus kursus, izmantojot tūristu vīzas, kurām dažreiz ir beidzies derīguma termiņš.

Manuprāt, ir ļoti svarīgi nekavējoties rast risinājumu problēmai saistībā ar studentu vīzām, paātrinot vīzu izsniegšanu, uzlabojot pārredzamību un efektivitāti. Arī valodu prasmes ir būtiskas, jo tās ir vajadzīgas attiecīgās tautas kultūras izpratnei un savstarpējai līdzaspastāvēšanai arī ārpus akadēmiskās vides. Tāpēc mums ir pilnībā jānodrošina šis priekšnoteikums. Visbeidzot es vēlos pateikties *De Sarnez* kundzei par to, kā viņa vadīja šo procesu, un par viņas līdzsvaroto ziņojumu.

Ján Figel', Komisijas loceklis. – (SK) Es vēlos izteikt atzinību par šīm ļoti aktīvajām debatēm, kurās vienprātīgi tika atbalstīta doma par mobilitātes paplašināšanu un uzlabošanu, citiem vārdiem sakot, atbalstīta Eiropa, kuras augstskolās gan Eiropas, gan arī ārpus Eiropas studenti tiek sagatavoti tā, lai viņi varētu strādāt plašākā starptautiskā vidē un uzņemtos lielāku atbildību. Šajā jautājumā man ir daži komentāri.

Kopumā es piekrītu, ka *Erasmus Mundus* ir ļoti svarīgs instruments ne tikai no mobilitātes viedokļa, bet arī, piemēram, lai ieinteresētu studentus studēt Eiropas universitātēs un izveidotu Eiropas augstākās izglītības telpu, proti, Boloņas procesu. Pēc dažiem gadiem rezultāti būs acīm redzami, jo šī programma aptver ne tikai visu Eiropu, bet arī citas valstis, un Eiropai ir ļoti svarīga nozīme attiecībā uz starptautisko mobilitāti pasaulē. Daļēji tas ir, piemēram, *Erasmus Mundus* nopelns (saskaņā ar Ķīnas oficiālajiem statistikas datiem), ka arvien vairāk studentu no Ķīnas dodas studēt uz Eiropas, nevis Amerikas Savienoto Valstu universitātēm.

75 % procenti universitāšu, kas Šanhajā tiek vērtētas visaugstāk, piedalās *Erasmus Mundus* programmā. Tas ir lielisks rādītājs, ņemot vērā to, ka programma darbojas tikai četrus gadus. Runājot par atlases kvalitāti, fakts, ka, piemēram, pēdējo četru gadu laikā uz katru vietu šajā programmā pretendē astoņi kandidāti (attiecība 8:1), ir lielisks pierādījums par atlasi, un tas arī liecina, ka šī programma ir ļoti pieprasīta un kvalitatīva. Iespēja tiek dota vienai no septiņām universitātēm vai konsorciem. Tātad no septiņiem iespējamajiem variantiem tiek izvēlēts viens konsorcijs. Izcilības līmeni apliecina arī tas, ka 15 % tiek izvēlēti atkārtoti.

Runājot par informācijas apmaiņu, mēs darīsim visu iespējamo, lai to izplatītu tajās vietās, kur tās trūkst, un lai līdzsvarotu stipendiju sadali un dalību šajā programmā. Tas īpaši attiecas uz Eiropas Savienības jaunajām dalībvalstīm, un tas attiecas arī uz starptautisko arēnu. Kā zināms, mēs esam izveidojuši ļoti svarīgu tīmekļa vietni *study-in-europe.org*, kas būs noderīga visiem, kuri vēlas saņemt precīzāku informāciju. Mēs arī organizēsim speciālas informatīvas kampaņas.

Šīs programmas mērķis ir divpusēja mobilitāte, iespēja ieceļot Eiropas Savienībā un izceļot no tās, kas, manuprāt, ir būtisks kvalitatīvs jauninājums, kurš attaisnosies. Mūsu mērķis bija un ir ieviest kopīgus diplomus un kopīgas studiju programmas, lai veicinātu reformu procesu un iedrošinātu studentus mācīties Eiropas

universitātēs. Visbeidzot es vēlos norādīt, ka četru gadu laikā *Erasmus Mundus* ir kļuvusi par vienu no kvalitatīvākajām un augstāk novērtētajām starptautiskajām programmām, un es uzskatu, ka ar laiku tas uzlabos Eiropas universitāšu popularitāti, un tās kļūs par vislabākajām universitātēm pasaulē. Tas ir mūsu sadarbības mērķis.

Liels paldies un lai izdodas īstenot šo programmu.

Marielle De Sarnez, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem daudzajiem kolēģiem, kuri izteica savu viedokli. Es piekrītu visam viņu teiktajam un esmu gandarīta par plašo vienprātību šajā jautājumā.

Liels paldies Eiropas Komisijai par atbalstu šī ziņojuma izstrādes procesā. Liels paldies Kultūras un izglītības komitejai, tās priekšsēdētājam un komitejas sekretariātam, kas ļoti aktīvi piedalījās. Liels paldies visiem Kultūras un izglītības komitejas locekļiem. Liels paldies arī visiem, kuri uzstājās Attīstības komitejas, Ārlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā.

Īsumā vēlos teikt, ka es pilnībā piekrītu visiem jūsu komentāriem. Programmā ir jāiesaista vairāk sieviešu un ir jānodrošina, lai līdzekļi tiktu izlietoti atbilstoši attīstības un ārējo attiecību mērķiem. Tādēļ Parlamentam ir apņēmīgi jāturpina iesāktais.

Ja mēs rīt no rīta pieņemsim lēmumu pirmajā lasījumā, un man šķiet, ka tā būs, tad tas būs mūsu nopelns. Saziņa ar Eiropas Komisiju, mūsu kolēģu ierosinātie grozījumi, mūsu diskusijas ar Kultūras un izglītības komitejas locekļiem, to komiteju darbs, kuras sagatavoja atzinumus — tas viss bija vajadzīgs, lai sagatavotu šo kvalitatīvo programmu. Par to esmu jums sirsnīgi pateicīga. Manuprāt, tā mēs būsīm paveikuši svarīgu darbu, kas apliecina, ka Eiropa var vienlaicīgi izvirzīt augstas prasības un būt dāsna.

Priekšsēdētājs. — Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Kā es jau norādīju iepriekš, Attīstības komiteja apstiprina *Erasmus Mundus* programmas mērķus un atbalsta šo priekšlikumu. Manā ziņojumā ir minēti priekšlikumi, kurus referente atbalstīja. Taču es lūdzu Komisiju nepieļaut agrākās kļūdas. Vēl pirms dažiem mēnešiem mēs vērsāmies Eiropas Kopienų Tiesā, lai nodrošinātu atbilstību DCI tiesību normām. Mūsu nostāja ir vienkārša un nepārprotama — līdzekļi, kas paredzēti attīstībai, ir jātērē tikai šim nolūkam. Mēs novērtējam komisāra J. Figel' ieguldījumu šajā jomā un kontrolēsim turpmāko darbību, lai šis pamatnosacījums tiktu pilnībā ievērots.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Esmu Eiropas Parlamenta deputāte un jau daudzus gadus strādāju par pasniedzēju augstākās izglītības iestādēs, un es zinu, kādas priekšrocības sniedz augstākās izglītības iestāžu un studentu sadarbība. Tāpēc es pilnībā atbalstu šo ziņojumu un piekrītu referentes priekšlikumiem. Eiropas Savienības aizsāktā studentu apmaiņa ir strauji attīstījusies un kļuvusi par lielisku piemēru pārvalstiskai un ārkārtīgi efektīvai sadarbībai. Iespēju studēt citā Eiropas valstī ir izmantojuši jau vairāk nekā viens miljons studentu. *Erasmus Mundus* ir jauna studentu mobilitātes un akadēmiskās sadarbības programma. Studentiem no trešām valstīm arī turpmāk tiks piedāvāta iespēja piedalīties programmā un studēt Eiropā. Turklāt, pateicoties šai programmai, studentiem no Eiropas valstīm būs iespēja mācīties projektā iesaistītajās augstākās izglītības iestādēs visā pasaulē.

Eiropas Parlaments ir vienīgā demokrātiski vēlēta iestāde Eiropas Savienībā. Manuprāt, tā pienesums šai programmai uzlabo Eiropas Savienības tēlu un veicina tās popularitāti dalībvalstīs, universitātes pilsētiņās un iesaistītajās augstākās izglītības iestādēs.

Tāpēc es atbalstu visus priekšlikumus un idejas par kavēkļu un administratīvo šķēršļu nojaukšanu, kas ierobežo iespējas piedalīties šajā programmā un var atbaidīt potenciālos dalībniekus. Īpaši es aicinu pēc iespējas atvieglot vīzu izsniegšanas kārtību šīs programmas dalībniekiem. Manuprāt, tas ir tā vērts. Ļaut šajā programmā iesaistīties lielam skaitam studentu ir vislabākais ieguldījums, kādu mēs varējām veikt. Tā veidosies acīm neredzams intelektuālais kapitāls, uz kuru Eiropa vienmēr varēs paļauties.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Visi piekritīs, ka *Erasmus* programmas pirmais posms bija veiksmīgs. Programmas otrā posma grozījumi ir lieliski, un priekšlikums iesaistīt trešās valstis ir ļoti laba doma. Tajā pašā laikā būtiski ir samazināties programmā iesaistīto sieviešu skaits.

Manuprāt, mērķim nodrošināt augstākās kvalitātes izglītību, veicināt Eiropas universitāšu pasniedzēju personisko izaugsmi un ieguldījumus sociālās kohēzijas jomā, kā arī aktīvu pilsonību un vienlīdzību, pārvarot sociālos stereotipus dzimumu jomā, ir jābūt vienam no sadarbības programmas uzdevumiem. Es arī uzskatu, ka jānodrošina iespēja jaunām sievietēm, kuras dzīvo lauku rajonos un nabadzīgākos reģionos, kā arī personām ar mācīšanās grūtībām, piedalīties programmā.

Tas ir vienīgais veids, kā ilgtermiņā novērst jebkādu diskrimināciju un iedrošināt jauniešus un sievietes aktīvāk iesaistīties sociālajos, ekonomiskajos un politiskajos procesos savā valstī. Tādējādi šai programmai, kura paredzēta visiem jauniešiem, kas studē Eiropā un trešās valstīs, tiks nodrošināts īsts un noderīgs pamats.

17. — Bērnu aizsardzība, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0404/2008), ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza R. Angelilli, par priekšlikumu saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu par daudzgadīgu Kopienas programmu bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas (COM(2008)0106 – C6-0092/2008 – 2008/0047(COD)).

Roberta Angelilli, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties Komisijai, Francijas prezidentūrai un Eiropas Parlamenta deputātiem, pirmkārt, un, galvenokārt, ziņojumu sagatavotājiem par grūto darbu, kas ieguldīts, lai pirmajā lasījumā sagatavotu kompromisa teksta projektu, kas ļautu ieviest programmu „Drošāks internets” plānotajā laikā, proti, sākot ar 2009. gada 1. janvāri.

Kā zināms, jaunā programma to bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas, tiks pamatota uz četriem galvenajiem pasākumiem: samazināt nelegāla un kaitīga satura tīmekļa vietņu skaitu un ierobežot kaitīgu rīcību tiešsaistē, veicināt drošāku vidi tiešsaistē, tai skaitā, izmantojot *ad hoc* tehnoloģiskos instrumentus; informēt, iesaistīties un rīkoties, lai informētu sabiedrību par iespējām un apdraudējumu, kas saistīts ar tiešsaistes tehnoloģiju izmantošanu, un visbeidzot, izveidot zināšanu bāzi, lai veicinātu sadarbību un labas prakses un informācijas apmaiņu starptautiskā līmenī.

Kā komisārei Reding kundzei ļoti zināms, statistikas dati runā paši par sevi — tagad internetu izmanto daudz jaunāki bērni. Bērni jau no 9 vai 10 gadu vecuma izmanto internetu vairākas reizes nedēļā, un 75 % jauniešu vecumā no 12 līdz 15 gadiem Eiropā internetu izmanto vidēji trīs stundas dienā, sazinoties tērzētavās, sūtot ziņas un izmantojot sociālo tīmekļu vietnes.

Protams, šīs programmas mērķis nav pasludināt internetu par kriminālnoziedzumu, bet gluži pretēji. Mūsu mērķis ir izveidot piemērotus instrumentus, lai labāk saprastu un orientētos jauno tehnoloģiju pasaulē, pilnībā apzinātu pozitīvās iespējas un priekšrocības, ko tās sniedz informācijas, izglītības un socializācijas jomā, un mācīties, kā sevi aizsargāt šo tehnoloģiju ļaunprātīgas izmantošanas gadījumā. Jaunākie pētījumi liecina, ka 30 % jauniešu ir bijis vismaz viens netikams starpgadījums tiešsaistē, vismaz viens nepatīkams gadījums, kad bērns redzējis pornogrāfiska satura, aizvainojošu vai varmācīga rakstura tīmekļa vietni vai tīmekļa vietni, kurā ir dažāda veida norādes par seksuālu uzmākšanos, mudināšanu uz vardarbību vai par iedrošināšanu nodarīt sev kaitējumu, izdarīt pašnāvību vai pievērsties anoreksijai vai bulīmijai.

Ir jāņem vērā tas, ka strauji pieaug tādu tīmekļa vietņu skaits, kurās tiek publicēti bērnu pornogrāfijas materiāli. Ir jāņem vērā Interpola sniegtie dati, kas liecina, ka katru gadu tiešsaistē tiek izvietoti 500 000 jaunu oriģinālu bērnu pornogrāfijas fotoattēlu. Komiteja citu starpā norādīja uz trīs jaunām tendencēm: „iedraudzēšanās”, kas nozīmē tiešsaistē sarunāt tikšanos dzīvē, psiholoģiski manipulējot ar bērniem. „Uzmākšanās” ir sevišķi mānīga, jo sākumā tās šķiet nekaitīga. Sākumā skaidri netiek izteiktas seksuāla rakstura prasības. Bērns turpina saziņu, jo saņem sirsnīgu atbildi un sarunas ir konfidenciālas. Neapzinoties briesmas, šādas attiecības tiek uzturētas un ne ar vienu, vismazāk jau ar vecākiem, netiek apspriestas. Tā veidojas ļoti bīstama situācija, jo sākumā tā nemaz nešķiet bīstama. Šādos gadījumos sarunu biedri bieži satiekas dzīvē, un bērns tiek ļaunprātīgi izmantots.

Vēl viens prioritārs darbs ir pievērsties iebiedēšanai tiešsaistē, kas ir iebiedēšanas veids, izmantojot jaunās tehnoloģijas, kur upuri var vajāt ilgāk un mocīt 24 stundas dienā tiešsaistē vai ar mobilā tālruņa starpniecību. Bet ir vēl viena problēma. Atšķirība tehnoloģiju lietpratībā paaudžu starpā. Šīs paaudzes bērni ir dzimuši digitālajā laikmetā — bērni jau piecu gadu vecumā pārzina datorspēles un „sērfo” internetā. Taču daudzi pieaugušie, bērnu vecāki un skolotāji neprot ieslēgt datoru vai nosūtīt īsziņu vai jaunās tehnoloģijas izmanto piesardzīgi un nelabprāt. Tāpēc ir būtiski mazināt šo atšķirību zināšanu jomā.

Šīs programmas mērķi ir ļoti augsti, iespējams, pat pārāk augsti, ņemot vērā, ka pieejamais budžets ir 55 miljoni eiro, taču tas ir labs sākums. Kā ierasts, Parlaments ir devis impulsu un atbalstījis priekšlikumus, kurus es šobrīd neizklāstīšu, jo tie ir minēti manā ziņojumā, un man atvēlētais laiks ir gandrīz beidzies. Priekšsēdētāja kungs, noslēgumā es vēlos uzsvērt, ka gan Parlamenta, gan, esmu pārliecināta, arī Komisijas pienākums ir neatstāt šo jautājumu novārtā.

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Parlamentam par to, ka tas nekavējoties sāka izskatīt Komisijas priekšlikumu, lai šo programmu ieviestu pēc iespējas drīz.

Otrkārt, es vēlos pateikties referentei, kura norādīja uz ļoti svarīgām problēmām, kas mums ir jārisina. Kopš tika ieviests internets un mobilie tālruņi, to lietotāju skaits ir strauji pieaudzis. Ir izveidots interaktīvs tirgus, un ne tikai gados jauni pieaugušie, bet arī ļoti mazi bērni daudz laika pavada tiešsaistē, dažreiz pat vēl vairāk nekā pie televizora. Reizēm vecāki nemāk izmantot šīs jaunās tehnoloģijas vai nepārzina to funkcijas.

Domāju, ka mums nevajadzētu šo situāciju vērtēt negatīvi. Internets un mobilie tālruņi sniedz lieliskas un plašas iespējas. Taču jāņem vērā arī negatīvie aspekti. Patiesībā ar interneta un mobilo tālruņu lietošanu ir saistīti dažādi riski, īpaši attiecībā uz neaizsargātāko sabiedrības daļu — mūsu bērniem. Kā referente pareizi norādīja, šie draudi ir, sākot ar kaitīga satura tīmekļa vietņu skatīšanu un beidzot ar aizskaršanu un iebiedēšanu, kas tagad ir vienkāršāk un ir biežāk sastopama parādība. Vēl jaunāk — internets ir kļuvis par seksuālās izmantošanas kanālu. Neskatoties uz kopīgiem pūliņiem nepieļaut šādu kaitīgo materiālu izveidi un izplatību, tie tiek publicēti arvien lielākos apjomos. Tāpēc ir steidzami jārikojas, lai cīnītos pret šīm negatīvajām un nepieņemamajām darbībām.

Par bērnu aizsardzību esam atbildīgi mēs visi. Protams, pirmkārt, atbildība jāuzņemas ģimenei, taču mums ir jādod ģimenēm iespēja palīdzēt saviem bērniem. Tas attiecas uz valdībām, attiecīgo nozari, bezpeļņas organizācijām un skolām. Tieši tāds ir šīs jaunās programmas „Drošāks internets” mērķis. Šī programma paredz arī turpmāk ievērot esošos interneta aizsardzības pasākumus un uzlabot bērnu drošību tiešsaistes vidē. Mēs zinām, ka šie valdības, privāto organizāciju un nozares kopīgie pasākumi ir lielisks apliecinājums tam, ka Eiropa tiešā veidā ietekmēt pilsoņu ikdienu. Arvien vairāk bērnu izmanto internetu mājās vai skolā, taču vecāki nereti maz zina par interneta sniegtajām priekšrocībām un riskiem. Tāpēc mēs aktīvi strādāsim, lai tiešsaistes vide būtu drošāka bērniem, informējot vecākus, iesaistot skolotājus un aicinot valstu valdības un izglītības biedrības rīkoties saskaņoti.

Protams, mēs saglabāsim Komisijas priekšlikuma būtību, taču Parlaments ierosināja daudzas izmaiņas, kas sniedz plašāku viena vai vairāku pamatnostādņu aprakstu, un ko atbalsta lielākā daļa Parlamenta deputātu. Tāpēc Komisija var atbalstīt grozījumus, kas minēti *Angelilli* kundzes ziņojumā. Tie nodrošinās sekmīgu vienošanos ar Padomi pirmajā lasījumā. Esmu pārliecināts, ka Parlaments un, cerams, arī otrais likumdevējs atbalstīs šīs programmas kompromisa tekstu, ko jūs šodien iesniedzāt.

Christopher Heaton-Harris, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma referents*. – Priekšsēdētāja kungs, man bija gods piedalīties šī dokumenta sagatavošanas procesā. Pirmo reizi es pilnīgi godīgi varu teikt, ka man bija prieks strādāt ar katru, kas piedalījās šī dokumenta sagatavošanā, īpaši ar referenti *Angelilli* kundzi.

Lai uzzinātu vēlētāju viedokli šajā jautājumā, es palasīju laikrakstus, un manu komentāru pamatā ir tas, ko par to visu domā vēlētāji.

Kultūras un izglītības ministrijā mums bija ļoti interesanta diskusija ar dažām kompetentajām pusēm par atsevišķiem būtiskiem jautājumiem. Mēs bijām vienisprātis, ka mums nav jāizgudro nekas jauns. Daudzviet pašregulācijas jomā jau pastāv laba prakse. Piemēram, uzņēmums „T-Mobile” šajā jomā ir labs piemērs, jo tas veic dažādas pārbaudes, lai ierobežotu bērnu piekļuvi apšaubāma satura tīmekļa vietnēm. Interneta pakalpojumu sniedzēji un tādas organizācijas, kā, piemēram, „Internet Watch Foundation” Apvienotajā Karalistē un „INHOPE” Eiropā cieši sadarbojas, lai novērstu problēmas, kas saistītas ar dažu tīmekļa vietņu saturu un nepilngadīgo jauniešu piekļuvi šādām tīmekļa vietnēm Eiropā.

Taču ir problēmas. Piemēram, uzmācšanās ar draudzību, ko jau minēja referente. Šajā jautājumā nav vienotas nostājas pat Eiropā, un dažās dalībvalstīs ir atļauts uzmākties bērnam ar draudzību arī tā, kā norādīja *Angelilli* kundze. Tā ir ļoti nopietna problēma. Iespējams, *Reding* kundze kādā Padomes sanāksmē to varētu norādīt tām valstīm, kuras pret šo problēmu izturas nevērīgi.

Man bija prieks šajā komitejā strādāt pie šī jautājuma. Tā bija lieliska pieredzes apmaiņa, un pirmo reizi es atbalstu pasākumus attiecībā uz Parlamenta budžetu.

Titus Corlăţean, *Juridiskās komitejas atzinuma projekta sagatavotājs.* – (RO) Ņemot vērā nemitīgās pārmaiņas audiovizuālo saziņas līdzekļu jomā, ir jāizglīto bērni un arī atbilstoši jāinformē vecāki un skolotāji par bērnu apdraudējumu, kā arī jāiesaista viņi darbā pie tādu apstākļu radīšanas, kuros bērni varētu droši izmantot tiešsaistes informācijas pakalpojumus.

Pamatojoties uz Juridiskās komitejas ziņojumu, mūsu mērķis bija izveidot Eiropas stratēģiju, lai apkarotu uzmākšanos ar draudzību tiešsaistē un aizsargātu bērnu psihisko, garīgo un morālo integritāti, ko var ietekmēt neatbilstoša satura tīmekļa vietnes, kurām viņi var piekļūt ar jauno komunikācijas līdzekļu palīdzību. Mēs lūdzām pieņemt kvalitātes marķējumu tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem, lai lietotāji varētu viegli pārbaudīt, vai attiecīgais pakalpojums sniedzējs ievēro rīcības kodeksa nosacījumus un vai tiek izmantoti filtri un efektīva vecuma pārbaudes sistēma.

Šādiem noziegumiem valstu robežas nav šķērslis. Es uzskatu, ka ir jāsaprot dažādu valstu datubāzes un jāsavieno tās ar Eiropola datubāzēm. Pašlaik nevar nepieminēt arī ekonomiskos riskus, kas pastāv, bērniem lietojot internetu. Tāpēc mēs pieprasījām skaidri minēt arī mobilo tālrunu pakalpojumu jomu, lai bērnus pasargātu no ļaunprātīgas izmantošanas. Nobeigumā es vēlos teikt, ka mēs atbalstām šo ziņojumu un apsveicam referenti.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Es uzskatu, ka daudzgadu programma bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas, ir labs sākums no Eiropas Savienības puses attiecībā uz bērnu aizsardzību pasaules mērogā. Tāpēc mēs vēlamies apsveikt Eiropas Parlamenta referenti, jo mēs arī esam iesaistīti šajā procesā un apliecinām, ka izprotam šīs problēmas nopietnību.

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja savā atzinumā īpaši uzsver, ka vienmēr ir jāņem vērā dzimumu atšķirības, dzimumu pārstāvība, zināšanas un jauno tehnoloģiju izmantošana un īpaša aizsardzība pret draudiem, kas atšķiras, salīdzinot abus dzimumus, zēnus un meitenes, un tas ir jāņem vērā un jāskata atsevišķi.

Mēs norādām arī uz mazāk aizsargāto grupu un bērnu aizsardzību, kuri ir pakļauti seksuālas izmantošanas, uzmākšanās un vajāšanas draudiem.

Mēs arī uzskatām, ka ir būtiski informēt vecākus, aprūpētājus un skolotājus. Mēs arī uzskatām, ka ir jāveic pētījumi, lai nodrošinātu bērnu labāku aizsardzību. Protams, mēs zinām, ka jūs veicat ietekmes novērtējumu un organizējat šī jautājuma sabiedrisku apspriešanu. Taču ir jāveic papildu pētījumi, īpaši dzimumu atšķirību jomā.

Mēs arī vēlamies uzsvērt, ka ir svarīgi attīstīt uzņēmējdarbību, kas pārvarētu šķēršļus un apdraudējumu, rastu risinājumu šai problēmai un izmantotu to arī turpmāk, lai Eiropa attīstītos un tās pilsoņi būtu aizsargāti.

Csaba Sógor, *PPE-DE grupas vārdā.* – (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Šis ziņojums tieši attiecas uz mani, jo visi četri mani bērni „sērfo” internetā, un šis jautājums man rada bažas ik dienas. Eiropas Savienības dalībvalstis veic lielu darbu, lai globālo tīmekli padarītu bērniem draudzīgu, un mēs nedrīkstam aizmirst, ka jau 1999. gadā Komisija ieviesa programmu „Drošāks internets”, kas joprojām darbojas. Kā mēs jau dzirdējām, šīs programmas mērķis ir ierobežot kaitīga un nelikumīga satura tīmekļa vietņu izplatību un informēt par interneta izmantošanas iespējām, kā arī veicināt drošu tiešsaistes vidi. Es vēlos piebilst, ka laikā no 2001. līdz 2007. gadam ir pazuduši 20 000 bērnu, no kuriem atrasti ir 500.

Viens no uzdevumiem ir ierobežot nelikumīga satura tīmekļa vietnes un apkarot kaitniecību tiešsaistē. Šajā jomā ir daudz trūkumu. Piemēram, ne visās Eiropas Savienības dalībvalstīs darbojas palīdzības dienesta tālruna līnija, kur iespējams ziņot par nelikumīga satura tīmekļa vietnēm vai par tīmekļa vietņu atklāšanu, kur notiek uzmākšanās ar draudzību bērniem.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka tad, kad tiks izveidota zināšanu bāze, dalībvalstīm būs savā starpā ciešāk jāsadarbojas. Ne velti gandrīz puse no šīs programmas 55 miljonu lielā budžeta ir paredzēta sabiedrības informēšanai, jo svarīgākais ir novērst problēmas cēloni. Tiesību aizsardzības iestādes cīnās ar noziedzniekiem, gan ar tādiem, kas saistīti ar programmatūru noziegumiem, gan citiem. Tieši tāpēc mēs vēlamies vērst dalībvalstu uzmanību uz to, ka papildus 55 miljoniem eiro, ko piešķir Eiropas Savienība, tās varētu dot ieguldījumu arī no savas puses un efektīvāk sadarbīties, lai ieviestu šajā ziņojumā minēto programmu. Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa atbalsta šo ziņojumu. Liels paldies!

Iliana Malinova Iotova, *PSE grupas vārdā* — (BG) Paldies, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Angelilli kundze, es vēlos jums pateikties un no sirds apsveicu par jūsu ziņojumu. Tagad, kad galvenā problēma ir

globālā finanšu krīze, pareizi, ka visa uzmanība tiek pievērsta šai problēmai. Taču datornoziegumi pret bērniem ir atstāti novārtā, lai gan mēs zinām, ka jebkuru brīdi mēs varam piedzīvot nelikumīga satura tīmekļa vietņu pandēmiju. Šodien BBC ziņoja par savu pētījumu, kas liecina, ka trīs no četriem bērniem ir redzējuši kādu kaitīga satura tīmekļa vietni. Šis ziņojums nav tikai brīdinājums, tajā ir arī sniegti daudzi priekšlikumi tam, kā ierobežot nelikumīga satura tīmekļa vietnes. Es šī jautājuma izpētē piedalījos kā „ēnu” referents. Pagājušajā nedēļā es organizēju apaļā galda sanāksmi savā dzimtenē Bulgārijā. Tajā piedalījās policijas, nevalstiskā sektora, bērnu aizsardzības aģentūras, kā arī mobilo tālrunu operatoru un piegādātāju pārstāvji. Šīs sanāksmes galvenais jautājums bija šis ziņojums.

Tā bija nopietna, detalizēta diskusija, un mēs izdarījām vairākus secinājumus. Pirmkārt, mums priekšā ir daudz darba, lai Eiropas sabiedrība būtu labāk informēta par šo problēmu un tās nopietnību. Diemžēl, šī problēma bieži tiek ignorēta. Otrkārt, bērni ir jāizglīto vecākiem un skolotājiem, tāpēc arī viņiem ir nepieciešama īpaša apmācība. Lai atrisinātu šo problēmu, mums ir jādabojas saskaņoti. Ļoti svarīga ir saskaņota darbība, informācijas apmaiņa, datubāzu izveide un sadarbība starptautiskā mērogā. Vairākas iestādes, kuras es minēju, mudina Eiropas Komisiju ierosināt dalībvalstīm savos tiesību aktos iekļaut punktu, kas paredz piemērot sodu par kaitīga un nelikumīga satura tīmekļa vietņu izplatīšanu, izveidi un tirdzniecību. Tās arī tiek aicinātas izveidot Eiropas tiesisko regulējumu par krimināllietas ierosināšanu.

Turpmāk Eiropas iestādes un pilsoņi būtu labāk jāinformē par šo programmu. Ir arī ļoti svarīgi turpināt ieviest palīdzības dienesta tālruna līnijas. Ir ļoti svarīgi arī sadarboties ar policijas iestādēm un izveidot šādu datubāzi. Ir jāizveido marķējums „bērniem draudzīgs”, kas apliecina drošu vidi bērniem, lai palīdzētu vecākiem un bērniem atšķirt drošas tīmekļa vietnes. Esmu pārliecināts, ka šī programma darbosies arī pēc 2013. gada un ka Eiropas Savienība izveidos arī citas programmas.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, internets, moblais tālrunis un citas saziņas tehnoloģijas pieaugušajiem ir ļoti svarīgas, taču tās var kaitēt bērniem, jo viņi nav pietiekami nobrieduši un viņiem trūkst pieredzes. Internets mums visiem ir ļoti svarīgs instruments, taču ar tā palīdzību ir izveidotas tīmekļa vietnes pedofiliska un pornogrāfiska rakstura materiālu apmaiņai, un tās tiek izmantotas arī, lai sazinātos ar nepilngadīgajiem. Tas attiecas arī uz mobilajiem tālruniem.

Kaitējumu var nodarīt arī citas mazāk ekstrēmas darbības. Neveselīgu pārtikas produktu reklāma televīzijā un internetā negatīvi ietekmē bērnu veselību. Tas var radīt nesaskaņas ģimenē un neatbilstošus ēšanas paradumus attiecīga vecuma bērnu grupās. Nesen Parlamentā tika skatīts jautājums par bērnu aptaukošanos un palielinātu svaru. Bērni vairāk laika pavadā pie televizora vai datora un mazāk nodarbojas ar fiziskām aktivitātēm, kas kaitē bērna pareizai fiziskai attīstībai. Vidēji bērni šādi pavadā trīs stundas dienā, taču patiesībā daudzi tā pavadā daudz vairāk laika. Agresīva izturēšanās, kas tiek rādīta televīzijā, psiholoģiski negatīvi ietekmē bērnus.

Tāpēc ir ļoti svarīgi ieviest šo programmu, kuras mērķis ir panākt to, lai bērni un jaunieši jaunās tehnoloģijas izmantotu atbildīgi. Es apsveicu referenti un Eiropas Komisiju par pūlīniem šīs problēmas risināšanā.

Irena Belohorská (NI). — (SK) Es esmu viena no līdzautoriem, kas sagatavoja šo ziņojumu stratēģijai par bērnu tiesībām, un man ir prieks, ka mēs šeit Parlamentā diskutējam par programmu to bērnu aizsardzībai, kas izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas. Internets ir klasisks piemērs tam, kas var būt liels ieguvums cilvēkiem, bet kas var kaitēt sabiedrībai, ja tas tiek izmantota nelikumīgos nolūkos.

Katru dienu mēs dzirdam par gadījumiem, kad ar interneta starpniecību bērni tiek vajāti un pazemoti, un tiek piespiesti nodarboties ar prostitūciju, pedofiliju un pornogrāfiju. Tāpēc tas ir mūsu visu, un galvenokārt vecāku, pienākums izskaidrot bērniem, kā internetu lietot pareizi, un informēt viņus par iespējamiem ar to saistītiem riskiem. Bērni datoru sāk lietot ļoti agrā vecumā. Bieži mēs, pieaugušie, ar skaudību noraugāmies viņu tehniskajā meistarībā, taču bērni ir ļoti naivi, tāpēc viņus ir viegli izmantot.

Esmu pateicīga, ka Parlamenta nosaka prioritāti šādu jautājumu risināšanai, un es atbalstu, ka šī programma tiek pieņemta pēc iespējas drīz, lai to varētu ieviest jau 2009. gada janvārī.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Angelilli kundzei par konstruktīvu ziņojumu, kurā viņa apskata stratēģiju par bērnu tiesībām. Pagājušajā nedēļā es iesniedzu ziņojumu par jauniešiem un plašsaziņas līdzekļiem, proti, par vērienīgu pētījumu, kurā tiek analizēti jauniešu paradumi saistībā ar plašsaziņas līdzekļu izmantošanu. Šajā ziņojumā ir atspoguļots arī vecāku viedoklis. Jaunums ir tāds, ka lielākajai daļai jauniešu Zviedrijā datori atrodas viņu istabās, kur televizoram vairs nav vietas.

Zēni un meitenes internetu izmanto ļoti atšķirīgiem mērķiem. Meitenes tērzē, socializējas un sūta īsziņas, bet zēni spēlē datorspēles. Ar meitenēm sazinās, lai veidotu seksuālas attiecības. Pornogrāfiska satura lapas apmeklē mazāk meiteņu nekā agrāk, un viņas maz zina par pornogrāfiju internetā. Patiesībā lielākā daļa jauniešu iepazīstas internetā.

Mūsdienu jaunatnes attieksme pret plašsaziņas līdzekļiem ir veselīga, taču vecākiem un mums, politiķiem, bažas rada laiks, kādu daļa jauniešu patērē šo tehnoloģiju izmantošanai. Turpmākajām Kopienas programmām ir jābūt vērstām tieši šo jauniešu grupu. Mūsuprāt, attiecīgais plašsaziņas līdzeklis tiek izmantots pārmērīgi, ja tas tiek lietots vairāk nekā trīs stundas dienā. Kopumā šajā grupā ietilpst aptuveni astoņi vai deviņi procenti jauniešu. Taču šobrīd Zviedrijā 96 % jauniešu un 70 % bērnu izmanto mobilos tālruņus, tāpēc šī problēma strauji saasinās. Eiropas Parlamenta deputātu uzdevums ir risināt šo problēmu.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Angelilli* kundzei par to, ka viņa pievērsās šim ļoti svarīgajam jautājumam. Šis ziņojums ir lielisks. Taču būtu vēl labāk, ja mums šis jautājums nebūtu jāapspriež. Būtu daudz labāk, ja nebūtu cilvēku, kuri vēlas samaitāt un izmantot bērnus nosodāmiem nolūkiem. Es bez sirdsapziņas pārmetumiem šādus cilvēkus dēvēju par ļauniem.

Mēs apgalvojam, ka mūsu bērni ir mūsu bagātība. Visa veida bagātība ir jāaizsargā pret zagļiem. Tā es uztveru bērnu aizsardzību, kuri izmanto mūsdienu tehnoloģijas, īpaši internetu. Daži bērni internetā „sērfo” vairākas stundas dienā. Mūsdienu pasaulē šīs tehnoloģijas ir ikdiena. Tās nodrošina efektīvāku saziņu un ir ļoti noderīgas ikdienā. Piemēram, tās atvieglo darbu pārvaldes un zinātnes jomā, nodrošina kultūras izplatību un palīdz iegūt zināšanas. Tas ir pozitīvais aspekts, kas ir atbalstāms un kas ir jāpilnveido. Diemžēl šīm tehnoloģijām ir arī negatīvās puses, proti, internets un mūsdienu tehnoloģijas tiek izmantotas, lai izplatītu kaitīga satura materiālus, piemēram, materiālus, kas saistīti ar pornogrāfiju, narkotiku atkarību, sātānismu, datorspēlēm un neatbilstošu dzīvesveidu.

Pedofili izmanto internetu, lai meklētu upurus. Internetu var salīdzināt ar nazi, kas ir noderīgs, lai nogrieztu maizi, taču ar to var nodarīt arī smagu psiholoģisku kaitējumu bērniem, ja tas tiek izmantots ļaunprātīgos nolūkos. Manuprāt, ir būtiski vairāki jautājumi. Pirmkārt, ir jāveido sistēma, kas ļautu atklāt personas, kas ir vainīgas šādos nodarījumos, un tām ir jāpiemēro sods saskaņā ar likumu. Otrkārt, iesaistītās personas būtu vairāk jāinformē par apdraudējumu, kas var tikt nodarīts, izmantojot internetu, mobilo tālruni, televīziju un videospēles. Šīs personas ir bērni, vecāki, skolotāji, svētdienas skolas skolotāki un jauniešu organizācijas, piemēram, skautu kustība. Treškārt, ir nepieciešama to iestāžu sadarbība, kuras Eiropas Savienībā un citur pasaulē darbojas uzraudzības un izpildes kontroles jomā. Galu galā serveri, kuros tiek izvietoti kaitīga satura materiāli, var atrasties jebkurā valstī. Visbeidzot mūsu pasākumiem ir jābūt profilaktiskiem un sistematiskiem, un noziedznieki būtu bargi jāsoda.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot situāciju un aicināt visas Eiropas Savienības dalībvalstis sekot Lielbritānijas piemēram saistībā ar palīdzības dienesta tālruņa līniju ierīkošanu un tiesībām iejaukties. Proti, ja tiek atklāts vai ziņots par attēliem tiešsaistē, kur redzams, ka bērni tiek seksuāli izmantoti, šis palīdzības dienests var nekavējoties pieprasīt, lai šī pakalpojuma sniedzējs vai izcelsmes uzņēmums to izdzēs. Šo priekšlikumu atbalsta „Internet Watch Foundation”, kura galvenais birojs atrodas *Oakington*, Kembridžšīrā, — manā vēlēšanu apgabalā. Patiesi, es vēlos pateikties komisārei *Reding* kundzei par fondam piešķirto Eiropas Savienības mēroga atbildības jomu.

Parlamenta izdarītais 25. grozījums par šādu palīdzības dienesta tālruņa līnijas izveidi un ciešu sadarbību ar policiju var palīdzēt sasniegt šo mērķi. Ir vajadzīga ātra rīcība, lai izdzēstu šādas tīmekļa vietnes, kas pārlec no vienas valsts servera uz citas valsts serveri, tā izvairoties no atklāšanas. Ir arī jāpārtrauc bērnu izmantošana, kas atstāj neizdzēšamas sekas ne tikai brīdī, kad šie attēli tiek uzņemti, bet arī katru reizi, kad tie tiek apskatīti.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). — (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Komisijas priekšlikums par Eiropas mēroga programmas izveidošanu to bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu, ir pamatots ar Eiropā notiekošiem pasākumiem, lai uzlabotu bērnu drošību, kuri izmanto jaunās tehnoloģijas. Tas ir svarīgs Komisijas priekšlikums.

Lielāka kompetence informācijas tehnoloģiju jomā veicināja to, ka bērni ir vairāk pakļauti draudiem, kas saistīti ar nelikumīga un kaitīga satura tīmekļa vietnēm. Tāpēc es arī atbalstu visu kolēģu pūliņus, lai sasniegtu Komisijas mērķi panākt maksimālu drošību, kad izmanto internetu, īpaši tad, kad to izmanto bērni.

Es arī apsveicu referenti un atbalstu viņas priekšlikumu, lai šī programma tiktu nekavējoties pieņemta un tiktu ieviesta, sākot ar 2009. gada 1. janvāri. Es arī ceru, ka laika posmam no 2009 līdz 2013. gadam tiks

piešķirts pietiekams finansējums. Bērnu pornogrāfijas materiāli internetā tiek publicēti arvien biežāk, tā ir nopietna problēma, un tādēļ mums ir nekavējoties jāiejaucas.

Anna Záborská (PPE-DE). — (SK) Es apsveicu referenti. Ūdens ir vajadzīgs, taču, ja tas ir netīrs, tas ir jāfiltrē. Tas attiecas arī uz internetu. *Davide* filtrs ļauj piekļūt internetam, izmantojot drošu un kontrolētu tīklu, un tas liedz, galvenokārt jauniešiem, apmeklēt neatbilstoša satura tīmekļa vietnes. Tas izmanto jaunākās tehnoloģijas un tiek pastāvīgi atjaunināts. Tas darbojas ļoti efektīvi. Ar tā palīdzību tiek liegta piekļuve pornogrāfiska un pedofiliska rakstura tīmekļa vietnēm, kā arī tādām tīmekļa vietnēm, kas veicina izvarošanu, sātanismu, melno maģiju u.c. Šī programma arī informē par iemeslu, kāpēc piekļuve attiecīgajai tīmekļa vietnei tiek bloķēta.

Šis filtrs arī efektīvi aizsargā pret firmām, kas izmanto tālruņa numurus, uz kuriem zvanīt ir ļoti dārgi. *Davide* filtrs ir paredzēts visiem, kas vēlas savu datoru aizsargāt pret nedrošām tīmekļa vietnēm. Saskaņā ar rīcības kodeksu, par kuru mēs balsojam, jauniešiem ir jānodrošina droša piekļuve internetam. Lai lietotu šo filtru, ir jāpiereģistrējas tīmekļa vietnē www.davide.it.

Pál Schmitt (PPE-DE). — (HU) Paldies, priekšsēdētāja kungs un komisāres kundze! Internets, spēļu konsoles un datorspēles bieži satur vardarbīgas, nežēlīgas un erotiskas ainas, un tās var radīt atkarību, bezmiegu, uzbudinājumu un ēšanas traucējumus. Lielākā daļa bērnu vēl nav gatavi šāda satura materiāliem, un pastāv risks, ka viņi izaugs par psiholoģiski nelīdzsvarotiem cilvēkiem ar dažādām novirzēm. Mūsdienu tehnoloģijas, protams, ļauj filtrēt nevēlama satura tīmekļa vietnes, izmantojot dažādas programmatūras, līdzīgi kā filtrējot surogātpastu un mēstules, un bloķēt kaitīga satura tīmekļa vietnes datoros, kurus izmanto bērni. Par to būtu jāinformē vecāki, un datoru ražotājiem būtu jārūpējas, lai šādas programmas būtu pieejamas obligātajā programmatūras aprīkojumā jaunajos datoros. Ir jānodrošina zināma digitālās vides aizsardzība. Ir acīmredzams, ka daži cilvēki tā šķiet interneta brīvības ierobežošana, taču es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi aizsargāt mūsu bērnu garīgo veselību un cieņu. Paldies!

Zuzana Roithová (PPE-DE). — (CS) Priekšsēdētāja kungs, to Eiropas iedzīvotāju skaits, kuri izmanto internetu, strauji pieaug. Bērni arvien vairāk laika pavada tīmeklī, un kriminālo darbību skaits tīmekļa vietnēs, kas ir viegli pieejamas bērniem, arī strauji palielinās. Šobrīd Interpola datubāzē ir vairāk nekā piecsimt tūkstoši bērnu pornogrāfijas attēlu, un puse no bērniem jau ir apmeklējuši pornogrāfiska satura tīmekļa vietnes, savukārt tikai 4 % vecāku pieļauj iespēju, ka viņu bērni ko tādu darītu, un es uzskatu, ka līdzekļi, kas atvēlēti interneta drošības uzlabošanai, ir nepietiekami. Līdzekļi ir jāiegulda tādu datorsistēmu attīstībā, kas efektīvi atrisinātu šo problēmu jau saknē. Šajā jautājumā Eiropas Savienībai ir jāsadarbības ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Japānu. Līdzšinējie atšķirīgie projekti ir jāaizstāj ar pasākumiem, kas attiecas uz bērniem, vecākiem, skolām, telekomunikāciju operatoriem, valdības struktūrām un arī nevalstiskajām organizācijām. Tomēr es augstu vērtēju palīdzības dienesta tālruņa līnijas, uz kurām var zvanīt iedzīvotāji un vecāki, lai ziņotu par kaitīga satura tīmekļa vietnēm. Šāda palīdzības dienesta tālruņa līnija ir, piemēram, Čehijā, un to vada nevalstiskā organizācija „*Naše dítě*”.

Jim Allister (NI). — Priekšsēdētāja kungs, diemžēl internets ne tikai mums paver plašas iespējas, bet arī rada morālu, fizisku un sociālu apdraudējumu mūsu bērniem un jauniešiem visā pasaulē.

Tāpēc šī ziņojuma mērķis ir norādīt, ko mēs varam darīt, lai ierobežotu interneta ļaunprātīgu izmantošanu, īpaši saistībā ar bērnu pornogrāfiju, uzmākšanos ar draudzību tiešsaistē un tīmekļa vietnēm, kas mudina nodarīt sev kaitējumu. Vienas no kaitīgākajām tīmekļa vietnēm ir tās, kuras faktiski iedrošina izdarīt pašnāvību.

Esmu pārliecināts, ka programma „Drošāks internets” patiešām palīdzēs veiksmīgi atrisināt šīs problēmas. Lūk, manuprāt, trīs būtiskākie jautājumi. Pirmkārt, veicināt efektīvu policijas sadarbību, un es uzskatu, ka ir jāizveido Eiropas bērnu pornogrāfijas attēlu datubāze. Otrkārt, finanšu darbībām, kas saistītas ar bērnu pornogrāfiju, ir jābūt vieglāk izsekojamām, un, treškārt, ir atbilstoši jāuzlabo kopējais vairoga drošības līmenis, lai vecāki skaidri zinātu, kuras tīmekļa vietnes viņu bērni drīkst droši apmeklēt.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). — (SK) Man par šo ziņojumu ir daži komentāri. Tajā ir minēti tādi draudi, kā iebiedēšana, bērnu pornogrāfija, uzmākšanās ar draudzību internetā, vajāšana, kā arī tādās tīmekļa vietnēs, kas veicina rasismu un iedrošina nodarīt sev kaitējumu. Esmu diezgan pārliecināts, ka internets ir viens no veiksmīgākajiem 20. gadsimta tehniskajiem sasniegumiem, taču tas var arī liegt bērniem iepazīt tīru un patiesu mīlestību un veidot dabiskas attiecības. Interneta tērzētavās nepārprotami tiek atstumti tie, kas nelieto vulgārus rupjus izteicienus un neļepojas ar savu seksuālo pieredzi.

Es vēlos atklāt šausminošus statistikas datus par bērnu ļaunprātīgu izmantošanu internetā. Es esmu Eiropas Parlamenta deputāts, un ģimeniskās vērtības man ir pārākas par citām, un es uzskatu, ka internets ir viens

no veidiem, kā sabiedrība var laupīt bērniem nevainību. Es vēlos uzsvērt, ka ir nepieciešama izteiktāka atbildības sajūta. Atbildība ir jāuzņemas interneta pakalpojumu sniedzējiem un vecākiem, un bērni ir jāaizsargā no piekļuves tādām tīmekļa vietnēm, kas varētu kaitēt viņu dabiskai attīstībai.

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā piekrītu visam, kas tika teikts šodien Parlamentā, un es vēlos pateikties Parlamenta deputātiem par to, ka viņi risina šo jautājumu un informē par to savus vēlētājus un attiecīgās nozares pārstāvjus, jo, manuprāt, problēmas pamatā ir pieaugušo nekompetence.

Lielākā daļa bērnu ļoti labi prot izmantot jaunās tehnoloģijas, un pirmo reizi cilvēces vēsturē bērni zina vairāk nekā vecāki, skolotāji un pieaugušie. Tāpēc mums ir jāvērsas pie vecākiem, skolotājiem un pieaugušajiem, un es uzskatu, ka tā ir mūsu visu atbildība — tā ir ne tikai politiķu, bet arī nevalstisko organizāciju un, galvenokārt, interneta pakalpojumu sniedzēju atbildība. Es arī esmu pateicīga, ka, piemēram, mobilo tālrunu nozares pārstāvji ir parakstījuši saprašanās memorandu, lai informētu vecākus un neļautu piekļuvi kaitīga satura tīmekļa vietnēm no 3G tālruniem.

Palīdzības dienesta tālruna līnijas, kas izveidotas programmā „Drošāks internets”, ir ļoti svarīgas, un lielākajā daļā dalībvalstu tās veiksmīgi darbojas. Atbildot uz Ungārijas parlamenta jautājumu, varu teikt, ka palīdzības dienesta tālruna līnija Ungārijā darbu atsāks 2009. gadā. Šobrīd palīdzības dienesta tālruna līnija nedarbojas tikai divās dalībvalstīs, un vienā dalībvalstī šis jautājums ir policijas pārziņā. Tāpēc mēs jau varam apgalvot, ka programmas „Drošāks internets” rezultāti ir ļoti pozitīvi. Personīgi es vēlos, lai informācija par palīdzības dienesta tālruna līnijām būtu plašāk pieejama. Dažās valstīs par tām ir daudz informācijas, taču citās — nemaz. Tāpēc jūs — valdību pārstāvji — varat dažādos veidos popularizēt šīs palīdzības dienesta tālruna līnijas. Es par to jums būtu patiesi pateicīga, un domāju, ka arī bērni un viņu vecāki jums par to būtu pateicīgi.

Ir dažas nesekmīgas pieredzes par kriminālprocesiem Eiropas Savienībā. Man jāteic, ka būtu ļoti labi, ja visas dalībvalstis ratificētu Kibernozieģumu konvenciju. Es varu jums arī atklāt, ka mana drauga komisāra *Barrot* kunga vadībā iekšlietu un tieslietu ministri strādā pie visiem šiem jautājumiem arī saistībā ar uzmācšanos ar draudzību, un tuvākajā laikā *J. Barrot* par to iesniegs priekšlikumu. Es arī varu apgalvot, ka tiks ieviesta policijas un tiesību aizsardzības iestāžu sadarbība starptautiskā līmenī. Kā redzam, lietas šajā jomā virzās pareizi.

Vecāki ir jāinformē par to, kā ierobežot piekļuvi nevēlama satura tīmekļa vietnēm. Lielākā daļa vecāku nezina par šādiem filtriem un nezina, ka viņi var tos lietot. Tāpēc es lūdzu interneta pakalpojumu sniedzējus, noslēdzot līgumu ar vecākiem, informēt viņus par iespējām nepieļaut bērnu piekļuvi šāda satura tīmekļa vietnēm.

Tas attiecas uz ļoti maziem bērniem. Runājot par pusaudžiem, mums ir jāinformē paši bērni, un, manuprāt, vislabākais veids ir darīt viņiem zināmu, ka viņi paši var sevi pasargāt, jo mēs nevaram nodrošināt to, lai par katra bērna drošību rūpētos viens policists; tas nūdien nav iespējams. Bērni ļoti labi spēj atšķirt pozitīva satura tīmekļa vietnes no negatīva satura tīmekļa vietnēm. Tāpēc es uzskatu, ka programmai „Drošāks internets” ir jāuzrunā tieši bērni, ne tikai vecāki un skolotāji. Tas ir mūsu mērķis turpmākos mēnešus un gadus, un kopīgiem spēkiem mēs atrisināsim šo problēmu.

Paldies referentei un visiem deputātiem, kuriem rūp mūsu bērnu drošība internetā.

Roberta Angelilli, *referente*. — (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties komisārei, jo viņa mums ir devusi svarīgas garantijas, tai skaitā to, ka Komisija un komisārs *Barrot* kungs cenšas rast juridiski saistošu formulējumu jēdzienam „uzmācšanās ar draudzību”, kas būtu kopīgs visās dalībvalstīs. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgs uzdevums.

Es uzskatu, ka šī programma noteikti nevar atrisināt visas problēmas, jo tā ir tikai programma un tai, kā redzams, ir juridiski ierobežojumi, un tai ir atvēlēts ierobežots budžets. Līdz ar to šīs debates apliecina to, ka Eiropas Parlaments vēlas aktīvi piedalīties cīņā pret kaitīga satura tīmekļa vietņu izplatību. Mērķis ir arī saskaņotāka darbība attiecībā uz šādu tīmekļa vietņu publicēšanu Eiropas līmenī, darot zināmus labas prakses piemērus, veiksmīgākos pasākumus un apmainoties ar informāciju un izmantotajām metodēm. Manuprāt, ir jāuzlabo sadarbība starptautiskā mērogā šajā sektorā, kas, kā norādīja citi deputāti, nepazīst robežas. Tāpēc ir jāuzlabo datu un informācijas apmaiņa reālā laikā.

Parlaments vēlas arī turpmāk uzņemties iniciatīvu šajā jautājumā. Ir daudz priekšlikumu, un dažus no tiem jau minēja daži deputāti. Ir priekšlikums ieviest marķējumu „bērniem draudzīgs”, palīdzības dienesta tālruna līnijas un policiju, kuras uzdevums būtu novērst ļaunprātīgu izmantošanu tiešsaistē un cīnīties pret to, kā arī priekšlikums par nepieciešamību īstenot pašregulācijas iniciatīvas mobilo tālrunu operatoriem un

pakalpojumu sniedzējiem. Es arī uzskatu, ka mums ir jānodrošina finanšu darījumu izsekojamība gadījumos, kas saistīti ar bērnu pornogrāfijas attēlu apmaiņu.

Es piekřītu komisārei, kas apgalvo, ka ir jāorganizē informatīvas un izglītojošas kampaņas bērniem Eiropā, uzrunājot gan bērnus, gan pieaugušos, vecākus un skolotājus, lai netiktu nosodītas jaunās tehnoloģijas (jo tās ir ļoti vajadzīgas).

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. - (RO) Es atzinīgi vērtēju iniciatīvu, kas pievēršas kā vecāku, tā arī bērnu izglītošanai par interneta lietošanu, lai vairāk pasargātu bērnus pret ļaunprātīgu izmantošanu tiešsaistē. Manuprāt, doma par mācību materiāla izveidi skolās ir laba, bet man liekas, ka būtu derīgi nodrošināt programmas, kas ir piemērotas dažādām vecuma grupām. Galu galā sešus vai septiņus gadus vecam bērnam nav iespējams sniegt tāds pašus skaidrojumus kā sešpadsmitgadīgam pusaudzim.

Man arī šķiet, ka ir nepieciešams attīstīt efektīvākas filtrēšanas tehnoloģijas, jo pastkastītēs bieži nonāk mēstuļu sūtījumi ar pornogrāfisku materiālu, kas ir viegli pieejams bērniem, kam ir elektroniskā pasta adrese. Jāpieliek arī papildu pūles attiecībā uz to personu vecuma noteikšanu, kuras piekļūst vietnēm ar pornogrāfisku materiālu, jo nepilngadīgajiem ir ļoti viegli piekļūt šāda veida vietnēm.

Visbeidzot, es atbalstu iniciatīvu, kas rosina starptautisku sadarbību šajā jautājumā. Būtu tomēr ieteicams panākt globālu vienošanos, it īpaši attiecībā uz vietņu marķēšanu ar paziņojumu „bērniem nekaitīgs saturs”, ņemot vērā to, ka milzīgs skaits vietņu, kas ir bērniem kaitīgas, atrodas domēnos, kurus nepārvalda ES organizācijas.

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. - (HU) Kopienas daudzgadu programmas izveide bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu un citas modernas saziņas tehnoloģijas, manuprāt, ir būtiski svarīga un pilnīgi nepieciešama, jo mēs visi kopā esam sociāli ieinteresēti izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai aizsargātu mūsu bērnus no kaitīga un bīstama satura.

Papildus tam, ka šīs iniciatīvas ir galvenokārt domātas bērnu aizsargāšanai, to ietekme daudzkārsosies, jo tās veicinās arī lielāku drošību internetā. Lai šos mērķus sasniegtu, būs nepieciešama sadarbība vecāku, skolu, pakalpojumu sniedzēju, valsts iestāžu un asociāciju starpā, jo tikai tad, ja mēs visi strādāsim kopā, mēs spēsim efektīvi rīkoties, lai aizsargātu savus bērnus.

Cīņā pret kaitīgu saturu ļoti svarīgi arī ir dalībvalstu pieņemtie pasākumi, piemēram, valsts kontaktpunktu radīšana un to efektīva sadarbība. Es uzskatu, ka ir svarīgi radīt efektīvas metodes un mehānismus, kuros ietilpst informācija, palīdzība pa uzticības tālruni, tūlītēja rīcība, profilakse, pieredzes un labākās prakses datubāzes radīšana, kā arī nepārtraukta pārraudzība.

Edit Herczog (PSE), rakstiski. - (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs grasāmies pieņemt jaunu rezolūciju par bērnu aizsardzību. Būdamā māte, arī es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu un piekřītu, ka bērni ir jāaizsargā pret nelikumīgu saturu internetā un citos forumos, kuri domāti viņiem, kā arī pret saturu, kas apdraud viņu attīstību citādā veidā.

Turklāt es esmu pārliecināta, ka bez iepriekš minētajiem mērķiem mums nebūs panākumu, ja centīsimies aizsargāt savus bērnus, vienīgi mēģinot neieļaut pornogrāfisku vai nelegālu saturu viņu apkārtnē. Lai arī būtu ideāli, ja mēs to varētu izdarīt, tas nav iespējams. Tāpēc es uzskatu, ka papildus profilaksei bērniem ir svarīgi mācīt, ko darīt, ja viņi saņem šāda veida lūgumu vai tiek pakļauti šādām ietekmēm.

Mums jādara viņiem zināms, ka viņi var meklēt palīdzību un ka šai palīdzībai patiešām jābūt reālai un pieejamai. Mums iepriekš ir jāsapatavo katrs bērns šādam gadījumam, tāpat kā mēs mācām viņiem nekāpt svešā automašīnā vai nepieņemt saldumus no svešiniekiem. Atbildība par šādu sagatavošanu pirmkārt un galvenokārt gulstas uz saskarsmes vidi — vecākiem, ģimeni, skolu. Priekšlikums, par kuru mēs tūlīt balsosim, ir sevišķi svarīgs, bet tas var būt efektīvs vienīgi tad, ja tas iet roku rokā ar centieniem aizsargāt bērna vidi.

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. - (HU) Es vēlos apsveikt savu kolēģi deputāti Roberta Angelilli par viņas ziņojumu par bērnu aizsardzību, kuri izmanto internetu un citas saziņas tehnoloģijas, kurā ir pievērsta uzmanība samērā nopietniem un pieaugošiem draudiem. Arvien plašāk pieejamo jauno tehnoloģiju un labāku datorprasmju dēļ mūsu bērni aizvien vairāk ir pakļauti seksuālās uzmākšanās draudiem, bērnu

pornogrāfijai, iebiedēšanai un kūdīšanai uz rasismu. Mēs dzirdam par arvien lielāku skaitu gadījumu, kad noziedznieki izmanto globālā tīmekļa tērētavu portālus, lai savus nepieaugušos upurus pārsteigtu nesagatavotus un iegūtu viņu uzticību ar nolūku seksuāli viņus izmantot.

Šie biedējošie dati norāda, ka jaunās briesmas, ko nesusi tehnoloģijas revolūcija, ir jārisina, izmantojot saskaņotu ES rīcības plānu, kas spēj risināt šo problēmu visā tās sarežģītībā, iesaistot bērnus, ģimenes, skolas un skolotājus, kā arī sadarbojoties saziņas nozares operatoriem un tiesību aizsardzības iestādēm. Kopienas daudzgadu programmai, ko Komisija ir ierosinājusi, ir jāietver pasākumi, lai apkarotu nelegālu un kaitīgu saturu, kas diemžēl arvien vairāk izplatās tīmeklī, no vienas puses — vairojot izpratni, bet no otras puses — efektīvāk un saskaņotāk izmantojot katras dalībvalsts kriminālkodeksā pieejamos instrumentus. Turklāt skolotājiem, aprūpētājiem un vispirmām kārtām vecākiem ir jāapzinās jauno saziņas tehnoloģiju slēptās briesmas. Es esmu pārliecināta, ka Parlaments — atbilstoši manas kolēģes deputātes iecerei — pieņems šo priekšlikumu pēc iespējas drīzāk un ka jaunā programma varēs sākties janvārī.

Katalin Lévai (PSE), rakstiski. - (HU) Pēc *Eurobarometer* datiem, 74 % pusaudžu vecumā no 12 līdz 15 gadiem izmanto internetu katru dienu, un daudzi no viņiem ir pakļauti pornogrāfisku attēlu iedarbībai. Saskaņā ar interneta uzraudzības organizācijas *Internet Watch Foundation* apsekojumu bērnu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumu skaits internetā ir pieaudzis par 16 % pēdējos gados. Šie dati skaidri norāda, ka bērnu drošību tiešsaistē var panākt vienīgi ar daudzlīmeņu pieeju, kas ietver bērnus, ģimenes, skolas, telekomunikāciju nozares operatorus un ar viņu starpniecību interneta pakalpojumu sniedzējus un tiesu struktūras.

Es domāju, ka attiecībā uz bērnu aizsardzību internetā profilaksei jābūt galvenajā vietā. Es uzskatu, ka ir svarīgi pieprasīt īpašu atļauju, lai darbotos un saņemtu piekļuvi vietnēm ar pornogrāfisku, vardarbīgu un citu saturu, kas kaitē bērnu attīstībai. Tā kā dažās valstīs ir iedibinājusies laba prakse ar tiesu iestāžu piekrišanu bloķēt tīmekļa lapas ar pedofilisku saturu iekšzemes un ārzemju serveros un tā kā kopumā valstu pašreizējās tiesiskās pamatnostādnes ļauj dzēst šādu saturu, es aicinu dalībvalstu tieslietu iestādes veikt nepieciešamos pasākumus, lai šādas vietnes bloķētu. Būtu vērts arī apsvērt, vai par kriminālu pārkāpumu nebūtu jāuzskata ne tikai šādu tīmekļa vietņu radīšana, bet pat skatīšanās.

Profilaktiskos nolūkos ir nepieciešama atbilstoša izglītība un plaša mēroga informācija. Bērniem ir jābūt sagatavotiem, ar pienācīgām zināšanām, lai viņi spētu izmantot dažādus rīkus iespējamo ļaundaru atpazīšanai, kā arī aizstāvēties pret viņiem.

Roxana Plumb (PSE), rakstiski. - (RO) Mūsdienās internets piedāvā ar informāciju un izklaidi bagātu pasauli, bet tā ir arī vide, kas ir ārkārtīgi bīstama bērniem. Tāpēc es uzskatu par pilnīgi nepieciešamu uzsākt programmu „Drošāks internets”, lai aizsargātu bērnus, kuri izmanto internetu un jaunās tehnoloģijas.

Šīs programmas panākumi būs atkarīgi no tā, kā tiks izlietoti līdzekļi EUR 55 miljonu apmērā, kā arī no tā, cik veiksmīgi mēs apvienosim tehniskos un izglītības aspektus. Pētījumi liecina, ka lietojumprogrammatūras izmantošana apdraudējumu filtrēšanai, kuriem bērni ir pakļauti, aizsargā 90 % bērnu, bet vecāki un tiešie aizbildņi ir atbildīgi par atlikušajiem 10 %. Viņiem ir jāskaidro nepilngadīgajiem, ka nav jāpiekrīt tikties ne ar vienu svešinieku no interneta, ka nav jāatbild uz sūtījumiem, kuros ir neķītrs saturs, un ka nav jāsniedz svešiniekiem nekāda personiska rakstura informācija un fotouzņēmumi.

Paraugs, ko lieto vizuālo plašsaziņas līdzekļu nozarē, kur TV kanāli norāda, no cik gadiem attiecīgo filmu vai programmu ir atļauts skatīties, ir jāpielāgo arī tiešsaistes saziņas līdzekļiem. Pirmajam solim, lai aizsargātu bērnus no nelegāla satura tiešsaistē, ir jābūt nepārprotami skaidram vietņu marķējumam „piemērotas bērniem”.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. - (PL) Programma bērnu aizsardzībai, kuri izmanto internetu un jaunās tehnoloģijas, ir viena no bērnu aizsardzības pamatformām gan saistībā ar tehnoloģijas izplatīšanos, gan ar datoru lietošanas pieaugošo popularitāti. Rezultātā bērni pašlaik ir pakļauti riskam tāda nelegāla satura un tādu nepienācīgu darbību dēļ internetā kā bērnu pornogrāfija, uzmākšanās, uzmanības pievēršana un pavešana.

Statistika liecina, ka vairāk nekā 70 % jaunu cilvēku vecumā no 12 līdz 15 gadiem izmanto internetu aptuveni trīs stundas katru dienu. Bēdīgi, ka lielākā daļa šo jauno cilvēku ir skatījušies pornogrāfiska rakstura attēlus. Trauksmi rada arī tas, ka arvien palielinās to interneta vietņu skaits, kurās ir pornogrāfija, un ka caurmērā arvien jaunāka vecuma bērni kļūst par upuri šim procesam.

Daudzpusīga pieeja ir vienīgais veids, kā var palielināt bērnu drošību saistībā ar internetu. Šajā plašajā programmā ir jāiesaista bērni, viņu ģimenes, skolas, komunikāciju darbinieki, interneta pakalpojumu sniedzēji

un citas iestādes. Svarīga nozīme kaitīgas rīcības apkarošanā internetā varētu būt uzticības tālruņiem, kas nodar informācijas iegūšanai par nelegālu saturu. Bērni ir jāmača, kā izvairīties no bīstamas izturēšanās internetā. Savukārt vecākiem un skolotājiem jāpiepalīdz mācību pasākumos par datoru izmantošanu, lai tādējādi samazinātu paaudžu plašu jauno tehnoloģiju jomā un nodrošinātu draudu efektīvāku apkarošanu.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. - (ET) Tā kā internets arvien vairāk kļūst par mūsu ikdienas dzīves daļu, šodienas bērniem ir jo lielāks risks kļūt par ļaunprātības, seksuāli orientētu kontaktu vai uzmākšanās utt. upuriem tīmekļa vidē.

Kā liecina nesen publicētais ES ziņojums par bērniem tiešsaistē, 68 % bērnu manā valstī Igaunijā internets ir pieejams mājās. Tas ir viens no augstākajiem rādītājiem Eiropā un līdzinās Dānijas, Beļģijas, Zviedrijas un Apvienotās Karalistes rādītājiem.

Augstam interneta pieejamības līmenim nav automātiski jānozīmē, ka pastāv lielāki draudi sastapties ar uzmākšanos vai nepatīkama rakstura materiāliem, bet no izpētītajām valstīm Igaunija kopā ar Nīderlandi un Apvienoto Karalisti pieder pie visaugstākās interneta pieejamības grupas.

Visā Eiropā ir daudz kā līdzīga — puse no visiem bērniem atklāj par sevi informāciju, četri no desmit bērniem nonāk kontaktā ar pornogrāfiskiem materiāliem, viena trešā daļa sastopas ar vardarbīgiem materiāliem, daudzi saņem seksuāla rakstura vēstules, un veseli deviņi procenti bērnu satiekas dzīvē ar cilvēkiem, kurus viņi ir sastapuši internetā. 15–20 % Eiropas jauno cilvēku ir cietuši no uzmākšanās internetā. Igaunijā šis skaitlis ir pat lielāks — 31 % (vecumā no 6 līdz 14 gadiem).

Es domāju, ka mums jāpievērš lielāka uzmanība šādiem jautājumiem. Sevišķi tādās dalībvalstīs kā Igaunija, kur bērni arvien vairāk izmanto internetu ikdienas dzīvē. Interneta lietošanai, dabiski, ir savas pozitīvās puses. Mums tomēr jāvēlē aizvien lielāka uzmanība briesmām, kas to pavada.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. - Priekšsēdētāja kungs, Roberta Angelilli ziņojums ļoti lielā mērā pievēršas pornogrāfijai internetā, kas ir pieejama bērniem, tomēr ir vēl kāds jautājums, kas rada pat vēl nopietnākas bažas. Tā ir vardarbība. Ja pornogrāfiskais materiāls var būt vienkārši traucējošs, ļoti izeismīgu pret citiem vai pat pret sevi vērstu vardarbības attēlu skatīšanās ir kaut kas tāds, kas var reāli provocēt jauniešus uz neapdomīgu rīcību. Padomājiet par visiem diskriminācijas un vardarbības gadījumiem pret mazākumtautību jauniešiem vai par šaušanu skolās!

Pavisam nesen Somijā divās skolās notika šaušana — ļoti tuvu manam vēlēšanu apgabalam Igaunijā. Tika atzīmēts, ka šāvējs bija augšupielādējis vardarbīgu materiālu internetā tieši pirms briesmīgā akta veikšanas. Šis materiāls bija pieejams citiem nelīdzsvarotiem jauniešiem, un mēs nevaram zināt, kas var notikt vēl turpmāk.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāveic nopietni pasākumi, lai apstādinātu šādu vardarbības aizstāvību, vienlaikus neierobežojot cilvēkiem izteikšanās brīvību. Ikvienu cilvēka dzīvei ir vērtība, un, kad mūsu jauniešiem vajadzīga palīdzība vai padoms, tas ir jāsniedz. Mēs nevaram atļauties postīt vai izniekot dzīvi jauniešiem, kas ir Eiropas nākotne.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. - (PL) Pašreizējā situācija ir tāda, ka jauni cilvēki vairāk nekā vecākā paaudze tiecas pievērsties jaunu tehnoloģiju izmantošanai. Internets nav nekas noslēpumains bērniem un jauniem cilvēkiem, kuri kopumā labāk nekā viņu vecāki ir informēti par to, kā tas darbojas. Vienlaikus tomēr tieši bērni un jaunieši tiek visvairāk pakļauti psiholoģiskās vardarbības riskam internetā.

Kā liecina dati, kas savākti kampaņā par bērnu interneta lietošanu, puse no visiem poļiem, kas izmanto internetu, ir bijuši apvainojumu, pazemojumu un draudu upuri internetā.

Situācija ir pat nopietnāka attiecībā uz bērniem. Vairāk nekā 70 % jauno interneta lietotāju ir piekļuvuši pornogrāfiskam vai erotiskam materiālam, un vairāk nekā puse no viņiem ir skatījušies nežēlīgas un vardarbīgas ainas.

Tomēr ir jāuzsver, ka pārsvarā šie jaunie cilvēki sastopās ar šo materiālu nejauši un nebija labprātīgi meklējuši piekļuvi tam. Tikai 12 % bērnu atzinās, ka ir meklējuši šāda veida vietnes.

Es citēju šos statistikas datus Parlamentā, lai liktu deputātiem apzināties nopietnās briesmas, kurām mūsu jaunie pilsoņi ir pakļauti, un par piemēru minu savu valsti.

Tāpēc es uzskatu, ka iecerētā programma bērnu aizsardzībai noteikti ir jāīsteno.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. - (RO) Bērni arvien vairāk lieto internetu, lai sazinātos, lai atrastu informāciju, piekļūtu zināšanām un pavadītu savu brīvo laiku. Bērniem un viņu ģimenēm jāapzinās riski, kuri ir saistīti ar to, un galvenokārt jāievēro konkrēti noteikumi, kas var viņiem nodrošināt aizsardzību, lietojot internetu.

Internetam ir jāpaliek atvērtam, bet vienlaikus arī drošam saziņas līdzeklim. Programma par drošāku internetu turpinās un pastiprina iepriekšējās programmas — „Drošāks internets” un „Drošāks internets plus”. Tomēr es gribētu vērst jūsu uzmanību, ka tās efektivitāte ir atkarīga no iedzīvotāju izpratnes līmeņa un no tā, kādā veidā tiek piemēroti īpašie tiesību akti valsts līmenī. Katrs gadījums, kad bērns vai jauns cilvēks internetā saskaras ar nevēlamām prasībām vai pat iebiedēšanu, ir jāuztver nopietni, par to ir jāziņo un atbilstīgi jārikojas.

Kādā nesenā ziņojumā ir konstatēts, ka divas trešdaļas jauniešu ir saņēmuši nevēlamus lūgumus tajā laikā, kad viņi izmantoja internetu, un 25 % ir skatījušies materiālu, kura saturs ir nepiedienīgs. Par nožēlu daudzi vecāki un skolotāji vēl joprojām nav ciešā saskarē ar digitāliem saziņas līdzekļiem un neveic nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu bērnus internetā. Es vēlos aicināt Komisiju apvienot spēkus ar dalībvalstīm, veicinot centru izveidi, kas vāc ziņas un reaģē uz interneta drošības jautājumiem, kā arī veidojot sadarbību šo centru starpā.

18. Mencu krājumu atjaunošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Busk kunga* Zivsaimniecības komitejas vārdā sniegtais ziņojums par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 423/2004 attiecībā uz mencu krājumu atjaunošanu un Regulu (EEK) Nr. 284/93. (COM(2008)0162 – C6-0183/2008 – 2008/0063(CNS))

Niels Busk, referents. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija ir iesniegusi labu, konstruktīvu priekšlikumu par grozījumiem pašreizējā mencu krājumu atjaunošanas plānā, piemēram, attiecībā uz Ziemeļjūru, Skageraku un Kategatu. Par spīti pašreizējam atjaunošanas plānam vēl joprojām tiek nozvejots daudz vairāk mencu, nekā tās tiek atjaunotas pavairojot. Ķeltu jūra ir iekļauta atjaunošanas plānā, jo jauni novērtējumi rāda, ka mencu nozveja arī tur ir pārmērīga un mencu krājuma stāvoklis ir slikts.

Šo grozījumu mērķis ir nodrošināt mencu krājumu atjaunošanu nākamajos piecos desmit gados. Šo mērķi ir iecerēts sasniegt, samazinot zvejas izraisīto mirstību par 10 % līdz 25 % atkarībā no krājumu stāvokļa. Tas ir jāpapildina ar nozvejas intensitātes regulējumu, kā arī ar noteikumiem attiecībā uz pārraudzību un kontroli. Ir jāpārskata mērķi, lai panāktu visilgtspējīgāko atdevi, neskatoties uz globālās sasilšanas izraisītajām pārmaiņām okeāna vidē. Ir jāvienkāršo vadības sistēma. Tā pakāpeniski ir kļuvusi tik sarežģīta, ka vajadzīga jauna sistēma, kam jāpamatojas uz zvejas intensitātes griestiem un ko pārzinās dalībvalstis, kuras būs elastīgākas, un tāpēc īstenošana būs efektīvāka.

Plāns ir jāpielāgo dažādiem atjaunošanas līmeņiem, un tāpēc tajā ir iekļauta modulāra stratēģija, kurā zvejas izraisītā mirstība ir funkcionāli atkarīga no sasniegtā atjaunošanas līmeņa. Ir ieviesti skaidri noteikumi, ko piemēro, ja zinātniekiem nav iespējams dot precīzas krājumu stāvokļa aplēses. Ir nepieciešams samazināt izgāšanu, ieviešot jaunus mehānismus, lai rosinātu zvejniekus piedalīties mencu saglabāšanas programmās. Kopumā Komisija vēlas grozīt pašreizējo mencu atjaunošanas plānu, lai to pilnveidotu, pieskaņotu jaunākām tendencēm, vienkāršotu, padarītu efektīvāku un vieglāk īstenojamu, pārraugāmu un kontrolējamu.

Attiecībā uz KPN. Tiek ieviesti jauni noteikumi kopējo pieļaujamo nozveju noteikšanai, kur krājumu lielums tiek mērīts, pamatojoties uz vismazāko daudzumu vai mērķa daudzuma. Nosakot KPN, Padomei ir arī jāatskaita mencu daudzums, kas atbilst gaidāmajam izmetumu lielumam, kuru aprēķina, pamatojoties uz kopējo mencu nozvejas daudzumu. Citi faktori, kas veicina zvejas radīto mirstību, arī radīs apvērsumu kopējā mencu nozvejā, kad tiks noteikta KPN.

Reizi trijos gados Komisijas Zivsaimniecības zinātniskā, tehniskā un ekonomiskā komiteja vērtēs mencu krājumu atjaunošanu. Ja izrādīsies, ka krājumos vērojamās tendences nav apmierinošas, Padome noteiks zemāku KPN, nekā tā bija iepriekš minētajos noteikumos, nosakot arī zemāku zvejas intensitāti.

Būdamis referents, esmu iesniedzis arī vairākus Komisijas priekšlikuma grozījumus, un arī mani kolēģi ir iesnieguši dažus grozījumus. Vissvarīgākais grozījums ir par atskaites perioda maiņu no 2005.–2007. gada uz 2004.–2006. gadu, jo dati par 2007. gadu ir tik jauni, ka mēs nevaram būt droši par tiem, un tāpēc ir labāk izmantot datus, par kuriem mēs esam pārliecināti.

Tiek ņemts vērā, ka mencu krājumi noteiktā laika brīdī tiek pārveidoti, tāpēc mēs nevaram vienkārši samazināt, drīzāk gan ir vajadzīga pārmaiņa. Pārejas sistēma no viena rīcības veida uz citu ir padarīta elastīgāka, tāpēc

ir iespējams reaģēt uz ārējiem apstākļiem, piemēram, pieaugošām degvielas cenām, kas pat pēc dažās pēdējās nedēļās notikušās samazināšanās turas vēl sevišķi augstā līmenī. Pēc iespējas vairāk ir jāiesaista reģionālās konsultatīvās padomes. Ir jā mudina gan zvejnieki, gan dalībvalstis veikt pasākumus, lai mazinātu zvejas izraisīto mirstību un izmetumus.

Visbeidzot es gribu pateikties Francijas prezidentūrai un Komisijai par konstruktīvo sadarbību.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Zivsaimniecības komitejai un sevišķi referentam *Busk kungam* par viņa izsmelošo un labi apsvērto ziņojumu.

Man ir prieks, ka Parlaments ir vienisprātis ar Komisiju par mencu krājumu atjaunošanu. Zvejas izraisītā mirstība ir pārāk augsta. Mencu daudzums ir pārāk neliels. Lai gan dažās teritorijās jūrā jauno zivju ir vairāk nekā iepriekšējos gados, tomēr tā ir tikai iespēja, nevis atjaunošana.

Es arī priecājos, ka Parlaments piekrīt attiecībā uz nepieciešamību iekļaut Ķeltu jūru un nepieciešamību nozīmīgi samazināt zvejas izraisīto mirstību, izmantojot KPN un zvejas intensitātes samazināšanu. Es piekrītu daudziem Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem, bet es nevaru piekrist tieši Parlamenta dokumentiem. Tas ir tikai tāpēc, ka līdzīgi juridiski dokumenti jau ir vai tiek veidoti, apspriežoties ar dalībvalstīm, un es negribu ietekmēt tehnisko diskusiju rezultātu pieņemšanu.

Tagad par konkrētām lietām. Es pieņemu jūsu 1., 4., 5., 6., 7., 9., 13., 14. un 16. grozījumu. Es piekrītu 2. grozījuma principam, bet Komisijas un Padomes pilnvaras jau ir noteiktas EK līgumā un reģionālo konsultatīvo padomju loma ir noteikta pamatregulas 31. pantā.

Attiecībā uz 3. grozījumu par mazākiem izmetumiem, es esmu gatavojis īpašu iniciatīvu. Jūs zināt par Komisijas 2007. gada pavasara paziņojumu attiecībā uz izmetumiem. Tam drīz sekos priekšlikums regulai.

Attiecībā uz 7. grozījumu, es piekrītu, ka krājumiem ļoti augsta riska situācijās ir jāpiemēro 15 % ierobežojums KPN palielinājumiem. Bet Padomei ir jāpatur iespēja izvēlēties samazinājumu, kas ir lielāks par 15 %.

Attiecībā uz 8. grozījumu, es piekrītu, ka, izstrādājot plāna pārskatu, kā piemērs tiek iekļauta atsauce uz roņu mirstību un apsvērumi par klimata pārmaiņu ietekmi uz mencām.

Attiecībā uz 10. grozījumu, sadaļa pamatoti attiecas uz nozvejas intensitātes ierobežošanu. Atsaukšanās uz apņemšanos nozīmētu, ka nozvejas intensitāte tiktu tikai mērīta, bet ne vadīta. Tāpēc es nevaru pieņemt šo grozījumu.

Attiecībā uz 11. grozījumu, es varu pārskatīt kilovatdienu aprēķina pamatpozīciju. Tomēr šajā diskusijā ir jāiesaista dalībvalstis.

Attiecībā uz 12. grozījumu, teksts ierosinātajā 8.a panta 3. punktā patiešām bija pārprotams, un mēs to pārstrādāsim, lai padarītu to skaidrāku.

Attiecībā uz 15. grozījumu, priekšlikums par jaudas ierobežošanu bija pārāk ierobežojošs un varēja kavēt zvejas flotes darbību reorganizāciju. Mēs ar dalībvalstīm vēl joprojām apspriežam, kā radīt piemērotu elastīguma pakāpi, vienlaikus tomēr nodrošinot nozvejas intensitātes nepalielināšanos. Tāpēc es dodu priekšroku pašreizējā teksta uzlabošanai, nevis tā svītrosanai.

Attiecībā uz 17. grozījumu, es varu pieņemt nozvejas pārnesumu principu, uz kuru attiecinā korekcijas faktoru, kas atspoguļo mencu zvejas nozīmi dažādos apgabalos. Bet šis temats ir sarežģīts un ar to turpmāk vēl ir jānodarbojas.

Attiecībā uz 18. grozījumu, tiesisku iemeslu dēļ es nevaru pieņemt ierosinājumu svītrot atsauci uz lēmuma pieņemšanas procedūru. Minētā procedūra ir noteikta EK līgumā.

Es pateicos jums par uzmanību un par konstruktīvo ieguldījumu šajā dokumentā.

Cornelis Visser, *PPE-DE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mēs šovakar apspriežam *Busk kunga* ziņojumu par Komisijas priekšlikumiem mencu krājumu ātrākai atjaunošanai Eiropas ūdeņos. Es vēlētos apsveikt referentu *Busk kungu* par šo ziņojumu.

Menca ir svarīga ES zivju suga. Ja pagātnē tā mēdza būt pamats cilvēku uzturā un mencu ēda kā aizvietotāju gaļai, kas bija dārgāka, mūsu laikā menca ir luksusa zivju suga, kas pieejama tikai par augstu samaksu. Kopš 80. gadu beigām un 90. gadu sākuma mencu piegāde ir nepārtraukti samazinājusies. Tam par iemeslu ir ne

tikai visādi dabiski cēloņi, piemēram, Ziemeļjūras sasilšana un aukstu ziemu izbeigšanās, bet arī intensīva mencu zveja. Tieši šim cēlonim Komisija grib pievērsties ar jauno mencu atjaunošanas plānu.

Es varu pievienoties Komisijas vēlmei vienkāršot regulu, kuras mērķis ir mencu zvejas ierobežošana. Pašreizējais regulējums ir pārāk sarežģīts un rada pārāk daudz atšķirīgu skaidrojumu gan zvejnieku, gan inspektoru vidū. Vienkāršošana atrisinās vismaz šo problēmu. Mums ir nepieciešams, runājot arī Nīderlandes zvejniecības vārdā, saglabāt mencu krājumu atjaunošanu Eiropas līmenī.

Ierosinātajiem pasākumiem ir bijis vajadzīgs laiks, lai stātos spēkā. Vairāk nekā 18 mēnešus mencu krājumi Ziemeļjūrā ir pieredzējuši lielisku atjaunošanos. Parlaments — un arī es — vēlētos vairāk iesaistīt zivsaimniecības nozari un reģionālo konsultatīvo padomi veicamajos pasākumos. Tas uzlabos atbalstu nozares iekšienē. Jaunie noteikumi, cik es varu saprast, ir solis pareizajā virzienā. Dalībvalstis var efektīvāk regulēt mencu nozveju, jo zvejnieki zina daudz labāk, kas ir un kas nav atļauts.

Tas, vai mūsu pašlaik pieņemtie pasākumi ir efektīvi, būs redzams tikai pēc kādiem četriem sešiem gadiem. Tāpēc es mudinātu komisāru veltīt laiku veikto pasākumu izvērtēšanai pirms jaunu pasākumu noteikšanas. Ja tā nenotiks, zvejniekiem draudēs situācija, kad strādāt nebūs iespējams.

Ole Christensen, PSE grupas vārdā. - (DA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar pateicību referentam *Busk kungam* par viņa konstruktīvo sadarbību šī ziņojuma sagatavošanā. Es uzskatu, ka mēs esam sasnieguši apmierinošu rezultātu. Mūsu grozījumu rezultātā sistēma kļūs vienkāršāka, elastīgāka, efektīvāka un mazākā mērā birokrātiska. Komisijas priekšlikuma pārskatā mēs apgalvojam, piemēram, ka mencu atjaunošanas plāna veiksmē lielā mērā ir atkarīga no tā, vai netiek izkrautas zivis, kas iegūtas nelikumīgā, neuzrādītā un neregulētā zvejā. Pārraudzība un kontrole ir svarīgi instrumenti, lai nodrošinātu nozvejas noteikumu ievērošanu. Turklāt dalībvalstis novērtēšanas un lēmumu pieņemšanas procesā vairāk ir jāiesaista zivsaimniecības nozare un attiecīgās reģionālās konsultatīvās padomes, lai tādējādi tiktu ņemtas vērā īpašās reģionālās īpatnības un vajadzības turpmākajā attīstībā un vadības mehānismu paplašināšanā. Atjaunošanas plāna efektīva īstenošana prasa visu attiecīgo pušu iesaistīšanos, lai nodrošinātu likumību un noteikumu ievērošanu reģionālā līmenī. Mēs ziņojumā uzsvēram arī to, ka atjaunošanas plānam būs svarīgas sekas zivsaimniecības nozarē, kā arī vietējo kopienu ekonomiskajā un sociālajā attīstībā, un tāpēc Komisijai ir jāpārskata zvejas intensitātes sistēma, tiklīdz mencu krājumi būs būtiski uzlabojušies.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, Komisijas, kā arī šī ziņojuma pastāvīgi atkārtotais piedziedājums ir par mencu krājumu pastāvīgo samazināšanos. Tomēr šogad visā ES mēs izgāzīsim atpakaļ jūrā beigtas mencas EUR 50 miljonu vērtībā. Kāpēc? Mūsu neprātīgās izmetumu politikas dēļ. KPN ir nodzīta tik zemu, ka tiek radīti milzīgi izmetumi. Uz katru paturēto mencu varbūt pa vienam izmetumam. Gadu no gada mēs samazinām KPN un tā rezultātā dzenam uz augšu izmetumus, un tādējādi turpinām šo pašiznīcinošo, ekoloģiski neprātīgo politiku.

Neatkarīgi no tā, vai mencas tiek paturētas, vai izmestas, tās samazina biomasu. Palieliniet KPN, un es uzskatu, ka jūs attiecīgi samazināsiet izmetumus un palielināsiet pārtikas apgādi, neradot lielāku kaitējumu biomasai kā pašlaik ar izmetumiem. Manuprāt, tas ir ceļš, kas mums ejams kopā ar plāniem par vairīšanos no mencu nozvejas, un tad šai politikai varētu būt kāda jēga.

Struan Stevenson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, man ir jāuzslavē mans labais draugs *Niels Busk* par viņa drosmīgo mēģinājumu radīt vēl vienu mencu atjaunošanas plānu. Kopš manas ievēlēšanas 1999. gadā mums katru gadu ir bijis mencu atjaunošanas plāns.

Katrs mencu atjaunošanas plāns ievieš arvien stingrākus noteikumus un arvien drakoniskākus pasākumus. Tā kā mums ir darīšana ar jauktu zivsaimniecību, kurā mencas zvejo kopā ar garnelēm, heku un pikšām, mums rodas visas šīs izmetumu problēmas, par kurām mēs nupat kā noklausījāmies *Jim Allister* teikto. Man ir aizdomas, ka šajā gadījumā *Busk kungs* grib pārspēt savu slaveno dāņu priekšteci karali Knutu, kas bija Dānijas un Anglijas karalis 10. gadsimtā un ir slavens ar to, ka sēdēja uz sava troņa jūras krastā un pavēlēja paisumam nesākties. Protams, vēsture liecina, ka viņš pamatīgi samirka un tik tikko izglābās no noslikšanas. Mēģinājums ieviest mencu atjaunošanas plānu — pārvaldības plānu, kas palīdzēs mencu krājumiem atjaunoties, — patiesībā ir mēģinājums pretoties dabai tādā pašā veidā. Mēs zinām, ka klimata pārmaiņu rezultātā Ziemeļjūra ir sasilusi par pusotru grādu, tāpēc planktons, no kā barojas mencu mazuli, ir pārvietojies simtiem jūdžu uz ziemeļiem un lielākā daļa pieaugušo mencu, ko mēs pērkam jebkurā Eiropas veikalā, nāk no Norvēģijas, Farēru salu un Islandes apkaimes. Tāpēc, kamēr Ziemeļjūra atkal neatdzīsīs, jūs nepieredzēsiet mencu atjaunošanos un visi stingrie pārvaldības plāni, ko mēs gribam ieviest, neko nemainīs.

Man šajā gadījumā ir prieks, ka esmu dzirdējis šovakar komisāru sakām, ka viņš pieņem manu grozījumu, kas vismaz ņems vērā klimata pārmaiņu ietekmi uz mencu atjaunošanos, kā arī roņu uzbrukumu ietekmi uz mencām. Mums tagad ir 170 000 pelēko roņu Ziemeļjūrā, no kuriem katrs apēd divas tonnas zivju katru gadu — arī ļoti daudz mencu —, un iepriekš vispār nebija politikorekti runāt par roņiem. Tad vismaz tas, ka šovakar tiek aplūkota roņu ietekme uz mencu populāciju, manuprāt, ir ļoti svarīgs notikums. Es izsaku atzinību karalim Knutam un ceru, ka viņa ziņojums tiks pieņemts.

Zdzisław Kazimierz Chmielewski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes regula ir vēl viens mēģinājums panākt līdzsvaru starp pašreizējām zināšanām par resursu patieso stāvokli un dabisko vēlmi pildīt saistības attiecībā uz Eiropas zivsaimniecības pārvaldību un vadību. Referents ir skaidri formulējis šīs mūžsenās dilemmas jauno izpausmi. Viņš ir norādījis uz skaidro pretrunu starp cēlo nodomu aizsargāt resursus un patiesajām iespējām noteikt to stāvokli.

Šajā gadījumā regulas autori pilnīgi piekrīt Zivsaimniecības zinātniskajai, tehniskajai un ekonomiskajai komitejai, ka vēl joprojām trūkst pietiekami ticamas informācijas, lai to izklāstītu zvejniekiem saprotamu uzskatu veidā par KPN. Vienlaikus tomēr Savienības iestādes, neapšaubāmi negribēdamas izskatīties neaktīvas, iesaka attīstīt noteikumus, kas nodrošina konsekventu KPN īstenošanu, kaut arī, kā jau teikts, ir zināms, ka dati nav atbilstoši. Zvejnieki, gaidīdami nozvejas intensitātes pārbaudi, uztver šo pieeju kā nevajadzīgi piesardzīgu un racionāli zivsaimniecības politikai neatbilstošu. Es esmu centies mēģināt saprast īpašo metodiku, ko pieņēmušas par šo jomu atbildīgās iestādes. Tomēr es uzskatu, ka mans pienākums ir brīdināt referentu par sociālajām un ekonomiskajām sekām, kādas būs nozvejas ierobežojumu paplašināšanai un zvejnieku darbības kaitinošajai un birokrātiskajai ierobežošanai. Zvejnieki arvien vairāk atbalsta zinātniekus attiecībā uz jūras biomasas patiesā stāvokļa noteikšanu. Polijas zvejnieki ir pievienojušies arvien pieaugošajai kritikai par arhaisko datu bāzi, kas pārāk daudz balstās uz aprēķiniem. Varbūt tagad ir pienācis laiks pievērst lielāku uzmanību zvejnieku domām, kas balstās uz gadsimtiem krātām zināšanām un apziņu, ka zvejnieki tikai tad var izdzīvot, ja viņi ievēro jūras vides intereses.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, tā kā mencu atjaunošanas plānam, pirmkārt, būtu jādod impulsi dalībvalstīm un zvejniekiem, kas dod ieguldījumu mencu mirstības samazināšanā, un, otrkārt, arī jāsamazina piezveja un izmetumi — jālikvidē, nevis jāsamazina izmetumi —, nekādam mencu krājumu atjaunošanas plānam nav ticamības, ja tajā nav iekļauts punkts par vispārējām klimata pārmaiņām attiecībā uz mencu barošanās un augšanas vietām, kā pirms dažām minūtēm to daiļrunīgi izklāstīja mans kolēģis *Stevenson* kungs, un šim punktam jābūt lielai nozīmei jebkādā mencu atjaunošanas plānā, lai tas iegūtu ticamību mūsu dienās un mūsu laikmetā.

Es piekrītu, ka piezvejas samazināšana saistībā ar programmām par izvairīšanos no mencu zvejas ir ārkārtīgi svarīga. Tomēr mums jāpievēršas vajadzībai samazināt piezveju un likvidēt izmetumus. Tas nozīmē, ka tiklā noķerto (piezvejas) un nenodoto (izmetuma) mencu samazināšana ir ļoti būtiska. Bez tās zvejniecība nav ne ekoloģiski, ne ekonomiski ilgtspējīga. Lai gan Īrija ir ierosinājusi izmēģinājuma projektu 2009. gadam par mencu izmetumu samazināšanu mūsu *Nephrops* zivsaimniecībā Ķeltu jūras vienā daļā, cerot uz stimuliem zvejniekiem un uz viņiem ierādītu nozīmīgu vietu pārraudzībā un kontrolē, kas būs galvenais elements projekta veiksmīgā izpildē, man tomēr ir jāuzdod komisāram jautājums sakarā ar to, ko referents pieminēja kā „jaunus novērtējumus, kas norāda uz to, ka Ķeltu jūras teritorijā tiek pārmērīgi izmantota un tāpēc tajā ir nepieciešama kontrole”, saskaņā ar ICES Ķeltu jūras teritorijai tika ieteikti 2009. gada noteikumi par KPN, kas norāda, ka krājumi tajā ir lielāki nekā citās teritorijās, uz kurām attiecas atjaunošanas plāns. Vai Ķeltu jūra ir vai nav jāiekļauj atjaunošanas plānā? Vajag vai nevajag to darīt? Kam mēs paklausām, zinātniski raugoties?

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos informēt komisāru, ka savulaik mencas bija vienas no visparastākajām zivīm Īrijas ūdeņos un uz īru galdiem. Mūsu zvejniekiem zvejniecība ir kaut kas vairāk nekā darbs, tas ir dzīvesveids, tradīcija, pat aicinājums. Daudzi mūsu zvejnieki nodarbojas ar jauktu zveju, un viņiem izmetumi ir kaut kas vairāk nekā izšķērdība un pretruna: tas ir kaut kas pretīgs.

Mums ir jāpalīdz zvejniekus apriķot tā, lai viņi var zvejot selektīvi, lai aizsargātu mencas, un vienlaikus, tā kā mēs, cerams, samazinām izmetumus, mums ir jāsāk izmantot tos lietderīgi, jāatved tos krastā un jānodod slimnīcām. Mums jāizbeidz ir ne tikai mencu un citu zivju izmešana, bet mums ir jāizbeidz mencu un citu zivju izmešanas skandāls.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Es uzskatu, ka *Busk kunga* iesniegtie grozījumi attiecībā uz tā saukto mencu krājumu atjaunošanas plānu ir ļoti svarīgi šīs sugas krājumu atjaunošanai līdz apjomiem, kādi bija pirms daudziem gadiem. Mencu krājumu aizsardzība ir vislielākā problēma, kam mūsu kopējai

zivsaimniecības politikai ir jābūt gatavai. Ir jāatceras, ka līdzās brētliņām un makrelēm menca ir viena no sugām, ko Eiropas Savienības zvejas flotes nozvejo visvairāk. Pasaules līmenī menca ir otra vispopulārākā suga.

Mencas ir ne tikai galvenās zvejojamās zivis, tās ir arī vitāli svarīgas ekosistēmas pareizai funkcionēšanai. Mencas dabiski kontrolē aļģu izplatību, it sevišķi Baltijas jūrā. Tāpēc kopā ar klimata pārmaiņām šīs svarīgās sugas krājumu samazināšanās ir nozīmīgs faktors pārmaiņās, kas ietekmē Ziemeļatlantijas jūru ekosistēmas.

Visbeidzot es vēlos paust Polijas zvejnieku nostāju, kuri ir kļuvuši par mencu nozvejas kļūdainās un netaisnās politikas galvenajiem upuriem. Kā deputātiem būs zināms, sākotnēji nozvejas ierobežojumi tika noteikti kuģiem zem Polijas karoga. Tiem sekoja mencu zvejas aizliegums. Tas ne vien negatīvi ietekmēja zvejnieku iztiku, bet arī izraisīja bankrota rēģa parādīšanos Polijas pārstrādes rūpniecībā. Tāpēc iesniegtajos grozījumos īpašs uzsvars ir jāliek uz pētniecību. Tā ļaus mums noteikt patieso mencu krājumu stāvokli, kas, savukārt, mums atļaus īstenot reālistisku zivsaimniecības politiku. Paldies jums, dāmas un kungi!

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribu pateikties godājamiem deputātiem par interesantajām debatēm, kas pierāda Parlamenta ieinteresētību mencu krājumu atjaunošanā.

Patiešām, Parlamenta ziņojums visumā piekrīt un pauž atbalstu Komisijas priekšlikumam padarīt mūsu pašreizējo plānu elastīgāku un efektīvāku, kā arī vienlaikus aptverošāku. Kā daudzi no jums ir norādījuši, saistībā ar mencām vērojamas noteiktas uzlabošanās pazīmes, un zvejnieki pateiks jums, ka menca ir atgriezies mūsu jūrās.

Tomēr ir arī tiesa, ka tagad tas saistīts ar viena konkrēta gada audzi — 2005. gada audzi —, jo mencas ir izaugušas līdz lielumam, kad tās tiek noķertas mūsu tīklos. Tāpēc mums ir jārikojas uzmanīgi, jo, ja mēs šo vienu atsevišķo gadu izceļam priekšlaikus, mēs nonāksim situācijā, kurā šī krājuma iespējamā atjaunošana būs zudusi. Pēdējos 15 gados divreiz tā jau ir noticis — vienreiz Īrijas jūrā un vienreiz Ziemeļjūrā —, kad mēs rīkojāmies priekšlaikus, izceļot konkrēta gada audzi, un beigās nonācām pie situācijas, kad mums bija jāšak atkal no nekā. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs rīkotos tā, kā mums liek atbildīga vadība, — mums jādara viss iespējama, lai nozvejas intensitāti samazinātu ar dažādiem pasākumiem un dažādiem līdzekļiem, un vienlaikus jāraugās, lai tiek samazināta mencu izmešana.

To var izdarīt, veicot uz rezultātiem virzītu vadību, ko ievieš mencu atjaunošanas plāns, un es arī mudinātu dalībvalstis sadarboties ar mums, lai tādējādi mums varētu būt mencu atjaunošanas plāns, kas ar laiku nodrošinās pilnīgu mencu krājumu atjaunošanu.

Tagad, kad esmu to pateicis, es vēlos dažus vārdus teikt par izmešanu vispār, jo izmešana nav jautājums, kas attiecas vienīgi uz mencām. Acīmredzot mēs runājam par mencām tāpēc, ka tās ir sevišķi būtiskas Ziemeļjūrai, bet mums ir dažādu citu zivju krājumi, kas tiek izmesti, un šis ir ļoti jutīgs jautājums visā Eiropas Savienībā, kur sabiedriskā doma kļūst arvien noraidošāka. Es esmu apņēmies risināt to, un es esmu nodomājis vēlreiz atgriezties pie šī jautājuma, jo līdz šim progress ir bijis ļoti lēns. Es domāju, ka mums ir jāaplūko šī aina daudz plašāk, lai mēs nekavējoties sāktu īstenot nozīmīgus pasākumus izmetumu mazināšanai, un vēlāk es atgriezšos pie jums ar priekšlikumiem par to, kā mēs varētu efektīvi samazināt izmetumus Ziemeļjūrā. Mēs par to diskutējam arī ar tādiem partneriem kā Norvēģija, lai redzētu, kā mēs varam veikt efektīvus pasākumus, lai samazinātu mencu nozvejas intensitāti, bet vienlaikus ieviest pasākumus īpaši mencu izmetumu samazināšanai, kā arī risināt citu zivju krājumu izmetumu problēmu.

Attiecībā uz Ķeltu jūru, ko Doyle kundze pieminēja, ir tiesa, ka ICES saka, ka krājuma stāvoklis ir mazliet labāks nekā citās jūrās. To sakot, viņi tomēr atzīst, ka krājums ir sliktā stāvoklī un ka tas ir jāatjauno, kas arī ir iemesls, kāpēc viņi to ir iekļāvuši kā daļu jaunajā mencu krājumu atjaunošanas plānā. Tas tomēr ir ļoti sliktā stāvoklī. Tas, ka ir noteikta KPN, nenozīmē, ka krājums ir labā stāvoklī, jo tiek uzskatīts, ka vairums mūsu zvejas vietu ir tikušas nozvejotas virs ilgtspējas līmeņiem, un tiek noteiktas KPN ar samazinātu apjomu. Kad stāvoklis būs patiešām slikts, KPN būs nulle. Ķeltu jūrā situācija ir nedaudz labāka, tomēr krājumu stāvoklis nepavisam nav labs.

Attiecībā uz teikto par Baltijas jūras mencām, mēs patiešām 2007. gadā ieviesām mencu atjaunošanas plānu Baltijas jūrai, lai gan tas nav daļa no šī mencu atjaunošanas plāna. Šogad, pamatojoties uz ICES ieteikumu un varbūt ne tik daudz paša mencu atjaunošanas plāna rezultātā, bet pateicoties Polijas un Polijas zvejnieku nozīmīgām pūlēm, ļoti sliktais austrumu mencu stāvoklis ir uzlabojies, bet rietumu mencu stāvoklis Baltijas jūras rietumos ir pasliktinājies. Tāpēc mums ir jāveic stingrāki pasākumi attiecībā uz Baltijas rietumu mencām, bet mūsu pasākumi var būt ne pārāk stingri attiecībā uz austrumu mencām.

Niels Busk, referents. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, es gribu pateikties komisāram un kolēģiem deputātiem par viņu milzīgajām pūlēm un konstruktīvajiem grozījumiem, kas bija pilnīgi nepieciešami, lai padarītu šo atjaunošanas plānu pēc iespējas pilnīgāku.

Es vēlētos norādīt, ka tagad ir ārkārtīgi svarīgi, lai atjaunošanas plāns būtu sekmīgs. Tas ir mūsu pienākums pret zvejniekiem, bet ir arī pareizi, kā tas šovakar tika pieminēts, ka mēs esam runājuši par mencu, kā arī citu sugu atjaunošanu. Mēs par to esam runājuši pēdējos desmit gadus, nerasniedzot mērķi. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs to tagad sasniegtu.

Es gribu kaut ko pateikt par nelikumīgu, nedeklarētu un neregulētu zveju. Mums, protams, nav zināmi tās apjomi, bet man nav nekādu šaubu, ka tai ir bijušas ārkārtīgi negatīvas sekas attiecībā uz atjaunošanas plāniem, ko mēs esam īstenojuši iepriekšējos gados. Tas ir kauns attiecībā uz zivju krājumiem un negods zivsaimniecības nozarei un sabiedrībai kopumā, un Eiropas Parlaments tam ir pievērsis uzmanību neskaitāmas reizes. Ir jāievieš daudz labāka un daudz efektīvāka kontrole, lai mēs varētu pielikt punktu nelikumīgai zvejai. Es gribētu arī pieminēt to, ka mums ir jāiekļauj un jāmēra to zivju daudzums, kas aiziet roņiem, jūras kraukļiem un citiem plēsīgiem putniem un zivīm; tā, protams, ir joma, kurā neviens neņem vērā, kādas ir kvotas, jo stāvoklis ir gandrīz tāds pats kā ar nedeklarētu zveju.

Izmetumi ir vēl viens jautājums, par ko esam runājuši desmitiem gadu. Izmetumi, protams, nenovēršami ietekmē kvotu politiku, bet tikpat svarīgi ir, ka mēs izmetam pilnīgi ēdamas zivis. Komisār, es, protams, esmu laimīgs, ka jūs šovakar teicāt, ka jums ir plāns, bet ir pilnīgi neapmierinoši, ka mēs par to esam runājuši desmitiem gadu, nerasniedzot nevienu mērķi. Tā ir ļoti bēdīga situācija, un mums ir kaut kas jādara tās labā, citādi arī šis atjaunošanas plāns būs lemts neveiksmei.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Bogdan Golik (PSE), rakstiski. – (PL) Eiropas Komisijai un dalībvalstu valdībām ir pilnīgs pamats bažīties par mencu krājumu kritisko stāvokli Eiropas Savienības jūrās. Man tomēr ir bažas, ka, runājot par normatīviem priekšlikumiem un lēmumiem, Eiropas Savienības iestādes balstās uz pētījumiem, ko veic dažādi pētniecības institūti, kurus finansē Eiropas Komisija. Neatkarīgu zinātnieku pētījumi tiek minēti reti.

Pretrunīgu vērtējumu izraisa arī Padomes Regula (EK) Nr. 812/2004 un Nr. 218/2005, ar ko tiek ieviests aizliegums izmantot dreifējošos tīklus Eiropas Savienībā. Tiekoties ar Jūrlietu un zivsaimniecības ĢD sanāsmē, kuru es organizēju pirms mēneša, kļuva skaidrs, ka Eiropas Komisija ir nolēmusi izvairīties no visiem jautājumiem, kas tai šajā sakarā ir uzdoti. Tā nespēj dot konkrētas atbildes, un tā nepilda pienākumus, kas izriet no iepriekš minēto regulu noteikumiem par pētniecību, lai apstiprinātu aizliegumu īstenošanas pareizību.

Attiecībā uz mencām, piemēram, trūkst sīki izstrādātas statistikas par nozveju, ko veic ar kuģiem, kuru garums ir mazāks par 8 metriem. Netiek arī veikts nekāds salīdzinājums par pārstrādāto zivju izstrādājumu daudzumu salīdzinājumā ar atsevišķās dalībvalstīs deklarētās nozvejas apjomu. Iestādes nav varējušas sniegt konkrētu informāciju un plānus. Turklāt nevajadzīgs vispārinājums pētījumā ir veicinājis strīda pastiprināšanos.

Ņemot vērā zvejniecības sociālo un ekonomisko bāzi, tā arvien vairāk kļūst par zvejnieku demonstrāciju un protestu motīvu kā Polijā, tā arī citās valstīs. Daudzām ģimenēm tiek atņemta iztika, samazinot zvejas kvotas un aizliedzot lietot dreifējošos tīklus, piemēram.

19. Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flotu pārvaldība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Guerreiro* kunga Zivsaimniecības komitejas vārdā sniegtais ziņojums (A6-0388/2008) par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 639/2004 attiecībā uz Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flotu pārvaldību. (COM(2008)0444 – C6-0298/2008 – 2008/0138(CNS))

Pedro Guerreiro, referents. – (PT) Ņemot vērā pastāvīgās strukturālās grūtības un nelabvēlīgo faktoru radītos nosacījumus, kas ietekmē attālākos reģionus, ir jāpieņem īpaši pasākumi, lai tajos veicinātu sociālo un ekonomisko attīstību. Tiem nav jābalstās uz pārējo kritērijiem vai nejaušām vai mākslīgām tendencēm.

Zvejas nozare šiem reģioniem ir stratēģiska gan iedzīvotāju apgādei ar zivīm, gan šo zvejniecības kopienu nodarbinātības, kā arī ekonomiskās ilgtspējas nodrošināšanai. Tomēr, par spīti vērojamiem uzlabojumiem, viņu zvejas flotes sastāv galvenokārt no novecojušiem kuģiem, kuru vidējais vecums ir vairāk nekā 30 vai 40 gadi, sevišķi nelielās flotēs.

Jauns finansiāls atbalsts zvejas flotes atjaunošanai un modernizēšanai šajos reģionos ir būtisks, un nav saprotams, kāpēc šo atbalstu bloķē Eiropas Savienība. Ilgstošs atbalsts zvejas flotu atjaunošanai un modernizēšanai ir *sine qua non*, lai uzlabotos darba un drošības nosacījumi zvejniekiem un saglabāšanas nosacījumi zivju krājumiem.

Eiropas Parlamenta Zivsaimniecības komiteja tikai ierosina pagarināt valsts atbalstu flotu atjaunošanai attālākajos reģionos līdz 2009. gadam un atļaut šos kuģus reģistrēt līdz 2011. gadam. Lai gan šie priekšlikumi ir plašāki par Eiropas Komisijas priekšlikumu, mums liekas, ka tie joprojām ir nepietiekami, jo neatbilst zvejnieku patiesajām vajadzībām šajos reģionos, sevišķi sīkajās flotēs. Tieši tāpēc mēs esam iesnieguši grozījumus, kuru mērķis ir nodrošināt valsts atbalstu zvejas flotu atjaunošanai un modernizēšanai bez laika ierobežojumiem un atbilstoši nozares vajadzībām šajos reģionos.

Lai gan tas nav obligāti nepieciešams, mēs varam teikt, ka šis pasākums neradīs jaunas Komisijas budžeta izmaksas un nepalielinās flotes jaudu. Patiesībā šie ir priekšlikumi, ko Eiropas Parlaments iepriekš bija pats pieņēmis, 2005. gadā atkārtoti atzīstot turpmāka atbalsta nepieciešamību zvejas flotu atjaunošanai un modernizēšanai nozares ienesīguma un konkurētspējas interesēs šajos reģionos. Šiem priekšlikumiem arī ir piekritusi Parlamenta Zivsaimniecības komiteja, kas šogad jau ir norādījusi uz nepieciešamību sniegt jaunu atbalstu flotu atjaunošanai un modernizēšanai attālākajos reģionos, ņemot vērā, ka, liedot Kopienas atbalstu flotes atjaunošanai, būs grūti novērst to atpalicību no Eiropas cietzemes. Rezultātā, kad ir pienācis izšķirošais brīdis pieņemt lēmumu, mēs vienkārši aicinām Parlamentu konsekventi saglabāt savu nostāju.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vispirms vēlos izteikt pateicību Zivsaimniecības komitejai un sevišķi tās referentam *Guerreiro kungam* par ziņojumu.

Komisija izprot grūtības, ar kurām sastopas attālākajos reģionos, pildot 2005. gadā pieņemtos lēmumus par flotes modernizēšanu. Tā tomēr nevar piekrist turpmākai valsts atbalsta piešķiršanai flotes atjaunošanai un modernizēšanai, jo tas rada flotes jaudas pārmērīgu palielinājumu un zemu ekonomisku efektivitāti vidējā un ilgā termiņā. Mēs tomēr saprotam referenta norādīto, ka noteiktos gadījumos lēmumi, kurus mēs jau esam pieņēmuši, rada sastrēgumu kuģu būvētavās, kas nevar paveikt paredzēto darbu pirms noteikta termiņa. Tāpēc mēs esam gatavi pieņemt termiņa pagarinājumu reģistrācijai flotē līdz 2011. gadam, kā to ierosināja referents. Tādējādi es labprāt pieņemu 2. un 7. grozījumu.

Komisija tomēr uzskata, ka flotes pārvaldības pamatnoteikumi — tas ir, iekļaušanas un izslēgšanas režīms, kas garantē jaudu nepalielināšanos un valsts subsīdijas nepiešķiršanu šādiem jaudu palielinājumiem, — ir jānosargā. Pretējā gadījumā attālākajos reģionos rastos risks — kā tas notika ar metropoļu flotēm — radīt pārmērīgu zvejas jaudu, kas galu galā kaitētu to ekonomikai.

Ļaujiet man šajā sakarā pieminēt arī degvielas tiesību aktu kopumu, ko mēs pieņemām šāgada jūlijā saistībā ar ekonomisko krīzi, ko radīja augstās degvielas cenas. Es gribu aicināt visus attiecīgos dalībniekus attālākajos reģionos pilnībā izmantot šo tiesību aktu kopumu, lai uzlabotu savu flotu energoefektivitāti un padarītu savas flotes ekonomiski stabilākas, izmantojot shēmas, kas piedāvātas šajos aktos, piemēram, pārstrukturēšanu un slēgšanu. Tāpēc Komisija, pamatojoties uz iepriekš teikto, nav gatava pieņemt 1., 3., 4., 5., 6., 9., 10. un 11. grozījumu. Visbeidzot, 8. grozījumu varētu pieņemt, ja ar to saprot, ka Komisijas ziņojums ir jāaiztur, līdz ir pieejama visa informācija par atkāpju izmantošanu, kas ir paredzētas regulā.

Attiecībā uz aicinājumu Komisijai ierosināt jaunus pasākumus, ļaujiet uzsvērt, ka tās ir Komisijas iniciatīvas tiesības, un Komisija katrā gadījumā ierosinās jaunus pasākumus, ja tā uzskatīs par nepieciešamu un pareizu to darīt.

Emanuel Jardim Fernandes, PSE grupas vārdā. - (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, runājot par šo ziņojumu, man stingri jānorāda, ka ir jāņem vērā zvejas nozares vajadzības attālākajos reģionos. Otrkārt, man ir jāuzsver pagarinājums atkāpei no vispārējā flotes iekļaušanas/izslēgšanas režīma par labu attālākajiem reģioniem.

Šis pagarinājums, kam ir piekritusi Zivsaimniecības komiteja, nozīmē, ka zvejas kuģus, kuri ir guvuši valsts atbalstu, saskaņā ar attiecīgo izņēmumu var iekļaut šo reģionu zvejas flotē līdz 2011. gadam, jaunās jaudas iekļaušanu nesaistot ar līdzīgas jaudas izslēgšanu. Šis Zivsaimniecības komitejas ierosinātais priekšlikums

bija vienošanās rezultāts starp Sociāldemokrātu grupu un PPE-DE grupu, un tajā piedalījās deputāti no šīm divām grupām, kuri ir no attālākajiem reģioniem, un arī referents *Guerreiro* kungs, kas, kā mēs tikko dzirdējām, gribēja iet tālāk. Es kā PSE grupas „ēnu” referents stingri atbalstu šo mērķi un tāpēc mudinu deputātus rīt balsot par šo ziņojumu. Es aicinu Komisiju, komisāru un Padomi ņemt vērā Eiropas Parlamenta normatīvo rezolūciju, kas, cerams, tiks pieņemta rīt.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, sarežģītie jautājumi, kas ietekmē attālāko reģionu zvejniecību, šķiet, ir tādi paši kā jautājumi, ar kuriem saskaras visi zvejnieki, tikai tie ir vēl plašāki. Šo zvejas rūpalu nākotnei ir reāli draudi — pirātisms, izmetumi, krājumu sarūkšana utt., kuģu un flotu novecošanās —, bet tiem šīs problēmas ir tikai vēl lielāks slogs, jo tie jau ir ļoti neaizsargāti.

Mums ir jāpalīdz mūsu attālākajām zvejniecības kopienām saglabāt ne tikai savu iztiku, bet arī savas prasmes, ko tās ir kopušas paaudzēm ilgi un ko bez aizsardzības var pazaudēt — ne tikai viņi, bet arī mēs.

Mēs visi pievēršam uzmanību attālāko reģionu mainīgajām sociālajām un ekonomiskajām vajadzībām, ņemot vērā ietekmi, ko tie izjūt šajā nozarē. Lai palīdzētu izdzīvot, mums jāļauj viņiem vairāk piedalīties pārvaldībā, kā arī jāpiešķir tādi īpaši pasākumi kā flotes atjaunošanas termiņa pagarinājums.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka Zivsaimniecības komitejā veiktais darbs, kurā tika iesaistīts referents, dažādās politiskās grupas un Eiropas Komisija, bija ārkārtīgi auglīgs. Tā rezultātā ir panākts secinājums, kam gandrīz visi ir piekrituši, arī Eiropas Komisija, ka beigu termiņa pagarināšana līdz 2011. gadam, līdztekus gatavojot ziņojumu ar vērtējumu par iespējamo šī pasākuma turpmākas pagarināšanas nepieciešamību, ir vispareizākais šīs problēmas risinājums.

Man ir jāpateicas visiem kolēģiem no PPE-DE grupas, kas piekrita šai mūsu nostājai, kā arī Eiropas Komisijai par centieniem panākt šo secinājumu. Mums tagad ir vienīgi jācer, ka arī Padome ar izpratni uztvers to, ko esam nolēmuši, un ka tā saprātīs nepieciešamību ļaut attālākajiem reģioniem ilgāk pildīt šo prasību.

Sérgio Marques (PPE-DE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, vai valsts atbalstu zvejas kuģu atjaunošanai un modernizēšanai attālākajos reģionos būtu jāatļauj piešķirt tikai līdz 2009. gada beigām, vai arī tam būtu jāturpinās bez ierobežojuma? Zvejas nozares īpašā nozīme šajos reģionos attaisno šī atbalsta piešķiršanu pēc 2009. gada, nekādā veidā nenodarot ļaunumu jūras videi.

Beztermiņa valsts atbalsts flotu atjaunošanai un modernizēšanai attālākajos reģionos nenozīmē pastāvīgu vai mūžīgu atbalstu. Tas tiks nekavējoties pārtraukts, ja Zinātniskās padomes un reģionālo konsultatīvo padomju pētījumi un vērtējumi norādīs uz šādu vajadzību. Šis atrisinājums ir vispiemērotākais zvejniecības nozares ļoti īpašajai situācijai attālākajos reģionos. Tie paši iemesli, kuru dēļ zvejniekiem katrā attālākajā reģionā ir piešķirta ekskluzīva zvejas zonas rezerve līdz 100 jūdžēm, ir arī pamatojums atšķirīgajai attieksmei attiecībā uz atbalstu flotes atjaunošanai un modernizēšanai Man ir prieks, ka Zivsaimniecības komiteja ir atradusi vislabākos risinājumus, lai apmierinātu zvejniecības nozares īpašās vajadzības attālākajos reģionos.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu tikai izteikt nelielu solidaritāti, ko jūt nācija, kas dzīvo uz salas, kur mūsu nomaļos reģionos zvejniecības kopiena ir ļoti svarīga — tās kultūra, tradīcijas un prasmes — un kur šajos reģionos ir ārkārtīgi grūti piesaistīt alternatīvas nozares un alternatīvu dzīvesveidu. Ja mēs varam paust solidaritāti pret nomaļiem reģioniem Eiropā, kā mums ir jāizturas pret attālākajiem reģioniem, kas atrodas perifērijas visattālākajā nomalē, ja jums tā tīk? Es gribu atbalstīt šeit izvirzīto jautājumu par atbalstu zvejniecības kopienai prasmēm, tradīcijām un kultūrai attālākajos reģionos un ļoti izolētās, bieži arī ļoti sīkās salu kopienās ES nomaļajās teritorijās.

Es gribu atbalstīt to, ko kolēģi teica, un es gribu mudināt komisāru *Borg* nodrošināt, lai mēs būtu tik dāsni, cik vien spējam, ja ir runa par valsts atbalsta termiņu pagarināšanu zvejas flotu atjaunošanai, lai kas arī nebūtu jādara tā labā.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisārs runāja par zvejas jaudas pārpalikumu jeb pārlietu flotes jaudu attālākajos reģionos.

Es viņam piekritu. Man ir šāds jautājums komisāram: vai Komisijai ir zināms, ka attālākos reģionos — Kanāriju salas, Azoru salas un Madeiru Centrālātlantijā; Gvadelupu, Martiniku un Gajānu Karību jūrā un Reinjonu Indijas okeānā — ieskauj plašas jūras teritorijas, kurās pārmērīgas nozvejas dēļ zivju resursi pakāpeniski samazinās? Vai Komisijai ir kādi dati par to? Vai Komisija uzskata, ka tā varētu atbalstīt zvejas floti šajos reģionos, palīdzot saglabāt zivju krājumus šajās teritorijās?

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Liels paldies par jūsu komentāriem! Es varu apliecināt jums savu apņemšanos palīdzēt attālāko reģionu flotēm, cik vien ir manos spēkos un cik vien tas ir iespējams.

Tomēr ļaujiet man uzsvērt, ka šo flotu jaudas uzturēšana vai pat palielināšana nav atrisinājums un ka tā patiešām var būt pat daļa no pašas problēmas. Kā es atzīmēju savā ievadrunā, ja ir vajadzīgs šo flotu pārstrukturēšanas pasākums, es rosinātu jūs apsvērt nesen pieņemto degvielas tiesību aktu kopumu, kas piedāvā vairākas iespējas, kuras var noderēt attālāko reģionu flotēm. Vēlreiz, kā es jau teicu, es varu pieņemt flotes reģistrēšanas termiņa pagarinājumu, ņemot vērā sastrēguma problēmas, ar ko saskaras kuģu būvētavas, bet es nevaru pieņemt turpmāku pagarinājumu valsts atbalsta piešķiršanai kuģu būvēšanai un iekļaušanas/izslēgšanas režīmam, pārsniedzot to, kas jau ir ticis piešķirts no Eiropas Zivsaimniecības fonda, kur tika pievērsta īpaša uzmanība attālākajiem reģioniem, jo tas neatrisinās nevienu problēmu, bet tikai radīs jaunas problēmas.

Mēs pieņemam, ka notiek pārmērīga nozveja, un mēs atzīstam, ka tā notiek pārliedz jaudas dēļ. Komisija negrib veicināt pārliedz jaudu arī nomaļajos reģionos, jo tā nākotnē radīs tikai problēmas. Attiecībā uz pārmērīgas nozvejas iespēju nomaļo reģionu ūdeņos, mēs esam to analizējuši, un Padome ir tikko pieņēmusi regulu par NNN zveju ar Eiropas Parlamenta svētību. Sākot ar 2010. gada 1. janvāri, zivis, kuru likumīgu nozveju nevarēs apliecināt ar zvejas atļauju, nevarēs nonākt Eiropas tirgū. Mēs arī uzņemamies iniciatīvu visās reģionālajās zivsaimniecībās, kurās mums ir iespēja izteikties, piedāvājot ilgtspējīgu zveju okeānos, un tas ir patiesībā visās reģionālajās zivsaimniecību organizācijās. Mēs gatavojamies neatlaidīgi pielikt visas pūles, lai tādējādi mēs varētu garantēt ilgtspējīgu zveju ne tikai mūsu ūdeņos, bet arī starptautiskos ūdeņos, kas ir tik svarīgi mūsu attālākajiem reģioniem.

Pedro Guerreiro, *referents*. – (PT) Izsakot jums pateicību par pateikto, es gribu arī norādīt, ka saskaņā ar Līgumu noteikumiem pasākumi attālākajiem reģioniem ir iespējami un vēlami. Tāpēc šai iespējai rezultātā ir jāizvērtas īpašā darbībā. Zivsaimniecība ir stratēģiska nozare šiem reģioniem. Tai ir vajadzīgs atbalsts atjaunošanai un modernizēšanai, tāpēc tas ir pilnīgi dabisks jautājums. Ir pieejami Kopienas fondi, un, kā to pierāda šīs debātes, nav neviena vērā ņemama argumenta, kāpēc lai turpmāk neļautu piešķirt valsts atbalstu zvejas flotu atjaunošanai un modernizēšanai šajos reģionos. Pretēji teiktajam — šo flotu atjaunošana un modernizēšana noteikti neradīs jaudas pārpalikumu un arī nepalielinās jaudas pārpalikumu.

Tāpēc ir jāuzdod jautājums, kāpēc netiek veikti pasākumi, lai atbalstītu šo nozari. Kā izriet no šīm debatēm, mēs esam pārliecināti vairāk nekā jebkad agrāk, ka ir nepieciešams ne tikai pagarināt reģistrācijas termiņu kuģiem, kuri ir izmantojuši valsts atbalstu modernizācijai, kā to ierosina Eiropas Komisija un Zivsaimniecības komiteja, bet arī nodrošināt iespēju saņemt sabiedrisku atbalstu flotu atjaunošanai un modernizēšanai šajos reģionos — īpaši neliela apjoma flotēm — bez laika ierobežojumiem, kā mēs to atkārtoti esam saskaņoti apgalvojuši.

Tāpēc mēs gribam, lai grozījumi, ko esam iesnieguši šajā jautājumā, rīt tiktu pieņemti. Situācija to prasa, un laiks rādīs, ka mums ir taisnība.

Priekšsēdētājs. – Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Margie Sudre (PPE-DE), *rakstiski*. – (FR) Man ir liels prieks, ka Eiropas Parlaments ir atļāvis zvejas kuģu būvi līdz 2011. gada 31. decembrim flotēs, kas ir reģistrētas attālākajos reģionos un saņēmušas valsts atbalstu atjaunošanai.

Es gribu pateikties tiem kolēģiem deputātiem, kuri kopā ar mani piedalījās neatlaidīgajās pārrunās ar Komisiju, lai iegūtu par diviem gadiem vairāk, nekā bija ierosināts sākotnējā priekšlikumā. Vēlu pieņemtais tiesību akts, kas atļauj dalībvalstīm piešķirt atbalstu, un ierobežotā kuģu būvētavu jauda patiesībā nebūtu ļāvuši šos jaunos kuģus uzbūvēt laikā. Es esmu laimīga, ka Eiropas Komisija ir ieklausījusies zvejnieku prasībās, lai gan es nožēloju to, ka komunistu grupa nolēma mūs neatbalstīt.

Šī vienošanās parāda, ka Eiropas Savienība arī turpmāk ņems vērā attālāko reģionu īpašos apstākļus un patiesībā ņem vērā vairāk nekā jebkad iepriekš, piekrītot pagarināt savu izņēmumu sistēmu. Neaizmirsīsim, ka valsts atbalsts jaunu kuģu būvei pārejā Eiropas Savienībā ir aizliegts kopš 2005. gada.

Es aicinu zivsaimniecības ministrus ļoti ātri izdot šo lēmumu, lai zvejnieki attālākajos reģionos varētu iegūt modernus kuģus, kas rada visoptimālākos nosacījumus drošībai.

20. Pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošana starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Wijkman kunga* Attīstības komitejas vārdā sniegtā ziņojuma (A6-0366/2008) par pasaules klimata pārmaiņu alianses izveidošanu starp Eiropas Savienību un nabadzīgajām jaunattīstības valstīm, ko īpaši apdraud klimata pārmaiņas (2008/2131(INI)), īss izklāsts.

Anders Wijkman, referents. – Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums ir atbilde uz Pasaules klimata pārmaiņu aliansi, ko Eiropas Komisija uzsāka pagājušā gada beigu pusē. Būtībā Pasaules klimata pārmaiņu alianse ir ļoti laba iniciatīva. Pirmām kārtām ar to tiek atzīts, ka valstis ar zemiem ienākumiem būs nopietni apdraudētas klimata pārmaiņu dēļ.

Ironiski, ka tikai pirms astoņiem gadiem Ņujorkā tika panākta vienošanās par Tūkstošgades attīstības mērķiem. Tajā tikpat kā ne ar vārdu nav pieminētas klimata pārmaiņas, tomēr jau tad bija acīmredzams, ka daudzas valstis ar zemiem ienākumiem smagi cietīs klimata pārmaiņu nelabvēlīgās ietekmes dēļ.

Tomēr tas, kādā veidā mēs esam organizēti valstu organizācijās, valdībās utt., kad klimata pārmaiņas iet vienu ceļu, bet attīstības sadarbība — citu, jau reāli traucēja vai kavēja pilnībā atzīt klimata pārmaiņu draudus attīstībai un nabadzības samazināšanai.

Problēma, protams, ir liela. Lai palīdzētu valstīm ar zemiem ienākumiem pielāgoties un samazināt risku, kā arī censties mazināt ietekmi un lai mēģinātu atrast sinerģiju šajos centienos, ir īpaši jāpievēršas mežu izciršanai, kā arī, vēl svarīgāk, visu šo uzdevumu īstenošanai saistībā ar attīstības plānošanu un nabadzības mazināšanu.

Izšķirīga nozīme ir tam, lai mēs galu galā nenonāktu pie savstarpēji nesaistītu pielāgošanās projektu virknes. Tāpēc pielāgošanās un riska samazināšana ir jāapvieno ar attīstības sadarbību.

Kad mēs par to spriedām Attīstības komitejā, galvenais jautājums bija, kā to finansēt. Komisijas priekšlikumā ir paredzēti tikai EUR 60 miljoni. Tas ir piliens jūrā. Nav zināms, cik izmaksās riska samazināšanas pielāgošana; nav zināms, cik izmaksās tehnoloģiskā sadarbība saistībā ar ietekmes mazināšanu. Pasaules Banka, *Oxfam*, ANAP un citas organizācijas ir devušas vērtējumu, kas svārstās no USD 10 miljardiem līdz, es teiktu, USD 100 miljardiem gadā. Dažiem pasākumiem nav jābūt dārgākiem: ja attīstības plānošanā un nabadzības mazināšanas stratēģijā klimata pārmaiņu nelabvēlīgā ietekme tiek ņemta vērā jau sākumā, izmaksas var arī nepieaugt. Bet mēs zinām, ka daudzās jomās tomēr būs papildu izmaksas. Lauksaimnieciskā darbība, ārkārtēju laika apstākļu rašanās riska samazināšana, jūras līmeņa celšanās, veselības pasākumi: jūs to nosaucat.

Jautājums ir šāds: no kurienes nāks īpašais vai papildu finansējums? Ziņojumā mēs dodam dažus ierosinājumus. Viens no tiem, gluži dabiski, ir izmantot daļu ienākumu no turpmāk gaidāmajām emisiju tirdzniecības atļauju izsolēm. Šajā sakarā ir ļoti svarīgi iezīmēt finansējumu jaunattīstības valstīm.

Otrs ieteikums ir, lai dalībvalstis atbalsta Komisijas iniciatīvu un neuzsāk pašas savas iniciatīvas. Šī ir jauna joma, kurā ir jēga apvienot resursus.

Visbeidzot, viss, ko mēs darām šajā jomā, ir jāskata saistībā ar nākamā gada sarunām Kopenhāgenā par klimatu. Apsteidzoša rīcība no to valstu puses, kuras minētas I pielikumā — it sevišķi no ES —, šajā jomā ir būtiska, lai panāktu globālu vienošanos.

Attīstības ziņojums pievēršas minētajiem un daudziem citiem jautājumiem, kopumā atbalstot Eiropas Komisijas iniciatīvu, lai galvenokārt to stiprinātu gan saturiski, gan finansiāli.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju *Wijkman kunga* ziņojumu un pateicos viņam par nepārtraukto atbalstu Pasaules klimata pārmaiņu aliansei. Mēs kopumā uzskatām, ka ziņojums ataino īstos jautājumus un konstatē galvenās problēmas, ar kurām starptautiskā sabiedrība pašlaik saskaras, sniedzot atbalstu klimata pārmaiņu mazināšanai un pielāgošanai jaunattīstības valstīs. Mēs īpaši pateicamies par ziņojuma priekšlikumiem, pirmkārt, attīstīt Pasaules klimata pārmaiņu aliansi par dalībvalstu iniciatīvu „biržu”. Mēs piekrītam, ka pašreizējās pūles palīdzēt jaunattīstības valstīm šajā svarīgajā jomā ir sadrumstalotas un netiek labi koordinētas, un tās neatbilst Parīzes principiem par atbalsta efektivitāti, par ko visas ES dalībvalstis ir parakstījušas.

Otrkārt, priekšlikums noteikt PKPA ilgtermiņa finansēšanas mērķi. Tas ir visam centrā, tomēr ir mērķtiecīgi, lai ES dalībvalstis pilnībā pievienotos šai iniciatīvai un uzņemtos lielākas oficiālās attīstības palīdzības (OAP) saistības un novatoriskus finansējuma avotus, kas pieejami PKPA. Finansēšanas mērķim, ko noteikusi vienīgi Eiropas Komisija, nebūtu nozīmes.

Visbeidzot, priekšlikums daļu no gaidāmajiem emisiju tiesību izsoļu ienākumiem ES emisiju tirdzniecības shēmas ietvaros izdot PKPA un citu klimata pārmaiņu pasākumu finansēšanai jaunattīstības valstīs. Mums ir vajadzīgs — sevišķi pašreizējos apstākļos — nepārtraukts Eiropas Parlamenta atbalsts attiecībā uz šiem priekšlikumiem, proti, lēmumu pieņemējiem iesaistoties dalībvalstu līmenī.

Ziņojumā ir uzsvērti vairāki punkti, kas Komisijai turpmāk jāizskaidro, atbildot par PKPA skaidri saskatāmo pievienoto vērtību. Kopumā PKPA ir domāta kā Eiropas Savienības klimata pārmaiņu politikas galvenā sastāvdaļa. Tradicionāli šī politika ir koncentrējusies uz pārmaiņu mazināšanu gan Savienības iekšienē, gan ārpus tās. Zaļās grāmatas un Baltās grāmatas process tagad galvenokārt nodarbojas ar pielāgošanu Savienības iekšienē. PKPA ir mūsu pielāgošanas centienu ārējā dimensija. Turklāt ir svarīgi uzsvērt to, ka starptautiskajām aprindām ir jānonāk līdz pasaules klimata pārmaiņu nolīguma noslēgšanai Kopenhāgenā 2009. gada decembrī, lai tādējādi novērstu plaisu starp Kioto Protokolu un turpmāko vienošanos. Jaunattīstības valstīs šādam nolīgumam pievienosies tikai tad, ja īpaši tiks paredzēta pielāgošana. Eiropas Savienībai ir arī jāuzņemas vadošā loma šajā situācijā, un PKPA ir līdzeklis, kā pierādīt mūsu apņēmību.

Wijkman kunga ziņojums būtu varējis spēcīgāk uzsvērt šo politisko prasību. Turklāt Eiropas Savienība ir vislielākā attīstības palīdzības sniedzēja. Klimata pārmaiņas neapšaubāmi ir drauds attīstībai. PKPA mērķis ir stingri iezīmēt klimata pārmaiņu pielāgošanu ES attīstības politikā.

Visbeidzot, PKPA gribētu izmantot dažādus palīdzības attīstīšanas veidus saistībā ar klimatu — ne tikai projektu finansēšanu, bet arī tuvinoties programmā balstītām pieejām. Mēs uzskatām, ka elastīgumu attiecībā uz klimata pārmaiņām var efektīvi panākt vienīgi šādā veidā. Komisija ir jau nonākusi Pasaules klimata pārmaiņu alianses īstenošanas sākuma posmā. To darot, tā pievērs pieņācīgu uzmanību ziņojuma priekšlikumiem, sevišķi attiecībā uz partnervalstu pārstāvju ciešu piesaisti un ciešu koordināciju ar citām saistītām divgadu un daudzgadu daudzpusējām iniciatīvām.

Visbeidzot, Komisija atzīst nepieciešamību integrēt klimata pārmaiņu savās atbalsta programmās ciešā sadarbībā ar partnervalstīm un attīstības partneriem valsts līmenī. Darbs, ko ESAO veic, izstrādājot pamatnostādnes par pielāgošanas integrēšanu attīstības sadarbībā, palīdzēs mums šajos centienos.

Priekšsēdētājs. – Tas noslēdz šo punktu.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Mihaela Popa (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Šī iniciatīva ir pamatota sakarā ar atbildību, ko Eiropas Savienība ir uzņēmusies par jaunattīstības valstīm, un ar to, ka Eiropas Savienība ir pasaules lielākā humānās palīdzības sniedzēja.

Šajā ziņā mums ir svarīgi novērst dublēšanos iniciatīvās, kurās iesaistītas jaunattīstības valstis un kuras mēs esam uzsākuši Kopienas vai dalībvalstu līmenī.

Es uzskatu, ka ir būtiski, lai rūpes par klimata pārmaiņām neklātu par izolētu apņemšanos, bet ņemtu vērā profilaktiskas rīcības nozīmi visos ES pieņemtajos pasākumos, sevišķi tajos, kas saistīti ar atbalstu attīstībai.

Visbeidzot, manuprāt, prioritāte jāpiešķir profilaktiskai darbībai, nevis darbībām, kas saistītas ar humanitārajām krīzēm, atceroties, ka rekonstrukcijas izmaksas ir daudz augstākas pēc katastrofām.

Eiropas Savienībai ir jāparāda ne tikai solidaritāte, bet arī atbildība par citiem pasaules reģioniem, kas padara Pasaules klimata pārmaiņu aliansi par svarīgu notikumu šajā virzienā.

Pierre Schapira (PSE), rakstiski. - (FR) Pasaules klimata pārmaiņu aliansei ir jāklūst par efektīvu instrumentu, kas ļauj visnabadzīgākajām valstīm pielāgoties klimata pārmaiņu sekām, kurām tās kļūst par galvenajiem upuriem.

Pateicoties Eiropas Parlamenta sociālistu grupas grozījumiem, kas tika iesniegti komitejā, ir bijis iespējams uzlabot referenta teicami veikto darbu.

Attiecībā uz alianses finansējumu, PSE ir vienisprātis ar referentu, izsakot nožēlu par Eiropas Komisijas piešķirtā gada finansējuma mazo apmēru.

Mēs arī paužam nožēlu par šķietami sistemātisko vēršanos pie EAF tādu jaunu iniciatīvu finansēšanai kā alianse. Šis izlietojums ir stingri jākontrolē, lai nodrošinātu, ka tas patiešām finansē attīstības darbības un attiecas tikai uz alianses darbības pirmo gadu. Tāpēc Komisijai ir jāturpina meklēt līdzekļus aliansei.

PSE arī ir paudusi atbalstu ciešas saiknes izveidei starp klimata pārmaiņām un pašreizējo pārtikas krīzi. Aliansei ir jānāk klajā ar konkrētām iniciatīvām šajā jomā, piemēram, par zaļo joslu radīšanu ap pilsētām pasaules dienvidos, lai veicinātu pārtiku ražojošu lauksaimniecību.

Visbeidzot, mēs esam aicinājuši izstrādāt vides, sociālos un ekonomiskos kritērijus biodegvielas ražošanai un garantēt nodrošinātību ar pārtiku, pirms tiek veicināta lauksaimniecība eksportam.

21. Pārvaldība un partnerība reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Beaupuy* kunga Reģionālās attīstības komitejas vārdā sniegtā ziņojuma par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī (A6-0356/2008) īss izklāsts.

Jean Marie Beaupuy, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, man jums jāsaaka, ka man bija milzīgs prieks pašam piemērot pārvaldības principus šī ziņojuma sagatavošanas laikā kopā ar dažādām ieinteresētām personām.

Turklāt šī darba metode pierādīja savu vērtību ziņojuma sagatavošanā, jo tā ļāva man ņemt vērā gandrīz visus priekšlikumus, kurus bija iesnieguši mani kolēģi deputāti, un 9. septembrī tas atspoguļojās vienprātīgajā balsojumā Reģionālās attīstības komitejā.

Vienprātībai tomēr nebūtu vērtības, ja tā nebūtu guvusi konkrētu izpausmi dokumentā, kas ir vienlaikus specifisks un konsekvents, kā es to pēc brīža jums pierādīšu. Tāpēc es vēlos izteikt sirsnīgu paldies visiem maniem kolēģiem deputātiem, kas piedalījās šajā ziņojumā, un sevišķi „ēnu” referentiem, kuri labprāt būtu gribējuši būt klāt šeit šovakar, lai apliecinātu savu iesaistīšanos.

Komisār, mana vislielākā pateicība, protams, pienākas Komisijas dienestiem, un es būtu jums pateicīgs, ja jūs to nodotu viņiem, jo šī sadarbība ir bijusi gan konstruktīva, gan patīkama.

Es arī gribu pateikties Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un tās referentam *van Iersel* kungam, Reģionu komitejai, *Kisyov* kungam un daudzajām iestādēm, kas ir piedalījušās.

Tātad — par ko ir runa? Nu, mums jārada patstāvīgs ziņojums par pārvaldības un partnerības jautājumu, jo „pārvaldība” un „partnerība” ir ikdienā lietoti jēdzieni. Jums tikai jāpaņem laikraksti vai ziņojumi, un jūs vienmēr atradīsiet šos vārdus.

Komisār, savs laiks ir vārdiem un savs laiks — darbiem. Ir laiks noteikt mērķus, un ir laiks dot sev līdzekļus, kā tos sasniegt. Jau vairākus gadus kā nemainīgu piedziedājumu mēs esam dzirdējuši, ka pārvaldība ir jāuzlabo. Tas ir iestrādāts mūsu regulās, par to tiek spriests mūsu debatēs, bet nekāda liela progresa nav. Kas īstenībā notiek, kad mēs redzam integrēto pieeju parādāties daudzajos Komisijas un Parlamenta izdotajos ziņojumos?

Vai mūsu Eiropas transporta politika, vides politika un reģionālās attīstības politika patiešām rēķinās cita ar citu? Kur ir integrētā pieeja, kuru mēs ceram ieraudzīt? Katrai politikai ir savs budžets, savs ministrs, savs komisārs un savs darba grafiks. Mēs arī varam redzēt — kaut vai saistībā ar struktūrfondiem —, ka ERAF, ESF un ELFLA valstīs tiek piemēroti atsevišķi.

Komisār jūs un jūsu kolēģi zināt — mēs visi uzskatām, ka ir ļoti svarīgi sasniegt Lisabonas mērķus. Taču, ja mēs turpināsim šādā veidā, ar tik sīki sadalītu pieeju valstīs, vai jūs ticat, ka tas būs iespējams? Vai jūs ticat, ka organizācija, lai cik varena un izlēmīga tā būtu, var gūt panākumus, atļaujot valstīm pieņemt šādu „katrs pats par sevi” pieeju?

Šodien ir pienācis laiks dažādajām privātajām un sabiedriskajām ieinteresētajām personām apvienot prasmes un apvienot budžetus un darba grafikus, kad esam iesaistījušies vienā un tajā pašā lietā vienā un tajā pašā ģeogrāfiskajā teritorijā. Manā ziņojumā ir piedāvātas 37 īpašas darbības, kas ir iecerētas, lai to panāktu, bet es negrāso tās nosaukt, es tikai norādīšu uz trim galvenajiem punktiem.

Pirmais galvenais punkts ir dot dažādajām ieinteresētajām personām — privātajām, sabiedriskajām, individuālajām vai organizācijām — līdzekļus šīs pārvaldības īstenošanai. Pirmais punkts, un es to uzsvēru,

runājot ar jūsu kolēģiem, *Danuta Hübner* kundze, ir izveidot praktisku pārvaldības rokasgrāmatu. Mēs vairs nerunājam par abstraktiem paziņojumiem — tai ir jābūt praktiskai rokasgrāmatai.

Otrs punkts ir ievēlēto pārstāvju apmācība saskaņā ar *Erasmus* programmu. Mūsu ievēlētajiem vietējiem un reģionālajiem pārstāvjiem jābūt īstiem pārmaiņu veicinātājiem šajā jaunajā teritorijā pārvaldībā. Turklāt — un tas ir otrs galvenais punkts — mūsu Eiropas un valstu iestādēm ir jārada tam piemērs. Tieši tāpēc es savā ziņojumā aicinu sasaukt par kohēzijas politiku atbildīgo ministru gada sanāksmi Padomē. Komisār, kā jūs zināt, ir arī atšķirības komisāru un dažādo ģenerāldirektoriātu starpā. Mums ir vajadzīgs efektīvāks dienestu uzraudzības darbs. Attiecībā uz Reģionu komiteju, tā jau ir apsteigusi manu lūgumu, jo pirms divām nedēļām tā atbildēja uz mūsu priekšlikumiem.

Treškārt, komisār, protams, būs nepieciešamas saistošas procedūras. Tā kā man dotais laiks ir beidzies, es nevarēšu sīkāk tās iztirzāt, bet, lūdzu, ņemiet vērā — mēs tagad ceram, ka Komisija rīkosies kā trieciengrupa šajā pašreizējās prakses apvērsumā. Mums jāpāriet no vārdiem pie darbiem. Es un mani kolēģi deputāti, kas ir strādājuši pie šiem dokumentiem, sagaidām no Komisijas straujus un efektīvus lēmumus.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisijas vārdā es gribu pateikties *Beaupuy kungam* par ziņojumu par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā, ņemot vērā, ka partnerība un pārvaldība patiešām ir kohēzijas politikas galvenie principi.

Beaupuy kunga ziņojumā ir daudzi ieteikumi, un tas sevišķi aizstāv nepieciešamību stiprināt integrēto pieeju, nepieciešamību pēc vairāk decentralizētas kohēzijas politikas un nepieciešamību pilnīgi atzīt un piesaistīt dažādus partnerus, proti, vietējās un pilsētu iestādes, reģionālās politikas programmās.

Ziņojumā ierosināts arī priekšlikums par rīku izveidi, lai stiprinātu partnerību un pārvaldību. Es varu apliecināt *Beaupuy kungam*, ka viņa ziņojumā paustā galvenā doma atbilst tam, ko Komisija aizstāv un veicina. Pieredze ir pierādījusi, ka spēja izveidot patiesu partnerību bieži ir panākumu un efektivitātes priekšnosacījums programmām, ko atbalsta struktūrfondi un kohēzijas fondi.

Tāpēc šis princips ir saglabāts un pastiprināts katrā plānošanas posmā, paplašinot šādas partnerības sastāvu un palielinot tās apjomu.

Pateicoties Komisijas un Parlamenta apvienotajām pūlēm un pilsoniskās sabiedrības spiedienam, 2006. gada regulas pašreizējam laikposmam bija solis uz priekšu, jo pirmoreiz skaidri tika iekļauti jauni partneri no pilsoniskās sabiedrības.

Par izpildes mehānismiem tika spriests sarunās par katras valsts pamatstratēģiju un darbības programmu 2007.–2013. gadam, un Komisija ir mēģinājusi to uzlabot, lai tā būtu mazāk saistīta ar iestādēm. Vēl joprojām ir svarīgas atšķirības starp dalībvalstīm un reģioniem, bet kopumā ir veikti reāli uzlabojumi partnerības principa piemērošanā. Polijā, piemēram, dialogs ar pilsonisko sabiedrību un īpaši ar NVO ir veicināts, pateicoties kohēzijas politikas prasībām.

Laika gaitā kohēzijas politika ir attīstījusi spēcīgu daudzpusējas pārvaldības sistēmu, kurā ir iesaistīti daudzi partneri gan vertikālā, gan horizontālā līmenī. Tā kā princips „viens izmērs der visiem” nedarbojas, ir svarīgi panākt reģionālo un vietējo iestāžu — kā arī visu attiecīgo ieinteresēto personu — lielāku iesaistīšanos atbalstu izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā saskaņā ar shēmu, kas pielāgota komandai un, protams, arī reģionam, lai nodrošinātu politikas panākumus. Tomēr ir jāatzīst, ka vēl arvien ir ļoti daudz darāmā, lai panāktu īstu un aktīvu partnerību un pārvaldību ne tikai sagatavošanās un sarunu procesā, bet arī citos darbības programmu attīstības posmos, tas ir: īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā. Es varu informēt *Beaupuy kungu*, ka komisāres *Hübner* dienesti pašlaik strādā saistībā ar reģionālās pārvaldības pētījumu, kas attiecas uz globalizāciju. Tas dos mums pamatīgu informāciju par to, vai rokasgrāmata, ko *Beaupuy kungs* pieprasīja savā ziņojumā, būs noderīga saistībā ar šo jautājumu.

Komisija arī ir pārliecināta, ka kohēzijas politika ir jāvienkāršo, ka tai ir jādod pievienotā vērtība reģionālajai attīstībai un vienlaikus jābūt tuvākai Eiropas pilsonim. Komisija piekrīt, ka dažādu nozaru politikā ir jāpieņem integrēta pieeja attiecīgajā teritorijā, lai sasniegtu labākus rezultātus. Mums ir jāpadziļina savs spriedums par to, kā, no vienas puses, kohēzijas fondi pašlaik tiek īstenoti un koordinēti un, no otras puses, kā tos varētu noteikt nākamajam plānošanas posmam pēc 2013. gada, lai turpinātu reālu saskaņotu stratēģisku attīstību reģiona līmenī. Par to patiesībā ir izskanējušas bažas daudzos izteikumos, kas saņemti sabiedriskās apspriešanās par politikas nākotni.

Rīku vidū, kas ziņojumā minēti pārvaldības uzlabošanai, ir ierosinājums radīt *Erasmus* vietējiem pārstāvjiem. Komisija darīs visu iespējamo, lai šo interesanto ideju īstenotu, lai gan varētu būt grūtības to darīt, ja budžeta iestāde to apstiprina kā izmēģinājuma projektu.

Papildus kohēzijas politikas pamatojumam, kas ir un kam ir jāpaliek par jaunās ilgtspējīgās attīstības mērķu sasniegšanas galveno pīlāru, un lai palīdzētu reģioniem sagatavoties nākamajām globālajām problēmām, kas arvien vairāk un vairāk ietekmēs to attīstību, Komisija uzskata, ka mums visiem ir joprojām jāstiprina kohēzijas politikas to mehānismu īstenošana, kuri balstās uz integrētas pieejas principiem, partnerību un daudzpusēju pārvaldību.

Komisija ir pārliecināta, ka *Beaupuy kunga* ziņojums un Parlamenta atbalsts dos lielu ieguldījumu situācijas uzlabošanai.

Priekšsēdētājs. – Ar to debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – (GA) Es no visas sirds atzinīgi vērtēju *Beaupuy kunga* izcilo ziņojumu par pārvaldību un partnerību.

Ir jāizsaka nožēla, ka partnerības princips ne vienmēr tiek ievērots, tērējot struktūrfondus. Tomēr es esmu bijusi lieciniece ļoti labiem piemēriem Ziemeļīrijā, kuri rāda, kā partnerībai jādarbojas, un es esmu bijusi lieciniece labumiem, ko dod partnerība, ja tā ir pareizi īstenota.

Es šajā ziņojumā arī atzinīgi vērtēju aicinājumus uz ciešāku sadarbību un sakariem starp vietējām un reģionālām iestādēm un citiem pārvaldības līmeņiem, sevišķi ar Eiropas Komisiju. Ziemeļīrijas Asamblejai ir tālāk jāattīsta saiknes, ko Eiropas Komisija jau ir izveidojusi. Tas it sevišķi attiecas uz tās darba grupas darbību, kuru radīja Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *Barroso kungs*.

Ziemeļīrijas Asambleja un mūsu vietējās pašvaldības ir gatavas lielākiem pienākumiem, īstenojot ES programmas pašvaldību līmenī. Šis ziņojums parāda, cik lielā mērā tām var uzticēt to darīt.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Vispirms ļaujiet man apsveikt *Beaupuy kungu* par viņa teicamo ziņojumu. Kā PPE-DE grupas „ēnu” referente es balsoju par šo ziņojumu, atbalstot labu pārvaldību un partnerību reģionālajā politikā.

Es gribētu izmantot izdevību un atgādināt jums, ka jūlijā pēc Komisijas kritiskā ziņojuma par Bulgāriju tika pārtraukts finansējums trijās pirmspievienošanās programmās — PHARE, ISPA un SAPARD. Vienlaikus tika uzsāktas procedūras, kas ļautu sākties darbības programmām finansējuma izmantošanai no struktūrfondi un kohēzijas fondiem. Tas nostādīja manu valsti ļoti grūtā situācijā. Es gribētu izmantot šī ziņojuma pieņemšanu, lai izteiktu cerību, ka iesaldētie fondi Bulgārijai tiks atsaldēti un Bulgārijas pilsoņi varēs pilnībā izmantot labumus no savas valsts dalības Eiropā.

Saskaņā ar ziņojuma vēršanos pie dalībvalstīm es gribētu aicināt pastiprināt decentralizācijas procesu reģionālās politikas īstenošanai Bulgārijā, lai panāktu, ka vairāklīmeņu pārvaldības sistēma darbojas visefektīvākajā veidā, pamatojoties uz partnerības un subsidiaritātes principiem.

Paldies par uzmanību!

Grażyna Staniszevska (ALDE), rakstiski. – (PL) Ir svarīgi ievērot partnerības principu visos vadības līmeņos, īstenojot reģionālo politiku. Tas ir īpaši svarīgi saistībā ar efektivitāti. Ja valsts un reģionālās iestādes vēlas pilnībā mobilizēt sabiedrību, tām ir jācenšas iekļaut un iesaistīt vietējos iedzīvotājus gan pārmaiņu plānošanā, gan vēlāk struktūrfondu izlietojuma uzraudzībā. Nespēja pieskaņoties reģionāliem mērķiem vienmēr rada pretestību un aiztur darbību, radot daudzus kavējumus.

Patiesa, nevis pavirša partnerība arī ir būtiska saistībā ar Eiropas Kopieni, jo tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt, lai pilsoņi saņem informāciju par Eiropas Savienības darbību raksturu. Partnerība ir svarīga, bet tā arī maksā naudu. Tāpēc ir nepieciešams šim nolūkam atvēlēt 2–3 % no struktūrfondu finansējuma. Pašreizējais brīvprātības princips nedarbojas. Ja reģioniem nav pienākuma tērēt naudu sanāksmju, semināru vai īstenošanas izvērtējuma organizēšanai, tie vienkārši to nedara. Visbiežāk partnerības princips tiek vienkāršots — plāns tiek nosūtīts pa pastu, atstājot dažos gadījumos ne vairāk kā nedēļu laika komentāriem.

Es uzskatu, ka būtu prātīgi veltīt šai problēmai daudz vairāk uzmanības, ja mēs vēlamies panākt, ka Eiropa kļūst par aktīvu, zinošu un sadarbībā iesaistītu pilsoņu kopien.

22. „Tiesību aktu labāka izstrāde 2006” saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu 9. pantu (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Medina Ortega kunga* Juridiskās komitejas vārdā sniegtā ziņojuma „Tiesību aktu labāka izstrāde 2006” saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu 9. pantu īss izklāsts (2008/2045(INI)).

Manuel Medina Ortega, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es izklāstu patstāvīgu ziņojumu „Tiesību aktu labāka izstrāde 2006” saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu 9. pantu.

Ziņojums ir diezgan plašs, tādēļ es gribētu pievērsties diviem trim aspektiem. Pirmais aspekts ir likumdošanas procesa nozīme Eiropas Savienībā. Šķiet, pakāpeniski arvien vairāk notiek virzība uz tā sauktajiem tiesiski nesaistošiem instrumentiem, kad atsevišķus paziņojumus, ziņojumus vai dokumentus sāk uzskatīt par saistošiem tiesiskiem noteikumiem. Manā ziņojumā paustās rūpes ir par skaidru atšķirību, kādai jābūt starp vienkāršām pamatnostādņēm, ko izdod administratīvas iestādes, un likumdošanas procesu.

Likumdošanas procesu, kurā ietilpst regulas un direktīvas, pašlaik pilnībā nosaka Eiropas Savienības Līgumi, un tam ir vajadzīga Komisijas iniciatīva, kas ir jāapstiprina vai nu Padomei vienai pašai, vai Padomei koplēmuma procedūrā ar Parlamentu.

Šajā sakarā es uzskatu, ka ir būtiski uzsvērt likumdošanas aspekta nozīmi, jo tādējādi tiek ņemtas vērā sabiedrības intereses saistībā ar lūgumrakstu iesniegšanu iestādēm, kurām ir likumdošanas pilnvaras.

Atļaujot atsevišķām iestādēm vai nozarēm regulēt pašām sevi, rodas risks un ir iespējamās citas novirzes. Tas var būt pamatoti, piemēram, attiecībā uz atsevišķām asociācijām, profesionālām struktūrām, korporatīvām struktūrām un tamlīdzīgi, bet, manuprāt, atļaujas došana konkrētai nozarei regulēt pašai sevi ir ļoti nopietna kļūda. Mēs nesen bijām liecinieki regulējuma atcelšanas iznākumam Amerikas Savienotajās Valstīs, kad finanšu nozarei tika ļauts pašai noteikt regulējumu, kas radīja ārkārtīgi nopietnas sekas visas pasaules ekonomikā. Citiem vārdiem sakot, regulējumu nevar atstāt to rokās, uz kuriem regulējums attiecas. Pašregulējums ir acīmredzami pretrunīgs, un tas ir lietojams vienīgi tad, kad sevi regulē iekšējās struktūras. Nav jāuzskata, ka atsevišķa nozare var sevi regulēt, izmantojot pašregulējuma sistēmu, un to pašu var teikt par kopregulējumu.

Attiecībā uz Eiropas Parlamentu, būtiska ir prasība noteikt skaidras likumdošanas procedūras. Citiem vārdiem sakot, Komisijas priekšlikumi ir jāapspiež Parlamentā un Padomē un jāpieņem normatīvas rezolūcijas.

Otrs aspekts ir ES tiesību aktu arvien lielākā sarežģītība un grūtības, ar kādām sastopas vienkāršais pilsonis, arī ES tiesību aktu eksperti, mēģinot saprast, kas īsti notiek. Mums ir jāpadara ES tiesību akti saprotamāki, un vienīgais veids, kā to izdarīt, ir kodificējot, pārstrādājot vai kaut kā tamlīdzīgi. Nevar turpināt radīt juridiskus noteikumus, kad un kā nepieciešams, un pēc tam aizmirst, ko esam pieņēmuši.

Taisnība, ka šajā ziņā iepriekšējos gados ir panākti uzlabojumi, Parlamentam, Komisijai un Padomei strādājot kopā, piemēram, ir tikušas grozītas komitoloģijas procedūras. Tomēr šajā IT laikmetā mums vajadzētu būt automātiskai kodifikācijas procedūrai, kurā katrs jaunpieņemtais noteikums tiek nekavējoties atpazīts un konsolidēts ar kodifikācijas procedūru starpniecību.

Ziņojumā uzstāts, ka kodifikācija jāveic periodiski. Manuprāt, īstenībā tam ir jānotiek automātiski, lai, pieņemot juridiskus noteikumus, tie tiek iestrādāti ES tiesību aktu kopumā, lai veidotu jauno ES kodeksu. Es nepiedāvāju nekādu Napoleona kodeksu attiecībā uz ES tiesību aktiem, bet gan nepārtrauktu kodifikāciju, kas, manuprāt, neradīs grūtības, kā jau teicu iepriekš, šajā IT laikmetā.

Joe Borg, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, labāks regulējums nav pašmērķis. Tas nes labumu pilsoņiem un uzņēmējiem, vienkāršojot un uzlabojot regulatīvo vidi Eiropā.

Tāpēc Komisija atzinīgi vērtē *Medina Ortega kunga* ziņojumu par labāku tiesību aktu izstrādi. Tā uzmanības centrā ir labāka regulējuma programma, kas atbilst iepriekšējām līdzīgām Eiropas Parlamenta iniciatīvām pagājušajā gadā. Es atzīmēju arī *Medina Ortega* nupat izteiktos ļoti pamatotos vērojumus.

Es tagad gribētu atsaukt atmiņā svarīgos pasākumus, kas jau ir veikti, un darbu, kurš notiek, atbildot uz pieprasījumiem un bažām, ko Eiropas Parlaments ir izteicis par labāku regulējumu.

Labāks regulējums tam ir galvenā prioritāte, un mēs esam panākuši nozīmīgu progresu ietekmes novērtēšanas, vienkāršošanas un administratīvo slogu samazināšanas gados. Ietekmes novērtējuma padome, ko 2006. gada beigās nodibināja priekšsēdētājs *Barroso*, patiešām ietekmē mūsu darba kvalitāti. Tomēr mēs apzināmies, ka mums pastāvīgi ir jācenšas uzlabot sistēmu.

Daudzi uzlabojumi, kurus vēlamies veikt, tiks panākti, pamatojoties uz mūsu pārstrādātajām pamatnostādnēm par ietekmes novērtējumiem. Šī pārstrāde balstās uz INP pieredzi, uz ārējo novērtējumu un pēc tam uz iestāžu, ieinteresēto personu un ieinteresēto pušu uzklauššanu.

Mēs pastiprinām norādījumus par tādiem jautājumiem kā subsidiaritāte, valstu un reģionālās ietekmes un īpašās ietekmes, piemēram, uz MVU un patērētājiem. Mēs ar Padomi un Parlamentu arī pārskatām kopējo pieeju ietekmes novērtējumam, lai noteiktu, ko ir iespējams uzlabot. Ir sācies darbs tehniskajā līmenī, un mēs ceram panākt kādus konkrētus rezultātus, vismaz gūstot kopēju pieredzi trīs iestāžu starpā, līdz šī gada beigām.

Par vienkāršošanu Komisija ir pieņēmusi 119 priekšlikumus no 162 kopš 2005.–2009. gada programmu sākuma. Galvenais uzdevums ir nodrošināt, lai vienkāršošanas priekšlikumi, kas atrodas izskatīšanā Padomē un Parlamentā, tiktu ātri pieņemti. Attiecībā uz administratīvajiem slogiem, ir pabeigta galveno ES informēšanas saistību kartes izveide, ko Komisijai veica ārējs konsorcijs, un šo saistību izmaksu aprēķins tiks pabeigts līdz šāgada beigām.

Janvāra stratēģijas pārskatā mēs gatavojamies ziņot par panākto progresu un izvirzīt skaidru rīcības plānu par to, kā tiks sasniegts vērienīgais mērķis par 25 % samazinājumu līdz 2010.–2012. gadam.

Visbeidzot, attiecībā uz iestāžu sadarbību tiesību aktu labākā izstrādē, mums ir jāatzīst, ka iestāžu nolīgums par tiesību aktu labāku izstrādi, kas ir spēkā kopš 2003. gada decembra, nav bijis viegli īstenojams. Tas nedrīkst mazināt mūsu sparurpināt dialogu. Tieši pretēji, Komisija nesen ir paudusi viedokli, ka ir laiks pievērst lielāku politisku nozīmi diskusijām par tiesību aktu labākas izstrādes jautājumiem vispār. Es esmu rosinājis Parlamentu drīzumā sasaukt iestāžu viedokļu apmaiņu par tiesību aktu labāku izstrādi visaugstākajā politiskajā līmenī vai nu saistībā ar augsta līmeņa tehnisko grupu par iestāžu sadarbību, vai Priekšsēdētāju konferenci vai Komiteju priekšsēdētāju konferenci.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka labāks regulējums ir visu Eiropas iestāžu, kā arī, protams, dalībvalstu kopēja atbildība. Mēs visi varam darīt vairāk un labāk, uzlabojot mūsu normatīvo aktu priekšlikumus un mūsu vispārējo regulatīvo sistēmu.

Priekšsēdētājs. – Tas noslēdz šo punktu.

Balsojums notiks otrdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Bert Doorn (PPE-DE), rakstiski. - (NL) *M. Medina Ortega* ziņojuma pieņemšana ir droša zīme, ka likumdošana uzlabosies. Ziņojumā ir ietverti šādi Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas svarīgākie uzskati:

Eiropas Komisijas ietekmes novērtējumu īstenošanas neatkarīga pārraudzība;

laikus veikta un plaša apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm;

administratīvā sloga samazināšanai par 25 % ir jābūt vispārējam mērķim; sloga samazinājums, kas noteiktās jomās radies pašreizējo tiesību aktu dēļ, nav jāatceļ ar papildu administratīvu slogu jaunu tiesību aktu dēļ.

Diemžēl pietiekamu atbalstu no citām grupām nesāņem šādi punkti:

atbalsts Komisijai uzskatīt pašregulējumu un kopregulējumu par nopietnām stratēģijas politikas izvēlēm;

plašāka ietekmes novērtējuma piemērošana, arī komitoloģijas regulās un svarīgos Padomes un Parlamenta likumdošanas priekšlikumu grozījumos.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa uzskata, ka ir svarīgi, lai Augsta līmeņa grupas administratīvā sloga mazināšanas jautājumos (*Stoiber* grupas) ieteikumus Komisija uztver

nopietni. Šajā sakarā cerību rada tas, ka Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāts ir paziņojis par gatavību atbrīvot mazos uzņēmumus no pienākuma iesniegt gada pārskata projektu un tāpēc grozīt 4. un 7. direktīvu.

23. Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzība (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Geringer de Oedenberg* kundzes Juridiskās komitejas vārdā sniegtā ziņojuma (A6-0363/2008) par 24. ikgadējo Komisijas ziņojumu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2008/2046(INI)) īss izklāsts.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, referente. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības politikas efektivitāte lielā mērā ir atkarīga no tā, kā to īsteno valsts, reģiona un vietējā līmenī. Tāpēc ir stingri jāuzrauga, vai dalībvalstis ievēro Kopienas tiesības. Kā Parlamenta referente par 24. ikgadējo ziņojumu šajā jautājumā es varu teikt, ka nedaudz ir samazinājies to gadījumu skaits, kad Komisija ir uzsākusi pārkāpuma procedūru. Tomēr tas joprojām pārsniedz 2500 gadījumu.

Ir arī jāpiemin, ka par 16 % ir samazinājies to procedūru skaits, kas uzsāktas sakarā ar neizpildītu pienākumu sniegt informāciju Komisijai par transponēšanas procedūrām paplašinātajā 27 dalībvalstu Savienībā. Tas norāda uz dalībvalstu labāku disciplinētību attiecībā uz paziņojumu iesniegšanu. Tāpat kā iepriekšējos gados apsūdzību lielākā daļa attiecas uz neatbilstošu vienotā tirgus darbību, īpaši cilvēku, preču un pakalpojumu brīvas aprites principa īstenošanu. Daudzas apsūdzības attiecas uz gadījumiem, kad ir pārkāptas tiesības, kuras izriet no Eiropas Savienības pilsonības, kas garantē vienlīdzīgas tiesības un iespējas visiem pilsoņiem. 2007. gada 5. septembrī Komisija ierosināja grozīt līdzšinējās darba metodes. Priekšlikuma mērķis bija nodrošināt procedūru efektīvāku vadību, un tas saņēma Parlamenta deputātu vairākuma atbalstu. Tomēr ir izskanējušas bažas, ka jaunās procedūras rezultātā var mazināties Komisijas kā Līgumu sarga atbildība, jo tā paredz Komisijā saņemto sūdzību pāradresēšanu atpakaļ dalībvalstīm, kuras *in primis* ir atbildīgas par Kopienas tiesību aktu nepareizu īstenošanu. Tāpēc Komisijai ir būtiski sniegt Parlamentam sākotnējo ziņojumu par pirmajos sešos mēnešos gūtajiem rezultātiem šāgada 15. aprīlī sāktajā eksperimentālajā projektā, kurā piedalās 15 dalībvalstis. Komisija bieži ir visaugstākā iestāde, kurā pilsoņi var vērsties lietās par tiesību aktu nepareizu īstenošanu. Komisijai tāpēc arī jāreģistrē visa sarakste, kurā, iespējams, var ietilpt informācija par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem.

Attiecībā uz pašreizējo pārkāpuma procedūru, galvenā problēma joprojām ir nesamērīgi ilga laiks, ko prasa sūdzību izskatīšana. Vidēji tas ir 20,5 mēneši, kas ir pārmērīgi daudz. Komisijai ir jāpieliek visas pūles, lai saīsinātu ilgās procedūras un atrastu praktiskus risinājumus. Tie varētu būt pievēršanās tādām sistēmām kā SOLVIT, kura vēl arvien netiek pietiekami veicināta. Būtiski ir palielināties pārkāpumu gadījumu skaits 2006. gadā, kad nav ievēroti Eiropas Tiesas nolēmumi. Veicinošs faktors tam bieži ir bijis pienācīgas sadarbības trūkums starp valstu tiesu iestādēm un Tiesu. Turklāt netiek izmantots iepriekšējo jautājumu mehānisms, pamatojoties uz Līguma 234. pantu. Iemesls tam ir dažās dalībvalstīs joprojām nepietiekamās zināšanas par Kopienas tiesībām.

Attiecībā uz iestāžu sadarbību, nolīgumiem par Kopienas tiesību aktu īstenošanas pārraudzību un ciešu sadarbību starp Padomi, Komisiju un Eiropas ombudu kopā ar attiecīgajām Parlamenta komitejām ir jāizveido standarts efektīvas iejaukšanās nodrošināšanai visos gadījumos, kad sūdzības iesniedzējs iesniedz pamatotu sūdzību par Kopienas tiesību aktu pārkāpumu. Nepareizi iesniegtu sūdzību skaits joprojām ir liels daudzus gadus. Dažas sūdzības ir nepareizi nosūtītas Līgumrakstu komitejai, citas paliek ārpus šo iestāžu kompetences. No kopējā sūdzību skaita, ko 2006. gadā saņēma ombuds, šādas sūdzības veido 75 %. Tāpēc ir nekavējoties jāpieliek lielākas pūles, lai uzlabotu pilsoņiem pieejamo informāciju, nodrošinot labākus norādījumus sūdzību iesniedzējiem, lai viņi varētu vērsties pie tās iestādes, kura vislabāk var risināt viņu konkrētās lietas valsts vai Eiropas līmenī. Pilsoņu sūdzības sniedz vērtīgas norādes par viņu neatliekamajām vajadzībām. Komisijai ir jāņem vērā šī informācija, uzsākot likumdošanas iniciatīvas.

Saistībā ar analīzi par Kopienas tiesību īstenošanu 2006. gadā es gribu īpaši aicināt tās dalībvalstis, kuras varētu gūt vislielāko labumu no 2007.–2013. gada finanšu shēmas struktūrfondiem, pielāgot savus valstu tiesību aktus Eiropas tiesību sistēmai ātri un pareizi. Es domāju konkrēti par vides aizsardzības jomu, lai efektīvi tiktu izmantoti pieejamie strukturālie resursi un paātrināta reģionu sociālā un ekonomiskā attīstība.

Visbeidzot es vēlos izteikt nožēlu, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, Juridiskās komitejas locekļi, aktīvi darbojas, svītrotot no mana ziņojuma svarīgus noteikumus. Šie noteikumi paredzēja vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un vīriešiem attiecībā uz nodarbinātības, izglītības,

karjeras un sociālas apdrošināšanas pieejamību. Vienlīdzīga attieksme vēl nav panākta daudzās dalībvalstīs, kas ir skaidrā pretrunā līdztiesības principam, kuram vajadzētu būt prioritātei mums visiem.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija ļoti atzinīgi vērtē Parlamenta vispārējo atbalstu Komisijas pieejai, kas izklāstīta 2007. gada paziņojumā „Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana”, un pateicas *Geringer* kundzei par informatīvo ziņojumu.

Komisija piešķir lielu nozīmi Kopienas tiesību aktu pareizai piemērošanai. Tā minēta *J. M. Barroso* vadītās Komisijas prioritātēs, un Komisija vērtīgi pilda savu Līguma sarga pienākumu. Tāpēc Komisija ir pielikusi lielas pūles, lai uzlabotu savas darba metodes pilsoņu un uzņēmēju labā, kā tas ir skaidrots 2007. gada paziņojumā.

Šajos uzlabojumos ietilpst šajā gadā biežāk pieņemtie nolēmumi par pārkāpumu lietām, lai izvairītos no kavējumiem lietu izskatīšanā, kā arī ES izmēģinājuma projekta uzsākšana šāgada aprīlī. Izmēģinājuma projekts 15 dalībvalstīs pārbaudīs uzlabotu metodi problēmu risināšanā un informēšanā, lai nodrošinātu ātrākus un labākus rezultātus pilsoņiem un uzņēmumiem. Jauna informācija par šī ES izmēģinājuma projekta darbību tiks izsūtīta referentei, bet pilnīgs ziņojums būs iespējams tikai, kā iepriekš solīts, pēc gada, kad būs iegūta pietiekama pieredze, lai izdarītu pirmos secinājumus. Mēs arī pārbaudām, kā izmantot amatpersonas dažos pārstāvniecības birojos dalībvalstīs, lai sekotu jautājumiem saistībā ar Kopienas tiesību aktu piemērošanu un redzētu, kā to varētu efektīvi uzlabot. Te atspoguļojas patiesība, ka visi jautājumi par Kopienas tiesību aktu piemērošanu saistās ar darbību, ko veic dalībvalstīs. Tāpēc šis darbs prasa, lai Komisija strādā cieši kopā ar dalībvalstu iestādēm, mēģinot atrast pareizus un ātrus risinājumus. Kopēja iestāžu izpratne arī var būt nozīmīga šajā svarīgajā labāka regulējuma darba kārtības uzdevumā.

Tieši šajā sakarā es esmu piedāvājis koordinēt ar referenti nākamos pārskatus par *acquis* piemērošanu dažādās jomās, lai nodrošinātu atjauninātu informāciju. Mēs strādājam, lai īstenotu 2007. gada paziņojuma iniciatīvas par lielāku pārredzamību. Mēs beidzam izstrādāt šāgada ziņojumu kā pašreizējās nostājas stratēģisku novērtējumu, nosakot prioritārus jautājumus un izstrādājot darbību plānu, lai dotu vielu iestāžu diskusijai.

Nobeigumā es vēlos pieminēt, ka *Geringer* kundzes ziņojums arī atbalsta kopēju kontaktpunktu izveidi, lai informētu pilsoņus. Es varu apliecināt, ka Komisija jau strādā šajā virzienā. Mēs nāksim klajā ar savu vērtējumu un ierosinājumiem tik ātri, cik vien iespējams.

Jūs, *Geringer* kundze, piešķirat īpašu nozīmi pārraudzībai, kā tiek īstenotas vienlīdzīgas attieksmes direktīvas. Es varu jums apliecināt, ka dalībvalstu veiktā transponēšana ir novērtēta pilnā apjomā. Vairāk nekā 40 pārkāpuma procedūras ir uzsāktas un tiek aktīvi risinātas, lai panāktu ātrus rezultātus.

Priekšsēdētājs. – Tas noslēdz šo punktu.

Balsojums notiks otrdien.

24. Stratēģija regulatīvo aģentūru institucionālo aspektu noteikšanai nākotnē (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Papastamkos kunga* Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā sniegtā ziņojuma (A6-0354/2008) par stratēģiju regulatīvo aģentūru institucionālo aspektu noteikšanai nākotnē (2008/2103(INI)) īss izklāsts.

Georgios Papastamkos, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmajā mirklī šķiet, ka Eiropas 29 regulatīvās aģentūras ir sava veida mikroiestādes, bet pēc būtības tām ir makroietekme un tās jau ir kļuvušas par Eiropas Savienības pieņemtu parainstitucionālu komponentu.

Regulatīvo aģentūru skaita pārmērīgs pieaugums neapšaubāmi ir radījis lielāku Eiropas regulatīvo iejaukšanos, Eiropas politikas fragmentāciju un pārredzamības trūkumu un tādējādi apgrūtinājis darbību koordinēšanu.

Visām Eiropas aģentūrām rodas neatliekamais jautājums par darbības un izpildes rādītāju starpposma pārskatu nepieciešamību. Tas, kas tiek prasīts, ir vismazākais kopējo principu un noteikumu kopums attiecībā uz regulatīvo aģentūru struktūru, darbību un kontroli, lai tie būtu harmoniski integrēti no Līgumiem atvasināto pamatprincipu pamatnostādņēs.

Pēc tam, kad Padome atteicās pieņemt juridiski saistošu instrumentu un noraidīja priekšlikumu noslēgt iestāžu vienošanos, Komisija nolēma ierosināt iestāžu darba grupas izveidi, kuras uzdevums ir izstrādāt

kopējas regulatīvo iestāžu pamatnostādnes un noteikt katras Eiropas iestādes kompetenci attiecībā uz šīm aģentūrām.

Es uzskatu, ka ar šo priekšlikumu Eiropas Parlamenta cerību piepildījums par iestāžu vienošanos nav panākts. Kopēja pieeja patiešām ir pagaidu pasākums ceļā uz juridiski saistoša dokumenta pieņemšanu. Es, protams, patiešām augstu vērtēju Komisijas vēlmi atrast izeju no iestāžu ielgušā inertuma. Atzinīgi ir jāvērtē izveidotā iestāžu darba grupa, kura gatavos kopēju politikas pārskatu par pieredzi, kas gūta regulatīvo aģentūru darbībā, un kuras uzdevums būs noskaidrot to vietu Eiropas pārvaldības daudzlīmeņu sistēmā.

Ierosinātā pieeja — cik iespējams, kopēja pieeja — attiecīgo aģentūru struktūrai un darbībai mēģina ierobežot birokrātisko neelastīgumu tā, lai tās var pildīt savu regulatīvo funkciju pareizi un efektīvi un lai tās var tikt uzraudzītas, un lai tādējādi var vismaz daļēji pildīt pašreizējās revīziju un pārskatatbildības prasības. Prioritāte iestāžu pamatnostādņu kopējas izpratnes un pieejas meklējumos ir regulatīvo aģentūru pievienotās vērtības palielināšana Eiropas vispārējās pārvaldes struktūrās, radot lielāku pārredzamību, redzamu demokrātisku kontroli un augstāku efektivitāti.

Visbeidzot es vēlētos uzsvērt, ka regulatīvo aģentūru struktūras un darba parlamentāras kontroles izveide atbilst klasiskajam demokrātijas principam prasīt atbildību no ikvienas iestādes, kurai piešķirtas izpildvaras pilnvaras. Iespēja Eiropas Parlamentam piešķirt attiecīgai aģentūrai politisku atbildību skar pārstāvības demokrātijas dziļāko principu, kas izpaužas izpildvaras veikto izvēļu likumības un lietderības pārbaudē.

Joe Borg, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē referenta *Papastamkos* kunga un atbildīgo un piesaistīto komiteju pozitīvo nostāju attiecībā uz galvenajiem ierosinājumiem, kas izklāstīti marta paziņojumā „Eiropas aģentūras — turpmāka rīcība”. Tie ir — jaunu aģentūru ierosināšanas moratorijs, aģentūru sistēmas nākamā vērtēšana un iestāžu darba grupas izveide.

Kā jums ir zināms, mēs piešķiram lielu nozīmi iestāžu dialoga atsākšanai par aģentūru nozīmi un vietu Eiropas pārvaldē, dialogam, kura mērķis ir attīstīt saskaņotu redzējumu un kopēju pieeju attiecībā uz regulatīvām aģentūrām.

Komisija tic, ka Parlaments tagad spēs nekavējoties izvirzīt savus pārstāvjus darbam iestāžu darba grupā.

Mēs arī rēķināties ar labvēlīgu atbildi no Padomes, lai laikus nodrošinātu progresu pēc Komisijas paziņojuma.

Mēs esam pārliecināti, ka iestāžu darba grupa tiks izveidota līdz gada beigām. Šī grupa tiks stingri iesaistīta novērtēšanas procesā, ko Komisija gatavojas uzsākt.

Pirms es beidzu, ļaujiet man teikt, ka Komisija ir atstājusi atvērtu jautājumu par to, kāds būs iestāžu dialoga galīgais rezultāts, lai neietekmētu diskusijas. Iestāžu darba grupai ir jāizlemj, kādu veidu tā vēlas piešķirt saviem secinājumiem. No otras puses, secinājumus var īstenot dažādos veidos — dažreiz var pietikt ar labākās prakses izplatīšanu, bet dažreiz var būt vajadzīgi grozījumi aģentūru galvenajos aktos.

Parlamenta un Komisijas sadarbība šajā jomā ir priekšzīmīga, un es esmu pārliecināts, ka mēs turpināsim strādāt šādi.

Priekšsēdētājs. – Līdz ar to šis punkts tiek slēgts.

Balsojums notiks otrdien.

25. Nākamās sēdes darba kārtība sk. protokolu)

26. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.55)